

БЕИНСА ДУНО
(Учителя Петър Дънов)

КЪМ ОБЕТОВАНАТА ЗЕМЯ

Общ окултен клас

год. XIX (1939-1940)

том I

Словото на Учителя
е записвано от стенографките
Паша Тодорова,
Елена Андреева и
Савка Керемедчиева,
а запазването му за бъдещите поколения
дължим главно на
Борис Николов.
На тяхната светла памет
посвещаваме това издание.

© ALPHA-DAR, 1994
ISBN 954-8785-01-3

СЛОВО НА ЖИВОТА И ЛЮБОВТА

В ръцете ни е нова книга. Разгръщаме я, словата на Мъдреца ни увличат, и неусетно разбираме, че сме стъпили върху нов път. Ще намерим ли своя дом в Обетованата земя, към която ни повежда Учителят Бейнса Дуно. За него мнозина са чували, а други го знаят под светското име Петър Дънов. Но малцина с увереност биха заявили, че черпят поука от мъдростта му и го следват по дух и истина. Естествено възниква и въпросът: доколко българинът е запознат с истината за Бялото Братство, историята на което е неделима част от миналото и съдбините на нашия народ. И още, какво знае културната ни общественост за мисията на българите и славянството в епохата на Водолея - времето на духовно възлизане, в което човечеството встъпва след 1914 г. На тези въпроси всеки сам ще си отговори в дни на просветление, когато духовното израстне из душата му. Но преди това нека потърсим в себе си добрия българин и всичко онова, което свързва живота ни със забулената в мистика съдба на България. Тогава може би ще узнаем какво още може да даде на света една малка страна - благословено от Бога житно зърно и силата на онзи растеж, от която и големите, и малките народи ще се ползват.

С тези встъпителни думи нямаме за цел да мотивираме интереса на читателя към философията на новото Учение за живота. Онова, от което той повече или по-малко се нуждае, е отговора на парещите въпроси, който ще намери в лекциите и беседите на Учителя Бейнса Дуно. Ако пък има щастието да се запознае по-отблизо с някой от малцината живи свидетели на духовната работа, която Учителят е извършил, по-добре би разбрал причините за чародей-

ното въздействие на неговото слово. Както някога при богомилите, техният поздрав беше: "Словото на живота пазим!"

На новите читатели на Словото на Живота, на онези, които са призвани да изучават и прилагат законите на Доброто и Любовта, ще се опитаме да дадем някои обяснения. Впоследствие, проучвайки беседите, всеки сам ще намери онзи компас, който ще го насочва в морето от нови знания и идеи, в достъпната и същевременно енигматична мъдрост на Учителя. Пределите на живото знание, което можем да почерпим от Учението, не се виждат. Затова то привлича и непрестанно вдъхновява душата, която търси своя Небесен дом по пътя на свършенството.

Много често, когато става дума за Божественото учение, дадено на учениците на Христа в новата епоха, питат: "Кое е новото, което проповядва Учителят Беинса Дуно?" Ще припомним, че знанията и мъдростта на Учителя идват от Божествения извор и са в хармония с трите универсални космически принципа: на Любовта, на Мъдростта и на Истината. В учението намираме новите методи на духовна работа и законите за развитието на човека, който излиза от инволюционния път на развитие, напуска зоната на мрака и братоубийствените войни и навлиза в новия живот по пътя на еволюционното развитие и живота за цялото, за да реализира качествата на своята индивидуалност. Неусетно ставаме съпричастни на творческите сили в природата, придобиваме ново разбиране за силата и благословието, които носи в живота Божия Дух, за качествата и законите на Божествената Любов, която човек трябва да проявява в живота си.

Словото на Мъдреца е извечно, то носи светлина, мир и радост за душите. В него ще открием принципите и методите, необходими за просперитета на личността и обществото. Новото Учение на живота и Любовта идва с

приливната вълна на Голямата Космическа Пролет, която сега настъпва. То ще преобрази всички области на живота, ще облагороди науката, ще влее жива светлина в храма на изкуствата, ще го почисти и обнови. Но корените на Словото са в природата и живота. При частичен интерес, възприето като абстрактна словестност, Учението не би могло да промени живота на човека. Словото на Учителя не е специфична храна за гладния интелект. Най-същественото в него е предназначено за сърцето - едва след като премине през неговите лаборатории, то се превръща в живо, органическо знание. Онези, които са го изпитали на практика, чрез светлото си присъствие в живота най-добре изразяват истината за делото на Учителя.

Ученикът на Божествената школа може да организира и осмисли знанията и уменията си, когато работи с любов и припечелва достатъчно, за да подпомага по-слабите. Това основно изискване Учителят е вложил в една фраза: "Моите ученици са в живота."

Школата на Бялото Братство е в хармония с природата и нейните денонощни, сезонни и годишни ритми. Философията на живота и законите на духовното развитие стават елемент на поведението в една естествена и чиста среда, където ученикът обновява и укрепва съзнанието си в интензивни дейности, споделя мисли, опит и творчески идеи със своите братя и сестри. Той има един идеал - да следва неотклонно пътя на живота и при всички условия да пази своя мир.

Живо и образно, Словото е магнетичен носител и изразител на Любовете на Бога. По познати и скъпи за душата пътеки мисълта идва при нас и внася светлина в умовете ни. Тя е облечена семпло, но често ни изненадва с причудливи, винаги верни на основната идея смислови обрати, благодарение на които истината много често се явява в неочакван аспект. С обикновени слова Учителят обяснява великите закони на би-

тието. Ядро на Учението е универсалната, всемирната Любов, която е Бог. Пред нея пада всяка преграда между Бялото Братство и целокупния живот. Словото е ориентирано към проблемите на човека в съвременния свят и открива широка перспектива към бъдещето. Поради това духовната общност "Бяло братство", която стои настрана от догми, суеверие и фанатизъм, е в хармония със здравите тенденции в общочовешката култура. Както в миналото, така и днес Всемирното Бяло Братство работи с всички сили и с много любов към човека и природата за установяване на Царството Божие на земята. То е една Божествена школа, в която се изучават законите и методите за развитие, духовното повдигане и усъвършенствуване на човека. Тази примамлива цел - съвършенството, винаги е привличала човека. Но колко често е била изоставяна и потъпквана или превръщана в самоцел на живота. Философията, която ни дава Учителят, възкресява и осмисля тази идея като мобилизиращ идеал на нашия живот, стимулира доброто и насърчава добродетелите. Тя освобождава душата от материалните ограничения, прокарва пътя на Истината и укрепва вярата ни във възможностите на Любовта. И постепенно чрез работа върху себе си в духовната школа ученикът изгражда, укрепва и повдига съзнанието си до нивото на холистичния възглед за разумността на природата.

Като дете, което прохожда, човечеството днес все повече реагира на проблемите си като един организъм, където общуването е условие за оцеляването на живота върху планетата. Очевидно е, че в епохата на Водолея по-добре ще живеят онези общества, в които културата на Любовта и живата връзка между душите ще освободят творческите възможности на индивида. Първите цветя на Космическата Пролет и на духовното пробуждане вече цъфтят и леят аромат в някои проспериращи общества, които уважават законите на Любовта и търсят правдата.

През 1944 година Учителят казва: "Иде една епоха, за която хората не са помисляли. Светът, хората ще бъдат толкова добри, че няма да искате да се отлъчите от земята." Възпитаниците на Любовта работят с търпение и прилежание заради тази свещена идея - идването на Царството Божие и на една нова култура на братство върху земята, на която българите и славянството са призвани да бъдат първи изразители.

През Новата епоха човекът ще стане проводник на Космическото съзнание. Затова ученикът развива любовта си към Бога, която е врата към свръхсъзнанието. Той знае, че животът може да се подобри, само ако отделният човек промени и облагороди себе си. Но не чрез механичните методи на насилие, а чрез работа с любов за един висок идеал, символ на който е Слънцето носещо живот - изворът на всички блага, който непрестанно дава. Защото изгревите на Слънцето символизират онази нова култура на светлината, мира и радостта, която Учителят проповядва.

В началото на всяка нова епоха - веднъж на всеки 2000 години - сред човечеството идва Мирови Учител. Той носи Духа на новия живот и помощ за човека в трудни времена на изпитания, обяснява принципите и законите на развитието за столетия напред. Учителят Беинса Дуно даде на света огромно богатство от нови знания и позитивни методи, така необходими на човека в днешния тревожен свят. Той ни каза, че детството на човечеството е отминало и е дошло време да постъпим в университета на ученичеството.

В своите лекции и беседи Учителят разкрива дълбокия смисъл на текстовете в Светото Писание, много често чрез подходящи примери от живота. Той прехвърля жив мост от светли мисли между Божественото и човешкото. От друга страна, колко силен е призивът за хармония с природата, за необходимостта да поддържаме правилен

обмен със силите ѝ и да влезем като съработници в нейните обширни творчески лаборатории. Тук идват на помощ хармоничните движения и гимнастики, екскурзиите в планината и високопланинските летни лагери. Няма по-добро средство за духовно общуване и единение със силите на природата от универсалния космичен ритъм на Паневритмията - свършена система от хармонични движения и музика, която Учителят изнася постепенно пред учениците си.

На "Изгрева", малко предградие на София, потънало в градини и ухаещо на зеленина и цветя, в уютни домове от дърво кипи интензивен живот. Тук музиката е средство за духовна работа, за облагородяване и издигане на човека.

Съвременният експерт по екологични проблеми на планетата ще бъде изненадан да узнае, че още през 1922 година Учителят Беинса Дуно казва: "Ти, който си в съответствие, в хармония със себе си, цялата природа е с тебе и няма кой да ти се противи." А от словата му през 1931 година научаваме: "Една правова държава има - държавата на великата разумна Природа." Време е гражданите на тази държава да осъзнаят, че има закони, според които "животът на мравката е тъй ценен, както и животът на човека." Политика, която не е съобразена със законите на единствената правова държава, е обречена на провал.. Човекът трябва да си изгради ново екологично съзнание, т.е. "правилно отношение към всички живи същества: към растенията, към животните и към хората."

Както индивидуалното, така и колекивното съзнание не могат да се изчистят от старите наслоявания и да се извисят, без да се възприемат новите идеи за мястото и ролята на жената в живота. Божествената школа отваря вратите си, за да подпомогне нейната изключително важна мисия в съвременния свят. Учителят вижда конкретните ѝ задачи във връзка с възможностите на нейната магнетична и интуитивна натура да внесе повече топлина и мекота в

живота ни. Защото в края на двадесетия век под влияние на редица психологически и техногенни фактори органическите връзки между отделните звена на живота са станали по-слаби или са силно нарушени. Причините са много, но в основата е едностранчивата интелектуална дейност, ръководена и направлявана от мъжкия принцип.

Жената символизира любовта към ближния, но тя е способна и на изключителна преданост и постоянство в любовта си към Бога. По закона, който изисква от човека любов към ближния, закон на унижената и потъпкана от по-силните жена, са създадени учрежденията и обществения строй. Затова - казва Учителят - светът може да бъде спасен, ако жената се повдигне, като встъпи в духовния път на развитие. Една идея трябва да проникне целокупния живот - хората, животните, растенията и минералите, и тя е следната: "Не се ли повдигне жената, всички средства за изправяне на човечеството са палиативни", защото "Любовта се проявява само там, където е жената."

Издавателство "Алфа-Дар" има за цел да посява семената на Новото Учение за живота в широката Божия нива, да внесе нов лъч на светлина и надежда по пътя на духовното развитие на жадните за словото на Учителя.

През лятото на 1939 година учениците на Бялото братство от цял свят идват в България, жадни да вкусят от самия извор живото слово на Любовта. На нашия читател предлагаме лекциите на общия окултен клас, които Учителят изнася през тази година. Те са свидетелство за делата на Божия Дух и за времето на културно и духовно извисяване на България. Съзнателно сме запазили както старите термини, които народът ни е употребявал в началото на века, така и онези думи и изрази, чрез които Учителят внушава позитивизъм и нови идеи. Думата "погрешка" например не трябва да се схваща ограничено в смисъла на случайна грешка. В беседата "Сянка и реалност" от 1944

година намираме следното обяснение: "Що е погрешката? - Неразбрана добродетел. Що е добродетел? - Разбрана погрешка."

На онези, които търсят Истината чрез беседите на Учителя Беинса Дуно и които пазят и ценят това Слово като насъщния си хляб, издателство "Алфа-Дар" пожелава много мигове на радост, прозрение и духовно повдигане по пътя, който възхожда към Бога.

ЕДИНСТВЕНОТО БОГАТСТВО

“Добрата молитва”

Хората, като забогатеят, не ценят вече хляба. Но законът е такъв: които не го ценят, осиромашават. И като осиромашеят - оценяват го.

Темата, която приготвихте за днес, е: “От какво зависи успехът на човека?” Успехът на човека зависи от неговия ум, сърце и воля. Зависи от неговата светлина, топлина и сила. Ако ти нямаш светлина, топлина и сила, успех не можеш да имаш. Ако през някоя нощ искаш да отидеш някъде, а нощта е тъмна като рог и нищо не се вижда, къде ще отидеш? И в живота има моменти на такова отчаяние, че нито една звезда не се вижда на твоето небе. Отчаянието е също една такава тъмна нощ. Сега, интересното е защо идва то? Какъв е произходът на отчаянието? Защо човек се отчайва, обезсърчава?

Нека да разгледаме едно просто явление. Вие казвате: “Трябва ми кесия.” Нека да разгледаме кесията. Защо ни е кесията? Българите имат плетени кесии. Отворът им може да се завързва и развързва. Някои кесии са направени от кожа. Сега модерните кесии са с прегради. Защо? Или да туриш, или да извадиш нещо. Казваш: “Трябва ми кесия.” Добре, трябва ти кесия, но какво ще правиш, ако е празна? Ще те ползва ли? Значи, като казваме “кесия”, трябва да има нещо в нея.

Тогава ще кажете: “Без пари не може.” То е толкова вярно, колкото е вярно, че не може без кесия. Като имаш кесия, вече ще има къде да слагаш парите. Парите в случая са второто положение на вярата ти. Най-първо вярваш в кесията си. Кесията е хубава, но трябва да има съдържание. Парите са съдържанието на кесията.

Нека сега да допуснем, че имаш кесия и пари и постоянно говориш, че без пари не може; мислиш, че като имаш пари,

всичко можеш. Добре, имаш пари, но парите ядат ли се? С парите можеш ли да си купиш димане? Мисъл можеш ли да си купиш? Не можеш! А това са още по-важни условия, както парите са по-важни от кесията. Ти отиваш с пари при някой хлебар и си вземаш хляб. Значи на тези пари им трябва нещо. Както на кесията ѝ трябва нещо, т.е. трябва да турни пари в нея, за да ти стане тя ценна и обична, така и парите, за да ти станат обични, с тях трябва да вземеш нещо: или хляб, или дрехи, или панка. Парите са ценни само тогава. Ти имаш вяра в парите, понеже за тях ще ти дадат дрехи, панка, хляб и пр.

Но има и трето положение и то е следното: да казваш, че без хляб не можеш. Ти казваш: "Без кесия не може, без хляб не може." Но какво ще кажеш, ако имаш кесия, пари и хляб, но не можеш да ядеш? Трябва и да можеш да ядеш, нали? Та така вървят процесите: без кесия не може, без пари не може, без хляб не може и без ядене не може.

Но и там не се смира процесът. Какво можеш да очакваш, ако тази храна, след като си я изпратил в стомаха, не се смила? Значи и без смятане не може! И след като се смели, ако тази храна не отиде в кръвта и оттам по цялото ти тяло, какво ще стане? Обаче и там не смира този процес. Ако енергията, след като влезе в ума ти, не произведе светлина, след като влезе в сърцето ти, не произведе топлина, и като влезе в дупата ти, не произведе сила, тогава защо ти са кесията, парите, хлябът, яденето и смятането?

Хората днес се самозаблуждават и казват, че без пари не може. Човек казва: "Я аз да съм богат!" Той казва, че с пари ще бъде почитан. Ти с пари ще бъдеш почитан така, както матарето, което било натоварено с икони. На едно матаре, което било натоварено с кръстове и икони, хората започнали да му се кръстят и то зареждало от гордост. Но господарят на матарето му казал: "Почитта не е за тебе, а за иконите, които носим на гърба си!" Ако и тебе те почитат за парите - това е същото. Тебе трябва да те почитат за твоя ум, сърце и душа. Това е почит! А

пък богатството - то е толкова важно, колкото е важна и кесията. Ти жестоко се заблуждаваш, ако мислиш, че парите ще те повдигнат в света. Старите хора, като обезпечат, вземат си бастион и се опират на него. Започнеш ли на три крака да ходиш, твоята работа е свършена. Най-сигурно е ходенето на два крака. Там се проявява твоята воля. Но ако тръгнеш на три крака, ти вече куцаш и тогава твоята работа е свършена.

Не искам да кажа да се откажете от парите. Но турете парите там, където им е мястото. Не ти слагайте близо до очите си, за да не ослепеете, нито близо до ушите си, за да не оглушеете, нито ти туряйте при устата си, за да не онемееете. Нито близо до ръката си, за да не изсъхне. Пали помните опазни случка с Жан Валжан в романа "Клетниците"? Най-важно е неговото решение да реформира живота си - не по нашему, а според идеала на Виктор Юго. Но спомнете си епизода, когато той вижда как едно дете играе с парите си. И Жан Валжан туря крака си върху парите му! Детето започва да плаче и да търси парите си. Жан Валжан знае къде са, но детето не знае. Питам: ако твоят крак настъпи парите, каква човештина има в тебе? Че най-първо ти не си пратен на земята да бъдеш банкерин! Господ не те е пратил да държиш кесия и само да я пълниш и празниш; да носиш кесията си и да казваш, че докато са парите с тебе, всичко можеш. Ти върваш в кесията, в парите и в това, което те могат да ти донесат. Но именно всичките тези кесии са осакатили хората. Цялата култура е осакатена от това върване, че без пари не може и без храна не може. От икономическо гледище се бият хората! Бият се за земя. Дето има двама души, те се карат за земя. И народите днес се карат за земя.

Един господин, който е ходил в Германия, разправяше как германците всичко са наредили. Механически е наредено, като в машина. Всяко нещо е на мястото си. Хубаво, ти отиваш в една фабрика, там всичко - колелата и прочее - е наредено. Но бихте ли желали вие да сте на мястото на една машина? И колелата да се въртят? Бихте ли желали да сте на мястото на машина,

която кълца месото за кюфтета? Нали знаете как се правят кюфтета от кълцано месо? Някои верующи, макар и да са престанали да бъдат месоядци, понеже са излезли от Египет, имитират ястия, приготвени от месо. Богата страна беше Египет тогава. Като излязоха от Египет, евреите казаха: “Няма месце!” Та тези, които не ядат месо, скълцват боб, както се скълцва месото и като го замесят с малко брашно, става им вкусно като месо. А после казват: “Ние сме вегетарианци!” Или правят кюфтета от леща: с малко магданоз, с едно яйце и с малко брашно. Все им е жал и казват: “Много съжаляваме, че отказахме месото, но какво да се прави?”

Някои религиозни пък, като станат вегетарианци, най-първо се отказват от хубавите дрехи, понеже те били “месната храна”. Хубавата шапка и хубавата връзка били месна храна... И дойдат до “вегетарианската храна”: скъсаната шапка и дрипавите дрехи били вегетарианска храна... Това не е вярно! Това разсъждение е в крива посока. Скъсаните дрехи - това е месоядетството - понеже скъсаните дрехи са мазни, а новата дреха не е. Новата шапка няма мазнина. А пък в старата шапка колко масло има! И по старата дреха също. Оставете това! Това не е вегетарианство! Сиромашията не ни трябва. Мазнина има в сиромашията.

Някои казват: “Да бъдем сиромаси.” Като се каже “сиромаси”, съвсем друга идея се крие в това. Ако сиромашията те прави недоволен, това не е сиромашия. Представете си, че на гърба си носите 50-60 кг жито и те карат да го носиш 50-60 километра - няма ли да съжаляваш за това? Ще си недоволен от живота! Значи сиромашията носи нещо. И това те безпокои. Богатството, което те безпокои, не е богатство. И сиромашия, която те безпокои, не е сиромашия. Сиромашия аз наричам това: тя да не безпокои човека. Да ти е приятно, че си сиромас. И като си богат - богатството да не ти причинява безпокойствие, да не ти причинява никаква тежест, никакво главоболие. Това наричам аз истинско богатство! А то се придобива само с човешкия ум, сърце и воля, съединени в едно. Истински богат човек е онзи,

който е съединил ума и сърцето си със своята душа. И истински сиромас е онзи човек, който пак е съединил ума, сърцето и душата си в едно. Защото доволството на човека всякога произтича от светлината, която има, от топлината, която има, и от силата, която има. Но и тук въпросът не е да има само светлина. При това ти може да се лъжеш, че имаш светлина. Ако имаш светлина и тя не те ползува, все едно, че имаш празна кесия. И на светлината ѝ трябва нещо друго. Ако ти включиш тази светлина и можеш на нея да четеш една книга, тогава тя има смисъл. Ако не ползуваш светлината, какво печелиш? Ако вие сте сам на земята и никого не виждате - не виждате дори и себе си - какво ще бъде вашето положение? Представете си, че нищо не виждате на земята или я виждате гола, без никакви цветя и други растения - само като една гладка топка с червен цвят. Или да кажем, че имате топлина, но предметът, на който седите, е горещ над 200 градуса. Какво ще допринесе такава топлина? Казвате, че човек трябва да има топлина, като под топлина разбирате чувствата. Но ако тези чувства те безпокоят, прави ли са те? Ако една мисъл те безпокои, права мисъл ли е тя? Ако имаш сила и тя те безпокои, това сила ли е?

Ти казваш: “Да бъдем богати.” Съгласен съм. Но ако ти, въпреки своето богатство, умираш, питам, защо ти е това богатство? Ако с богатството можеш да живееш и да станеш безсмъртен - разбирам такова богатство. Кое е това богатство? Единственото богатство в света - това е Любовта. Единственото богатство в света - това е Мъдростта. Единственото богатство в света - това е Истината. Те са три неща, които човек трябва да има. Който ги има, той е истински богат човек! Любов за душата, мъдрост за човешкия ум и истина, която носи силата. Истината е, която носи сила и свобода. Питате сега за какво трябва да ви уважават? Че за какво могат да ви уважават? Ако във вашата душа няма любов, за какво могат да ви уважават, кажете ми? И ако във вашия ум няма мъдрост и знание, за какво могат да ви уважават? И ако във вашия дух няма сила, за

какво могат да ви уважават? На мен ми е необходима вашата светлина, топлинна и сила. И на вас ви е необходима моята светлина, топлинна и сила. Ние един за други сме необходими доколкува, доколкуто можем да бъдем носители на Божествената светлина, на Божествената топлинна, която е проводник на живота, и на Божествената сила. Организмът се държи чрез силата. Тя е, която поддържа човешкия организъм.

Вие понякога мислите и се питате защо хората се бият? Един народ е като един по-голям човек. Той има същите погрешки като човека. Ти се разсърдваш някой път и не знаеш каква е причината. За какво се сърдиш? Детето се сърди, защото майка му не му е дала хляб. Разсърди се и не иска да яде. И като се разсърди, ще се отдалечи. Няма да гледа майка си и си обръща гърба. Какво казва с гърба си? То иска да каже: "Ти си от един свят, а аз съм от друг свят. Аз за тебе ниц пари не давам!" Майката върви подире му и казва: "Мама ще го погали!" То отговаря: "Да знаеш аз кой съм! Ти си майка, защото аз те направих такава. Като стана майка, ти придоби най-великата служба в света. Господ те е турил на тая служба заради мене. Ако си замина, ти няма да си вече майка. Аз те направих майка, да знаеш!" Това е идеята, която седи в ума на детето. И тогава майката, за да възстанови своя авторитет (има си тя една магическа пръчка), му казва: "Така ли?" И както то е с гръб, тя го удари отзад и то се обърне, та дойде с лицето си към нея. Тоятата излиза за всеки, който обръща гърба си - за да възстанови нещата. Детето всякога трябва да гледа майка си в лицето. И майката трябва да гледа детето в лицето. Така трябва да разглеждате живота.

Ако влезете в съвременен училище, кое е онова, което дава цена на ученика? Способностите му, това, че се учи добре. По характер може да не е толкова добър, може да има слабо поведение, но преди всичко се учи добре. Има поведение "три", но се учи. "Способен" - казват за него. Друг има поведение "меег" - много добро поведение, но е неспособен. Та в живота

способността на човека струва повече, отколкото неговото привидност. Че бил добър, че не се карал с никого, че си кротувал като божа кравичка - това ли било ученик? Питам: колко мляко дават божите кравички? Кой от вас е пил такова мляко? Аз не бих желал да бъда божа кравичка. Искам да бъда една голяма крава, да давам мляко. Какво всъщност трябва да се разбира под "божа кравичка"? Божата кравичка, истинската, дава мляко на всички хора, но вие още никога не сте я виждали. Тя не е онази, малката божа кравичка, която е една фикция. Истинската кравичка дава мляко на всички и най-малките буболечки пият от нейното мляко, и всички други същества. Божественото трябва да бъде това в нас, което е еднакво достъпно и за ума ни, и за сърцето ни, и за душата ни. Това, което не е достъпно за всички хора, то не е Божествено. И нашата погрешка произтича от факта, че ние не употребяваме божествените работи така, както трябва. И в нас Онзи, който страда, е Бог. Ако има в света Един, който страда, това е Бог. Ние още не страдаме. Ние нищо не сме дали от себе си. Някой от вас може да каже, че страда. Какво сте дали от себе си? Вие искате един човек да ви обича. Защо ще ви обича? Какво сте му дали вие на него? Някой казва: "Обичам го". Я да видя любовта ви? Какво сте дали? Една любов, за която много се говори, е безпредметна. И когато някой иска да ме обича, за да привлече вниманието ми, или когато аз обичам някого, за да привлека вниманието му, това не е любов.

Ти, ако не обичаш, ще умреш. Ти, ако не гледаш, ще ослепееш. Ти, ако не слушаш, ще оглушееш. Ти, ако не работиш, ще умреш. Ако работиш, ще живееш. Ако не работиш, ръцете ти ще се атрофират. Казваш за някого: "Аз не искам да го обичам." Ако не обичаш, ще се атрофира сърцето ти! Човек трябва да обича, понеже сърцето само с любовта поддържа своя живот. И умът чрез мисленето поддържа своя живот. Ти казваш: "Аз мисля за него." За когото и да мислиш, то е един Божествен процес. Бог казва: "Ще мислиш!" Защото, щом мислиш, ще

живееш. Бог казва: “Ще чувствуваш!” Защото, щом чувствуваш, ще живееш. Бог казва: “Ще възприемаш сила в света!” Защото, щом възприемаш тази сила, ти ще живееш и ще дойдеш до истинското щастие в живота. Във вас има нещо, което не съзнавате още. В една ябълчна семка има енергия, която ябълката не познава. Но заради тази скрита сила в ябълката, тя има моята обич. С тази сила посятата семка след 5-6 години дава хубави, вкусни плодове. Защо ражда тези плодове? И самото ябълково дърво не знае. Тези ябълки не са потребни за дървото. То не се храни с тях. Но това, което то прави, е необходимо за него. И във вас има една сила, заради която хората могат и да ви почитат, и да ви уважават, и да ви обичат. Това, заради което хората ви обичат, то е Божественото. То е ценността в човека. Всеки човек носи Божественото в себе си, без да знае. И като се пробуди човек и почне да съзнава, че има нещо Божествено в него, тогава започва неговото развитие.

Ако не искам да се гневя, то не е заради хората, а защото не искам да обидя Божественото, което живее в мене. Когато се сърдя на хората, те не страдат, но страда Бог, който живее в мене. Та ние, като измъчваме себе си, не измъчваме себе си, а измъчваме Онзи, който през вековете е работил за нас. Ние казваме в кръчмата: “Дай още, дай още!” Ти казваш на Господа: “Пари ми трябват! Хората не ме обичат!” Всеки ден проповядваш на Господа това или онова да направи. Налагаш се на Господа - и Той търпи, търпи, търпи... И докато търпи, работите вървят. Но един ден, като прекалиш, Той престане да мисли заради тебе, престане да чувства заради тебе, взема си силата и в тебе изведнъж всичко потъмнява. Настава в тебе отчаяние, тъмнота, безсилие и ти казваш: “Свърши се вече моята.” Искали сте например да станете видни в света. Хубаво, но не измъчвайте себе си.

Та казвам, не искам да ви накарам да бъдете кротки, че да ви ядат вълците. Вълкът, като хване една овца, знаете ли какво прави? Той намразва овцата. Като я хване, той ѝ казва: “Защо

си закъсняла? Знаеш ли колко те чаках?” И къса едно парче от нея, второ парче и удря я на земята да я убие и казва: “Защо не дойде точно навреме!” Това е неговата мисъл. Че не станала неговата воля, че той чакал вместо половин един час... Той казва: “Защо не ми донесе храната навреме? Защо ме остави толкова време да се мъча?” И я наказва със смъртно наказание. Защото не донесла месцето навреме. И казва ѝ: “Ти с живота си ще платиш!” Голям аристократ е той. Понеже яденето му навреме не дошло, той я наказва със смъртно наказание.

И знаете ли, че само при едно ваше разсърдване понякога един милион клетки стават жертва вътре във вас и умират. При толемите сръдни стават жертва пет милиона клетки. При най-големите разсърдвания 10 милиона клетки умират! И за един месец вие сте напълно разстроени и смазани. Целият ви свят е раздрусан. Както при една война. След един месец пак идвате на себе си. Защо воюват народите? - питате вие. Сыната погребника правят както отделния човек. Народите търсят своето щастие във от Бога. Или, другояче казано, грехът стои в това, че ние искаме да направим Господ слуга, роб на нашите желания, мисли и действия. В това са грешни първо ангелите. В това съгрешава и човекът днес. И всеки, който иска да стане неговата воля, се осъжда сам на смърт. Ние проповядваме в света едно коренно противоположно учение. Безсмъртието седи в това: направете Бога господар в себе си! Щастieto седи в това: не правете себе си господар, а Господа направете господар в себе си. Ти кажи: “Каквото кажеш, Господи, аз ще го изпълня. Аз ще бъда слуга, а пък ти ще бъдеш господар.” И ако тази нова философия не влезе във вас, всичкия свят го очаква един и същ резултат. Една жена има един мъж и се страхува да не ѝ го откраднат. Че тя никога не е виждала мъжа си! Я ми кажете, коя от вас е виждала мъжа си? Мислите ли, че това, което прегръщате, е вашият мъж? Не!

Сега аз съм дошъл до едно откритие за възпитанието: как може да се отучи един вълк да яде овца. Измислил съм нещо. Ще направя една изкуствена овца от кълцани вегетариански

кюфтета, хубава овца. И тя ще може да се движи механически. Ще ѝ туря и козина отгоре. Вълкът ще я изяде, но след половин час ще я повърне. Всичко ще повърне! Три пъти като му дам да яде от тези овце, аз ще му кажа: “Яж!” Но той ще каже: “Не искам вече!”

Този е законът, който идва сега. Трябва да дойдат хората до отвращение. Трябва да се отвратим от старите погрешки, понеже те ни причиняват хиляди страдания. След като цял живот се бориш за богатство и го придобиеш, а после умираш, какво всъщност си придобил? Ако си цар и си водил 10 войни, в които са умрели няколко милиона души, какво си спечелил? Какво печелиш, ако си майка и родиш 10 деца? Рибите раждат много повече от хората. Една риба ражда наведнъж 300 хиляди. Майката обикновено ражда само едно дете, а една риба годишно снася по 300 хиляди. За 10 години по 300 хиляди, колко милиона стават? - 3 милиона. Така че, спасението не е и в раждането. Това не е никакво раждане.

Ако не почиташ мисълта на мъжа си, ако не уважаващ сърцето му и неговата душа, къде е тогава твоят мъж? Ако му приписваш най-големите престъпления, питам: къде е мъжът ти? Аз засягам сега вашия личен живот. Ти отдаваш всичките си погрешки на своя ум. Казваш: “Умът ми е крив.” Не умът създава погрешката на човека. Погрешките на хората произтичат от единствения факт, че те са престанали да обичат Бога. Това е най-голямото престъпление в света.

Престъплението не иде нито от сърцето, нито от ума, нито от душата; не иде от материалния свят. Престъплението е в това, че ти си престанал да обичаш Онзи, който е дал всичко, и си направил един друг свят, в който си живееш, както ти искаш.

Сега някои от вас, като ме слушат, казват: “Отчаяни сме! Толкова години се трудим, а Учителят намира, че нищо не сме придобили.” Това, което сте придобили, може да е много добро, но ще ви се вземе. Да ви кажа истината: това, което сега имате, ще ви се вземе! Какво ще правите тогава? Един ден ще станете

последни сиромаси. Очите, устата, ушите, ръцете ще ви се вземат - след 120 години нищо няма да имате. Какви ще бъдете тогава? Питам: след 120 години какви ще бъдете? След 120 години цветята ще ви се смеят. Ще имате една надгробна плоча с надпис, че тук лежи един светия, окултист, който е умрял от неизпълнението на Волята Божия. След 120 години ще пише: "Тук почива една сестра, която е умряла от любов към своя мъж." Престанете да умираете от любов! Това е лъжа! Някой казва: "От любов ще умра за нея." Аз говоря сега на ония ученици, които ще ме разберат. Нямам нищо против вашите възгледи. Някои от вас трябва да отидете в света, за да си доживеете. Женете се, колкото искате, раждайте деца, колкото искате, забогатявайте, колкото искате, каквито желания имате - постигнете ги, за да имате една ясна представа за тоя свят. Но не е философия да казваш: "Мен това не ми трябва, онова не ми трябва..." Всичко ви трябва! И светлина ви трябва, и топлина ви трябва, и сила ви трябва, и красота ви трябва! Какво ли не ви трябва! Каквото Бог е дал, постигнете го. Седите като стари сестри и се самозалъгвате. Казвате: "Ще дойде възкресението." Че знаете ли как възкръсва човек? Чудни са религиозните! Как възкръсват цветята? Едно цвете възкръсва, като дойдат светлината, топлината и влагата. Стига да не е затворено на един метър, а на два пръста. И като дойдат светлината, топлината и силата, цветето се показва над земята - то възкръсва. Ако Божествената светлина, топлина и сила не може да ни озарят, как ще възкръснем? Аз възкръсвам, като почна да обичам Господа и да обичам тези, които Бог е създал. Аз не мога да обичам първо човека. Законът е такъв: само Божественото може да се обича - това, което е безсмъртно. Ти не може да обичаш смъртта. Как да обичаш онзи, който ти взема всичко? Да обичаш Онзи, който ти дава всичко, разбирам. Вие може ли да седите по-горе от Него? Идва един ден една млада сестра при мен и ми казва: "Учителю, да ме набиеш, за да поумнея." Казах ѝ: "Ако те набия, какво ще спечеля? Защо трябва да те бия?" Тя

казва: "За да поумнея." Отговорих ѝ: "Поумняване с бой не става." По два начина може да поумнее човек: или трябва да те обикна, за да поумнееш, или трябва да ме обикнеш, за да поумнееш. Но не да те обикна, за да те лъжа. И не да ме обикнеш, за да ме лъжеш.

Някой идва при мен и примигва. Казвам: тези примигвания аз ги зная. Те са от дявола. Светски хора идват, ѝ като ме гледат, измерват ме, преценяват ме, дали приличам на светия. И аз ги гледам и казвам: "Аз съм от новите светии. Плащам на всекиго така, както трябва. Плащам само за онова, което струва нещо, а пък за онова, което нищо не струва, не плащам." Седи една светска дама и иска да ме разположи, за да ѝ гадае. И ме гледа като светица. Аз я погледнах строго, тя се сгуши. Тя казва: "Колко страшно ме погледна! Страшно гледа той!"

Ти искаш да ме лъжеш. Не мисли, че аз за твоя поглед ще кажа нещо. Покани онова, Божественото, което е в тебе. Не лъжи! Този "светийски" поглед е един дявол. (Учителят показва това с лицето си.) Някои сестри пък си стискат устата, за да покажат, че сърцето им е на местото. Не, не е на място сърцето, когато устата е много отворена или стисната. Дръж си устата свободно. Когато си стискаш устата, това са стиснати чувства. Някой си стиска зъбите. Остави си устата свободна, за да приижда повече кръв в твоите устни, понеже, ако те изтънеят, ще отслабнат чувствата ти. Аз не искам да имам работа с човек, който има тънки устни, подобни на конци. Като почнат да остаряват хората, устните им също стават тънки. И като дойде недоволството, става същото. Дръжте мярката! Горната и долната устна трябва да имат Божествена мярка, за да не изтъняват. И носът не трябва да става много тънък. Ако ушите, веждите, носът и устата станат тънки, човек свършва. Днес човек може и да се заблуди в някого. Гледам някои дами с тънки вежди и казвам: "Каква интуиция!" Пък един ми казва: "Те са си изпоскубали космите." Един ден обърнах внимание и видях, че наистина веждите са оскубани. Значи, никаква

интуиция.

Не изтръгвайте нито един косъм от веждите си! Това е престъпление. Ценността на веждите иде от количеството на космите, които имат. Ако един косъм падне от вашите вежди, те изгубват ценността си. Нито един косъм не трябва да падне от тях! Писанието казва: "Нито един косъм няма да падне от вас без волята на Отца Вашего." Нито един косъм не е украшение. Той коства нещо. Аз говоря за онази, живата природа, която е в нас. Когато космите на главата почнат да падат, това не е добър признак. Набира се млечна киселина. Тя е една отрова, която изкоренява космите и косата почва да капе.

Та сега да се върнем към началната мисъл. Помислете: кесията - това е вашето сърце; богатството на вашето сърце са чувствата. Но тези чувства трябва да имат обръщение. Тези "пари" трябва да имат оборот. В сърцето са корените на живота. Това богатство: вашата кесия - вашето сърце, парите вътре - чувствата ви - това са сокове, които трябва да се трансформират. Така се подразбират и хлябът, и яденето, и смилането, и силата, която се ражда в нас. От корените на вашето сърце тези сокове трябва да отидат във вашия ум и да произведат светлина, от която се образуват човешките мисли. А пък самата светлина изпраща своите сили и образува човешката сила. Когато се съединят светлината и топлината заедно, те образуват силата в човешката душа. А пък човешката душа работи навсякъде. Тогава може да работи и самият човек. На вас ви трябва сега онова, истинското богатство - да бъдете богати с вяра, богати с надежда и богати с любов. Всичко това трябва да се тури в действие.

Не трябва да мислите, че искам да ви съдя. Но трябва да знаете, че няма ваша погрешка, която да не ме е засегнала. Моята погрешка ме е засягала, но и вашата ме е засягала. Когато дойде някой при мене, който краде, и в мене ще се отрази желанието му за кражба. Дойде един месоядец и в мене се отразява желанието му да яде месо. Дойде един банкерин,

който обича парите, и в мене се отразява това желание. Дойде някой, който е горделив, и в мене се отразява неговото чувство. Дойде някой, който е добър, и в мене се заражда желанието да бъда добър. Но всичко това не съм още аз. В мене хората се отразяват. Къде съм самият аз? Когато дойде при мене един гневлив човек, а аз оставам спокоен, това съм аз. Когато дойде един гневлив човек, аз вземам противоположната посока и казвам: "Аз не съм като тебе." Аз мога да се радвам, че той не е добър. Като видя един добър човек и като видя един лош човек, аз се радвам. Аз се радвам на лошия човек, че не съм като него. И казвам: "Добре е, че не съм на неговото място." Аз се радвам, че не съм като него. Радвам се, че той е добър. Радвам се и на неговата радост. Аз съм човек, който се радва и на добрия, и на лошия човек. Но се радвам, защото не съм като тях, защото съм нещо особено. Радвам се последователно и на лошото, и на доброто в хората. Но се радвам само от моето гледище. Това, моето, не искам да го предам на другите и не мога да го предам. Вие не можете да разберете как може да се радвам на злото. Аз се радвам, че не съм лош като хората и че не съм добър като тях. А ако се радвам, че самият аз съм добър, то ще е тщеславие в мене. Аз се радвам на чуждата радост. Ако и вие не можете да мислите така, няма да разберете живота. Ако можете ще го разберете. Това е предисловие на възкресението. За да възкръснете, трябва да имате такова разбиране! Христос, като носеше греховете на света, стана ли грешник?

Една добродетел, която вие имате, сравнена с добродетелта на един ангел, се различава много. Вашата добродетел, сравнена с неговата, ще има тъмен цвят. Вашето добро пред доброто на един ангел ще бъде зло. Мислите ли, че като ядете варен боб, вие сте светия? Че сте вегетарианец? Та вие измъчвате боба! Аз никак не ям такова ядене. Вие си живеете, както разбирате, но ви казвам: изпитвайте тези закони доколко са верни. Аз ви говоря много верни работи. В това, което говоря, няма никаква лъжа. Не искам никого да направя сиромах, но и не искам да

направя богат никого. Защото това е престъпление. На всекиго казвам да бъде такъв, какъвто Бог го е създал. Казвам: мисли така, както Бог те е създал, чувствуй така, както Бог те е създал, бъди силен така, както Бог те е създал. Вие трябва да мислите по този начин. Аз трябва да се проявя към вас такъв, какъвто Бог ме е създал. Онова, което Бог иска от мене, това ви и говоря. Ако иска да имам вашето добро мнение, ще говоря, че вие сте талантлив, ще кажа: “Колко сте красив! Какви красиви уста и очи имате!” Това обаче са забавления. Аз ще ви кажа какво нещо са очи, уши и пр. Живите очи са красиви! Трябва да се проявите такива, каквито сте. Ако вие от любов към Бога не можете да проявите една добродетел, тя не е добродетел.

Казваш: “Тя е жена.” Че Господ не създаде жени в света! Жените вие ги създадохте. Господ господари не създаде! Вие създадохте господарите. Господ не създаде в света сиромаси хора! Вие създадохте сиромасите. Единственото нещо, което Бог е създал в света, това са братята и сестрите. Вие минавате за бащи и майки. А бащите и майките на земята вие ги създадохте. Това е ваша фикция. Ти казваш: “Аз съм майка.” Ти си представяш, че си майка! Ти си една картина. Ако аз рисувам на една картина една майка, това майка ли е? Единствената Майка и единственият Баща в света - това е Бог! Един е вашият Отец! Един е Духът. У всинца ви е един! И в мене говори, и във вас говори. Не може на мене да говори Бог, че любовта е една, а на вас да говори, че любовта е друга. Бог говори едно: “Вие сте новите хора, гответе се!” Вие питате: “Какъв ще бъде в следващото прераждане?” Аз не искам да останете за следващото прераждане. Отсега трябва да се преродите! Днес, тая сутрин трябва да се преродите! Днес! Който е кандидат, днес да се прероди! Вие казвате: “Тогава какво ще стане със стария живот?” Старият живот ще го преработите. Ще вземете нещо от стария живот и ще го внесете в новия живот, но преработено. Нито едно от сегашните ваши чувства не трябва да се губи. Когато Христос умножи хляба, каза: съберете всичко, че да не

се изгуби нищо. И напълниха 12 коша с трохи и кори. От сегашния живот всичко това, което имате - мисли, чувства и прочее, трябва да се изработи. И нищо излишно да не остане. Но тъй както сега работите, ни най-малко още не ви е сполучлива работата. Колко пъти се секнете? Щом се секнеш, не си светия. По този въпрос аз съм на особено мнение. Някой доде при мен и се секне. Не е още светия. Тъкмо минаваш - и някой плюе на земята. И той още не е светия. Най-първо ще гледаш на ден веднъж да плюеш; после на седмицата веднъж; после на месеца веднъж. И ще се секнеш веднъж. И после, като почнеш на година само веднъж да се секнеш и да плюеш, ти си един от големите светии. А сега светийството го продават много евтино: като пожълтее човек, като му хвътнат бузите... Не!

Погледна някой човек в очите. Но за всекиго не мисля по един и същ начин. Дойде някой при мен, паднал духом, обезсърчен. А пък аз, като го погледна, казвам: "Желая и аз да стана като тебе." Да го почувствувам! Той е нещо особено! Дойде някой и се е обезверил, казвам: "И аз да стана като тебе." Защото не съм почувствувал какво нещо е обезверяване. А дойде ли някой, който има вяра, а пък аз имам вяра 10 пъти по-голяма, казвам: "Аз не желая да бъда като тебе!" Някой път, като видя един човек, казвам: "Аз желая да бъда като тебе." И като кажа така, казвам още и следното: "Искам да ти дам нещо от мене." Като дойда до верующия, казвам: "Да имаш вярата, която аз имам." Но като дойда до слабия във вярата, казвам: "Искам и аз да имам от твоята вяра." Някой казва за някои хора: "Те са още прости." Бог, който е във вас, не е прост. Аз никога не казвам, че някой човек е прост. Бог е всезнаещ. Бог, който е в мен, е всезнаещ. И Бог, който е в него, е всезнаещ. Заради Бога в него, аз обичам този човек. И затова, като срещна някого, аз се радвам. Като срещна един грешник, аз се радвам. И при всичките грешки, които има - понеже Бог живее в него - този човек има бъдеще. Когато един човек има знание, аз се

радвам, че това знание е от Бога. И когато е добър човек, аз се радвам, че това добро е от Бога. И аз се радвам, че Бог живее във вас и ще ви направи такива, каквито Той иска.

Та казвам, обичайте Този, който живее във вас. Работете за Този, който живее във вас! И навсякъде, където ходите, съзнавайте това. Радвайте се, когато се радват. Радвайте се, когато осиромашеете и когато забогатеете. На всичко се радвайте. Понеже и сиромашията, и богатството, и невежеството, и знанието, и силата, и слабостта – това са все условия за Бога. Всичко, каквото и да е то, е едно условие, от което Бог всичко може да направи. От вашите прегрешения Бог ще направи огърлици със скъпоценни камъни и бисери! От лошите думи, с които се обиждате, Бог ще направи най-хубавите украшения. И благодарение на лошия живот, дърветата раждат. В Бога няма слабости! Бог ще превърне всичко лошо в добро!

Та казвам: не се обезсърчавайте! Турете следното в ума си: в новото учение хората трябва да бъдат герои. Казвайте: “Ние ще се радваме на всичко!” Защо? Защото Бог живее навсякъде. Ние ще се радваме на всички хора, защото Бог живее в тях. Ако ви питат: “Какво учите вие?”, отговорете: “Ние се радваме на всички хора, защото Бог живее в тях.” Бог е вътре в света! Щом Бог е вътре в света, то всичко, което е в света, Бог ще го направи за добро. В това е славата Божия, че Бог всичко ще превърне за добро. И затова бъдете герои! Изправете се! Напред сега! Развейте знамената сега! Знамената ви да имат седем цвята: червен, портокалов, жълт, зелен, син, тъмносин и виолетов. Развейте знамената - и напред! И наточете вашите езици. И всеки ден езикът ви да маха. Той е капелмайстор - дирижира. Въоръжете се сега с вашите умове, сърца, души и с духа си и със знамето - напред! Трябва да се победи този свят. Опи неорганизиран вътрешен свят в нас трябва да се победи, за да се прослави Бог! Да знаеш, че Бог живее в тебе, за да се изпълни Волята Божия! И кажи: “Да бъде Волята Божия, както горе на небето, така и долу на земята!”

"Тайна молитва"

Да кажем три пъти следното:

Да се прославиш, Господи, в нас чрез Любовта си! (три пъти)

Да се прославиш, Господи, в нас чрез Мъдростта си! (три пъти)

Да се прославиш, Господи, в нас чрез Истината си! (три пъти)

Да се прославиш, Господи, в нас чрез Духа си! (три пъти)

Амин. Амин. Амин.

1. Лекция на Учителя, държана на 27 септември 1939 г., 5 - 6,20 часа сутринта. София.- Изгрев.

Времето е тихо и хладно.

КОЕТО ТОЙ ВИ КАЗВА

"Добрата молитва"

"Духът Божий"

Имате ли зададена тема? Пишете върху темата: "Службата на устата". Ще пишете върху разумната служба, защото има и глупава служба. Пишете върху разумната служба на устата, а не върху глупавата. Защото някой път устата прави глупави работи, от които човек страда. Няма по-хубаво нещо от служенето! Но и няма по-лошо нещо от служенето. Когато знаеш как да служиш, по-хубаво нещо от това няма. Но когато не знаеш как да служиш, няма по-лошо нещо от това. Някои мислят, че служенето е качество на малките, че само те трябва да служат. И големите служат!

Сега вие се нуждаете от едно. Днешните хора са много натоварени, с 10 черупки са увити. Най-първо имаш отвътре една бяла риза. Някой се задоволява само с ризата, а друг има и една външна риза за пред хората. После имаш и жилетка и палто, а зимно време слагаш и една фланела - може да е памучна или вълнена; някои турят и по две фланели. Преди години дойде една сестра - доста умна и доста набожна, но страдаше. Тя каза: "Не съм здрава!" Как ще е здрава, като е намъкнала толкова дрехи! Казах ѝ: "Трябва да снемеш половината от тези дрехи." Турила на себе си две палта и все ѝ е студено...

Човешката мисъл изстудява човека, ако е без любовно чувство. Тогава тя свива капилярните съдове. Страхът изстудява човека - свива капилярните съдове и краката на човека почват да треперят. Значи, събира се доста енергия, която няма къде да изтече и целият организъм страда. Някой път накарай воденичаря да спре воденицата за 20 минути и после да пусне водата. Като дойде водата, в началото изведнъж завърти камъка, докато се успокои и го задвижи по-правилно. Някои

чувства ви тресат, смущават ви - вие треперите. Щом обаче тази енергия протече правилно, възстановява се правилният ход. Има много работи, които трябва да изправим. Сега мислим, че много знаем. Може да знаем, но въпросът е, доколко това знание може да влезе в действие. Ако се намерим в положението на германците, чиято марка така спадна, че човек не може с един милиард марки да се нахрани, тогава какво ще правим? Та понякога се обезценяват нещата. И у човека понякога идеите стават фиктивни. Предполагаш, че си много умен човек. Ако мислиш, че си много умен, иди да примориш двама души, които се карат. Разправяше ми един господин: "Веднъж ходих да примирявам двама души и ме набиха и двамата - без да искат - и мъжът и жената. Понеже ги държах - и те, наместо единият да удари другия, всеки удряше мене - мене натупаха." Понякоя път вие сте от миролюбивите, които искат да примирят непримиримите. Човек, който иска да примирява хората, той първо трябва да примори нещо в себе си. Има нещо в човека, което е непримиримо. Да кажем, обиден си. И тогава нещо започва да ти говори отвътре. Ти съзнаваш, че няма защо да се обиждаш, но нещо отвътре недоволства. Легнеш си, станеш сутринта - онова нещо пак ти мърмори. И тогава казваш: "Трябваше ли да ме нагруби той?" Подхлъзнал се е езикът му. Но ти продължаваш: "Трябваше да си владее езика!"...

Как ще убедиш сега такъв човек, че не са го обидили? Кой е този вътре, който се е обидил? Когато някой турчин направи грешка, казва: "Афедерсин!" На български ще кажат: "Извинете"; на френски ще кажат: "Пардон"; на английски ще кажат: "Икскюз ми!" Ако на един французин кажеш "Извинете", той какво ще каже? Ако му кажеш: "Пардон, м'сиьо!", ще разбере. Но трябва да знаеш и как да му го кажеш. Има един специален начин за казване. Защото психологически има хора, в които личните чувства са силно развити, те не могат да се самовладеят. Човек трябва да владее чувствата си. Личните чувства, са най-високото стъпало, до което човек днес е дошъл. В личния живот

на човека няма по-силно чувство от чувството за собствено достойнство. Ти трябва да знаеш в какво именно се състои обидата. Обидата иде от това, че някой е унизил твоето достойнство. И какво като те е унизил? Или какво от това, че някой те е похвалил? Това са човешки схващания за нещата. Ако позлатим един метал, например медта, може ли да стане злато? Или ако златото го окаляме, може ли да се отнеме качеството му? Нещата винаги си остават такива, каквито са. Това, което имаме, всъщност никой не може да го отнеме. Но и това, което го нямаме, никой не може да ни го даде. Никой не може да те направи добър, ако не си добър. Никой не може да те направи лош, ако не си лош. Никой не може да те направи умен, ако не си умен. И никой не може да те направи глупав, ако не си глупав. За някои работи вие мислите, че сте глупави или слаби. При какви условия мислите, че сте слаби? Нека вземем мярката на нашата сила. Най-силните хора колко могат да вдигат? Човек нормално може да вдига толкова, колкото сам тежи. Мравката вдига 10 пъти повече от своята тежест, но мравката се е упражнявала. Колко силен организъм е тя! Тя е един атлет.

Някой от вас има материя, която не му е потребна. Например някои от вас сте пълни. Тази пълнота за нищо не ви служи. Човек трябва да е изтъкан от фина материя и да няма никакви мазнини. Един идеален човек не трябва да има никакви мазнини на врата си. Трябва да има малко мазнини - колкото да се върти колелото, но инак, никакви мазнини! Мъжете понякога приличат на бременни жени. Кръстът трябва да бъде доста тънък. Мярката на кръста трябва да се нанася два пъти на рамената. Рамената трябва да бъдат широки! Да има една линия там. Когато тази линия съществува, тогава е хубаво.

Сега ние се спираме върху известни погрешки, дължащи се на хиляди поколения, които са създали сегашното анормално състояние. У някои вратовете са къси и дебели, а у някои са дълги и тънки. Всички тези хора с дебелите вратове ги очаква

апоплектичен удар. Такъв човек трябва да се пази. А пък онзи, чийто врат е тънък и дълъг, той е нервен, сприхав. Да го бутнеш - и ще избухне...

Та първото нещо сега е да откриете правилната служба на устата. Трябва да се научите да говорите. Не бързайте никога в говоренето! Като ви запита някой, не бързайте да отговорите. Тури си ръката отзад и си кажи: "Не говори!" Тури си ръката отгоре и отпред на главата и си кажи: "Не говори!" Тури си ръката на челото и на носа и пак си кажи така. И тогава чак кажи някоя дума. Направи това, за да вложиш известна мекота в думите си. Като пипаш тези центрове, ти ще предизвикаш мекотата. Мекота трябва да има в думите ти! Но тази мекота не трябва да бъде и една каша. Има мекота, която е организирана. Нали знаете колко е гъвкаво тялото на змията? Тази змия може да счупи гръбначния стълб на всеки. Човек трябва да има мекота, но мекота организирана.

През целия си живот искате хората да ви обичат. То е ваше право. Но за какво хората могат да ви обичат? За някое качество, което Бог е вложил във вас. Ти може да обичаш някой човек за музикалното чувство, което Бог е вложил в него. Друг път може да обичаш човека за хубавия му говор. Сладчина има в говора му. Но този човек трябва да упражнява говора си. Пет години ви трябва да се упражнявате, за да се научите да говорите така, че като кажете една дума, мед да капе; с думата ви да протече мед. Гледам някоя сестра, като дойде да ми каже нещо, текнат сълзи от очите ѝ, но от езика ѝ нищо не излиза. Сълзи да потекат - и това е хубаво. Това е един добър признак. Щом видя, че някоя сестра плаче, аз си казвам: "Тя си мие прозорците, за да вижда по-ясно." И я чакам да измие прозорците. Тя си извади кърпата и, като потекат сълзи, бърше ги. Това е един дълъг процес. Виждам, че прозорците ѝ още не са измити. Погледна пак и виждам, че още плаче - не са донизити прозорците. Па́к си бърше очите. И най-после почне да говори. Вие ще кажете: "Това е мекота." Това е женски

характер... Няма човек, който да не е плакъл. Няма човек, който да не си е мил очите. И трябва постоянно да ги мие. Ако много плачеш и триеш очите си, за тях трябва да имаш една копринена кърпа, много мека. Никога не бършете очите си с твърда кърпа. И като заплачете, не позволявайте да падат сълзите ви долу. Но напоете кърпата си с тези сълзи. Те действат лечебно! Ако бихте събирали тези сълзи в шишенца, щяхте да можете да се лекувате от ревматизъм, от бъбречна болест, от захарна болест, от склероза. Склерозата произтича от голямо безпокоене. Ти се безпокоиш например, че къщата ти не е хубава, че стените не са хубави, че този стол не е хубав. Казваш: "Този креват креват ли е? Човек не може да спи!" Креватът е там, в главата. И столът, и всичко е там; с други думи казано, всичко това зависи от човешкия ум. Вие сте пратени от невидимия свят. Вие сте имали всички удобства в невидимия свят, защо дойдохте на земята? За печалба. Ти си бил на небето. Там не можеш да печелиш. Ти може да си един царски син, но ако живееш само с идеята, че си такъв, че скъпа кръв тече в жилите ти, че другите те обличат, какво ще те ползва всичко това? Ти трябва да събудиш в себе си знание, всички ония сили и способности, които имаш. Ето за какво могат да те уважават хората.

Някои от вас искат да бъдат светии. И много хора в миналото не можеха да станат светии по единствената причина, че не знаят как се става светия. Казват за някого: "Той е свят човек." То е въпрос, доколко е свят. Светията преди всичко трябва да разбира законите на светлината. Светия, който не разбира как се създава човешката мисъл, който не разбира как да съчетава своите мисли, който не знае да ги цени, който не знае да постави всяка мисъл на нейното място, той не може да бъде светия. Защото всяка мисъл е форма, в която ще се влее някое чувство. Ако ти не мислиш право и сърцето ти няма да има правилно чувство. Какъвто е умът на човека, такова му е и сърцето. Това, което ви казвам, са общи работи. Всеки един от

вас иска да бъде светия. Най-първо, никога няма да загасваш светлината на своя ум. При всички случаи трябва да имаш поне някоя малка вощеница, която да ти свети. Няма да палиш голяма свещ. Това на първо време, за да не стават големи разходи. После, светията никога не загасва огъня си. Той не се гаси. Всякога огънят му блещука. А пък онези, които не са светии, всяка сутрин, като станат, ще палят огъня. Светията постоянна свети, той огън не пали. Другите, като се събудят нощно време, ще палят огън. Трябва да държим в будно състояние нашите способности. Страхът на човека не произтича от неговите способности, а от неговите чувства. Човек има едно чувство и страх, че може да изгуби нещо. И светията понякога се страхува, но той се страхува от това, че не е постъпил така, както трябва. Ние сме изложени на страдания - като те боднат някъде, неизбежно ще страдаш. Но ти ще вземеш всички мерки да не се излагаш на ненужни удари. Човек може да те удари с думи, с поглед може да те удари. Може да те удари и с ръката си. Та има различни удари, които произвеждат различни последиствия. При това човек сам не трябва да се удря. Виждал съм, че някои деца удрят главата си. Искат да кажат: "Защо не е мислила!" Някой си пляска главата отгоре, а друг отстрани.

Ние ще обявим един конкурс за самовъзпитанието на човека. Като отидете в невидимия свят, най-първо ще ви извикат да кажете една дума. Ще ви запитат: "Откъде идете?" Вие ще кажете: "Ида от България." Ако не знаеш как да произнесеш "България", ще те върнат назад. Ще ти зададат втори въпрос: "Защо напуснахте България?" Вие ще кажете: "Не се живее там." Ще ви кажат: "Ако не се живееше, тогава всички българи щяха да бъдат тук. Понеже сам си дошъл, ти не говориш истината." Или ще кажеш: "Животът на земята е станал тежък." "Ако животът на земята е станал тежък, то всички хора трябваше да са дошли тук. Но понеже са там, ти не говориш истината." Какво трябва да кажеш тогава? Питат те най-после: "Защо идваш тук?" "Идвам да си почина." Колко

време може да почивате в невидимия свят? 45 години. След 45 години ще ви запитат: "Ще седите ли още? Или ще останете? И ако речете да останете, веднага ще ви намерят работа и ще започнете да работите мъжки. Каквото ви кажат, всичко ще направите. Няма да кажеш: "Това не мога, онова не мога..." Ще работиш!

Някои са ме питали как трябва да се обхождаме с хората. Как човек трябва да се обхожда със себе си? Има една добра обхода: ще се държиш така, че да не унижиш своето достойнство - най-първо да не унижиш себе си. Ако говориш неверни работи, ако не чувствуваш, не мислиш и не постъпваш както трябва, ти унижаваш себе си. Най-първо не бива да унижаваш по никой начин себе си! Така, както Бог те е създал, така ще постъпваш! Трудна работа е тая, но всички трудни работи се постигат. Няма трудна работа, която да не може да се постигне в света. То е само въпрос на време или въпрос на знание, въпрос на стремеж и въпрос на сила. Ако човек има една силна мисъл, ако той има един силен стремеж и ако е силен в постъпките си, той може да постигне всичко. Някои от вас са доста захласнати. Човек е захласнат, когато неговият ум или неговото сърце се раздвоят. Тогава ще почнеш да мислиш какво ли ще стане с тебе след 20 години. Тръгваш на училище и мислиш дали ще свършиш или не. Не ти трябва да знаеш дали ще свършиш или не! Способният човек, каквото трябва за днес, ще го направи. Всеки ден ще се грижи за себе си. Остави денят да се грижи за себе си, а пък ти ще се грижиш за оня ден, в който живееш. Днешният ден е най-важен. Каквото придобиеш в днешния ден, то е най-важно. Ще придобиете нещо ново във вашето разбиране. Трябва да имате най-доброто разположение. Вътре в нас има един цял свят и трябва да имаме разположението на този вътрешен свят.

Знаете ли какво противоречие съществува? Ако преди години си бил в Русия и ако не си бил набожен, горко ти! А пък сега, ако отидеш в Русия и ако се кръстиш, пак ще те накажат.

Тогава, ако не вярваше в Бога, щяха да те накажат, а сега, ако вярваш, ще те накажат. Онези считаха, че онова верую е право, а днешните считат, че тяхното верую е право.

Няма да вярваме на миналото. Има неща, в които можем да вярваме, и има неща, в които не можем да вярваме. Въпросът за Бога винаги е бил поставян така, както не трябва. Ако мислиш за Бога, ако вярваш в Бога, но любов нямаш, това е фикция. Ако вярваш в един Бог, дето няма мъдрост, това е фикция. Ако вярваш в един Бог, дето няма живот, това е фикция. Ако вярваш в един Бог, дето няма светлина, знание, това е фикция. Ако вярваш в един Бог, дето няма свобода, това е фикция. Ти, като вярваш в Бога, Любовта трябва да изникне. Писанието казва: “Бог е Дух и ония, които му се кланят, с Дух и Истина трябва да му се кланят.” Значи, трябва да има пълно разбиране.

В някои отношения вие сте много напреднали. У някои от вас личните чувства са развити повече, отколкото трябва. Вие имате толкова силни развити лични чувства, че това става опасно. Трябва да ги понамалите малко. У някои от вас личните чувства са развити, а милосърдието е много слабо. Понеже имате много силни лични чувства, за милосърдието малко мислите. Обичаш жена си, дъщеря си, някои свои роднини, а пък за другите казваш: “Господ да им е на помощ, Господ да се грижи за тях.” Това не е милосърдие. Това е частично разбиране. Ако твоето сърце не се стимулира от стремежа на всички души по света - като гледаш какви усилия правят - слабо милосърдие имаш. Защото всички души правят усилия, за да осъществят идеала си. Всички души имат идеал, към който се стремят. Но всички не са подготвени. Някои имат подходяща материя, а пък някои нямат. И колко години трябва да работят, за да си създадат хубав материал! Ти, ако искаш да усилиш милосърдието в себе си, няма да търсиш хора подобни на тебе, без милосърдие, а ще търсиш хора със силно развито милосърдие. И всеки ден трябва да се видиш с 10 души милосърдни и да мислиш за тях. Като срещаш милосърдни хора и общуваш

с тях, ще почувствуващ в душата си едно ново разположение. Ако пък минеш покрай някой скържав*, ще станеш още по-скържав.

Хората се занимават с въпроса кой е религиозен. За да бъде човек религиозен, трябва да има беззаветна вяра! Каквото му кажеш, той ще вярва. Аз съм давал онзи пример за един султан, който издал заповед да му кажат една същинска лъжа. Идва един и носи един косъм от брадата на баща си. Казва: "Баща ми, като тури този косъм на Дунава, стана мост и нашите войски минаха в Румъния." Султанът казал: "Възможно е!" Друг носи едно паче яйце и казва: "Майка ми, като тури такова паче яйце, излиза цяла камила." Султанът казал: "Възможно е!" Най-после двама носачи носят един голям кюп. Човекът, който водел носачите, казал: "Баща ви едно време ходи на война с московците и взе назаем пари от баща ми с този кюп." Султанът казал: "Това е лъжа!" Защото, ако каже пак "Възможно е", трябва да плати. Та всяко нещо, което не ни допада, което ни засяга, за него казваме: "Това е лъжа!" А пък за всяко нещо, което не ни засяга, казваме: "Възможно е!"

Преди всичко вие вложете в ума си и поддържайте следната идея: всичко в света Бог е създал за добро. Второто, което трябва да поддържате, е, че Бог е турил някои неща като контрасти, като сенките, необходими за един художник. Художникът без сенки нищо не може да направи. Но художеството не се състои в сенките. Художеството е в линията. (Учителят начерта една линия на дъската.)

От тази линия може да направите един човешки нос. За да бъде носът хубав, не е важна само дължината му, но и строежът - носът има известен строеж. Някой нос може да е много дълъг, но долу е сплескан, липсва му нещо. В този нос има интелигентност, но му липсва стремеж, няма

* стиснат, скъперник (ост.) (б. р.)

стремеж. У деца-та, които не мислят, носовете са къси. А пък онези хора, които са много замислени, у тях носът се е проточил. Но колко трябва да се проточи носът? Носът трябва да се проточи достатъчно, че да имаш необходимия разумен страх. Линията на носа съответствува на линията на ума. Да вземем билото на носа. Ако тази линия се проточи надолу, ако отиде много надолу, това показва една безполезна грижа и страх за бъдещето. Такъв човек е страхлив. Плаши се от най-малките работи. Следователно страхът си има своето място, но той трябва да бъде само една подбудителна причина. Понеже живеем в един свят на големи опасности, човек трябва да бъде предпазлив; като върви по улиците, не трябва да бъде много близо до къщите. Разправяше ми един мой познат следното (това се случило във Варна): "Вървя, облечен в нова дреха, но съм недоволен от себе си, вкиснат съм. Дрехите ми са хубави, но не съм доволен. Липсва ми нещо. По едно време, като минавах, изля се една кофа върху главата ми. Това стана в новата махала във Варна. Жената, която ме поля, се извини, че къпела детето си и изляла целия леген на улицата, без да гледа. И като ме окъпа, изведнъж изчезна неразположението ми. Развеселих се и започнах да се смея. Неразположението си отиде. Разбрах, че детето, което жената е къпала, е добро и човек ще стане. Това къпане ми донесе благословение. Аз казах на жената: "Няма нищо, стават тези работи!" И си отидох весел у дома. Тогава разбрах, че водата, с която ме кръстиха, е добра и си казах: "И от мене човек ще стане вече!" И оттам насетне всичко ми провървя. Дотогава не ми вървяха работите. Но като ми изляха водата и ме окъпаха, тръгна ми. И никакво петно не остана по дрехите..." Та казвам: Божиите благословения понякога идат по този начин. Когато окъпят някога едно дете, ако не си доволен, ще излеят малко вода върху главата ти. Защо хората бягат от дъжда? Че това са все окъпаните деца на небето! И разпръскват тази вода по всичките треви и дървета.

Сега аз ви говоря за онзи вътрешен, обновителен процес,

който трябва да стане в душата ви. Има едно ужасно положение, в което съвременният свят се намира. Представете си един генерал на бойното поле, който е пред сражение. Хиляди хора са там и той мисли как да победи. Знаете ли за тази победа колцина трябва да станат жертва? Ако този генерал е мекошав, той ще даде гръб. Но той трябва да даде отпор! Тази война и в самите нас става. Ти казваш: “Без война!” Я кажете как става без война? Докато не решим този въпрос вътрешно, войната отвън не може да изчезне. То е един вътрешен процес. Ние не сме се научили да живеем мирно. Тепърва има да се учим да живеем мирно. “Бог живее във всинца ни” казваш ти. Но като дойдеш до един човек, ни най-малко не мислиш, че Бог живее в него! И той, като те погледне, мисли, че Бог го няма в тебе. Но Бог се проявява в нашите мисли и чувства. Колкото мисълта става по-светла и колкото чувствата стават по-топли и носят живот, толкова Бог е по-проявен. Бог се проявява чрез нашите мисли и чрез нашето сърце. Някой път дойдеш до едно тежко положение и отвътре ти се говори: “Търпи, тази работа ще се уреди.” Питаш: “Как ще се уреди?” Казвам: “Твоите работи са уредени. Ти имаш една хубава глава. Бог те е пратил да пееш на хората, а пък ти си тръгнал да търсиш други работи. В това ти е бъдещето.” “Истина ли е?” “Истина е!” Другиму казвам: “Ти си много даровит човек! Веждите ти показват, че имаш отлични художествени способности. Много добри очи имаш! От тебе прекрасен, гениален художник може да стане.” Той казва: “С цапане какво мога да направя?” Казах му: “Ще направиш картини - и пари и всичко друго ще дойде.”

Мога да ви покажа в какво се крие вашето щастие. Ако знаехте как да обърнете вашия език, много бихте направили. Знаете ли как да обърнете езика си? Вие не сте правили гимнастика на езика си. Вие някой път казвате на някой човек: “Обичам ви.” Не! Ако аз бях на вашето място, щях да взема една диня на масата си и ще седна. Ще ѝ кажа: “Много те обичам!” Но да чувствавам, че я обичам. И като ѝ кажа: “Обичам те.” ще

река; “За да ти покажа, че те обичам, сега ще те изям.” След като изям динята, ще ѝ кажа: “Много те обикнах! Ще ти дам най-хубавото място, което имам в себе си!” Или ще взема една ябълка и ще ѝ кажа: “Много те обичам.” Та като се научите на ябълките, на черешите, на дините, на реалните неща да казвате “Обичам ви”, тогава ще говорите и на хората същото. Днес онзи, когото обичате, ще ви постави на изпит и ще каже: “Щом ме обичаш, какво ще ми дадеш?” Тогава аз, за да изявя своята любов, ще изляза на улицата, ще намеря един гладен човек, който не е ял три дни и който си казва: “Да имаше някой добър човек да ме покани!” Ще му направя един хубав обяд и ще го покая. И ще седна на стола. Двамата ще разговаряме и ще ядем. Това е Любовта! Като ядем двамата, аз ще го питам: “Обичате ли това ядене?” Ще му туря хляб и ще му кажа: “Обичате ли такъв хляб?” Той ще каже: “Много го обичам!” След първото ядене ще кажа: “Харесахте ли го?” Така ще говоря за Любовта - аз ще го питам и той ще ми отговаря.

Вие проверявали ли сте докъде е стигнала вашата любов? Бог толкова много ни обича, а щом се появят някои малки противоречия в живота ни, започваме да се колебаем, да се съмняваме в обичта Му. Истинската Любов се познава само в противоречията. Ако не можеш да обичаш един човек, при противоречията, които срещаш, каква любов имаш? Представи си, че един много умен човек оправя крака ти, който е счупен. Ще кажеш: “Колко е жесток! Не знае как да пипа.” Не, ти ще благодариш на Бога, че този човек ще ти помогне. Той ще ти причини страдание, но след време ще бъдеш здрав.

Всяка болка, която причиняваш на някой човек, ще дойде до тебе. Всички страдания, които съществуват, са за изправяне на някой недъг, който съществува в тебе. Вие сега се страхувате само от обидата на хората. Но има и други хора, които не виждате. При всеки човек има един друг човек, от другия свят - неговият ангел! Ти може да обидиш видимия човек, но може да обидиш и неговия дух. Някой казва: “Той обиди моя дух!” Ще се

пазим да не обиждаме Духа - онези възвишени същества, които ръководят душата. Те виждат всички слабости на човека, но го възпитават. Един ангел е пратен да възпита някои хора и кога ще се върне на небето, зависи от това, кога ще възпита тия души. Ако не успее, ще остане още дълго време тук. Един ангел може да се намира в голямо противоречие. Някои хора постоянно развалят това, което той изработва в тях, като с това усложняват работите и усилят страданията му. Някой път причиняваме страдания на Христа, който иска да ни помогне. Седим ние и Му създаваме мъчнотии - отгоре на всички други, които има Той. При големите мъчнотии, които има, ние искаме Той да направи всичко заради нас! Той казва: "Погърпи малко!" Ти казваш: "Как да търпя?" Христос казва: "И аз учих това търпение. Когато ме биха онази вечер, аз търпах. И аз имах достойнство! Минавах за Син Божий, но като ме налагаха, учих се на земята какво нещо е търпението." Представете ли си какво беше положението на Христа онази вечер? Той четеше ударите: 1, 2, 3, 4,... Воля имаше! На войниците омаляваха ръцете. Като се изредиха всичките римски войници да Го бият вечерта, те казаха: "За пръв път видяхме един човек, който може да търпи, който може да издържи!" Вие още не сте минали това. Този опит е едно посвещение! Бог не е ли присъствувал във всичките тези ръце? Бог не беше ли в тези удари? Христос знаеше, че във всеки удар е Бог! И казва: "*Благословена да бъде ръката, която ме бие!*" Това е вече характер, сила на човека! Няма всеки ден да те бият. Само една вечер! И оттам насетне Христос жъна плодовете на своето търпение. Вие още не сте минали това мъчение. Един ден, когато те спуснат в гроба и видиш, че душата ти не може да излезе оттам, знаеш ли какви мъки ще изпиташ? Знаеш ли как ще страдаш, като почнеш да чувствуваш, че това, за което си се грижил, си отива? Дойде един удар и откъсне един пръст. После откъсне втория пръст, третия пръст, откъснат ти носа, устата. Това ще го видиш в гроба, какво ще правиш тогава? Много умрели има, които викат:

“Избавете ни, избавете ни!“ Но никой не идва! С това не искам да ви уплаша. Но всеки човек ще бъде поставен на известни изпитания, които трябва да издържи. Не трябва да се плашим от нищо. И при най-големите страдания човек трябва да види ръката Божия, която действа. И на вас всинца ви е необходимо да чувствувате в себе си присъствието на Бога. Да мислите, че има една Ръка над вас. И Писанието казва: “Всичко, което се случва на онези, които любят Бога, се превръща на добро!“ Не искам да се връщаме назад. Вие не сте завършили вашето развитие. По пътя на Христа всички ще минете! И цялата сегашна култура минава по пътя на страданията. Тези народи, които сега се бият, са християни. Едно време казваха: “Езически са тези народи!“ Понеже газовите маски не стават, когато човек е с брада, то кардиналите трябва да си обръснат брадите, за да си сложат маски - да не се задушат от газовете. Та английските “светни” си обръснаха брадите. И някои калугери си пожертвуваха брадите. Някои от кардиналите - също... Така че, ще се наложи някой ден да пожертвуваме някои работи. Да кажем, имаш достойнство. Това е една брада! “Брада на достойнството”. Или мислиш, че си нещо. На бойното поле колко пари дават за твоята брада? Казваш: “Аз не обичам да се покланям.” Но като идва граната, ти се навеждаш и пълзиш по земята, нали? Ще се наклониш и оттатък ще минеш. Когато дойде страданието, ще вземеш позиция, ще намериш тогава смисъл в страданието. Ще видиш, че разсъждаваш какво може да ти донесе едно страдание. Нашият свят на първо място е свят на страдание. Онези ангели от невидимия свят, които не знаят какво е страдание, ги пращат на земята, за да научат, какво представлява то. Това знание чрез опит трябва да го добием. Сега тези неща и да ги искаме, и да не ги искаме, ще дойдат. Но вярвайте, че никога няма да се даде страдание, което да не можете да носите. Ще ви дойдат страдания, които са ви необходими за вашето развитие, но няма да ви дойде по-голямо страдание от това, което можете да носите.

Та сега какво ви трябва на вас? Трябват нови упражнения. Човек трябва да отдели на ден най-малко 10-15 минути за милосърдието! Да размишлява какво нещо е милосърдието. Да отдели 10-15 минути за Божията Любов. Да разгледа какво нещо е Божията Любов. После да отдели 10-15 минути за вярата. Да разгледа какво нещо е вярата като чувство. Как ще разберете вие милосърдието например? Вие казвате: "Милосърдие е да дадем някому нещо." Такова милосърдие е само на физическото поле. В страдация човек има само една вътрешна болка. Никой не му е казал една блага дума. Никой не му е влязъл в положението. С хляб тази работа не става! Трябва да имате известна опитност. Трябва да му кажете една блага дума, да знаете как да го утешите, че да му стане леко. Онзи не знае защо му идват такива големи страдания. Вие трябва да му дадете истинското разрешение на въпроса. Всички хора имат нужда от такова разрешение.

Наскоро един млад момък идва при мене и ми разправя една своя опитност: "За пръв път аз срещнах една мома, която не предизвиква в мене полово влечение, но ме изпълва с толкова хубави чувства, че само като я видя, върна ли се у дома, уча, пиша, работя! Само като я видя! Искам сега да ѝ се обадя. И като я видя, в мене се ражда най-хубавото!" Това е Божественото! Божествено е това, което събужда у нас най-хубавите мисли, най-хубавите чувства, най-хубавите постъпки. Ти вярваш в Бога, но не се събужда в тебе никакъв подтик. Това не е божествено. Ти вярваш в някаква любов, но в теб не се събужда никакво хубаво чувство. Онази любов, онази мисъл, която събужда в теб един велик подтик - тя е Божественото! Щом дойде Божественото вътре, веднага тази мъгла, която съществува в тебе, ще се разпръсне. Този момък ми каза: "Тя е като катализатор в моя живот. Като я видя, всичко отрицателно в мене изчезва и се разтопява. А като не я виждам, пак отпадам духом." Именно Божественото е, което постоянно повдига духа ни! Ние минаваме през област на изпитания. И най-хубавото,

което и ~~ни~~ може да ни се отнеме, ако не сме силни. Та Божественото постоянно идва и ни поддържа. Дръжте постоянно Божественото в себе си! (Учителят погледна зората, която беше розова.) Там, изтокът, какво показва? Този цвят показва, че в човека трябва да има мисъл, той трябва да има един прозорец. Това е прозорецът на Божественото. Всякога в човека трябва да има един прозорец!

Та казвам, преодолявайте сега по един съзнателен начин мъчнотии~~те~~, които имате. Вие имате вътрешни мъчнотии, в които никой не може да ви помогне; неща, които вие сами трябва да преодолеете. И вашата сила зависи от това преодоляване. Например недоволен си. Само като помислиш за Бога, веднага ще ти олекне на душата. Като си помислиш за Бога, болестта ще изчезне! Сиромас си, но като помислиш за Бога и сиромашията ще изчезне. Не разбираш някой предмет, като помислиш за Бога, предметът става ясен. Писанието казва: “Бог е, който дестува в нас.” Той е, който учи. Един ден всички ще бъдем научени от Него. Той и сега много добре ни учи. Нека бъдем радостни и благодарни на онова учение, с което Той ни учи отвътре. И да оставим всички противоречия на живота. Да оставим нещата, които не можем да разрешим - да оставим на Него, Той да ги разреши. Смъртта не е въпрос, който можем да разрешим. Свободата не е нещо, което можем да извоюваме. Да запазим свободата можем, но да я добием, не е по нашите сили. Има неща, които идат от Този, живия извор на живота!

Та казвам, всички вие трябва да държите тази вътрешна връзка с Бога - дръжте онова, което той ви казва: “Обичайте ближния си като себе си!” Разберете това! “Любете врага си” Разберете това! Кой е най-големият враг на човека? Самият човек, низшето в човека. Ще го обичаш! Врагът е вътре в тебе - ще го обичаш! Това е плътта. Писанието казва: “Човек трябва да обича плътта си.” Този враг, който ти създаде всички страдания, трябва да го обичаш. Не че той ти мисли злото, но той казва: “Ще живееш и заради мене! Няма да се захласваш само

нагоре, но ще помислиш и върху по-близкото в живота. Най-първо ще помислиш за мен нещо." Следователно в това отношение ти трябва да служиш цялостно на себе си, за да бъде твоят дух свободен. Така, както Бог е създал света, всичко е на мястото си. Трябва да благодарим на Бога за тялото си, за сърцето си, за ума си, за силата си, за всичките възможности, които ни е дал. Всеки ден, като станем, трябва да благодарим, че сме станали. Да благодарим, че не сме по-зле от вчера. И че всеки ден нещата вървят все по-добре и по-добре. По този начин всичко ще тръгне добре. Духовно трябва да заякнете всички! Сега идат времена на големи изпитания. И всички трябва да бъдете юнаци. Няма кой да ви носи. Няма да има коне, но каквото имаш, на гърба си ще го носиш. Ако не можеш да носиш, ще останеш... Хората може да имат желание, но няма да могат... Развивайте тогава в себе си онази вяра, която носи силата на човешкия ум. Развивайте надеждата, която носи силата на човешките чувства. Развивайте и любовта - на първо място любовта, която носи в себе си Божествения живот. И Христос казва: "И това е живот вечен, да познаете Бога!"

"Отче наш"

2. Лекция на Учителя, държана на 4. октомври 1939 г., 5 - 6,20 часа сутринта. София. Изгрев.

Тихо и топло време с разкъсана облачност.

КЪМ ОБЕТОВАНАТА ЗЕМЯ (Великата песен)

"Отче наш"

"Духът Божий"

Чете се темата "Службата на устата".

Устата е врата за един велик свят, за един Божествен свят!
През врата се влиза и се излиза.

Често изпадате в погрешки, понеже се основавате само на хипотези в живота. Хипотезата се основава само на един факт. Случило се нещо и ти веднага правиш хипотеза. Изгубиш си кесията в къщи, и веднага измислиш хипотеза по какъв начин си я изгубил. И се мъчиш да намериш по кой начин си я изгубил, къде се е дянала. Казваш си: "Като се върнах от пазара, кесията беше в джоба ми. Като влязох в стаята, кесията беше в джоба ми. Като седнах в стаята, изчезна." Ти разсъждаваш. Имаш вече два факта. Това е вече теория. Първият факт е, че е влязъл един приятел у дома ви. "И понеже я няма у мене - си казваш - то тя трябва да е отишла в джоба на приятеля ми." Ти се питаш: "Защо му е тази кесия?" Това е вече теория. А щом имаш четири факта, то е вече приложение. Четирите факта показват, че ти вече работиш обувката. Най-първо разглеждаш обувката, избираш кожа и после ги шиеш. Това е вече приложение на едно знание. Мислиш ли, че като станеш обувар, ще станеш виден човек? Може да станеш виден, ако можеш да правиш обувка за царските дъщери. А пък краката им са деликатни. Ако знаеш да правиш обувка за царските дъщери, за царицата и за царя, ще те търсят. И така да ги правиш, че да прилепват обувката на краката. И ще кажат: "Придворен царски обувар!" Няма да ти платят 20-30 лева, а пребогато! А може и да си придворен шивач.

Но нека дойдем на същественото. Две поколения има сега.

Вие нямате еднакви разбиращения. Вие сте на разни възрасти. Най-старият е около 80-годишен. Дали има някой измежду вас, по-стар от тези години? Та как няма да се различават вашите възгледи! Какво е произвела Земята, след като се е преобърнала 80 пъти около себе си? Тя, като се е обърнала 80 пъти около себе си, е работила, а пък вие, без да сте работили, сте остарели, уморили сте се. Като се е обърнала тя веднъж, ти си се родил. Значи, заедно с въртенето на Земята около себе си, ти си остарявал. Аз употребявам израза “Земята се върти”, но и човек върши самостоятелни движения върху Земята. Да речем, че един човек е вървял цял ден. Колко километра може да извървиш за един ден? Ако е войник, ще извърви 20 километра. Ако е търговец, ако му е припряна работата, колко може да извърви - 60 километра. А ако е с автомобил - 200-300 километра.

Има една важна страна, на която трябва да се спрете. Ако си окалян и искаш да си изчистиш калта, трябва да знаеш как. Представи си, че те боли корема и разправяш това на някого, който никога не го е болял корем. Той ще каже: “Никога не ме е болял корем. Не зная.” Ти имаш свивание и не само свивание, но в свиванието има нещо, което безпъкони ума ти. Или очите те болят. Или ушите ти, зъбът те боли. “Боли го зъб, та куца” смеят се хората. От зъб се подуло лицето му, цяла нощ не е могъл да спи. Защо страда зъбът? Зъбът боледува, а пък ти страдаш. Устата яла и пила, но и коремът участвувал в яденето и пиенето; скарали се устата и стомахът, заболели и ти ходиш да ги примиряваш. Устата я мажеш, разтриваш я, гладиш я, говориш ѝ, че втори път не трябва да прави такива работи. И стомахът те боли - разтриваш го, топла вода ще му туриш, компреси... Ще го гладиш, защото чрез неговото боледуване се препястествува нашата фирма, тя се спъва! И докато го убедиш... Това е пак фигура на речта. Онези, които са използвали словестността, могат да кажат каква реч е тази. Може ли да се разговаря така със стомаха? Онези, които отиват по-далече,

казват, че има известни същества, които са служители само на стомаха. Например обуцарите са направили обувките. Ти с обуцата няма да говориш, а с обуцаря. Разглеждаш обуцата и казваш: "Тези обуца не са направени както трябва!" Но не говориш на обуцата, а на обуцаря. Казваш: "Тук не си турил клечките хубаво! Много са нарядко. Искам още една клечка да удариш." И обуцарят взема и туря още по една клечка. Ще кажеш: "Аз говорих на обуцата." А всъщност ти казваш на обуцаря, че той трябва да поправи обуцата. Обуцата са само един резултат. Та казвам, ако знаеш как да говориш на обуцаря, той ще поправи обуцата. Но ако не знаеш как да му говориш, няма да ти поправи. Ти казваш: "Стягат ме обуцата." Онзи те пита: "Къде те стягат?" Ти казваш: "Не зная, намери. На пръстите ли е, на петата ли е, отстрани ли е - не зная. Зная само, че ме стягат, че не ми прилягат." А пък онзи обуцар, ако е майстор, ще каже: "На големия палец те стяга" или "На малкия пръст те стяга." Такъв обуцар и без да му посочиш, той знае как да ти поправи.

Има нещо, което те стяга. Ти казваш: "Неразположен съм." Но няма знание в тези думи. Неразположението ви произтича от някаква причина. Който е малко философски развит, ще търси причината, а пък който не е философ, ще каже общо: "Неразположен съм", без да знае причината. Ти казваш: "Неразположен съм, понеже имам да плащам две полици и нямам пари да ти платя. И от недоимък на парите имам неразположение. Понеже ако не платя, кредитът ми ще се намали, честта ми ще се накърни, защото хората ще мислят, че не мога да плащам." Или си ученик и не си разположен. Защо? "Снощи - казваш ти, - ходихме на театър, на концерт и не си научих уроците. А учителят е много сприхав, вискателен и ще ме среже. Трябва да отида на училище, но не съм разположен." Или ти си религиозен човек: в бързината не си се помолил и си отишъл на работа. Ти имаш тайна стаичка и си уверен, че като се помолиш, работата ти ще стане със сто на сто сигурност. Днес

обаче от бързина не си се помолил, а да се връщаш не може. Неразположен си. Защо? Защото не си се помолил. Могат да те попитат: "По пътя не можеш ли да се помолиш?" Но ти вече имаш един възглед, че е нужна църква, за да влезеш вътре да се помолиш. А няма и църква. После, свикнал си да имаш молитвеник и да го отвориш и да четеш от него. Наизуст не знаеш молитвите. Че си забравил молитвеника, не е извинение. Какво ще правиш тогава? Такива религиозни са още деца. А пък онзи религиозен, който е учен, молитвеникът е в главата му. Той и по пътя, и навсякъде се моли - дето му дойде на ума - моли се. Който знае да пее, навсякъде пее, а пък който не знае, търси някой салон, отоплен много хубаво и да има резонанс. И казва: "Не може без това!" Онези, които сега започват да пеят, на тях трябва тези неща. А онзи, даровитият певец, той сам си създава салона - един хубав салон.

Веднъж направих такъв опит. Има теория, която казва, че зимно време трябва да се ходи с балтон. Трябва да има нещо като вата вътре - подплата отвътре на балтона. Де ще му намериш вата? Аз нямах пари за балтон с такава подплата. Купих си балтон без подплата. Не беше балтон, но предполагах, че беше балтон. Като го облякох през зимата, предполагах, че е балтон. И топло ми държеше! Вне се смеете... Онзи, който не разбира, мисли, че не е възможно. Аз турих на този балтон една магнетическа обвивка отвътре навсякъде. Турих му магнетическа обвивка и не го закопчавам. Казват ми: "Ще изстгнеш." Топлина излиза от магнетическата обвивка! Такъв балтон притегля топлината. Като го отворя, топлината влиза вътре. Както мисли човек, така и става. Има един закон за това. И за краката е същото. Казваш: "Студени са краката ми." Но ако си съсредоточиш мисълта, ако разбираш законите, след 5, 10, 15 минути краката ти ще се стоплят. За да се стоплят краката ти, трябва да стане една промяна вътре. Някой път може да мислиш, но не се стоплят краката ти. А пък някой път може да мислиш, и топлината ще отиде там. Да ви дам едно обяснение

как стават нещата. Казвата, че каквото човек мисли, това и става. Става, но при известни условия. Ти трябва да знаеш как. Допуснете, че вне седите под една круша. Закон има, писано е тази круша да не я буташ. Само ако някой плод се откачи и падне долу, имаш право да го вземеш. А сам нямаш право да буташ дървото. Тогава ти ще концентрираш ума си, ще предизвикаш едно сътресение във въздуха. Можеш да направиш това. И въздухът ще произведе сътресение в крушата и няколко круши ще паднат. Ти ще ги вземеш и ще ги туриш в джоба си. Значи, ако сам бутнеш крушата, има престъпление. Но ако бутнеш въздуха и въздухът бутне крушата, няма престъпление. Как ще го обясниш?

Което е станало по закон и което е станало без закон - какво значи това? Под думата "закон" разбираме следното: вече имаме един порядък в света, един закон. Може би хиляди поколения са живели и са образували един начин, един метод на човешките постъпки. Кажеш известна дума. Например, ако кажеш някому на френски или на някой друг чужд език една обидна дума - няма нищо, но ако му я кажеш на неговия собствен език, веднага има закон! В английския език има две думи: лъжец и законник, които са доста близки, почти еднакви по произношение. Имат малко различие. Някой път могат да ти кажат: "Ти си лъжец." Ти ако кажеш "Как така!", онзи може да ти отговори: "Аз казах "законник" но просто сбърках, подхлъзна ми се езикът. И ти си помисли, че съм ти казал "лъжец"!" Но това е изопачаване на закона! В съзнанието си онзи знае, че ти е казал обидната дума, но понеже законът го хваща, той търси друга дума и иска да се извини. Че как се е подхлъзнал езикът му? То не може така лесно да се подхлъзне! Или пък някой път седиш при някой общар, вземеш общата си и му говориш, говориш, докато най-после той кипне. От какво произхожда кипването? Често кипването става с господаря или господарката. При слугинята много лесно кипваш, а пък слугата при господаря си малко кипва. Слугата трябва да бъде много умен,

за да не кипва господарят. Ако не е умен слугата, господарят ще кипне. Питам: защо господарят кипва? Понеже цени своето време. Англичаните казват, че времето е пари. Един англичанин и един американец се хващат на бас. Американецът казва на англичанина, че едн кой си милиардер може да го приеме. Онзи казва: "Не, аз го познавам какъв човек е. Не може." И се хващат на бас за 250 английски стерлинги. Отива той при милиардера и последният му казва: "Времето за мен е пари. Всяка минута ми струва 10 стерлинги." Онзи му казва: "Колкото струва, ще ти платя. На мен ми трябва само 5 минути. Милиардерът си изважда часовника, гледа го и пита: "Кажете, защо дойдохте? Времето изтече." Онзи казва: "Хванах се на бас за 250 лири. На вас всяка минута ви струва по десет стерлинги. Давам ви 50 стерлинги, на мен остават 200. И моето време е скъпо. И аз по-дълго време не мога да стоя." С този пример какво иска да се покаже? Мислиш ли, че втори път този милиардер ще можеш така да го излъжеш? Не. Втори път не можеш. Втори път онзи, който ще отиде, трябва да измисли нещо ново. Но да оставим сега това.

Човек трябва да се научи най-първо да мисли. Два фактора има: човешкият ум и човешкото сърце. Човек трябва да знае как да употребява своя ум и своето сърце. Умът разполага с мислите. Сърцето пък разполага с чувствата. Като кажем "сърце", това е общо казано. За да разбираш сърцето, трябва да разбираш своите чувства, а те са от разни степени, както в музиката. Ти, като изучаваши музиката, трябва най-първо да знаеш добре 7-те основни тона. И не само тоновете, но и знаците. Всеки тон си има капризи. Някой път той е неразположен. Ще му туриш един бемол при неразположеннето. Някой път е разположен. Ще му туриш диез, ще го повишиш. Трябва да знаеш, ако е неразположен, как да му говориш. Има едно естествено положение. Обикновеният тон ще го вземеш както трябва. А пък неразположения, ако не го вземеш както трябва, ще ти каже: "Не ме взимаш правилно!" Трябва да го понижиш с половин тон надолу. Ако

пък друг тон пееш, той ще каже: “Така не се пее!” Един тон, който има разположение, ще го повдигнеш с половин тон нагоре. И ще вземеш до диез. Изпейте така думата “добро”. Вземам “до” за основен тон на живота. Как ще вземеш повинисно “добро”? Работи ми един работник. Пазарил съм 10 лева. И като ми свърши работата, ще му дам един лев повече - 11 лева. А пък ако не ми свърши добре работата, ще дам 9 лева, а не 10 лева. Влизаш в някой дом, там има мъж и жена - двама души. Има и 10 слуги, а деца нямат. А пък влезеш някъде, имат 9 деца и никакви слуги нямат. Питам: кое е по-добро - да имате 10 слуги или да имате 9 деца? Да имате деца, синове - те са най-добрите. Няма по-добри слуги от синовете. И няма по-добри слуги от дъщерите. И няма по-добра слугиня от майката. Най-добрата слугиня е майката! Тя служи по всички правила без пари - откато влезе в този живот, докато замине в другия свят без пари служи. И като ѝ кажеш нещо, тя казва: “Ще бъде това.” Като ѝ кажат, че ще има апартамент, тя вярва. Като ѝ кажат, че богата ще стане, тя вярва. Като ѝ кажат, че царица ще стане, тя вярва. Като ѝ кажат, че в рая ще отиде, тя вярва. И като си замине, казва: “Добър е Господ. Втори пък като дойда, още по-добре ще ми бъде.”

Да дойдем на същественото. Ще напуснете вашия сегашен живот. Трябва да го напуснете! Не да го напуснете, но да го промените. Един голям богаташ бил много умен човек. Някой път се заседявали гостите му. Той си имал една специална електрическа инсталация и всеки стол си имал по една игла. И като се заседиш по-дълго време, той ще бутне едно копче, ще потече ток и иглата ще те бодне. Ти ще станеш да си вървиш, но за да не се засрамиш, ще кажеш, че си имаш работа. Когато ти дойдат гости, кажеш някой път, че си зает, но онзи не се мърда. Но когато дойде иглата, тогава се мърда. Та това е вярно и в живота. Понеже в някое отношение може дълго време да се застониш, природата е предвидила това - тя си има свои игли. Та като влезеш някъде, трябва да знаеш, че щом седиш 5 минути

повече, иглата ще дойде. Или ако не знаеш как да говориш, ще дойде тази игла! Иглата - това е безпокойствието. А пък всички имате желание животът ви да бъде уреден. Всички желаете да бъдете богати, здрави, весели. Всичко това може да бъдете. Но трябва да знаете как. Ако влезе в една къща един първокласен певец, веднага всички ще разположи. Ако е добър разказвач, ще им говори хубави приказки и пак ще ги разположи. Но ако не знаеш как да пееш, как да приказваш, като влезеш, не ще можеш да ги разположиш. Един умрял човек може ли да разположи хората? И детето, като дойде на света, за да му обърнат внимание, то запява. С какво внимание очакват бащата, майката и бабата да запее това дете! И като запее то, като заплаче, казват: "Започва то!" И всички слушат и казват: "Какъв хубав глас, ангелски глас!" Не съм ги слушал още децата, но предполагам. Не съм виждал децата как викат, като се родят. Има още нещо, което не зная. Някои от вас знаят по-добре от мене това. Но аз предполагам. Чувал съм като се роди агне, какво казва. Но за детето не знам. Говоря истината. Като се роди агне, знам как вика. Но за човека нямам факти. Но предполагам от агнето. Това, което е вярно за агнето, е вярно и за детето. Може ли да ми каже някой от вас, как вика детето? Че при вас толкова деца са се раждали - какъв беше първият им глас? Много е мъчно да се каже. Детето, като изкаже първия звук, произвежда известно разположение у майката, че това дете е живо. И като издаде глас, прави и малко движение. Всяко музикално движение има известно действие. Певецът, който ще пее, прави особено движение. Певецът, като го видя още, че прави движението, зная, че е добър певец. А пък друг, като направи друго движение, казвам: "Този не е от добрите певци."

Та казвам сега, вземете основия тон "до" и изпейте "добро" (Симеоне, изсвири думата "добро" с тона "до".) (Учителят изпя "добро" сам с тона "до". И след това всички заедно.) При пеенето зависи каква мисъл има в човека. Ако влезе страх, има едно треперене на гласа. Ако е събудена вярата, тонът има

друго изражение. Ако е събудена надеждата, тонът има друго изражение. Ако е събудено милосърдието, тонът има друго изражение. Ако е събудена съвестта, тонът има друго изражение. Певницата, ако иска да пее хубаво, на всеки тон трябва да даде ценност. Така трябва да пее човек за себе си. Да се възпитавате чрез пението. Неразположен си - имаш неразположение и трябва да го смениш. Неразположението винаги произтича от чувствата на хората. Има неразположение на страха. Има неразположение на честността - честността е нарушена. Има неразположение на милосърдието. Някой път чувствуваш, че не си толкова милосърден, колкото трябва. Или неразположението някой път зависи от надеждата - не се надяваш колкото трябва. Някой път не вярваш колкото трябва и имаш неразположение. Понякой път човек не е толкова милосърден. Животът е едно течение - непреривно, вечно движение. Ти влагаш в това течение това, което си извършил. Твоят живот като една малка струя влиза в общия живот. И хората се различават в дадения случай според онези чувства, които ги занимават. Някой път ти е приятно да видиш един човек - милосърдието му е изписано на лицето. А някой път виждаш твърдостта в човека, каквото каже и не отстъпва. В някого виждаш честността, каквото каже, ще го направи. В някого виждаш вяра; някой пък виждаш, че е умен. Това не е чувство, а способност; някой виждаш, че е философ - разсъждава за причини и последствия. Някой човек е наблюдателен - както и да помръднеш, където и да помръднеш, от тези помръдвания той чете нещо. Ако кракът ти мърда като седиш, ако трепери, той чете нещо. Учителят вижда, че ученикът трепери - значи има страх. И който трепери, не може да изкаже работите. Той трябва да престане да трепери и трябва да мисли. Ти казваш: "Беше ме страх." Но това е чувство, не е мисъл. Щом почне мисълта, страхът трябва да изчезне. И мисълта е, която регулира всичките чувства и ги туря в хармония. Умът ще каже на страха: "Няма защо да се боиш. Тази работа ще се уреди добре." Щом ти каже, че ще се уреди добре, ти ще се успокоиш.

Някой човек го е страх в живота, пари няма. Какво ще му говориш? “Ако имаш баща, баща ти ще ти изпрати; ако имаш майка, майка ти ще ти изпрати; ако имаш приятел, приятелят ще ти изпрати. Ако пък нямаш никого, ще си кажеш: “Господ ще уреди тая работа. На Него можеш да разчиташ!” Сега вие на кого разчитате? На баща си, на майка си, на чичо си, на брат си, на сестра си и прочее. Все таки на някого трябва да разчиташ в света. Ако разчитаме на Бога, с какво ще разчитаме? С вяра. Значи с чувство. Писанието казва: без вяра не може да се работи. Без вяра, без любов и без надежда не може да се работи. Ако нямаме вяра, надежда и любов, ние не можем да работим с Бога! А пък законът е същият: с надежда, с вяра и с любов ще работиш с баща си. С тях ще работиш и с майка си, с тях ще работиш и с твой брат и с приятеля си. Този, в когото имаш надежда, комуто вярваш и когото обичаш, непременно може да ти помогне. И тогава, ако не ти помогне, къде е причината? Да допуснем, че ти си един обушар, знаеш занаята добре. Не ти се работи и казваш: “С този занаят човек не може да помине. Не искам да работя обушарство, не искам да забивам вече клечки.” И вземеш си един лотарийен билен. Не чукаш вече. Чакаш сега да спечелиш 500 хиляди лева. Ти го гледаш. Изваждаш билета от джоба си, гледаш го и казваш: “Скоро ще се тегли лотарията!” Но като теглят лотарията, не върви. Минава се цяла една година, втора година. Пак не чукаш клечки, пак вземаш билет. Тревожиш се. Какво трябва да правиш? Ти си вземи билет, но едновременно си чукай пак клечките. Като излезе билетът с 500 хиляди лева, остави чуковете, нищо повече! Но преди да е излязъл билетът, ти чукай, не оставяй чука. Къде ти е грешката? Ти вземеш билета, оставиш чука и после казваш: “Не ми върви!” Когато дойдат 500 хиляди лева, остави чука настрана, облечи се добре и прави каквото искаш. Ти правиш същата погрешка и в друга област. Молиш се за нещо, оставиш си работата и не работиш. Ти сега не учиш. Законът е: като работиш, ти учиш. Има ученици, които

мислят, че имат вяра. Казват: "Аз няма да се уча, но като дойде времето, нещо отгоре ще дойде в мен и ще ме вдъхнови." То е вярно, че ще те вдъхнови. Но ако хубаво си научиш урока, ще ти се помогне. Ще ти се вдъхне, ще се вдъхновиш, но ако не си научиш урока, вдъхновенното няма да дойде. Та всички сега имате стари разбирания, стари навици, с които много мъчно можете да се справите. Това са навици, които вече не ви са потребни. Например ти си служиш с един метод да хвалиш хората. Хубав е този метод, но има хора, които не обичат да ги хвалиш. Да речем, кажеш на един общар, че му са много хубави общата! Той е доволен. Кажеш му: "Ти си отличен общар, много хубави обща правиш!" Никога не хвали един човек, докато не е направил общата. Ти му казваш: "Слушал съм, че си много добър човек, много добър общар!" Но той не ти направи добре общата и ти си измениш мнението. Не си давай мнението преди да е направил общата. И като ги направи, кажи, че много хубави ги е направил.

Вие сте недоволни от живота по единствената причина, че не знаете как да живеете. Че знаете ли колко е мъчно да се живее! Има хора с много развито обоняние. Те усещат уханието. А краката ти не са умити, нещо миришат. Отиваш при такъв човек и без да искаш, зле ще го разположиш. Ти, като отидеш в града, иди най-първо на баня и се умий хубаво. А какво правят сегашните хора? Понаръси се малко! Ти казваш, че нямаш пари. Взем малко здравец, турни го в малко вода и се понаръси с нея като с одеколон. И като отидеш при човека, той ще каже: "Колко хубаво ухание излиза от него!" Това е наука.

Или например отиваш да вземеш пари от някого. Искам да ви кажа как да вземате пари от някой банкер. Аз не съм вземал по този начин. Това е теория, хипотеза. Може да е вярно. Ако се приложи и опита, ще се види. Преди да отида аз ще си представя, че съм банкер и разполагам с богатство. Който дойде и ми каже: "Дай ми хиляда лева" - давам му хиляда лева; на други давам 10 хиляди лева, сто хиляди лева. Щедър човек

съм. Аз съм сиромах, но раздавам. Аз, като отивам така щедър при него, той възприема моите мисли и иска да стане като мене. А пък вне отивате при банкера и пет пари не искате да дадете. И той възприема вашето състояние - пет пари не иска да ви даде. Но гледайте този банкер да има пари. Иначе той ще каже: "Елате след една седмица и хиляда лева ще ви дам." Разберете първо в касата му има ли пари.

Има неща в живота, които са постижими. И венчки трябва да работим върху тях. Най-първо работата. Някой път забелязвам, че има една линия на устата ви, която означава, че външните условия са станали вече тежки. Тази линия може да се образува от външните условия. Тя може да се образува от хората. Ти си недоволен - и почне тази мисъл да те занимава. Станеш песимист - и почне тогава въгълът на устата да отива надолу. И който види, му е неприятно. Сложи една приятна мисъл. Не мисли, че си голям грешник. А мисли, че си светия, макар и да не си светия. Не си музикант, но мисли, че си един велик музикант. Че не си, няма нищо. Мисли, че си музикант. Че ако аз видя една красива мома, а аз да кажем не съм красив, ще имам подбуждение и аз да стана красив. Виждаш един богат човек. Всяко нещо, което виждаш, то е едно подбуждение. Законът е: имаш право да внесеш в себе си всичко, което е хубаво. А хубавото носи богатство, сила, мощ в човека! Внасяйте хубавото, без да се смущавате. Ти мисли, че имаш вяра, макар да я нямаш. Вземи някой човек, който има сила вяра и мисли, че и ти имаш такава вяра. За постижение направи това.

Сега нека вземем "до" (венчки неят "до"). Ще изнесем думите: "добро", "движи", "кодело", "светлина", "краси", "живот", "земя". Ще ги изнесем в октавата от долното "до" до "си". "До" е "добро", "ре" - "движи", "ми" - "кодело", "фа" - "светлина", "сол" - "краси", "ла" - "живот", "си" - "земя" (венчки изпяха така). Като кажеш "добро" ще мислиш, че доброто е качество, от което нещата излизат. "До" е едно семе, което трябва да се посее. Като вземеш "ре", ще знаеш, че образуван подтик за движение.

Инертен си, не искаш да работиш - вземи "ре". И после, да кажем, че мисълта ти няма гъвкавост, значи гъвкавостта ти няма съдържание - вземи "ми". Богатството е "фа"; красотата е "соц"; сложена е една трапеза - това е "ла". "Си" е участието - това, в което хората участвуват. Така, като се разбира музиката, има смисъл. Трябва да взема "до", понеже с доброто ще се защитавам. При "ре" се занимавам с движението. Движа колелото - колелото е мисълта. "Фа" е светлината. Като бръкнеш в джоба си и извадиш нещо - всичко е светло вече: и пътя намиращ, и трен намиращ, и прочее. Ако нямаш пари, в тъмнина се движии. Та казвам: ние трябва да мислим, че светлината е богатство, което Бог ни дава. Ние седим при тази светлина, при това богатство и не можем да го използваме. Някой път ти си неразположен. Смени своето неразположение! Можеш ли да бъдеш неразположен в присъствието на Бога, който те обича? Много деца са неразположени в присъствието на баща си. И с това те придават своето неразположение и на него. С това те възбуждат баща си и той да бъде неразположен. Когато бъдеш в присъствието на един човек, който има добро разположение, не разваляй доброто му разположение! Никога не разваляй своето добро разположение. И като правило тури: никога не разваляй доброто разположение на другите! Влезеш ли в един дом и не си разположен, не разваляй доброто разположение на домаините си, на приятелите си. Носи сам товара! Не разправяй - можеш да разправяш тъгите и скърбите си като отиваш при светията. Но там, дето хората не са светии, мълчи за страданията си като рибите. Виж, пред светията може. А пък всички вие имате един навик: щом сте неразположени, вие се показвате такива, каквито сте. Че ти когато си неразположен, такъв ли си? Това не си ти ни най-малко - това е едно състояние в тебе. Някои така си държат ръцете (ръцете в юмруци на кръста). Войниците така си държат ръцете (ръцете спуснати надолу право). А пък някои носят така ръцете си (лясната ръка на кръста, лявата надолу). Това какво показва? Смелост. А пък някой си туря ръцете така

(ръцете една върху друга под лъжичката, върху слънчевия възел). Там е близо слънчевия възел. Когато си неразположен и си турни ръцете там, това е на място. Така се урегулират теченията. Слънчевият възел е подобен на сърцето в човека. Така туряш ръцете си, за да се хармонизираш със слънчевия възел, да влезеш в хармония със своите мисли и чувства. Ръцете и краката означават волевата страна. Ако турни ръцете си подолу, ти влизаш в един по-долен свят. Можеш да турни ръцете върху гърдите си, на височината на сърцето си, за да имаш хубаво разположение (положени върху тялото една върху друга). Някои, като се изправят за молитва, си поставят двете ръце на височината на гърдите, допрени с дланите и насочени напред и нагоре. Но ти не можеш да се молиш така, ако нямаш това разположение. С това положение на ръцете ти искаш да покажеш, че си готов да направиш всичко! Но ако искаш да направиш нещо и не можеш да го направиш? Щом си държиш ръцете от двете страни до рамената, с отворени длани напред, ти казваш: "Я го направя, я не... Не зная дали ще го направя. Ако това е съобразно със закона, който Бог е създал, възможно е да го направя." Когато разпращаш нещо на някой човек и той туря ръцете си в това положение, иска да каже: "Възможно е, това е закон на размножаване." Ти искаш да кажеш: "Това, което казваш, ако умът ми може да го приеме и ако ръцете ми могат да го направят, е възможно. Ако умът го разбере и ако ръцете могат да го направят, възможно е!"

Та веруващите, какви движения трябва да имате? Ти седнеш и си търкаш взаимно ръцете. Когато си мислиш ръцете, то е чистене - хубаво. Но ти целия ден няма да се чистиш. Десет минути ще ти вземе мисленето. Щом си измислиш ръцете и пак така си търкаш ръцете взаимно, какво значение може да има това? След като ги измислиш, ще работиш. Да допуснем, че имате пред себе си един човек, когото не обичате. Искате да го нарежете хубаво. Имате право, но ето при какви условия: най-първо постави се в неговото положение и виж как искаш да те

нарежат. И ако искаш да те нарежат по този начин, нарежи го. А ти го нарязвай и тогава прекалявай. Сега вие искате да покажете вапната вяра. Или искате да покажете вапната надежда, че можете да пеете. Защо трябва да пееш? Тези хора са бедни вкъщи. Ще им изнея една песен, която носи средства за тях. Като я изнея, тези хора трябва да я почувствуват. Да ви приведа един пример какво означава да свириш и да пееш. Минава знаменитият цигулар Паганини край един стар цигулар, 80-годишен. Цигулката му била стара и хубава. Паганини поглежда цигулката му, взема я. Старецът му казва: "Не ми държат вече ръцете, не мога да свиря. Празна е копанката ми. Едно време беше друго!" Паганини го тука по рамото, взема цигулката и започва да свири. След 10-15 минути се събира една публика от 20-30 души и повече - и всички слушат! Той свири и те турят в копанката. Като свири 15 минути, цялата копанка се напълва с доста почтена сума. Като влезеш някъде и ти трябва така да свириш и да пееш, че да се напълни копанката. Като влезеш в някой дом с вяра, с тази вяра да напълниш копанката. Ти казваш: "Господи, благослови ме!" Господ ще те благослови, но чрез Паганини - чрез неговата цигулка ще засетне сърцата на хората и ще ги разположи. Старецът казал: "Синко, защо не дойде по-рано, когато бях по-млад?" Паганини казал: "Няма нищо!" "Синко, поне в годината веднъж ме посещавай." Заслужава си в годината поне веднъж Паганини да те посети, да ти посвири и да ти напълни копанката! Старецът казал: "Да ги разделим!" "Не, всичко е за тебе." Сега кажете ми, колко е имало в копанката? 20 хиляди лева! Вярно ли е. Проверете. Аз предполагам, понеже онези, които са минавали покрай Паганини, са били все музиканти; като го слушали, отворило им се сърцето и туряли по-големи суми, по-големи банкноти! И англичаните са такива: като извади стерлингите, туря богато! Българинът няма злато. И туря един лев. Не зная, ако вие бяхте слушали Паганини, колко щяхте да турите. Но един лев...

Помнете Божествения закон: Онова, което даваш на хората,

ще се даде и на тебе. Ти сам определяш своята съдба колко дават хората. Бръкваш в джоба си - имаш банкноти от 100 лева, монети от 10 лева, 5 лева и 1 лев. Изваждаш 1 лев и му даваш. И на тебе ще дадат един лев! Даваш 10 лева - 10 лева ще ти дадат. Даваш 100 лева - 100 лева ще ти дадат. Щедро давайте! Но не е оглед какво ще вземеш. Щедрни бъдете и в своите мисли и чувства. Видиш някой човек, пожелай му да свърши училището, пожелай му да нее! На всички хора, които отиват в света, пожелавай им най-хубавото! От всичкото си сърце и с всичкия си ум! Законът е много верен: това, което на другите хора пожелаваш и другите хора на тебе ще го пожелаят и Бог ще ти го пожелае. Това, което на другите хора не пожелаваш, и Бог няма да ти го пожелае. Няма изключение! С каквато мярка мерип! Ако мерип с мярката на Любовта - и на тебе с нея ще мерят. Ако мерип с мярката на милосърдието - и на тебе с нея ще мерят. Няма изключение в този закон! Та казвам, ако искаме в бъдеще да се измени животът ни, трябва да знаем закона - че постиженията на всички онези, които са преди нас, са наши постижения и нашите постижение са постижения на другите, които идат след нас. Ти казваш: "Защо да пожелавам на другите?" Онези, които са постигнали нещо преди нас, са отворили път за нашите постижения, а пък ние като постигнем, ще отворим път за постиженията на другите, които идат след нас. Ти като срещнеш един добър човек, радвай се! Той ти казва: "Това, което аз постигнах, и ти ще го постигнеш!" Същото е, когато срещнеш един учен човек, един добър певец и прочее. Божественото е вътре в тебе. А като срещнеш един лош човек, той ще ти каже: "Аз в света не постигнах нищо, защото съм лош. Затова ти казвам: не бъди като мене!" Срещнеш един човек, който е глух. Той ти казва: "Аз не слушах и затова оглуших. И ти казвам: не бъди като мене, за да не оглушееш." Срещаш слепия или болния. Срещнеш богатия. Богатият е във възходяща степен, а сиромахът - в низходяща.

Понякога казваш, че си се молил, но знаете ли какво нещо е

молитвата? Тя е най-красивият Божествен език, който съществува в света. Да се молиш, това значи да говориш на Бога. При молитвата ти може би ще употребиш тези думи: "Господи, защо ме забрави?" Господ ще ти каже: "Забравих те, защото оглуша! Не слушаше. Забравих те, защото стана коравосърдечен; забравих те, защото стана упорит; забравих те, защото стана твърдоглав, опърничав; забравих те, защото лошо мислиш." За да не те забрави Господ, бъди благ, както е и Отец благ. Ние имаме идеал. Някой път сме много благи, но някой път не сме благи. В света някой път за нищо и никакво ние си изгубваме голямото богатство.

Та казвам, сега същественото не е в нашия личен живот. Идеалното в света е да изгълним Волята Божия на земята! Има разумна Воля Божия. Да свършим една работа така, както Той иска! И като мине Той, да каже: Свършена е тая работа! Срецали ли сте някой французин, англичанин или българин, който хубаво говори? (Учителят говори с груб глас) "Аз ти казвам, че ти не трябва да правиш това! Сляп ли си, глух ли си?"

Ти говори нежно: "Много хубаво говориш! Каква хубава усмивка имаш и какъв вървеж! И в говоренето ти, и в мислите ти има нещо свежо!" Ти кажи това в себе си. Кажи в себе си: "Колко е красив този човек! Да знаеш какъв поглед има! И какво чело, какви движения!" На себе си говори. А пък ти си готов да кажеш за него: "Ха, колко е прост" и ще направиш грубо движение с ръката си... Че в какво седи новото учение? Ще измениш всичките си движения! Аз като говоря на някоя сестра, тя направи гримаса с устата си. Тези движения ти зная вече. Аз разбирам вече. Това е удар. Тя ми дава един удар. И аз, за да не падна в тая посока, запазвам благостта си - иначе и аз мога да направя такава гримаса. Това е вътрешен закон. Светът е започнал с движенията. И всяко едно движение се отразява върху чертите ни. И виждаме, че хората, които са живели с хиляди години неправилно, тялото им е станало несиметрично. На някого рамото е криво. В една област в Америка един

американски владика си навеждал главата наляво, когато вървели. И всички проповедници там все така вървели - с глава, наведена наляво. Но това ги познавали. Онзи, който върви с глава, наведена наляво, сърцето му има надмощие. А пък те мислят, че това е нещо благородно.

Та казвам: постъпвайте добре, защото хората могат да ви подражават. Вие като отидете и се представите в другия свят, като се представите на Началствата, какъв вид ще вземете? Ще си турите ли ръцете в джобовете? (Учителят си слага ръцете на гърдите.) Каква поза ще вземете? Законът на самообладанието трябва да дойде. Научете се да се самовладеете. Много мъчно е човек да се самовладее. Седи някой на стол и си каже: "Пет минути няма да мърдам." Затвори си очите и ушите и не мърдай! Ще дойде момент и нещо те цине. Ако мръднеш, така човек не може да станеш. Седни и няма да мърдаш. И игла да турят, да не мръдне лицето ти. Тъкмо си седнал да размишляваш и казваш: "В банка Гирдап пропаднаха твоите сто хиляди лева." И направиш гримаса. Сто хиляди лева, един милион лева - нищо! Този умрял, онзи умрял - нищо! Отипъл при Бога! Сполетяло някого голямо нещастие - дошло му голямо благословение! Осиромашал някой - чиновник ще стане. Като стане човек сиромаш, научава се да работи. А пък като станеш богат, ще даваш. Като си сиромаш, ще работиш. Вложете в себе си мисълта да се самовладеете. Тихи и спокойни бъдете. Господ те е пратил за една велика работа! Пей така (Учителят пее тихо с дълбочина и меко):

"Ти човек искаш да станеш.

Мисли добре!

Нека всяка твоя постъпка да има красота в себе си!

И да носи живот за всички по земята!

На земята и за тебе."

Сега аз ще търся някому да пее. Ще пееш на себе си така:

"Ти човек искаш да станеш!

Трябва добре да употребяваш своя ум и своето сърце!"

(Последните две думи Учителят изпя много високо и каза: "Така естете вне, защото сте недоволни." Учителят пак запя):

"Ти човек искаш да станеш.

Внимавай в постъпките си в живота.

Така ти ще бъдеш благоприятен на Бога и на всички добри хора!

Разбра ли! Разбра ли това, което досега не си знаел?"

Вне се плашат какво ще кажат хората. В сегашния живот, като ви гледам, няма никаква хармония в движенията, в живота ви. Всичко е хубаво, но всичко това не е съединено, съчетано добре.

Да се радваме на всички, да се радваме на онова, което имаме. Да се радваме на всичко, което хората имат - понеже всичко, което хората имат е наше и всичко, което имаме ние, е тяхно! И да се радваме, че Бог ни е повикал за една велика работа! Защо да се прегърбвам и да казвам: "Какво ще правим сега?" Ти казвай: "Остаряхме!" Старите хора са за работа. А пък младите - да играят. Младите - да играят, старите - да работят, а пък възрастните - да служат.

Та първото нещо е: внесете светлина във вашия ум! И отстранете всички роптания! Да не поддържаме онзи ропот! Евреите, като ги извадиха от Египет, от робството и отидоха в пустинята, роптаеха, че няма месце, че няма краставици. И трябваше 40 години да ги води Мойсей - да обикалят, когато можете за три месеца да я минат. 40 години трябваше да я обикалят, докато се освободят от египетския страх. Ние, съвременните хора, имаме еврейски страх, който те са добили, като са били 40 години в Египет. И като влязоха в пустинята, трябваше да научат онзи закон на вярата - че Бог ще промисли! Те си спомниха за много работи, които имаха в Египет. Та и вне си спомняте за стария Египет. Но от Египет сме излезли вече! През Червеното море сме минали и сме в пустинята. Не сме влезли още в Ханаанската земя. Към нея отиваме. И ако вървим по правия закон, ще влезем. Ако не - ще обикаляме 40 години и

ще имаме много мъчнотии. Това, което е вярно за евреите, е вярно за всички. Мнозина още роптаят. Казвай: "Децата ми такива, жената ми така и пр." Че благодари на Бога и на всички тези хора, че са работили за тебе! И един ден, като излезеш от това временно положение, тебе те очаква нещо много хубаво. Ти си пътувал и си в една овчарска колиба, но няма да живееш постоянно там. В тази колиба не ти е приятно, но като извървиш известно разстояние, втори път ще срещнеш друга, по-хубава колиба. Едно твое състояние е като една колиба. Едно твое неразположение е като една колиба. Докато дойдете един ден до положение, когато ще живеете във ваше жилище, дето всичко е добре уредено - с всичките му удобства, с градините му, с цветята му, със стаите му, с шадраваните му, с библиотеките му, с осветлението му, с пианата му. Всичко, което пожелае сърцето ви, ще го имате, но засега не може. Като минете по всичките тези колиби да ги видите, накрая ще ви бъде това! А сега, като имате тази идея, ще настане примирението - ще се радвате, че Бог ви е повел по Пътя и ще трябва да изкарате този Път. С аероплани няма да отидете. Само двама души отидоха с аероплани - Енох и Илия. А пък обикновените хора не ги взимат с аероплани. И единият от тях - именно Илия, когото взеха с аероплан, върнаха го, и той трябваше да плати. Повикаха го от онзи свят да си ликвидира сметките. И той, като дойде, тури си единия крак в Стария Завет, а другия крак в Новия Завет. И всички хора са все с единия крак в стария завет, а с другия - в Новия! От вас се изисква сега да си вдигнете краката и двата крака да турите в Новия Завет. А пък вие сега седите и стъпвате ту на единия, ту на другия крак и казвате: "Стария завет, Новия завет..." Гимнастика е това. Да си забравите името! В този живот си Иван, втори път какво име ще имаш? Втори път ще бъдеш Драган. Къде отиде Иван? Онова, последното състояние, което ще имаш, е следното: ще бъдеш човек на светлината, ще бъдеш човек на топлината, ще бъдеш човек на живота, ще бъдеш човек на силата! И тогава, като дойде онази постоянна

светлина, която няма да угасне в тебе, и като дойде в тебе онази постоянната топлина, която няма да намалява, и като дойде постоянната сила - ти си вече в областта на твоя собствен дом, ти си в Божнето Царство, дето можеш да служиш. Това е *Обетованата земя*! Ако не чувствуваш това, имаш още път да вървиш. И щом извървиш този път, ще дойдеш там. И ще те посрещнат там! Ще се намерят там със сродните души, които мислят, чувствуват и постъпват като тебе. И всеки ще бъде доволен. И всеки ще ти стисне ръката и ще ти каже: много сме доволни, че извървя дългия път и дойде при нас!

Сега желая да вървите добре по този път и да влезете в Бащиния си Дом!

"Добрата молитва"

От тъмнина към светлина!

От студ към топлина!

От безсилне към сила!

3. Лекция на Учителя, държана на 11. октомври 1939 г., 5 - 7,15 часа сутринта. София. Изгрев.

Тихо и топло време с разкъсана облачност.

МАЛКИТЕ БОЖЕСТВЕНИ ПОДТИЦИ

"Отче наш"

"В начало бе Словото"

Има две неща, които са необходими за ученика. Ученикът, който не знае, трябва да учи, а който знае, трябва да прилага! Правят се две грешки: онези, които не знаят, не искат да учат, а пък онези, които знаят, не искат да прилагат и вследствие на това няма резултати. Те казват, че светът ще се оправи, че Господ ще оправи света. "Ще го оправи!" Като че не е оправен! Те самите своя свят трябва да оправят! Някои казват: "Ще чакаме бъдещето, когато станем по-даровити." Като че сега не сме даровити! Това са частни схващания. Младият не се е научил и не се учи, а пък старият, който много знае, не прилага. Питам, каква полза има, ако си млад и не учиш? И каква полза има, ако си стар и не прилагаш. Какво търси младият? Малкото дете търси прегръдки, търси любов; малкото дете иска да го носят на ръце, да го галят, да го целуват. Иска всичко за него да правят; да го турят в количката; да го къпят; после да го турят да си полегне. То иска удобства, цял аристократ е. По-голям аристократ от него няма. И старият има същите навици. Като дойде до голяма възраст, иска да му прислужват. Става вискателен, нервен, прави въпрос защо не го почитат, не го уважават. Но това са сега частични работи. Като говоря така, не значи, че целият живот е такъв. Само в известни области е така. При сегашното състояние хората се намират в едно аномално състояние. И младият е болен, и старият е болен. Те имат еднакви навици, привычки. И единият, и другият пъшка. Има някъде малко различие, а именно, че пъшкането на младия е с тънък глас, а на стария - с дебеличък. А пък зад този, тънкия и зад този, дебелия глас седят различни разбирания.

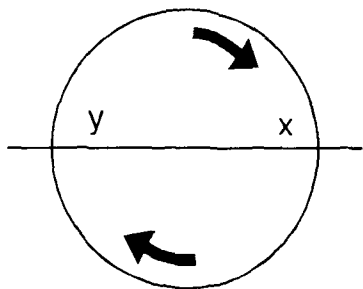
Как ще си обясните сега следното: германците, англичаните

и французите имат няколко милиона войска и се бият с топове, пушки. Как ще си обясните това? Ще кажете: "Това е Волята Божия. Господ им е дал знание и сила, те имат право да се бият. Това е въпрос. Защото правото идва отпосле. Кой търси правото - праведният или грешникът? Кой търси здравето - здравият или болният? Болният го търси. Здравият даже не подозира, че му трябва здраве. Като му говориш за здраве, той казва: "Оставете този въпрос настрана, не ме интересува. Ако иска да дойде повече здраве, да дойде". А пък болният казва: "Здраве трябва да дойде!" Трябва му здраве. Богатият казва: "Ако ми говориш за богатство, остави този въпрос настрана." А който е беден, той се интересува от богатството, той иска богатството да дойде. Вие може да разсъждавате за причините за войната. Но кои са същинските причини за една война? Толкоз обяснения има! Защо някой има подтик да учи, а пък друг не иска да учи? Някой казва, че му е потребно знание, а пък друг казва, че малко знание му трябва. Казват: "Защо трябва да се бият хората?" Има си причини. Някой път излизат от факта, че като се насъбере известна енергия у хората, тази енергия иска да се прояви по някой начин. Ако не се прояви тази енергия разумно, тя ще се прояви по насилствен начин. Например някой има да дава и му казват: "Плати си дълга!" Минават се ден, два, онзи чака, лихвата се увеличава... Но най-после има закон. Онзи, който има да взема от него, дава го под съд. Онзи пък, когото дават под съд, казва: "Не е право! Трябва да търпи, нали има братство, равенство." Онзи казва: "Братство, равенство, но той трябва да си плати дълга!" Питам сега, има ли право човек да динша? Имаме ли право тук да осветляваме салона? Имаме право. Но един ден ще дойдат онези и ще кажат: "Да ни платите толкова киловата енергия!" Ние казваме: "Ние не трябва да плащаме, защото от слънцето иде тая енергия." Те казват: "Откъдето и да иде, трябва да платите." Щом човек не иска да плаща, той сам да си образува светлина. Той си има в мозъка светлина, защо му трябва друга светлина? Това са ред раз-

съждения. Това аз го наричам гимнастическо упражнение.

В дадения случай днес какво ви трябва? Най-същественото - днес ви трябва най-малко 250 г хляб. Трябват ви няколко килограма въздух, трябва ви известно количество светлина. За въздуха, за светлината, за храната ние плащаме на природата чрез известна работа, която вършим. Понеже на природата ѝ трябва някак енергия, тя е много умна и те кара да ядеш. Ти, ученият човек, който си свършил цялата философия, трябва да седнеш и да ядеш. И ще вземеш малко хляб и ще го дъвчеш. Ще "грохнеш камъни." И сега спекулантите, като ги хванат, тронат камъни. Големите крадци мъчно се хващат, но някого за 20-30 лева ще го пратят да чука камъни 6 месеца. Та казвам, ти седни и почнеш да дъвчеш, "да чукаш камъните" и да мислиш, че като ядеш, ще добнеш енергия. Тази храна ще влезе в стомаха ти и част от нея ще се приеме от тялото. Част ще изхвърлиш. И ако не ти дадат да "чукаш камъни", ти се докачаш и казваш: "Гладен ли ще умра?" Като "чукаш камъни" е устата си, живееш. А иначе преставаш да живееш. Има други, по-тънки работи. Тази е по-груба работа. Друга работа, по-деликатна е дишането. Но там трябва да свършиш известна работа. Та казвам сега, като ти дадат работа в природата, има закон: ще си отбираш хубави камъни, когато ще ги чукаш. Трябва да избереш най-хубави камъни, че като ги чукаш, да излезе нещо хубаво. Калнав материал не върви. Ще кажеш: "Направихме погрешка, ще ни дадете да чукаме камъни, но ще ни дадете най-хубавите камъни. Ако не ни дадете такива, не чукаме." Питам сега, яденето наказание ли е или благо? Сега, къде е погрешката в един такъв закон? Когато има един закон, който не го искате, това е Божествен закон. Божественият закон е наложен отвътре, а пък човешкият закон е наложен отвън. Щом те заставят да чукаш камъни отвън, то не е Божествен закон. Щом чукаш камъни, някой път можеш да станеш човек, но някой път и да чукаш, не ставаш човек. Ако чукаш камъни, и ако чукаш мляко, каква е разликата? Ако чукаш камъни или мляко, какво ще

извадил? Всички Божествени работи вървят по закона на свободата, а пък всички човешки работи вървят по закона на насилието. Да допуснем, че някой път се сърдите на себе си. Нали се сърдите? Някой път критикувате отвън, а някой път се критикувате отвътре и казвате: "Много глупав човек съм. Другите хора си уредиха работите, а пък аз досега нищо не съм уредил." Какво трябва да разбираме под думите: "Урежда си човек работите." Ако се забие един кол в земята, работата уредена ли е? Ако се посее едно семе в земята, например една ябълкова семка, на кого е уредена работата? На кола му е уредена работата; щом го забие, той е там чиновник - взема си поста, пази като стражар никой да не може да минава. Но един кол за колко години могат да го турят стражар? Тук имаме такива стражари, които след 45 години се отказаха и си дадоха оставката. Трябваше да им търсим други заместници. Това е човешкото. Всички човешки работи претърпяват една такава криза. Но щом посееш една семка, тя се различава. Тя расте. Това, което се увеличава в човека, то е Божественото! А пък онова, което никога не се увеличава, то е човешкото. Някой път слушам да казвате: "Едно време бяхме по-добри, а пък сега сме по-лоши." Че доста голям прогрес сте направили!... Аз разсъждавам малко по-другояче. Представете си, че тук това е една плоскост. Имате тук горе една идея и долу друга идея.

Идея възходяща и идея низходяща. Горната слиза надолу, а пък долната се качва нагоре. Казват: "Слезнал съм." Все си извървял из-вестен път. Щом се качиш нагоре, втори път какво трябва да правиш? Щом дойдеш догоре, пак ще слезеш. При възходящата идея се започва с възкачване, но щом се възкачиш, ще слезеш надолу. Този, който слиза, ще слезе донякъде и после ще се качи

нагоре. И като се качите, ще се срещнете. Като се възкачи единият до едно място, после ще слезе надолу. И двамата се движат. Но в какво седи разликата? Единият, който слиза, се движи малко в по-гъста материя; следователно, който слиза винаги губи повече енергия. А пък онзи, който се качва нагоре, пак харчи доста, понеже трябва да прави усилие. Онзи, който слиза надолу, слизането му е по-лесно, но то е затруднено, понеже материята е по-гъста. А сега всички вне търсете лесния път.

Любовта е един път. Но в любовта има път на слизване и път на възкачване. В човешката любов слизааш, а пък в Божествената любов се качваш. Каква е разликата тогава между Божествената и човешката любов? Всички постижения в човешката любов са временни. Имаш един слуга, когото обичаш, но той макар и син да ти е, за колко време може да ти бъде слуга? За 4-5 години. Той сам си замислява или някой път ще го повикат от другия свят. Аз войната я наричам така: *Експедитивно дружество за онзи свят!* Някои искат, не искат, експедитивното дружество за онзи свят ги хваща, дава им билет и ги праща за онзи свят. Вне ще кажете: "Благодарим на такова експедитивно дружество! По такъв начин ние не искаме."

Това, което се меня, е човешкото. То е потребно. Защо се изменя човек? Това е човешката страна. Там, дето има изменение, има известен извървян път, но Божественото е това, което дава цена на нещата. Ако ти по човешки работиш, няма да ти се плати нищо. Само ще ти платят за яденето. А пък друго нищо. Господарят подготвя работници. След като работиш 20 години, ще те изпратят, както си дошъл. И ще ти дадат същите дрехи. Войникът го обличат по войнишки, като служи, но като го уволнят, дават му същите дрехи и го изпращат такъв, какъвто е дошъл. Казват му: "Като дойдеш при нас, ще ти дадем дрехи, каквито искаме, а пък като си заминаваш, ще си вземеш дрехите, с които си дошъл." Вне сте новобранци от невидимия свят. Някои сте дошли по-рано като новобранци и очаквате да ви повикат. Например един войник като е служил, е бил редник;

друг е станал взводен или фелдфебел - придобил е един чин, но в края на краищата и войника, и сфрейтора, и фелдфебела, и всички генерали горе все ги уволняват. Това е човешки порядък, който трябва да ни служи като едно предметно учение. Сега човек е дошъл - той е войник в живота. Ученик, войник, слуга - това са все синоними. Войникът учи нещо. Той се учи да брани своето отечество. Ученикът - и той се учи на нещо. Той се учи на знание, за да може в живота да постигне по-добре онова, което иска. Казват: "Човек трябва да има вяра, трябва да вярва." Това е едно много елементарно разбиране. Аз вярвам, че вие сте ученици. И вие вярвате, че аз съм учител. Питам, какво ме ползва мене, като вярвам, че вие сте ученици; и какво ви ползва вас, като вярвате, че аз съм учител. Какво ползува детето, като мисли, че тази жена е майка му и майката като мисли, че това ѝ е дете? Или какво се ползува господарят, като мисли, че онзи му е слуга? И какво се ползува слугата, ако мисли, че онзи му е господар? Какво се ползват те, ако само вярват? Ако останат в това положение те нищо не се ползват. То е все едно следното: да кажем, че имате нотата "до". Напишеш на петолинието нотата "до". Вне казвате: "Това е нотата "до". Ако само казвате, че това е "до", а не го псете, какво се ползвате? Или казваш: "Това е ре, ми, фа, сол" - всички имена знаеш. Казват ти: "Изпей ги!" Ти казваш: "Това не ме интересува." Като ги изпееш, ти се ползваш! Който знае да пее "до", той е човек, който много работа може да свърши. Ти започваш една работа и искаш да знаеш дали ще излезе успешна или не. В музикалния свят всеки човек като си намисли някаква работа, трябва да търси "до". И ако може да го изпее - да започне работа, но ако не може да изпее "до" - да не я бута! Работа, дето можеш да изпееш "до", започни я. А дето не можеш да изпееш "до", не я започвай. Казвате: "Защо човек трябва да пее "до"? За да му върви работата, която е намислил. Една мома търси някой момък. Къде ще го намери? Ако може да пее "до", ще го намери, ако не може да пее, никъде няма да го намери. Тези работи ги давам за

изяснение. Или искаш да учиш. Ако не можеш да пееш “до”, не можеш да учиш. Та казвам, цялата музикална гама от “до” до “си” показва пътя, по който човек трябва да мине. Ако човек не върви по този музикален път, той нищо не може да постигне. Щом може да пее “до”, може да пее и “ре”; щом може да пее “ре”, може да пее и “ми”, и “сол”, и “ла”, и “си”. Ако не можеш да пееш “фа” както трябва, богат не можеш да станеш, здрав не можеш да станеш, майка не можеш да станеш, учен не можеш да станеш, светия, нищо не можеш да станеш. Тогава в какво седи успехът? Ти богат човек можеш да станеш, ако имаш любов към парите - да обичаш парите и те да те обичат. Всичкото онова злато, което търсим, е резултат от работите на разумни същества. Ти искаш да станеш богат, но те трябва да ти опуснат кредит. Законът на богатството се определя от известно условие. Ти можеш да имаш толкова злато, колкото злато имаш в кръвта си. Известно отношение има между златото и кръвта. Някои хора имат повече външно злато, а пък някои имат повече злато в кръвта си. За предпочитане е да имаш в кръвта си повече злато. И ако имаш в кръвта си повече злато, ще бъдеш здрав, добър и умен. Ако малко злато имаш в кръвта си, постоянно ще боледуваш, доброто ти ще се колебае. И знанието, което имаш, ще бъде малко. Ние говорим за богатство и хората, които не разбират вътрешния закон, го търсят отвън. И като намерят богатство, те мислят, че са уредили този въпрос. Христос другояче казва: “Не събирайте външно богатство, което крадец може да ви отнеме. А събирайте богатство там, дето никой няма да го открадне”. Златото трябва да бъде вашият ум, вашето сърце и вашата воля. Аз не казвам, че трябва да се измени сегашният порядък на нещата. Този порядък е установен от Бога. Но той е изопачен в човешките разбирания. Да допуснем, че ти имаш една свещена книга като Библията, но не си учил; вземеш я, туриш я под възглавницата, но не можеш да четеш. Един богат човек прилича на този, който държи Свещената книга и трепери за нея, но не я чете. А пък онзи човек, който има злато вътре в себе

си, той прилича на онзи, който взима Свещената книга и я изпълнява. Богатството на един човек е дадено, за да си направи приятели. Казано е: "Направете си приятели от богатството на правдата." Не искам да тълкувам това. Ти си богат човек. От външното богатство, което имаш, направи си приятели, че като отидеш на небето, да те приемат. Христос казва: "Гладен бях и не ме нахранихте; жаден бях и не ме напоихте; болен бях и не ме посетихте; в тъмница бях и не ме посетихте и затова не искам нищо да знам за вас." Ще Го попитат: "Кога те видяхме гладен и не те нахранихме; жаден и не те напоихме" и пр. Той ще им каже: "Понеже не сте го направили на най-малкия от Моите братя, и на Мене не сте го направили." А на другите ще каже: "Елате при Мене, понеже гладен бях и ме нахранихте, жаден бях и ме напоихте" и пр. И ще Го попитат: "Кога те видяхме гладен и те нахранихме?" и пр. "Понеже сте го направили на най-малкия от Моите братя, на Мен сте го направили."

Вие всички тук за какво сте дошли на земята? За три божествени неща човек е дошъл на земята: да прослави Името Божие, да служи на Царството Божие и да върши Волята Божия. За оня, който разбира, това е смисълът на живота. А оня, който не разбира, той, вместо Славата Божия, търси своята слава, вместо да служи на Царството Божие, изпълнява своите желания и вместо да изпълни Волята Божия, ще изпълни своята воля.

Идете в гробището на благородниците и ще видите, че там пише така: "Тук почива един, който е служил на себе си." И понеже ще му трябва молитва, ще го поливат с вода и с вино, дано израсне. Поливат го с вода, с вино, възнасят молитви, дано да израсне, но нищо не излиза оттам. Писанието казва: "Ще възкръснат." Казваме, че един ден мъртвите ще възкръснат. Но кои ще възкръснат? Тайната е скрита на друго място. Умрените трябва да възкръснат. Нашето съзнание да е пробудено така, че човек вместо да слиза надолу, да се качва. Земният живот е слизание надолу. После се качваш, пак слизаш и

т.н. Та ние правим тази грешка. Една дама, която е била много благородна, страдала от неврастения и от бездействие. Седяла по цял ден. Лекарят ѝ казал: "Трябва да упражнявате всеки ден и краката, и ръцете си." И тя си кръстосала пръстите на двете си ръце, като оставила само палците свободни един до друг. И почнала да върти палците в една посока; после обърнала в обратна посока. Право е това движение. С това се активира волята. Палците трябва да се движат. То е хубаво. Като се движат пръстите, човек вече може да оздравее. Тя трябва да излезе от това статическо положение. Ще излезе по този начин. Двама парализирани лежали в болницата 20 години. Това било в Южна Америка. Лекарите казали, че по никой начин не могат да се излекуват. Оставили ги в една стая. И те си казали: "20 години сме тук и тук ще си останем." Това било малко градче в планината. Влязла в града една боа и като я гонили да я убият, тя бягала и влязла в болницата, влязла в тази стая. Те, като видели, че влиза боата, изведнъж се намерили отвън. И казали: "Благодарим, че влезе голяма боа! И вървим вече здрави!" Кой ги направи здрави? Те престанали да мислят, че са парализирани. И в тях се зародило горещо желание да излязат вън и излезли... Всички страдания в живота, които ви сполитат, са голяма змия и тя е влязла, за да излезете от това статическо положение. Ти казваш: "Това не мога, онова не мога." Но като дойде боата, излизаш навън, напускаш мекото легло. Войниците са сиретнати, облечени са хубаво. По-рано той е бил хлабав, а пък сега е хубаво облечен, хубаво се движи и се учи да стреля. Какво е биенето, стрелянето? Да знаеш да мислиш. Да стреляш, това значи, че всяка мисъл, която излиза от твоя ум, от твоята пушка, ще бъде за доброто на човечеството. По този начин трябва да се разсъждава. Ако разглеждаме живота в тялото си, ще ни убеждават, че в бъдеще, в някое друго прераждане ще се подобрят работите! Пита ме един: "В миналото прераждане какъв съм бил?" Казвам му: "Бил си грък. В Атина си живял." "А в друго прераждане къде съм бил?" "В Рим." Той пита за по-

нататък. Най-после го докарах до едно положение и му казах: "Бил си и в гората вълк!" Той се намери в чудо. Ти като питаш така, ще дойдеш до вълка, и от вълка по-надолу си бил - риба си бил, после ще намериш, че си бил по-долу - дърво и камък в земята. И оттам нататък ще намериш, че си бил някоя частица, излязла от слънцето и т.н.

Ти казваш: "Какъв съм бил в миналото?" Това са форми на живота! Вълкът е една форма, в която човек не е разбирал живота. Или си бил във формата на някое дърво. Ти се заблуждаваш от външната форма на растението. Я погледнете една ябълка, колко добрини прави? Едно житно зърно какво самоотрицание има! То се дава за жертва на човечеството. Житните зърна са все същества, които минават по този път, те упражняват добродетелите, жертвуват се. Христос казва: "Ако не се отречете от себе си, не можете да влезете в Царството Божие." Житното зърно се е отрекло. То прави първите опити. Ние казваме: "Това е жито, това е ябълка..." всички трябва да вземем пример от житото, от ябълките. Това жито прави тези жертви, за да може да прогресира. Ако не ги прави, то не може да прогресира. И ако ние в живота си не сме готови да вършим волята Божия, ще се спре прогресът ни. И няма да можем да се организираме.

Тия работи вие ги знаете. Някой път погрешката е в това, че ние казваме: "Има време." Тогава закъсняваме и почваме да вървим бързо. И мислим, че знанието може да се добие бързо и че е лесно да станем гениални. Всеки един момент има своята работа. И като дойде всеки ден, ти не се грижи за работите, които не са за този момент. Например дойде ти идея да имаш 100 милиона. Защо ти са 100 милиона? Какво ще правиш с тях? Ще ви дам пояснение за богатия човек. Отивам в една банка да ме кредитират и вземам 100 хиляди лева. Но тези пари ми ги дават с лихва. Аз не мога да ги платя и лихвите се увеличават. И най-после има закон. Хванат ме и ме принудят да работя за тях и да ги изплатя. Колко години трябва да работя, докато изплатя 100 хиляди лева? А пък друг някой отива в банката и го

кредитират 100 лева. Като ви кредитират 100 лева е по-безопасно, а пък ако никак не ви кредитират, е най-добре. Мислите ли, че големият кредит, който ви се дава, е във ваша полза? Полезно е за човека само онова, което той сам може да изработи - онази мисъл, която сам можеш да изработиш. Една добра мисъл, едно добро чувство и една добра постъпка, които можеш да изработиш, струват повече, отколкото всичкото богатство, което могат да ти дадат. Аз не казвам, че тези работи не са потребни, но ако можеш да изработиш една хубава мисъл, едно хубаво чувство, то всички други неща, които ще дойдат, са на място. Аз разсъждавам, че в здравата мисъл е щастieto на човешкия ум, в здравето чувство е щастieto на сърцето и в здравата постъпка е щастieto на неговата воля. Защо ти е една храна, която, като приемеш, след няколко часа ще имаш коремоболне. И защо ти е този въздух, който, като приемеш, ще ти образува болки в дробовете? И защо ти е една мисъл, която ще образува болка в ума ти? Трябва да приемеш мисъл, която да внесе блага в ума ти; въздухът, който приемаш и храната, която приемаш, трябва да ти донесат блага. Сега мнозина искате новото, но вървите по старите методи. Кой е старият метод? Стар метод е винаги човешкият метод, а пък новият метод е Божественият. Старият метод аз го наричам "метод на безлюбието", а пък новият метод го наричам "метод на любовта". Това, което е винаги младо, това, което носи живот в себе си - то е Божествената любов, която всякога се проявява, неизменна при всичките условия. При тази любов ще забележите всякога в себе си следното: когато се намираш при най-лошите условия, щом си спомниш за Любовта, веднага ще почувстваш една радост, ще ти светне. А пък при човешкото, щом си помислиш, нещо мрачно ще ти се представи. Може да си богат, но си казваш, че богатството може да изчезне; може да си здрав, но си казваш, че здравето може да се изгуби. А при Божествения ред на нещата и да си болен, ще ти се каже отвътре: "Този болест ще се превърне в полза, за добро. Тези

лоши условия в тебе ще станат добри.” Вие сте поставени на един изпит. Да си издържите изпита сега!

Вие казвате на някого: “Този не е търпелив, онзи не е търпелив.” Най-първо трябва да знаеш, в какво седи търпението. Да не казваш никога една обидна дума, това не значи, че си търпелив. Да кажем, че имам да плащам. Тогава изглеждам много щедър. Да кажем, че имам да плащам на 30-40 души. Дойде някой и му давам 100 лева. Друг ме гледа и казва: “Много е щедър!” Дойде друг и му давам 200 лева, на трети - 500 лева, на други - 1000 лева, 2 хиляди лева, 3 хиляди лева и пр. и всички казват: “Много дава този човек.” Давам от зор! Защото тези, на които имам да давам, ми казват: “Ако не дадеш - призовка!” Казвам им: “Вземете 100 лева, утре елате, ще дам повече.” Това не е добрина. Това е насилие. Говори се много за даването. Ето как аз разбирам даването. Ако дойде някой и ми поиска, казвам му: “Нямам нищо. Ти си помисли и аз ще си помисля да направим нещо. Не ти обещавам. Ако мога да направя, ще видя! Ти си поспи и знай, че твоите работи ще се уредят.” Аз съм много умен, имам ключ. Когато той спи, аз ще вляза вътре и ще туря до възглавницата сумата, която иска и после ще изляза. Той, като ме срещне, казва ми: “Уредиха се работите ми. Дойдоха ми пари!” Казвам му: “Много се радвам, че са ти помогнали.” Аз като помагам, гледам да не разберат, че помагам, за да не ме безпокоят. Те да знаят, че не им помагам, а пък аз да зная, че помагам. Защото ако знаят, че помагам, ще бъда недоволен. Някой ще дойде и ще каже: “Дай ми!” А аз ще почна да мърморя в себе си: “Днес ли намери той да дойде! Не знае, че не ми е възможно! Не знае кога да иска.” И така ще направя зло на себе си.

Мнозина казват: “Когато дойде Любовта.” Вие мислите така, като че нямате любов. Че вие живеете! Любовта отдавна е дошла! Щом вече съзнавам, че Бог е създал света, значи има любов! Светлината свети - Любов има! Казвам, защо Бог създаде света? За мен създаде - Бог света! Защо създаде

слънцето? За мен! И като изгрее слънцето, аз трябва да отворя Божествената книга на живота и да прочета онова писмо, което ми е писано. И каквото пише в това писмо да го изпълня. Всеки ден така да правя. Като се събудиш, прочети писмото. Пишат ти от невидимия свят. Колко души се оплакват вече, че не си показал любов към тях? В какво седи любовта? Понеже чрез теб са изпратени няколко писма, да им ги дадеш, а ти си закъснял само с половин час и те се оплакват, че не си им ги дал. С половин час си закъснял. В това седи погрешката. Щом дойде писмото, ще отидеш точно навреме и ще го предадеш. Не закъснявай, защото пощата е голяма. Като закъснееш половин час и твоите писма ще започнат да закъсняват. Чрез пощата ти е пратено писмото и ти е казано: "В понеделник в 8 часа тръгни да си дойдеш." Този поща с половин час е закъсняла. Тогава изгубваш понеделника. Всяка една мисъл, която е изпратена до вас, е едно писмо от невидимия свят, изпратено до вас. За вас или за някого. Ако е за теб, прочети го, а ако е за друг, предай го. Ако закъснееш с половин час да прочетеш писмото си, ще изгубиш. Щом дойде до тебе писмо, отвори го и го прочети. Някои казват, че не трябва да се четат писмата веднага, че трябва да бъдем търпеливи. Аз казвам: някой ти писа писмо и те реже в писмото. Това писмо, като го приемеш, тури го на масата, тури го настрана. Ти говориш любовно за приятелите, имаш събрание някъде. Получаваш писмо, в което те режат. Не го чети, понеже, след като го прочетеш, ще те пореже вътре. Хубаво, онези, които получават такива писма, какво трябва да пишат сега? Щом го прочетеш, отговори така: "Голяма любов виждам в твоето писмо. Такова писмо никой не ми е писал. Трогва сърцето ми!" Напиши му едно любовно писмо и виж какво ще ти пише той втория път. Той ще ти пише така: "Голям лицемер си ти!" Ти му пиши второ такова писмо. "Много ти благодаря! Голямо благородство има в тебе. Ти си толкова чистосърдечен, че мед капе от устата ти. Много ти благодаря за хубавото писмо. Аз се зарадвах, само че да не би да ми

откраднат радостта, изпратих всичките приятели, които имах, и тогава прочетох писмото, та всичкото благо на мен да остане. И ти пожелавам същото благо да ти даде Господ, което аз имам.” Така можете ли да пишете?

От неправилната любов произтичат всичките нещастия. Яков имаше 12 сина и обичаше единия повече, но обичаше го заради майка му, понеже той беше излязъл от неговата любимка. И като го погледнеше, радваше се. Направи му хубава дрешка. Така направи другите синове да имат желание да го претрепят. Голяма злоба имаха - как така баща им да го обича повече от другите. И продадоха Йосифа и той две години седя в затвора. Учеше се в Египет. И баща му никак не подозираше, че тази любов има някой път лошо влияние. В Йосифа влезе човешкото тщестлавие, че баща му го обича повече. И че седи по-горе от братята си. Но като отиде в Египет, като се отдели от братята си, от баща си и от майка си, дойде между хората да опита грубата, лошата страна. И да съпостави двете неща. В света ние сме в опасност: вие сте като Йосифа с хубави дрехи облечени. И сънища хубави имате. И виждате, че като жънете на нивата, на вашия сноп се покланят другите снопи - снопите на братята, 11 снопа, плюс снопа на баща ви и майка ви. Този сноп възгордява. И вие може да помислите: “Ние сме окултни ученици! Ние знаем вече за онзи свят.” Имате право да мислите така ето при какви условия: когато проговорите - умрелите да станат от гробищата. Когато проговорите на камъните - и те да станат. Като проговорите на замръзналата вода - тя да се разтопи; когато проговорите на слънцето и звездите - те да ви слушат; когато заговорите на вятъра - също. Тогава имате право да кажете: “Вие знаете ли аз кой съм?” Тогава може да кажете: “Аз съм човек, който, като кажа една дума - умрелите стават; като кажа на водата - тя тръгва; като кажа на леда да се разтопи - той се разтопява; като кажа на вятъра - той ме слуша; като кажа на слънцето - то изгрява; като кажа на звездите - и те ме слушат.” Тогава имате факти. Вие ще кажете: “Тщестлавие е

това.” Не, нека да знаят хората това тѣсстлавие! Вие можете да кажете: “Аз съм говорил на умрелите и те са станали.” Другите ще ви кажат: “Сега го направи! Вие казвате: “Сега не!”

Често ние, съвременните хора, приличаме на онзи старец на 85 години. Тръгнал той да се разхожда. Дошъл до едно място, дето имало един трап. Той казал: “Едно време, когато бях млад, аз прескачах този трап. По това беше на млади години. Сега на стари години не мога.” И като погледнал, че няма никой наоколо, казал: “Каквото беше на млади години, такова е и сега.” Вие казвате: “Едно време бяхме по-добри.” Каквото е едно време, такова е и сега! Златото не може да си измени състава. С добрия човек може да стане външна промяна, но вътре в човека не може да стане промяна. Сега ви говоря за един подтик, но не външен. Трябва да имаме един вътрешен подтик, да слушаме онзи вътрешен подтик на Божественото. Бог ни поощрява във всички направления. Някой път гледам на полянката някоя малка книжка и ми минава мисълта: “Кой ли я е хвърлил?” И си казвам: “Който я е хвърлил, той я е хвърлил, за да я взема аз.” И аз я вземам и я чета. Някой писал едно писмо и го скъсал. Аз събирам късовете и чета: “Любезна, снощи те чаках, но ти не дойде.” Взимам писмото. Аз я срецвам и ѝ казвам: “Намерих писмото на вашия възлюблен. Той от гняв, понеже не ви е срещнал, написал писмо и го е хвърлил. Бъдете така добра, много е отпаднал духом вашият възлюблен. Намерих, че е накъсал писмото, което е писал до вас. Не му чупете сърцето. Напишете му едно писмо.” Той го е нахвърлил така, че умният, като го чете, да разбере. Казвам: ето един благороден човек! Той ѝ казва така: на една възлюблена, която не седи на думата си, обещава и не изпълнява, аз вече не чета писмата ѝ. И хвърля писмото, което ѝ е написал. А пък аз си казвам: аз именно това търся! Понеже той не иска да ѝ го прати, аз търся писмото, прочитам го, за да изиравя една погрешка. Ти видиш погрешката на един човек. То е скъсано писмо. Прочети го. Ти се повдигаш - повдигаш и другите. Помнете, всеки човек, който се стреми да

се повдигне, той едновременно помага и на цялото човечество! Всеки човек, който не иска да се повдигне, той спъва цялото човечество! Та въпросът е кой не живее за себе си. Ти, като служиш на Бога, служиш на цялото човечество. А като не служиш, спъваш и себе си. За всяка една хубава мисъл, която дойде, и за всяко хубаво чувство, благодарете на Бога. Като дойде лошо чувство, и за него благодарете. И то е скъсано писмо. Всички лоши мисли, чувства, желания и постъпки са скъсани писма.

Аз съм привеждал следния пример, от който се вижда как мислите се предават. Това беше може би преди повече от 35 години. Аз се разхождам по Галата, Варненско. Седя, няма кой. Горе, по поляната се разхождам. Морето, може би, е на половин километър разстояние. Изведнъж ми идва една мисъл, която никога не ми е идвала на ум. Идва ми на ум, че пред мен седи една млада мома и иска да я целуна. Казах: "Аз не съм целувал." Откъде сега това? Тръгвам по посока на морето и гледам двама души: една млада мома и един млад момък. Тя иска той да я целуне. Той се опъва. И после той я прегърна и я целуна... Те спорят хората, а пък вне седите на известно разстояние и тези мисли минават и през вас... Казвам си: "Този работа не е моя работа. Аз не трябва да се спирам." Аз, като отивах към двойката, той не искаше да я целува, понеже аз си бях казал: "Не може!" И аз казах: "Целуни я, за да не ме кара аз да я целуна. Защото аз си имам горе друга работа, а ти работа нямаш." Аз обяснявам въпроса. Обяснявам един закон, който е верен. Казвам му: "Свърши си работата, която имаш". Това е Божия работа. Вне, като не искате да изпълните Волята Божия, пращате друг да я изпълни. Не! Свърши си тази работа, която е за теб. И ако ние всички вършим работите си, светът щеше да има друг облик. При това дълбоко разбиране няма да бъдете такива религиозни и такива духовни, както сте сега. Че има страдания, спънки - те са временни неща. Нека да се радваме, че сме дошли до това положение, в което сега се намираме. Никога не съжелявайте, че минавате през известна опитност.

Радвай се и на доброто, и на злото. И от една лоша постъпка, която направите, и от всичко, което дойде при вас, се ползвайте. Щом поправиш погрешката, оттам иде благото. А пък ти направил погрешката, и като не я поправиш, прекратяваш доброто. Ти, като се отклониш, то ще дойдат други хора, и като дойдат на това място, ще се отклонят и те.

Та искам сега да бъдете хора, които да не се отклонявате от своя път. Аз говоря за малките подтици. Дойде една мисъл, едно чувство, една постъпка - поправи ги. Може да не са твои. Поправи ги, понеже всички, които дойдат след тебе, ще ти благодарят, че им услужваш. И тогава тези хора няма да правят погрешка. Вчера идва един брат и ми казва: "Учителю, един от нашите братя влезнал в една изба, в която имало една дупка от 2 метра." Той в тъмнината пада в нея и си удря ръката! И той ме пита: "При Воденичаров ли да отиде или преди това на рентген? Да му направят снимка, за да се види дали се е пукнала костта." Казах му: "Нека да отиде при Воденичаров, с по-малко разноска ще мине. Ако отиде за рентгенова снимка, ще се мине повече време и затова болките ще траят повече. Да отиде при Воденичаров и ако Воденичаров му каже да отиде на рентген, ще отиде и ще се свърши работата. Та сега вие казвате: "При Воденичаров ли да отида или на рентген? По-добре иди при Воденичаров и ако Воденичаров каже да отидеш на рентген, иди, а пък ако не, ще се задоволиш само с Воденичаров. И аз казвам на себе си: когато влизаш в изба, да имаш запалена електрическа лампа, за да видиш дали няма някоя дупка. Тъй че, когато влизаш в изба, запали лампичката и виж. Ако има дупка, спри се. Не бързай да вървиш. Сега някои се спират и казват: "Как е писано?" Има много хубави работи, които са писани, написани работи има и в Библията, и в други книги, но има работи, които не са приложени и сега трябва да се направят. И ние страдаме все от написаните работи, които трябва да се изправят. Та сега сме призвани да поправим миналото. Защото миналото не може да се изправи, ако умът,

сърцето и човешката воля не вземат участие.

Та казвам, всички страдания, които ви идват, може да са чужди. 99 на сто от страданията са чужди, а пък едно на сто са ваши. Повечето са чужди. Някой път се усещаш много неразположен духом. Това са все чужди страдания. Внимавайте в погрешките на чуждите хора. Помагайте на погрешките на хората, които минават през вас - поправете ги. И във всички хора, като се зароди желание да поправят чуждите погрешки, то ще се намалят страданията и животът ще стане по-сносен. Виждаш някой брат, че прави погрешка. Прати му една хубава мисъл. Не го съди. Отвън може да му кажеш нещо, но вътре му изпрати една хубава мисъл. Ако той възприеме тази мисъл и поправи живота си, с това помага на цялото човечество. Ти казваш: "Дали думите ми ще се приемат?" Ти ще се намериш на мястото на пророка, комуто казват: "Иди и кажи, а дали ще те приемат или не, то е друг въпрос." Ако не приемат, отговорността е тяхна, а, ако приемат, ти се ползуваш. Всяко добро, което направим и всяко добро, за което станем повод да се направи, то е в наша полза. А пък всяко добро, за което станем причина да не стане, то е в наш ущърб. Всички трябва да работим за поощрение на доброто в света. Не само нашият живот трябва да се подобри. В Бога има желание, но трябва работници. И тези работници не трябва да бъдат сакати, с пукнати кости, с пукнати колена, а трябва да бъдат със здрави крака, здрави ръце - това показва човек със здрава воля, с добро сърце, в което има разположение. Такъв човек има разположение към всички. Той никога не се възмущава. Възмущението ще дойде, но той трябва да му бъде господар. Човек трябва да бъде господар на своите мисли. Той трябва да знае дали те са негови мисли или чужди. Дали са негови желания или чужди. И ще туря всяко нещо на мястото му. Ще поправим и нашите погрешки, и чуждите погрешки. И другите хора в същия закон ще работят и своите погрешки ще поправят. И този е пътят, по който човечеството ще се повдигне. Дълго време трябва да се

работи. Това е работа не за един ден. За един ден, за сто години няма да стане. А хиляди години трябва да се работи, за да се достигне това, което искаме.

Та вне в себе си може да внесете това: щастливи може да бъдете за един час. Ако един час сте щастливи, това ще ви струва за целия ден.

Слугувайте добре на вашите мисли!

Слугувайте добре на вашите чувства!

Слугувайте добре на вашите постъпки!

Това е сега, което трябва.

"Добрата молитва"

Чистите по сърце ще видят Бога!

4. Лекция на Учителя, държана на 18. октомври 1939 г., 5 - 6,32 часа сутринта. София. Изгрев.

Тихо и топло време, чисто небе.

ОЦЕНЯВАНЕ НА БОЖЕСТВЕНАТА ЛЮБОВ

"Добрата молитва"

"Духът Божий"

Пишете върху темата: "Ползата от белия и черния цвят".

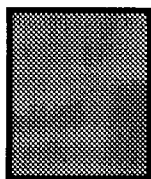
"Всичко в живота е постижимо".

Учениците в света защо учат? Всички ученици в света бързат да свършат учението, за да се хванат на някоя работа да печелят пари. Някой път питате: "Без пари може ли?" Може и не може. Щом си гладен, без хляб не може. Щом си сит, може. Та казвам: всяко нещо, което се твърди и отрича, има за това повод. "Гладният без хляб не може" - казват. Казват още: "Ситият без хляб може." Хубаво, но това е механическо тълкуване. "Може" и "не може"... Значи в единия случай може, а в другия случай не може.

Вие казвате: "Човек трябва да бъде добър". Защо? Как ще обясните? Може да обяснявате, че човек трябва да бъде добър по разни начини. Трябва да се знае, че добротата е една необходимост за човека. Човек, ако не е добър, няма да може да ходи. Ще бъде сакат. Ще бъде без крака. Следователно трябва да бъде добър, за да има крака да ходи. Без крака няма да можеш да отидеш при своите приятели, при баща си, при майка си, на училище. Никъде няма да можеш да отидеш, с никого няма да се запознаеш. Защо трябва да бъдеш добър? За да имаш крака. Краката носят всичките добродетели. Краката мислят. Само че не могат да мислят така, както обикновено. Те имат една функция малко по-долна. Пръстите на краката са малко по-къси. Това показва, че и краката мислят, но много по-повърхностно - пръстите им са къси.

Питам тогава: защо човек трябва да бъде справедлив? Как ще обясните? Ако не си справедлив, няма да имаш ръце - нищо

повече. Правдата е съществувала преди да се създадат ръцете. Тя е създала ръцете. Всеки, който иска да има здрави ръце и да изпълнява всички функции на ръцете, трябва да бъде справедлив. Ако не си справедлив, ще имаш недъг в ръката. И ако вашите ръце почнат да болят в рамото, лакета и пр., има някоя липса в справедливостта ви. И ако краката ви болят, недъг има в добродетелите. И ще отидете при някой лекар, който ще констатира, че някоя жлеза се подула в крака ви, или че страда някоя връзка в крака ви, или някоя от костите ви. Краката са създадени по известни закони. Вие имате крака, но знаете ли колко кости имате в краката си? Вие имате ръце, но колко кости имат ръцете ви? “То не е толкова важно.” Имате ги сега, само че не сте се занимавали да отворите вашата каса и да видите каква е наличността. Казвате: “Секретарят знае.” По някой път касиерът може да задигне от касата. Ако вашият касиер задигне нещо от касата на вашите ръце, вие ще почувствувате недоимък. Някой път касиерът може да е задигнал ценното във вас и да е турил нещо фалшиво. Наместил е нещо друго на пръстите ви. И вие почвате да чувствувате болка. Всяка болка показва, че капиталът ви е фалшив. Това са твърдения. Вие ще кажете, че това трябва да се обяснява, да се доказва. Мислите ли, че ако аз ви кажа нещо, то съществува?

Представете си, че имате два квадрата. Представете си, че те са кесии - едната празна, а другата пълна. Да кажем, аз обяснявам, че в празната кесия има пари. И доказвам, че в пълната кесия няма никакви пари. Доказвам и двете неща. Хубаво, вие се убедихте, че в празната кесия има пари, а в пълната няма. Но се прави опит и се показва, че тая, която твърдях, че е празна, е пълна. И обратно. И вие се намирате в едно противоречие. И казвате: “Как стана това нещо?” Доказването не било вярно. Сега вие

някой път доказвате, че сте добри. Как ще докажете добротата? За да бъдеш добър трябва да се движиш. Питам: Ти добър ли си? Аз вървя и с това доказвам, че съм добър. Вие ще кажете, че този човек не постъпва добре. Това е друг въпрос. Аз не постъпвам добре по отношение на вас.

Когато вълк изяде една овца, той не постъпва добре за овцата, но постъпва много добре за своите деца. Като се върне, всички вълчета казват: "Колко е пълен баща ми с голяма любов към нас! Цяла нощ е ходил да търси храна, и то каква хубава храна!" Кой е на правата страна сега? Овцете или вълците са прави? Ако овцата разглежда въпроса от свой личен морал, вълкът е крив, а ако вълкът разглежда въпроса от свой личен морал, той е прав. Но ако овцата разглежда въпроса от гледището на вълка, тя ще намери, че вълкът е прав, и ако вълкът разглежда въпроса от гледището на овцата, той ще намери, че тя е права. Така че зависи от какво становище разглеждате нещата. Вие намирате, че нещо е криво или право. То е от ваше гледище. Но ако разглеждате нещата от Божествено гледище, те са винаги прави. Криви са нещата, когато не ги разглеждаме от Божествено гледище и не постъпваме съобразно с Божественото гледище.

Вие искате да знаете дали нещо е право или криво. Щом вървиш по пътя и си удариш крака, право ли е това или криво? Ще те боли кракът, кракът ти казва: "Господарю, така не се ходи! Трябва да бъдеш по-внимателен и не трябва да ме туряш в това положение." Господарят може да се извинява, че бързал, че имал работа. Кракът казва: "Вие може да бързате, но ако се отнасяте нечовешки към мене, няма да ви работя, ще се откажа от работа. Не отивам вече на работа." И ще остане работата. Значи, ти трябва да вземеш предвид положението на своите крака.

Сега всички вие сте дошли и искате да се учите. Вие разглеждате нещата само от ваше гледище. Искате да бъдете щастливи на земята. Но щастieto се обуславя от някои неща. То се обуславя от човешкия ум - как е възприел Божествената

топлина; обуславя се и от човешката воля - как е възприела Божествената сила. И за да бъде човек щастлив, трябва да има светлина, топлина и сила. Аз сега говоря за онази светлина, която носи живот в себе си. И щом имаш тази светлина, тя привлича всичко онова, от което имаш нужда. И го урежда по магически начин. Тя го урежда, както един цар урежда нещата. Царят, само като дръпне на звънеца и каже: "Трябват ми 10 хиляди лева за една работа" - и веднага парите идват. След половин час царят пак казва: "Сто хиляди лева!" - и парите идват. След някой час казва: "Няколко милиона искам!" - и парите идват.

Вземете за пример едно събрание. Там гласуват и веднага парите идват. Тук умът работи. Вие искате да бъдете богати, без да имате тая светлина, с която умът си служи. Парите никога не идват при един човек, който не ги обича. Те, и като седят в джоба ти, щом видят, че не ги обичаш - погледнеш в джоба си и видиш, че са изчезнали. И парите пристават. И те са като млади момичета. Някой път продават джоба ти и падат. Ако вие някой път се оплаквате от сиромашия, това показва, че нямате любов към парите. Или другояче казано: нямате любов към Божествената светлина. Защото парите произвеждат светлина. Онзи, който няма пари в джоба си, погледът му е потъмнял. Но ако му турите 250 лири в джоба, светне му на човека, той е весел, идва при жена си и носи нещо, радостен е! Парите го развеселиха.

Някои верующи искат да бъдат весели без пари. Аз съм съгласен без пари, защото думите "парѝ" и "пàри" на български са една и съща дума. Парите са лошо, но златото е добро. За пàрите и аз съм съгласен. Защото те парят и изстудяват. Но златото носи добро. Казано е "Събирайте вашите съкровища", не е казано "събирайте пари".

Аз често съм ви привеждал един пример, един анекдот. Да ви го разправам: Отиват в Ню Йорк 12 дами от високо произхождение, от благородното американско общество, при един американски милионер, който минавал за много скържав.

Как казват на български - скъперник, стиснат, пинтия? Аз искам да туря по-хубава дума - не бил много щедър. Отиват при него 12 дами и той им дал 12 долара. После отива една млада мома, 19-годишна. Тя отива сама и казва, като го поглежда в очите: "Господине, трябва ми 25 хиляди долара!" Онзи кажат: "Хубаво, на ваше разположение съм!" Изважда и дава 25 хиляди долара. Питам сега: де е силата? Онези, 12-те, едва изкарват 12 долара, а пък тя е сама и изкарва 25 хиляди долара. Как ще обясните? Сега може да се повдигне у вас едно съмнение дали е вярно това или не? Приемам противоречието - може да е вярно или невярно. Да допуснем, че е вярно. Как ще го обясните? Аз го обяснявам по следуюния начин: кесията на онези, 12-те, които са отишли, били толкова малки, че всяка кесия само по един долар можела да събере. И човекът изважда и туря в кесията на всяка дама само по един долар. Той е съобразителен. Туря толкова, колкото се събира в кесията им. Той е взел това предвид. А пък като дошла тази, младата мома, тя носила кесия, която събирала много. Българинът като види, че чувалът е голям, казва: "Ела насам към хамбаря." И туря 2, 3, 4, 5, 6 крини. Някои чували събират и 8 крини. А пък друг идва с едно канче и му дават толкова. И тогава онзи, който получава толкова, е недоволен и казва: "Много скържав човек е този!" Той е скържав към онзи, който отива при него с малка кесия.

Аз много пъти съм говорил, че трябва да станете певци. Ако ме слушахте, всички трябваше да станете първостепенни певци тук! Някои казват: "То така се говори, но втори път като се родим в света." А някои казват: "Сега нямаме условия, нямаме пиано, апартамент, учители." Някои казват: "Аз певец няма да ставам." Ако вие певци няма да станете на земята, на небето не ви приемат. Нито един от вас, който не е певец, няма да бъде приет на небето. Ще ви върнат от небето. Аз мога да ви подпиша това сега. Макар и по всичките други предмети да имате шестинци, ще ви върнат, за да издържите изпит по пеене. И като вземете изпита, ще ви се отворят царските врата.

Казвате: "Без пее не може ли?" Всеки човек, който не знае да пее, миреше, има много развалени уста. И трябва да пее - пеенето чисти човека. Човек, който не пее, не се чисти. Българинът много право казва: "Който пее, зло не мисли!" А пък който не пее, зло мисли!

Сега другото положение. Вие ще кажете: "Тези са философски разсъждения. Ние остаряхме вече." Остаряхте от какво? От какво остаряват старите волове? От оране на нивата. От какво остаряват конете? От каруцата. Всички вие остарявате, понеже сте се впрегнали в каруци, в които никой не ви е турил. Например вие седите и мислите как ще прекарате живота си и казвате: "Голяма сиромашия има сега в света!" Я ми опишете сиромашията сега! Каква е тя? В какво седи сиромашията?

Двама души сиромаси попаднали в една чорбаджийска къща. Чорбаджията го няма. И двамата треперят. Гледат - една цигулка. Единият казал: "Кой си е играл с това дърво да го прави на това нещо? Няма ли е друго нещо да направи, ами с това си е играл?" А пък другият бил майстор цигулар; той знаел да свирн на цигулка. Като видял цигулката, отворили му се очите, взема я и почва да свирн. Чорбаджията идва в къщи и вижда, че някой свирн. Като влиза вкъщи потупва свирача и му казва: "От колко години търся някой да ме изучи да свиря. Това го купих отдавна." Потупва и другия и му казва: "Ти знаеш ли да свирнш?" "Не знам." "Тогава ще слугуваш на онзи - дърва ще сечеш, вода ще носиш." Той заръчал на свирача хубави дрехи. И до вечерта той бил вече хубаво облечен - по български хубаво. Да кажем, че в България е станало това.

Ако не знаете да свирите, вода ще носите, дърва ще цепите, а ако знаете да свирите, всичко ще имате.

Човек, който знае да мисли, той е цигулар. На всинца ви трябва да свирите на тази цигулка. Някой казва: "Защо ни създаде Господ в света, защо ни даде тази беднотия?" Аз, като ви гледам, виждам откъде са излезли вашите погрешки. Като ви пращаха от невидимия свят, казваха ви: "Никъде няма да се

спирате. Никъде няма да пиете вино. Позволява се само чиста вода. И от никаква ръка! Сам ще отидеш да пиеш. И като вземеш хляб - от никоя ръка няма да взимаш хляб, но сам ще си го вземеш!" Вие това правило не очаквате. Вие очаквате баща ви да работи и да ви остави пари; вие очаквате майка ви да работи за вас, и вашия чичо, и някой ваш приятел да работят за вас. Уповавате се на това, което не ви е позволено. Забрали са ви това. Господ казва: "Уповавайте се на това, което са ви дали" - на вашия ум, на вашето сърце и на вашата воля. И като свършите училището, тогава ще приемете хляба. Защото престъпление е да ви даде някой човек и да не можете да го оцените.

Вие искате да ви обича някой. Престъпление е да ви обича и да не оцените неговата любов! Престъпление е да обичаш някого, който не оценява твоята любов. Сега поставям закона: човек е дошъл на земята - с това е проявена любовта на Бога. И човек трябва да оценява Божията Любов! Ти ще дойдеш да изпълниш Неговата Воля така, както Той иска! За да покажеш, че ти оценяваш Неговата Любов! Защото, ако не я оцениш, ти ще извършиш едно престъпление, за което хиляди години ще страдаш. И хората страдат заради неоченяването на Божията Любов. Бог казва на хората: "От дървото на познанието на доброто и злото няма да ядеш." И не Го послушаха. Сега цитират Христа. Христос казва така: "Любете враговете си".

Веднъж бях на едно евангелско събрание. Това беше в миналото, преди години, не в друго прераждане. Това беше една конференция. Проповедниците се скараха, вдигнаха скандал за един въпрос. Не се карат както обикновено, а по един въпрос. Скараха се двама проповедници. И на другия ден трябваше да се примиряват. Ето какво казал единият: "Ти си една гарга, която не мисли!" А пък другият казал: "Ти си една сврака!" И след това, като ги примириха, те се хвърлиха един към друг и се разцелуваха - гаргата и свраката... Мен ми беше приятно. Гледах ги и си казвах: "Защо се карате? Нещо обидно ли е това? Единият казва на другия "гарга", а другият му отговорил

“сврака”... Други гарги няма ли? Аз вече виждам, че всички са гарги и свраки. Разцелувах се... Казвам: отлично впечатление. Питаха ме: “Вие какво мислите?” След това държаха много хубави евангелски проповеди. Разтърсиха сърцата на публиката. Направи ми силно впечатление, че гаргите и свраките се целуват. Гаргите и свраките имат един лош навик. Когато някоя кокошка се разкроя и снесе яйце, ако няма никой, свраката пробива яйцето и го изяжда. Свраката бута там, дето не трябва; и гаргата бута там, дето не трябва. Това е лошото у тях. Свраката е много умна. Гаргите - и те са много умни. Гаргите имат солидарност. Всички те са солидарни да си помагат, когато една гарга страда. Свраките - и те са солидарни, но са много страхливи. Имахме един пример. Това се случи в Търново. Ден преди да стане един наш събор в Търново гледам, че е дошъл голям пъстър кълвач. Ходи по дърветата, инспектира дърветата дали има червен в тях. Кацна на земята. Гледам, заобиколиха го 12 свраки. Той е седнал по средата и те грачат отгоре му. Той тръгне към едната страна и целият кръг се разшири. Той пак дойде на мястото си и свраките дойдат също на мястото си. Виждат, че на този кълвач човката е толкова силна, че ако удари някоя сврака, която се доближи, тя ще пострада. 12-те свраки се съвещават и седят. Аз намерих една добра страна в това. Не го нападат всички свраки. Нападнато е една сврака, после друга сврака и когато кълвачът напредне към тях, те се отдалечават.

Питам се за какво се бяха събрали тези свраки там? Аз тълкувам въпроса така: 12 мъчнотии има в живота, които спъват хората. Ти трябва да бъдеш като кълвача - в центъра да седиш и да ги респектираш всичките. Тези свраки грачиха, грачиха, седяха наоколо и по едно време кълвачът си хвъркна - замина си по работа; и те си отидоха по работа. Вие някой път се оплаквате, а този кълвач и от 12-те свраки не се уплаши. Какво представлява кълвачът? Той представлява в дадения случай човешката воля. Ако твоята воля няма енергията на един

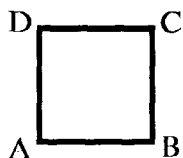
кълвач, ти нищо не можеш да свършиш. Той респектира тези свраки с човката си. Те грачат наоколо. Той казваше на свраките така: "Вие не трябва да се месите в моята работа. Аз виждам, че тук има много паразити по дърветата. Вие само вдигате шум и работа не вършите, а пък аз по цял ден инспектирам. И каквото намеря, изваждам го навън от дърветата. Чистя ги." Вие казвате: "Това е кълвач..." Но в дадения случай кое е по-хубаво: сврака ли да бъдеш или кълвач? Ако е за дърветата, по-добре е да бъдеш кълвач. Но в какво е добрата страна на свраките? Има свраки в България. Каква е отличителната страна на свраката? Ще знаеш чрез нея кога ще дойде някой вълк или някоя мечка. Свраката ще покаже. Тя ще ти покаже дали ще дойде някой добър или лош човек. Сега вас това не ви ползува. Но тук, на "Изгрева", имаме свраки. Аз днес слязох за лекция, понеже една сврака ми каза да слеза. Една сврака беше кацнала нататък и ми каза: "Добре ще сториш да слезеш, да им поговорим на тези хора там." Аз се обърнах към свраката и ѝ казах: "Моля, много ви благодаря за добрия съвет, който ми давате. Но аз желая да не закачате нашите музиканти!" Някой шурец, както си пее, те го хващат. Казах: "Музикантите да не буташ! Други работи като намериш, яж, но шурците да не буташ. Това е морал! Червейчета като намериш, гъсенички и други такива - яж, но шурците остави." Свраката се обърна към мене, вдигна си главата. Аз я питах: "Какво правиш?" Тя казва: "Гледам нещо." Казах ѝ: "Всичко гледай, но само шурците да не закачаш!"

Сега аз отнасям това към вътрешния живот на човека - към умствения и сърдечния му живот. Много пъти вие се безпокоите за нищо и никакво. Изпитанията не са нещо лошо. Всяко изпитание добре трябва да се издържи и разреши. Защото, ако едно изпитание не се разреши добре, то ще образува в живота един прелом. Ако не разрешите една мъчнотия, то в бъдеще ще дойде по-голяма мъчнотия. Мъчнотиите се увеличават като дълговете. Ако вземеш назаем и не платиш лихвата, то дълговете растат и след няколко години ще станат толкова

големи, че не ще може да ги посрещнеш. Всяка една мъчнотия - това са пари назаем, които сте взели от някоя банка и които трябва да изплатите. Всички мъчнотии - това са дългове, с които трябва да се справите. Например да кажем, че си страхлив: като заек си взел тези пари на заем. Щом си страхлив, имаш да даваш нещо. Как ще изплатите дълговете на страха? Представи си, че имаш да даваш 10 хиляди лева на една мечка. Представи си, че трябва да изплатиш това задължение. Как ще го платиш? Най-първо ще вземеш предвид какво обича мечката. Като вземеш копинцата, с която ще я угостиш, ще ѝ дадеш това, което тя обича. И после ще ѝ представиш полницата, която имаш да изплащаш.

Вне сега не вземайте мечката в лош смисъл. Имаме два порядъка. Мечката е създадена от Бога. Но името ѝ е турено от човека. Адам е турил името ѝ. То не е Божие име, а човешко. Лошото в мечката е човешкото име, а пък хубавото в мечката е Божественото. Тя има добри черти. Мечката е много признателна. Като ѝ направиш една услуга, тя не забравя. В Карнобатско мечкарите хванали едно мече. Една жена го взела и го изгледала. И след време, като станало голяма мечка, започнали да я разиграват. Тази мечка дошла при краката на жената и почнала да ги ближе. Мечката ѝ казала: "Ти добре постъпи с мене; ти ме изхрани, но този мечкар какво ми тури в устата! Да са всички хора като тебе колко хубав щеше да бъде светът." И ближе ѝ краката, че тя добре е постъпила. В сегашния век се изисква от хората една вътрешна признателност за онова, което Бог ни е дал. И малко хора ще намериш, които са доволни от това, което имат. Всеки седи и мисли, че му липсва нещо. Погрешно е това. Ние бихме били прави да мислим така, ако това можеше да се обоснове. Но научно се доказва, че човешкият мозък има големи възможности за работа. Човек не е почнал да работи още. Един учен човек прави следното сравнение. Ако вземем всичкото знание, което съществува в света, то може да се събере в 90 книги, големи като Библията.

След като ги отпечатаме в човешкия мозък, в него ще остане място за още 900 такива книги. Значи какво грамадно богатство има в мозъка! Колко много има още да се работи. Колко таланти има заровени в човека. В бъдещия свят ще ви съдят, че не сте употребили талантите си, които Бог ви е дал. Вие имате много възможности. Някои млади сестри казват: “Ние сме млади, да си проживеем.” Старите казват: “Ние сме остарели.” И едните, и другите са в заблуждение. Младостта не е статическо състояние, а един процес. Човек постоянно трябва да се подмладява и постоянно да остарява. Въпросът седи в това, че ние постоянно остаряваме и постоянно се подмладяваме. Погрешката не е, че остаряваме, но е в това, че едновременно не поддържаме двата процеса. Подмладяването носи сила, а пък остаряването носи знание. Вие тълкувате криво въпроса. Ако под думата “старост” разбирате безсилие, то е погрешно. Най-добрите ученици са старите хора, а пък най-работливите са младите. Като работиш, придобиваш сила. Като учиш, добиваш знание. Това са два процеса в човека. Чрез младостта ще добиеш сила, а пък чрез старостта - знание. А пък силата и знанието са необходими за повдигането и прогреса на човешката душа.

Вие казвате: “Остаряхме.” Питам, какво знание имате? Кажете ми, какво означава “едно”? Какво означават числата 2, 3, 4, какво означава този квадрат. Квадратът - това е вече един дом. Вие имате две успоредни линии и още две. AD и BC са успоредни; също AB и DC са успоредни. AD е бащата, BC е майката.

AB е синът, а пък DC е дъщерята. Така е образуван един дом. Ъглите, които се образуват, са прави. Синът има еднакви възможности с баща си, и дъщерята има еднакви възможности с майка си. Това, което бащата е постигнал, и синът може, това което майката е постигнала, и дъщерята може. Същият закон е и за вас. Сега вие какво сте постигнали? Вие остаряхте без

знание. Но помнете, че човек два пъти не може да бъде млад. Човек постоянно трябва да остарява и да се подмладява. И хората не се подмладяват, понеже не остаряват. Някой казва, че е стар, че е на 90 години. Да, земята 90 пъти е обиколила около слънцето, но ти какво си научил през това време?

Аз наскоро посетих изложбата на един художник, който беше на Рила (Ив. Тричков). Нарисувал човекът! Другите художници се чудят къде е намерил тези изгледи! Но око има този човек! Другият е минал и не е обърнал внимание. А той е намерил Божието Благословение, което съществува в природата. Някой често казва: “Да ми даде Господ такъв талант” Ти го имаш този талант, но не го обработваш. Нито един от вас не е без талант. Че вашите крака не са ли талант? Талант Господ е турил в ръцете ви, в краката ви, в устата ви, в очите ви! Един човек, който има очи и уши, той има талант в себе си.

В този художник виждаме къде е тайната на успеха му: той има любов. И всички тия картини той ги е рисувал с любов. Художникът не може да рисува или музикантът не може да свири без любов, това е заблуждение. Или, че един генерал може да воюва без любов, това е заблуждение.

За всяка една работа трябва любов. Не можеш да бъдеш умен човек, ако нямаш любов; не можеш да бъдеш добър човек, ако нямаш любов; не можеш да бъдеш справедлив човек, ако нямаш любов. Любовта е едни фактор вътре в човешката душа. И Писанието казва: “Бог е Любов.”-Значи, Бог като Любов ни повдига, за да извършим велики работи. Ти питаш: “Защо трябва да вярвам в Бога?” Ти трябва да вярваш в Бога, за да извършиш велики работи. Не само да вярваш, но и трябва да любиш Бога, за да възприемеш Божията любов. Ако не възприемеш Божията любов, нищо не можеш да направиш. Ако възприемеш Божията Любов, няма нещо невъзможно. Всичко ще направиш!

Сега виждам във вас мисълта: “Ние остаряхме. Втори път като дойдем на земята...” Знаете ли за онези моми, които са

останали неженени. Наскоро дойде една мома и ме пита: "Ще се ожени ли?" Казах ѝ: "Защо не се ожени досега? На колко си години?" Тя обясни: "На 30 години. Дойде един, но майка ми не го хареса, изпиди го. Дойде друг, той ме обичаше, но баща ми не го хареса. Трети дойде - него брат ми не го хареса. Дойде още един, последният, но той не беше облечен добре и аз не го харесах. А пък сега не идат вече. Съжалявам сега, много съжалявам, че него поне не хванах." Вие сега може да вземете буквалната страна на това, но не е там въпросът.

Думата "женитба" вие вземате в много ограничен смисъл. Изопачено е това! Питате: "Да се женим ли или да не се женим?" Под "женитба" подразбирам онзи Божествен процес, чрез който всички неща в света са станали. Всичко в света се дължи на женитбата. Думата "женитба" в първичния език означава това, чрез което нещата се създават. Вътре в живота това е Божественият процес на любовта. Любовта постоянно създава нещата. На български думата "женитба" е близка до думата "жена" - да се жъне житото. Това, което е готово - да се пожъне и овършее. Всякога, когато човек може да събира в себе си хубавите мисли, хубавите чувства и хубавите постъпки, това е женитба. Под "женитба" аз разбирам онзи процес на хубавите възприятия, на Божествената Любов, която ще ни подтикне да извършим велика работа. Защото, ако човек не възприеме Божествената Любов, какво ще даде в света? Женитбата не е нищо друго освен съединение на две души, които се съединяват за работа. Никога в света една душа сама по себе си не може да извърши нещо.

Когато Бог реши да създаде света, то любовен обект за него беше човешката душа. Ако тази душа не беше обект за Божествения дух, той нямаше да създаде света. Но Бог, който имаше предвид човешката душа, създаде света, създаде и всички благословения, за да има с какво да се занимават душите. Следователно светът е създаден за нашите души. Какво сте научили за това, което Бог ви е дал?

Аз съм наблюдавал някой път някои работи, които наглед са много малки. Има ученици, които се занимават в една класна стая, която е откъм пътя. Минава някой по улицата. Ученикът седи в класната стая до прозореца и когато се разпирва една лекция, той гледа на пътя, вниманието му се отклонява. Когато влизаш в клас, до прозореца не сядай. Далеч да бъдеш от прозореца. Онова, което е на пътя, не гледай. Главният обект е професорът, учителят и онзи предмет, който той решава. Това е главният обект.

Какво показва единицата? Това е Бог в света, законът на любовта. Двойката е човешката душа, обекта на Бога. А пък тройката е вече резултат на онова, което Бог е създал. Доброделите, нашите мисли и чувства - това е резултатът на онова, което ние сме свършили.

Да кажем, че седнеш и напишеш на книга цифрата три. Някой път вие в тази цифра правите горната дъга по-малка, а долната по-голяма. Трите - това е семката. Ако вземете едно житно зърно, едната и другата страна са равни.

Като го отваряте, то е три. Отвореното зърно, отдето то ще покълне, е три. Когато горната дъга на цифрата три е по-малка от долната, това какво показва? Аз съм го написал така по единствената причина, че вие сте материалисти. Вашият материализъм ме накара да напиша долната дъга по-голяма от горната. Течението на материализма, което дойде до мене, ме накара да напиша това. Такова три с по-голяма долна дъга показва следното. Онзи, който пише така, иска да каже: "Аз обичам материалното. За себе си мисля повече, а за Бога по-малко." "За Бога мисля по-малко" - това е малката горна дъга. "За себе си мисля повече" - това е голямата долна дъга. Това е важно за онези, които изучават почерците. Ако някоя мома пише писмо насвоя възлюблен и употреби в писмото такова : той, като се ожени ще види каква е тя: тя ще бъде чорбаджийка. И ако момъкът пише такова и той ще бъде чорбаджия. Но

ако тя му пише такова $\mathcal{L}$, тя иска да му каже: "Аз ще те оставя да бъдеш господар." Дали ще го остави, е въпрос! А някой път пишат М с напречна дъга $\mathcal{M}$. Защо турят тая дъга в средата. Завърти я дъгата... Исква да каже: "По братски ще го делим, по равно."

Сега някои сте млади и ще остарееете. Някои сте стари и ако не се подмладите, ще умрете. Ако някои от вас сте млади и не знаете как да се подмладите, ще остарееете. И ако някои от вас сте стари и не знаете как да остарявате, ще умрете. Сега искам да ви избавя от едно нещо: младите искам да не остаряват; старите искам да се подмладят. Младите искам да остарееят, без да станат стари. И старите - да се подмладят, без да останат млади. Какво разбирате вие под това? Когато някой направи някоя погрешка, казвате, че той е млад. Въпросът е да сте млад, без да правите погрешки; и да сте стар, без да правите погрешки! Младият е щедър, а старият е скържав - това е характерна черта. Защо старият е скържав? Скържавостта на хората седи тук, отстрани на главата (над слепите очи при началото на косата). Който е скържав, мисли за себе си. Младият казва: "Бог ми е дал всичко" - и той дава щедро. Но често младият, като остарее, съжалява, че е давал.

Даването трябва да бъде разумно. Никога не давай на онзи, който не те обича. Но, заедно с това, казано е: "Обичайте враговете си." Човек, който те мрази, дай му нещо, понеже той може да те обича, тъй като омразата е противоположното на любовта. Щом имаш една ръкавица, обърната наопаки, какво трябва да правиш? Вземи, че я тури на другата ръка и точно ще ти стане. Христос казва: "Обичайте враговете си." Обърнете тези врагове. Те са ръкавица, но обърната. Обърнете я и ще видите, че в този човек има добро сърце. Не мислете, че вашите врагове са лоши. Някой казва: "Как можем да обичаме враговете си?" Че ти си създаваш сам един враг! В сегашното общество как се създават враговете? Например поискаш от един свой приятел или от друг човек, който има доверие в тебе,

че си честен, и той ти дава известна сума. Но ти отлагаш плащането, не плащаш. И този човек почне да говори лошо за тебе - че не си устояваш на думата. И той ти стане враг. Исква да ти отмъсти. Какво се изисква? Иди и плати на този човек, плати с лихвите и му се извини - и ще видиш какво добро сърце има! Та всичките хора, които считаме за врагове, ние сами ги създаваме и следователно сами можем да изправим своята погрешка. Често сме несправедливи. Отидеш някъде. Приемат те в къщата много добре, угостят те, ти казваш: "Какво лицемерие! Те ме приеха, но са лицемерни." Това е криво разбиране. Щом са те угостили, ще кажеш: "Много добре ме угостиха." А ти казваш: "Те си имат някой долап, арменски долап." Това е криво тълкуване на нещата. Аз сега говоря от Божествено гледище: всяка една душа, която живее в тяло, в нея няма никакви "арменски долапи".

Има хора в света, които се сблъскват. Те са автомати. Те не са хора. Вие се заблуждавате. Човек е едно тяло, в което живее една Божествена душа. Той прави известни грешки. Но има и такива тела, които нямат души. Че вие ако пуснете една съвременна машина по железопътната линия и машинистът слезе, то какво ще стане с машината? Ще се сблъска с друга машина! Къде е причината? Разумното начало го няма там. И ако вие правите грешка, душата, разумното начало е отвън, а механическото е направило грешка. Та всички грешки стават извън Божествения свят.

Аз разглеждам нещата от чисто Божествено гледище. Щом имате човешка душа, няма какво да се съмнявате. Щом душата я няма, бъдете внимателни. Една змия ще ви ухапе, когато няма душа в нея. Змията не хапе когото и да е. Ако обичаш една змия и ако тя чувствава това, никога няма да те ухапе. Но в момента, в който престане любовта ти, ухапването ще дойде. Преди години аз минавах през Борисовата градина и бях се замислил. Чувам съскане от близо. Виждам една черна змия, изплезила си езика навън. Аз се спрях. Тя каза: "Господине, аз не мисля зло."

Тя с раздвоенния си език навън ме поздравлява. Тя казва: "Нека се на слънце." Аз ѝ казах: "Много ти благодаря, че ме предупреди." И взех път настрана. Тя ме погледна отдалеч. Аз ѝ казах: "Много добре правиш, но ако мине някой друг и ти седнеш на пътя, хората не разбират и ще ти смачкат главата. И аз като минах десетина крачки, обърнах се. Тя ме разбра и си отиде.

С тези обяснения, аз искам да събудя във вас онзи интерес, който сте изгубили. Вие седите и казвате: "Остаряхме." На колко години сте? На 40-50. Адам на 50 години беше едно дете - играеше с пръчица, припикаше из райската градина като малко дете. До 900 години ще има да чакате... Имайте предвид 999 години! 50 години какво са във вашия живот? На 50 години ти си още едно малко дете! Сега, колко години искате да смъкна от вашия живот? Искате ли да смъкна? Турците казват: "едли-бели" - за 50-годишния. Това значи, че на 50 години човек се вижда какъв ще бъде - дали човек ще стане или не. На 50 години ще се познае! Турците казват за стогодишния: "юз-дюз". Значи: "Равно е." (Учителят написа на дъската: $1 + 2 = 3$.) Значи, като станеш на сто години, ще можеш да разрешиш един политически въпрос, социален въпрос, семеен въпрос и пр. Стогодишният може да ти даде един съвет: да се жениш или не; да станеш ли търговец или не; да следваш или не. А вие търсите онзи, на 21 година. Те са часови. Ако говорите с един на 21 година, вас ще ви арестуват. Вие не трябва да го отклонявате.

Аз веднъж говорих с една стара баба, както и на вас говоря. Тя казва: "Синко, защо не дойде, когато бях млада?" Аз ѝ казах: "Опасно беше тогава! Сега си на 85 години, сега си безопасна." 8 плюс 5 прави 13. Ти не можеш да закачаш един човек на 85 години. Казах ѝ: "Сега тъкмо можеш да учиш." Тя казва: "Остарях." "Не си остаряла."

Човек остарява, щом мисли, че няма кой да го обича. Всякога констатирам това. Някой казва: "Остарях"...

Аз започнах като изследовател да питам бабата: "Дядото жив ли е?" "Умря." "Дъщеря имаш ли?" "Нюминаха се." Тя

остаряла като една фиданка и казва: "Остарях!" Дядото заминал, синовете заминали, дъщерите заминали, а тя останала сама и казва: "Няма смисъл в живота." На тая баба ѝ казах: "Бабо, ако те подмладя на 19-годишна и ти възвърна дядото, какво ще кажеш?" Тя се съживи и каза: "Може ли това нещо?" Казах: "Може!" "Не думай, синко! Ще мога ли да тропам на хорото?" "Ще можеш. Много хубаво ще можеш да тропаш." "Я още веднъж ми кажи как ще стане?" Тая баба ме послуша. Казах ѝ: "Ти сега се научи да четеш." И тя се научи да чете и каза: "Отвориха ми се очите? По-рано не можех да виждам, но сега малко прогледнах!"

Та имайте вие онази непреодолима вяра! Срещат ме някои сестри и казват: "Остаряхме вече!" Казах им: "Не сте по-стари от мене!" Сега всички онези сестри, които са остаряли вече, нека да дойдат при мене и аз ще образувам от тях един хор. Млади не искам, само стари сестри - от 50 години нататък. От "елли-белин". От там нагоре до "юз-дюз". Сега се съберете. Ще направим едно събрание само от братя и сестри от "елли-белин" нагоре. Никакви млади няма да влизат (голям смях). Има психология на смеха. Като се смеят хората, то е хубаво. Човек, за да стане весел, трябва да се повдигнат мускулите край устата. Ще ви дам една песен:

"Човек си ти създаден.

Човек ти стана.

Напред тръгни.

И със светлината работа върши."

Това ще бъде мястото на старите. Малко практичност! Вие сте се обезсърчили. Вдигали сте ненужни товари. Разрешавали сте въпроси, които не се отнасят до вас. Сега мислите какво ще стане със света. Със света нищо няма да стане. Реформират го света сега. Бог реформира света сега. Нали като влезете в един театър, като се свърши едно действие, има антракт, през време на който сцената се променя. Сега има антракт и ще стане една промяна. Ще се чуе малко шум, това-онова и във второто дей-

ствие ще има друга сцена.

Та всичко онова, което става в света, е на мястото си за всички онези, които правилно мислят. Когато цветът окапе, на окапалото място на цвета се явява плод, който постепенно се увеличава и узрява. Не трябва да се разочароваме, че цветът е окапал. Този цвят е нещо външно. Но има нещо вътрешно, което се събира. И един ден ще опитае вътрешното съдържание. В живота има външен и вътрешен процес. Та ние, като не разбираме вътрешния процес, някой път се обезсърчаваме от външните процеси. А онзи, който е разбрал Божествения закон, за него тези процеси другояче се слагат. Сега ще ви прочета "Малката молитва" ("Езикът на любовта" стр. 353). Тази малка молитва е за "елли-белли" и "юз-дюз".

"Отче наш"

Да се радваме на живота така, както се представя пред нас и ще видим, че един ден от всичко това Бог ще изкара нещо хубаво.

5. Лекция на Учителя, държана на 1. ноември 1939 г., 5 - 6,30 часа сутринта. София. Изгрев

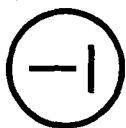
Тихо и хладно време, облачно.

ПРАВИЛНО ВЪЗПРИЕМАНЕ И ПРАВИЛНО ДАВАНЕ

"Добрата молитва"
"В начало бе Словото"

(Учителят разглежда листовите с темата: "Ползата от белия и черния цвят".)

Черният и белият цвят - това са сборове. Казват: човек да пише, да учи език, да говори. Докато се научиш да говориш, каква работа трябва! Каква сложност има вътре в говора, докато научиш езика си да изговаря буквите! Най-първо с мисълта си работиш. Гледаш - една буква написана - трябва да видиш как е написана, какъв е знакът. После, втората работа е да намериш различие, да различаваш две букви една от друга. Например в българския език да различаваш А от Б. И след това тези букви ще ги съчетаваши. Всеки може да каже що е азбука. Който речник и да отворите, ще ви определи какво нещо е азбуката. Сега има една временна азбука. Това е като единица. Едната линия е написана

хоризонтално, а другата отвесно. Като ги погледнеш, ще кажеш: "Зная ги тези неща. Тези знаци принадлежат към една категория." Вие седите и разглеждате живота от вашето становище. Когато си млад, разглеждаш живота

по един начин, а пък сега, като възмъжал - по друг начин. А някои сте вече остаряли. И имате други възгледи за живота. В старостта ти се намиращ в известна обстановка. В младостта се намиращ в една градина, чийто плодове са узрели - има какво да те интересува. А пък в старостта се намиращ зимно време в градината, когато тя е покрита със сняг, студено е, краката ти почнат да тръпнат. И гледаш колкото може по-скоро да излезеш от градината и да отидеш в някоя къща да седнеш при някоя печка. А пък на младия не му се седи в къщи. Ти да го туриш в градината. А пък старият казва: "Слава Богу, че има

къща!" И той, като седне на столче край огъня, казва: колко е приятно да се живее в тази къща! А младият, като погледне къщата, казва, че тя е затвор! "Не ми трябва" - казва и като поглежда градината, възкликва: "Колко е хубава!" Питам, защо градината е неприятна на стария, а приятна за младия? Времето определя това. Това е само едно изяснение.

Тази хоризонтална линия показва, че човек е направил нещо, решил е да прави нещо. Това показва един човек, на когото можеш да разчиташ. Той е решил да прави нещо. Тази, хоризонталната линия, е линия на сърцето, на човешките чувства. Той е решил да направи нещо, а пък отвесната линия е вече умствена линия. Този човек пък, като е направил нещо, си държи на думата. Аз виждам две линии, които са в лицето ви. Хоризонталната линия показва, че сърцето на човека е в нормално състояние. А пък втората линия показва, че умът му е в нормално състояние. Такъв човек е точен. Той, като ти обещае, че ще дойде в 5 часа и половина сутринта, ще дойде непременно в 5 и половина часа, както вие сте точни за събранията тук. Аз някой път по вас коригирам часовника си. Вече сте се научили точно навреме да идвате. Някои не сте свикнали още - 5-10 минути все оставате назад, но някои сте точни, никак не закъснявате. Гледам, някои идват точно в 5 часа, в последната минута. Такъв човек не само е точен, но той, ако има задължения, ако има 5 пари да дава някъде, като те срещне, ще ти каже: "Имам 5 пари да ти давам." Ще ги извади и ще ги ти даде. А пък другият, който няма тази линия, ще каже: "Какво струва, това са 5 пари! Това движение, което ще направя, да взема пари от джоба си, струва повече от 5 пари. Ти се откажи от петта пари!"

Но има и други черти. Този човек с тази, отвесната линия, като му се усмихнеш насреща - той ценя това. Но има и друга черта: като му се навъсиш малко, той с години помни това - този човек е отвесната линия. Като стражар. Тази линия показва кой къде е минал. Ако минаваш от правата, дясната страна,

стражаринът е доволен от тебе; а пък ако минеш отляво - ще ти даде знак. И ще каже: "Извикайте го!" В Англия, в Америка стражарят ще каже: "My Lord". Няма да каже "господине" - "сър" е по-горе от "лорд".

Та казвам, тези линии съществуват. Отвесната линия е положителна, а пък хоризонталната е отрицателна. Хоризонталната е преобладаваща в сърцето. И тя показва какво е състоянието на сърцето. А пък отвесната показва състоянието на ума. И ако погледнеш тези линии, те са нахвърляни по човешкото лице. Те показват пътя, по който човек е минал. И винаги лицето е нашарено с линии. И учените хора, които изучават физиономията, по тези линии разгадават какво е минал човек в миналото. Не само това - майката, която носила детето, е минала през големи страдания. Тези линии с разни наклони по лицето ѝ - положителни и отрицателни, по-казват, че тя е страдала, когато била бременна и вследствие на тези страдания детето не е било даровито. Тя не е била разположена. В това време, когато майката е трябвало да развива детето, тя е била в тревога и паметта на детето отслабнала, понеже е нямала достатъчно топлина. Вие не знаете законите. Вие живеете в едно статическо положение и казвате: "Да поживеем!" Ти може да си малко дете на 5 години; може да си по-голям - 15 годишен, а може да си и възрастен на 21 година. Сам си още. Като минеш 21 година, то вече господарите на този свят ще те впрегнат. Някой път един кон го впрягат в каруцата. И той сам ще я кара - това са единичните хора. А някой път ще намерят още един другар - и двама ще теглят каруцата. Това го наричат женитба. Два коня са на каруцата. В живота никога не впрягат един кон и една кобила, а пък в човешкия живот впрягат един мъжки кон и един женски кон. Защо?

Когато впрегнете един богат човек и един сиромас, то е същият закон. Впрегнете богатия и сиромаса, за да се свърши една работа. Ако впрегнат в една работа двама сиромаси, тя не върви. Има и друго разграничение. Може един богат човек да е

бил повече развит умствено - и е придобил богатството. Имал е ум да го придобие. А пък в сиромаша има воля. Той е изгубил богатството. Сиромашът е философ. Седи сиромашът и разсъждава кои са причините, че е изгубил богатството си. Намира една причина, втора, трета, четвърта и т.н. Може да е обеднял поради жена си. Жена му може да го направи сиромаш. Един американски милионер, богаташ, отишъл в Париж. Жена му направила една покупка - такава огромна, че като му представили сметката, човекът нищо не казал, понеже обичал жена си. Платил сметката. Но щом отишъл в Америка, завел дело за развод. Имал едно хубаво палто - харизал ѝ го. То струвало няколко милиона долара. Дал 15 милиона долара зестра, за да се освободи от нея. Защо? Защото, ако живее с нея десетина години, тя ще изяде сто милиона. Била разточителна.

Казват: "Да се облечем." Хубаво, с колко трябва да се облечем? Можем да се облечем с вълнени дрехи, с копринени, памучни. Ние говорим за философия. Оставате някой път вашите възгледи. Вие имате такива погрешни възгледи за живота, че с такива възгледи, които държите, успех няма да имате и ще страдате през целия си живот. Като отидете на онзи свят, ще ви върнат назад и ще кажат: "С такива възгледи не приемаме!" Вие мислите, че като отидете в онзи свят, ще останете там. Като отидете там, ще ви турят на работа. Три дена като седите на онзи свят, ще кажат: "Откъде идеш? "От България." "Как се казва баща ти?" "Кос е семейството ви?" Ще ви турят на изпитание и ще ви пратят пак в България. Ще ви кажат: "Имаме една малка сделка там, в България" и ще ви върнат от небето да дойдете в България. Случило се, че един в България умрял. И отишъл в онзи свят. Онзи, който е отишъл в онзи свят, е отишъл на курорт. Онзи свят е курортно място, а пък тук е работно място. Ще те пратят сега долу, понеже онзи са курортисти. Ти, като нов курортист, ще те пратят да отидеш да убедиш онзи, който има да дава пари, да ги даде. Ще измислиш един начин да го убедиш. Ако кажеш, че от онзи свят

искат пари, ще кажат: “Как така? В онзи свят с пари не се занимават.” А този, който има да взема, иска да ги вземе в наличност, в ценност за онзи свят. И иска да ги трансформира... Та ще се намерите в трудно положение. Аз знам един подобен пример за един българин от Ихтиманско. Ако разкажа някому подобен пример, той ще ми каже: “Ти чрез закона на ясновидството провери ли го?” Ясновидството е едно нещо, а пък като срещнеш някой на земята да ти разправи, то е друго нещо. Ясновидството е отражение, фотография. Като видиш нещо в ясновидството, то не е още винаги реално. Не мислете, че всичко в ясновидството е реално. Там има доста илюзии. Ще дойде някой при тебе и ще те гледа, ще ти се усмихне и ще си замине. Не ти говори. Тогава ти си в света на илюзиите. В киното всички си говорят и се усмихват, но на тебе не говорят нито една дума. Когато ти говори един дух, той не говори на тебе, а на другите. Той не те вижда. Той говори на духовете около тебе. Някой път духовете във вас се карат. Понеже от онзи свят мнозина пращат. Пратят един, втори, трети, четвърти и пр. и те спорят кой да влезе по-напред. А пък ти, като не разбираш закона, намесваш се в работата на духовете. И който се намеси в работата на духовете, плаща. Някой дух казва: “Ти защо си дошъл? Ти си от черните!” А пък друг казва: “Ти си от белите.” Те, като говорят един на друг: “Ти си от белите” ти мислиш, че за тебе се отнася. И като говорят един на друг: “Ти си от черните” ти си мислиш, че ти си от черните. А пък ти нито си бял, нито черен. Те, духовете се разправят помежду си. Та мнозина от вас сте влезли в тази област. Някои казват: “Има нещо лошо в мен, което говори.” Казвам: когато духовете се разправят в тебе, ти си мълчи. Да не те знаят. Те се карат, спорят. И като се примирят, като дойде черният, ще каже: “Нямаш ли малко винце. Винце от малата, френско?” Някой българин ще дойде и ще каже: “Нямаш ли 20-годишно вино?” Или казва: “Заколи някаква кокошка и направи супа с ориз и лимон.” И ще ти каже духът: “Ти трябва да живееш, какво си

пожълтял така! Ти не живееш добре. И скоро ще платиш, ще заминеш за другия свят. Вземи кокоша супа с лимон и яйце и като ядеш, да станеш малко червен, та хората да видят, че човек си станал!” Другият, като дойде, ще даде друга днеша. Той е вегетарианец и ще ти каже: “Ти не яж това. Ти яж хубави плодове, ябълки, круши, хубави черешки, после банани, портокали.” И после ще каже: “Без масло. Пещата ще ти вземаш така, както са, готови. Доматите няма да ги готвиш, така ще ги ядеш. Ще ги измнеш малко и ще ги ядеш. Този хляб няма да го ядеш. Няма да мелеш жито на воденица, ще сварим житото хубаво и ще ядеш.” Ти, ако си чиновник, нямаш време. Кога ще го вариш. За да сварим житото, както трябва, необходими са 4-5 часа. При тези, новите тенджери, затворени херметически, с високо налягане, може да се вари за половин час. Или вечерно време трябва да го туриш да вари. Другият дух ти казва: “Какво го слушаш този? Той е невежа. С такива работи не може. Месце трябва!” Другият отговаря: “Защо го слушаш този месоядец? От това човек не става.”

Ти слушаш и не знаеш какво да правиш. Това са желания на духовете. Ако дойдат духовете, които живеят в дърветата, ще кажат: “Слушай, ти ще посееш семката в земята!” Други ще дойдат и ще кажат: “Това жито ще го смелиш и ще го продадеш.” Ще дойдат други и ще те учат на друго, други ще дойдат и ще ти кажат: “Не само с хляб ще живееш.” Може ли човек и без храна? Може, разбира се! Не е този единственият начин, по който ние живеем сега.

Растенията трябва да си турят главата в земята и оттам да си извадят храната. Чрез корените си те изваждат умствените енергии на земята. Следователно техните възгледи са крайно материалистически. Черният цвят е в корените им, а пък белият цвят е в клоницата.

Онзи, който мъчно проумява, гледа белия цвят, но не го разбира. Някой, като се облече в бели дрехи, ще стане ли светия? Казват, че белият цвят всичко дава. Щом белият цвят

всичко дава, като се облякоха някои с белия цвят, станаха ли светни и праведници? Не. Казва се: черният цвят всичко взема. Като се облечеш в черния цвят, какво си взел? Черният цвят е статически. Черният цвят определя известно положение. Но има един динамически черен цвят, който възприема. Това са известни род трептения, енергии, които вървят в пътя на черния цвят. Черният цвят е един път, по който енергиите вървят. Природата е затворила човешкия мозък. Осветлението иде чрез очите. И всичките мисли стават с помощта на черния цвят. Черният цвят носи суровите материали, а пък белият цвят - това са обработените материали. Следователно, при черния цвят има какво да мислиш. Дойде едно страдание - страданието е един суров материал, който трябва да знаеш как да го обработиш. И ако знаеш как, ще го превърнеш в бял материал. А белият цвят е изработеният материал. Но ако не знаеш как да употребиш белия цвят? Да допуснем, че ти дават най-хубавия бял хляб. Ти казваш, че е много хубав и вземаш и го продаваш. Защо вземаш парите? Ти си с намерение с тези пари да вземеш един хляб, малко по-евтин. Но и него продаваш, вземаш парите и купуваш още по-евтин хляб. Да кажем, че продаваш така няколко пъти. По-скъпия хляб продаваш скъпо и вземаш по-евтин. Най-после знаеш ли до какво ще дойдеш?

Като ти дадат хубавия хляб, яж го ти и не го давай. Най-хубавия хляб яж ти, а пък второстепенното дай на другите. Такъв е законът. Яж на свят. Без да прелядеш. Ще оставиш едно празно пространство в стомаха си, за да може стомахът ти да работи. Това е закон в природата. Например виж едно яйце. То не е пълно. В яйцата има една малко празнина. Предвидено е да има в него малко въздух, та пилето, докато се излюпи, да не може да се задуши. Да има малко въздух, който пилето ще използва. И после пилето пробива черупката, излиза на въздух и почва да живее. Та трябва да има малко пространство в стомаха. Някой казва: трябва да се наям добре. Щом се наядеш добре, без

празно пространство в стомаха, ще дойде в тебе някое болезнено състояние.

Някой казва, че може да говори френски добре. Аз съм изучавал езиките: и английски, и френски, и немски, и китайски, и индуски, и санскритски, и ватански, и ангелски. И намирам три основни неща: за да говориш добре един език, в ума ти трябва да има светлина. За да говориш един език добре, трябва да имаш още топлина и сила. Силата седи в ясното произношение. Като изказваш една дума, трептенията трябва да бъдат музикални - във всяка дума трябва да има мекота. Във всяка дума, която изговаряш, трябва да има и красота. Красотата е на ума, мекотата е на сърцето, а пък силата е на волята. Това е хубавото говорене. Ако говориш така, ще бъдеш разбран. Трябва да имаш сила в говоренето. Някой се моли на Бога - трябва да има сила. Думите ти отиват при Бога - и като отиват при Бога, Бог обича да бъдат меки нещата. А пък меки са нещата, чрез които Любовта действа. Думите трябва да бъдат красиви. Като дойде някой при мене, ще се представи със страдащо лице. Той може да е весел, но се показва страдаш. Отвън се показва страдаш, иска да ме надхитри, иска да вземе нещо от мене.

Не искам да изнасям нещата. Казвам: не лъжете себе си! Сега ви говоря за самоизмамата. Не се стремете да се самоизмамите. Първото нещо е: човек трябва да бъде честен. Не се заблуждавайте. Ти казваш на себе си, че си голям грешник, искаш да се убедиш в това. А пък някой път искаш да се представиш, че си голям праведник. Не пресилявай нещата.

Кажи си: "Оцапан съм, но аз съм направен от злато!" Не казвай "Аз целият съм от кал." Кажи си: "Отвън съм кал, а пък отвътре съм злато." Това е същинското разбиране. А другото положение е: ти си направен от кал, а пък са позлатили калта отвън. И тогава кажи си: "Отвън съм злато, а пък отвътре съм кал." Трябва да говориш истината.

Ако си окалян отвън, измий се и златото ще се яви. А пък ако си направен от кал, може да си направен от фаянс, порцелан

или фарфор. Какво означава думата “порцелан”? Това означава една чиста материя, фина и така сплотена, че нищо нечисто не може да влезе в порите. Една българска паница не е добре изпечена, и като туриш масло, може да проникне през порите на паницата. Също така, ако туриш някое ядене в паницата. И дълго време, ако остане в него, то ще остави известни миризми в нея. Докато в порцелана маслото не може да проникне. Порцеланът казва на маслото: “Отвън ще седиш!” Той държи всичко отвън.

Та вие ще приличате на порцеланови гърнета. Каквото турят, отвън ще го държите. Няма да го приемате в себе си. И ще имате светлина тогаз.

Какво значи да имаш светъл ум? Светъл ум е онзи, в който не може да влезе тъмнина. В светлия ум нищо порочно не може да дойде. Отвън може да дойде; отвън може да те оцапа, колкото искаш, но отвътре в светлия ум не може да проникне никаква порочна мисъл - никаква лоша мисъл, никакво лошо чувство, никаква лоша постъпка. Той е порцелан. Не е порцелан, но е диамант. В диаманта нищо не може да проникне. Той е толкова сплотен, че никога не можеш да го оцапаш вътре. Следователно диамантът има едно здравословно състояние. От това състояние на ума излиза здравето на човека.

Ако умът е светъл, ако сърцето е топло и ако волята е силна, човек е здрав. Иначе човек все заболява. Неврастенията се дължи на ума; неразположението се дължи на сърцето, а слабостта се дължи на волята. Ако една болест произвежда в тебе омаломощение, че не ти се работи, нямаш желание да работиш, това е от волята. Ако усещаш неразположение, това се дължи на сърцето. Ако усещаш, че има тъмнота и няма къде да ходиш, това се дължи на ума. Някой път усещаш в себе си слабост. Причината за тази слабост може да произтича от вашата воля, или от вашето сърце, или от вашия ум. Ако е от ума, светлината ти е малко; ако е от сърцето, топлината ти е малко; ако е от волята, силата ти е малко. Тялото трябва да има

сцепление, трябва да има една нервна сила, която да държи всички клетки в едно споено, хармонично състояние и всички те трябва да бъдат задоволени. Защото силата е храна за човешкото тяло; без сила човешкото тяло гладува, боледува във всяко отношение. А пък за сърцето топлината е храна, а светлината е храна за ума. Със светлина, топлина и сила ще се храниш. Ще искаш да бъдеш силен, но не да станеш чрезмерно силен. Защото, ако станеш много силен, ще почнат да страдат органите ти. Ако ти упражняваш чрезмерно ръката си, то мускулите ѝ ще станат толкова силни, че ще почнат да се втвърдяват. Старите защо страдат от болестта склероза? Той иска да стане силен. Ставал е силен, ставал е силен и най-после от сила старият се втвърдява. Втвърдява се, като изгуби своята топлина. Всяко нещо, което изгуби своята топлина, се втвърдява. За да се избавиш от склерозата, трябва да имаш светлина, топлина и сила. И ако така би разбирал законите, можеш да се подмладиш. Най-първо ще подмладиш ума си, ще подмладиш и сърцето си и тялото си. И като приложиш тези три начина на подмладяването, то ти - целият човек - ще се подмладиш. Знаете ли колко време се изисква, за да се подмлади човек? За да се подмлади човек, изисква се знание, светлина в ума.

Срещнете някой човек и той ви харесва. Кое е онова, което вие харесвате в човека? За мене те са най-първо две неща, но има и други. Този е един порядъчен човек. Един човек с тези линии е порядъчен човек, на когото можеш да разчиташ. Аз няма да кажа тези работи къде са. Това е тайна. Защото, като ви се кажат някои работи, вие гледате да ги намерите в този или онзи. Тези линии ги има и във физическото, и в астралното, и в умственото, и в причинното тяло. Има и други линии.

Сега вие седите и казвате, че сте на 40 години и мислите, че сте много стар човек. Или сте на 80 години и мислите, че сте много стар. Това е играчка. Какво са 80 години? Какво е това?

80 години - това показва каква грамадна работа е извършила земята: 80 пъти се е обърнала земята около слънцето. А за тебе се изискват милиони години, за да изминеш този път. Това, което земята е изминала за една година, ти за милиони години можеш да го изминеш. Колко километра е орбитата на земята? Вие сте учени. От слънцето до земята има 92 милиона мили. Ако смятате с километри, повече е. Колко пъти влиза диаметърът в кръга? 3,14 пъти. Тогава ще умножим диаметъра с това число. 184 по 3,14 е равно на 578 милиона мили* .

Та, когато Земята се върти около слънцето, когато тя с тая интензивност, извършва своята работа, нашето съзнание не съзнава това. То не е пробудено. Онова, което става в природата, вие не го съзнавате.

Онова, което невидимият свят прави всеки ден заради вас, онова, което Бог прави всеки ден заради вас, вие не го знаете. Вие сте като едно дете, което се сърди, че това не му е на местото, че онова не му е на местото. Самозаблуждавате се. Като сте дошли на земята, искате да бъдете щастливи.

Вие сте на един параход. Даден ви е един хубав стол. Като дойде пристанището, ще трябва да напуснеш хубавия стол и удобствата, които има в парахода и ще излезеш на земята. А на земята тези удобства вече ги няма. Казвам, когато вие пътувате на земята, някой път имате щастливи дни. Ти си в някой параход. А когато дойде някое нещастие си във от парахода. Тогава ще излезеш на пристанището и ще търсиш някоя работа.

Някой път казвате: "Не ме обичат хората." Помнете, няма две неща, които стават в живота. Вие влизате в живота и искате хората да ви обичат. Ако тези хора са по-умни от вас, вие имате право. Те трябва да ви разбират. Но ако вие влизате между хора, които седят по-долу от вас, вие трябва да ги обичате, за да се

* Земята се движи около слънцето със скорост 29,9 км/с и извършва една обиколка по елипсовидна орбита (по форма близка до окръжността) за 365, 26 дни. (б. ред.)

приспособите към тях, съобразно с тяхното естество. За да им бъдете полезни, като отидете при тях, вие няма да искате от тях, те да ви познават, но вие ще ги познавате. И ще се обхождате добре. И тогава те, като видят това във вас, ще почнат да се обхождат добре с вас. Най-първо ще ги познавате и после ще се обхождате добре с тях.

Всичките противоречия произтичат от това, че не се разбираме. Дойде някой и виждам, че усетът за време не е развит у него. Той седи и ми разправя разни теории. Той седи и аз го чакам. Той казва, че не е разположен. Разбира се, че не е разположен. Англичаните имат много добър обичай. Като седиш много време, той ти казва: "Имам дадена среща в еди кой си час." И си отива на работа. Българинът иска друго. Българинът иска да седиш. Ти казваш, че имаш среща, а той ти казва: "Поотложи я, метни го, че жена ти е била болна, че децата ти са неразположени, че с файтона станало нещо" - такива "арменски долапи".

Често при мене идват някои и ми казват защо не са дошли навреме. Един ми казва: "Автомобилът закъсня." Мен не ми влиза в сметка това. Той, като е обещал, не трябва да разчита на автомобила, а трябва да разчита на своите крака. Той трябва да знае колко време взема пътя. С автомобил или с крака, но той трябва да дойде навреме. А пък аз ще взема да го утешавам и ще кажа: "Те, хората са нередовни"... Кога трябва да се возите на един автобус? "Авто" е гръцка дума, а "бус" е съкращение на друга дума.

Та казвам: ти казваш, че нямаш пари да си купиш книга. Това не е извинение. Способният, даровитият човек има приятели: той ще вземе книга от един приятел и ще си научи урока. Има ученици, които и без книга са свършили училището. Те са даровити. А пък други, които имат книги, като не са даровити, мъчно се учат. Че нямало светлина, че нямало добро осветление и прочее, при всички мъчниотни човек не трябва да се спира и трябва да върви. Мъчниотните са едно изпитание за вашата воля.

Топлината е едно изпитание за вашето сърце. Светлината е изпитание за човешкия ум. Ти ще се нагодиш на такава топлина, която е благоприятна за сърцето; ще се нагодиш на такава светлина, която е благоприятна за ума; и на такава сила, която волята може да възприеме. Някой иска да бъде силен. Ако си много силен, е опасно. Ако топлината е голяма или е много малка, е опасно. Ако светлината е много голяма или много малка, е опасно. Онези, напредналите ангели, имат по-голяма светлина, но знаят как да я използват. Те имат и по-голяма топлина и знаят също да я използват. Но ние по-голямата топлина не можем да я използваме. Има известни състояния на любовта, когато температурата се повишава. Кой от вас е бил в нормално състояние в любовните моменти? Като видиш своята възлюблена, подкосяват се краката ти. Казваш, че си се уплашил... Не, но топлината е толкова голяма, че краката ти отслабват, не държат. Разбиране трябва. При тази любов те не знаят как да регулират топлината. Може в тази топлина и двамата да си създадат неприятности. При голямата топлина астралното тяло се разширява. И след като се разшири, излиза навънка. Докато астралното тяло е излязло на един пръст навън, ти не си още толкова чувствителен, но като излезе 4-5 пръста навън, ти ставаш чувствителен и казваш: "Не се допирай до мене!" Та опасността в окултната наука е в топлината. При нея астралното тяло на хората излиза навън и вследствие на това казват: "Не се обичаме." Не, че не се обичаме, но телата са излезли навън и са в ненормално състояние.

Няма какво да целуваме очите. Очите не се целуват. Окоето не го целувай. Прати светлина към очите. Прати му един поглед нито много силен, нито много слаб. Като го погледнеш човека, да е доволен той от погледа ти. Ти може да му пратиш една ярка светлина, която да го дразни. Със светлината изпращай красиви мисли; с топлината изпращай мекота, слънчева топлина. А пък със силата какво трябва да изпращаш?

Казват: силна воля. Ако отидеш при болния човек и му изпратиш сила, той трябва да стане и да каже: "Благодаря ти!" Сила му е липсвала. Чрез волята си ще му пратиш сила и ще му кажеш: "Стани!" Няма какво да му кажеш "Аз те обичам". Любовни работи няма да му кажеш. Ако му кажеш така, той няма да стане. Но ще му кажеш: "Стани!" И той ще стане. Защото в естеството на човека е това. Той иска да стане. Като стане на краката си, той е човек. Човек, който не може да седи и да става, той не е човек. Вие, като седите на стола, само се въртите. Не, като седнеш на стола си, искам да се заковеш. Трябва да ви дам някои правила. Човек е свободен да си туря краката по неправилен начин, но ако ти искаш да се проявиш в света, трябва да държиш тялото си под контрол за един час. Дръж под контрол своята светлина, своята топлина, своята сила и своето тяло. Ако ти не можеш да урегулираш топлината на своето сърце, светлината на своя ум и силата на своята воля, какъв човек ще бъдеш?

Виж едно съвременно радио. Радиото има две копчета: едно, с което ще намериш станцията, има една стрела, която показва, къде се намира станцията. А пък другото копче показва усиляването на гласа: тихо ли да ти говори или силно. На земята хората силно говорят. Някой път някой ти говори тихо и мислиш, че той е много тих човек. Но завъртваш копчето и виждаш, че той е много силен. Не че гласът е много силен, но копчето е отворено. Аз искам да ви накарам да разберете следното: по естество не сме такива, но копчето е отворено. Как ще изкажете: "мо, мо, мога?" Дойде един господин и казва: "Аз мога." Дойде някой вкъщи, аз му казвам: "Заповядайте на стола!" А пък някой път вземам стол и му го подавам. Значи мога да му подам стола. Като му подам стола, искам да му кажа: "И ти можеш да седнеш на стола."

Ти ще кажеш: Аз мога да направя това, мога да бъда добър. Ще му покажа в какво седи това. Като дойде той, ще му изпратя един хубав поглед, ще му изпратя най-хубавата светлина, която

имам. Ще му изпратя най-хубавата топлина, която имам. Тази топлина, която употребявам за себе си, от нея ще дам и нему. Ще му дам и от тази сила, която употребявам за себе си.

На земята е нужно следното: да даваш на другите това, което даваш на себе си. И да възприемаш това, което Бог ни дава. Бог ни учи да възприемаме правилно онова, което Той ни дава. Няма да обръщаме внимание на другите. Ти си недоволен от някой човек - наполовина причината е в човека и наполовина причината е в тебе. Може той да е дал повод. Може и ти да си дал повод. Той е физиономист. И ти си такъв. Той може да те е видял по-рано. Като те е видял по-рано, е бил недоволен от тебе. Затова той пръв е недоволен от тебе. Или ти може да си го видял по-рано и си пръв недоволен от него.

Може да направите един опит. Ако една мечка те е видяла по-напред, ти ще бягаш от нея; а пък ако ти видиш мечката по-рано, тя ще бяга от тебе. Може да направите опит, ако не вярвате. Аз имах само един случай в гората да срещна една мечка. Преди години за пръв път отивам на Мусала; с мен имаше един евангелски проповедник, който е сега в другия свят. С мен бяха двама души евангелски проповедници. Като се качихме на Мусала, трябваше да слезем по долината на Марица, Маришката долина. Аз си носех един чадър и вървя. Разглеждах колко е хубава природата. Как тече Марица, разглеждах боровете. Единият евангелски проповедник върви зад мене. Другият върви напред. Наближаваме към мястото, дето е Чамкория. Гледам, между боровете една мечка, може би на 200-300 метра разстояние. Иде и си клати главата. Върви като някой чорбаджия, клати си тялото. Върви и си мисли. Гледа надолу с муцуната и отива към Марица. Аз се спрях. Тя вече наближава дърветата. Аз се обръщам към проповедника и му казвам: "Една мечка." И сега, понеже ще се срещнем, аз трябва да мина по-напред, та да ѝ дам място да си слезе надолу. Аз като се завъртвам, за да отворя място на мечката, проповедникът мисли, че бягам от нея. Пред него имаше дърво. Той рече да бяга, но се препъна о

дървото и срещу мечката си вдигна краката нагоре. Тя вече е до дървото. Тя като видя това, отвори си очите и хукна да бяга нагоре. Казах: "Много си страшен проповедник. Мечките от твоите крака бягат!" Та видях мечката да бяга като коп! Тя беше се стреснала. Тя е била толкова вгълбена в своите мисли, че била изненадана от това чудо насреща ѝ. За пръв път видях мечка в гората и за пръв път имах случай да наблюдавам психологически как се държи. Казах на проповедника: "Добре, че нямаше мечета." Ако аз бях сам, щях да разговарям с мечката. Проповедникът я уплаши. Има нещо много хубаво в мечката. Мечката има характер: като я срещнеш, ще ѝ дадеш място. Няма да ѝ хвърлиш камък. Тя е злопаметна. Няма да я обидиш. Тя 15-20 години не забравя обидата. Ти, като изследваш някой характер, казваш: "Той има мечи характер". Онзи, който не забравя обидата, има мечи характер. Та трябва да пазим някои хора да не ги озлобяваме. Не трябва да правим бент в техния ум и в тяхното сърце и да искаме напълно да се проявят такива, каквито те не могат да бъдат. Защото в живота трябва да изучаваме хората такива, каквито Бог ги е създал. Някои хора са енергични, волеви, силни. У някои хора чувствата са много силни. Не трябва да реагираме на чувствата им. А пък в някои хора мислите са силни. Та всякога трябва да искаме хората да се проявяват такива, каквито Бог ги е създал. Ако не спазваме този закон, навсякъде ще се раждат неприятности. Трябва да знаем, как да постъпваме с човешкия ум в дадения случай. Той е закон на светлината. Трябва да знаем как да постъпваме с човешкото сърце - то е закон на топлината, и трябва да знаем как да постъпваме с човешката воля - тя е закон на силата. От това зависи подмладяването. Ако ти знаеш да се изпълниш със светлина, умът ти ще се подмлади. Ако не можеш да подмладиш мисълта си, не можеш да се подмладиш. Ако ти не знаеш да подмладиш чувствата си, не можеш да се подмладиш. Чувствата ти могат да бъдат сухи. Ако много те хвалят, ще станеш сух. Хората трябва да бъдат внимателни,

защото от многото хвалене ще изсъхнат. Ако много те корят, ще станеш влажен. Ако премного те корят, ще станеш премного влажен. Ако ти кажат, че си даровит, приеми го, че си даровит. Ще признаеш, че Бог те е направил даровит. Ще кажеш: "Бог ми е дал таланти, дарби; аз искам да употребявам дарбите си за добро." Ако ти кажат, че си добър, ще кажеш: "Благодаря на Бога! Ще употребя това за общо благо, за Бога." Ако ти кажат, че си силен, ще кажеш: "Благодаря на Бога! Ще употребя силата си за добро, за Бога." Светлината, топлината и силата ти са дадени от Бога. И ако ги обновяваш, това не е закон за подмладяване. Тогава ти имаш един естествен ред на нещата. Някой път хората премного хвалят, гладят нещата. А пък някой път не оценяват. Всеки човек си има особен мащаб за оценка. То е най-мъчното нещо, да имаш работа с хората. Някой път аз гледам хората в банката, които изплащат чековете, или хората в пощата, които раздават писмата. Когато плащаш - като чиновник на гинето - има случаи да проявиш търпение. Иначе 10 души могат да те обидят в пощата. Трябва да знаеш как да се обхождаш с всеки човек, та всеки да остане доволен от тебе. Можеш да му кажеш: "Ще ти услужа." Можеш да му говориш любезно. Вие по някой път тук ставате нетърпеливи. Чиновниците на банката. Някой дойде и ти каже: "Ти не се обхождаш добре." Ще му кажеш: "Извинете, имам всичкото разположение да се обхождам добре, понеже моята добра обхода към вас е добра обхода към самия мене. И лошата обхода към другите, е лоша обхода към самия мене. Защото, ако се обхождам зле с другите, аз вредя или на ума си, или на сърцето си, или на волята си. И ако се отнасям добре към хората, отнасям се добре към ума си, към сърцето си и към волята си." Та добрата обхода към другите е за самите нас. При лошата си обхода, аз губя. При всяка лоша обхода аз губя или от светлината на ума си, или от топлината на сърцето си, или от силата на волята си.

Та много болести се зараждат от тая дисхармония вътре. Тези неща са наследени от ред поколения. Едно време сте ги

наследили. Вие казвате някой път: "Баща ми беше сприхав." Сприхав е бил баща ви, понеже е имал изобилна светлина, която не е знаел как да употреби. Или е имал изобилна топлина, която не е знаел как да употреби. Следователно синът има за задача да урегулира светлината, топлината или силата на баща си. Един син може да повдигне баща си и един баща може да повдигне сина си. Една дъщеря може да повдигне майка си и една майка може да повдигне дъщеря си. Вие, които се събирате тук, всеки един от вас, който може да повдигне някого, той повдига и себе си. А пък всеки, който унищожава някого, унищожава и себе си. Учениците, като се събират на едно място, то е едно благо. Когато и да срещнеш, това е едно благо за тебе - ако разбираш закона. Ако знаеш как да се обхождаш с едно растение, то е едно благо за тебе. Като погледнеш небето, то е едно благо за тебе. Всичко, което срещаме, е едно предметно учение - ти трябва да знаеш как да се обхождаш. Ако не знаеш да се обхождаш, ще страдаш.

Сега ще спрете върху светлината, която имате в ума си и върху вашата топлина, която имате в сърцето си. Някой път може да сте неразположен. Това неразположение трябва да го различавате. Има неразположение в света, което иде от жените - от женския пол. Има и неразположение, което иде от мъжкия пол. Има неразположение, което иде от самите нас. Това трябва да го различавате. Не считайте, че всяко неразположение, което имате, е ваше. Ще намерите произхода му. И ако намерите произхода му, вие ще го коригирате. Тогаз на онзи човек ще му помогнете и той ще ви бъде благодарен. Ако имате добро разположение към някой човек, вие ще го намерите и ще му благодарите. Ще го оцените. И ако така оцените онзи човек, ще се образуват хубави връзки между вас. Така се образуват хубави връзки между хората. Ако оценяваме доброто, връзките се усилват. Като се изправят погрешките, хората си служат един на друг. Да поправиш погрешките си, то е една услуга.

Като не искаш да изпълниш волята Божия, като не искаш да послужиш, ти ще се отчуждиш от Бога. И ако не оцениш онова, което Бог ти е дал, ако роптаеш, ти се отдалечаваши от Бога. Бъди благодарен във всеки момент от това, което имаш. То е едно велико благо, което Бог ти е дал. Бъди благодарен на живота, който имаш сега, в този момент, понеже цялата вечност, цялото бъдеще е твое. 60-70 години са възможности. Един ден, като се наситиш на земята, ти сам ще си заминеши. Ще дойдеш при приятелите си и ще им кажеш: "Аз искам да се върна у дома си!" Ще им дадеш едно утощение, ще се ръкуваш с тях и ще си излезеш. И втори път няма да се върнеш. Няма да те погребат никъде. Ако разбираш законите, ще раздадеш светлината, топлината и силата си на хората и всичката материя която имаш; ще се освободиш от този багаж и ще отидеш на небето, освободен от земната светлина, топлина и сила. И ти си свободен! Няма какво да се свързваши със земното. И ще те посрещнат в онзи свят всички ангели, които те обичат, и ще ти дадат друга светлина. Ще те посрещнат тези, които те обичат! И ще ти дадат подаръци. Ще те вземат и ще те занесат в лоното Авраамово, ако си постъпил така, както трябва. Ако пък не си постъпил така, ще отидеш в другото лоно, дето засъхва гърлото. Някой казва: "Как да разбираме?" Аз го разбирам така: щом постъпваш добре, ти си в лоното Авраамово. А пък някой ден се мъчиш - тогава си в другото лоно, на богатия - засъхва ти гърлото. Когато ти засъхва гърлото, ти си в положението на богатия. И богатият казва: "Отче Аврааме, изпрати Лазара при мене, с пръста си да ми накваси устата. Аз долу на земята не можах да разбера неговата добрина и сега го разбрах. Прати го при мене." Казва му се: "Не може да дойде при тебе. Ти трябва да дойдеш." У този, богатия човек, няма смирение, защото не казва: "Отче Аврааме, както едно време Лазар седя при мене, и аз като него ще отида с всичкото си смирение при него." А пък сега казва аристократически: "Я го изпрати при мен." Аристокрацията да няма! Някой казва: "Това християнство ли е?"

Така ли се обхожда човек?” Тогава вие играете ролята на този, богатия. Трябва смирение. Богатият, докато е на земята, има право, но в ада вече той другояче говори. Той играе ролята на Лазара.

Две неща: служете на Бога и тогава ще знаете как да служите на себе си. Оценявайте Божните блага - и тогава ще цените това, което имате. Защото човек трябва да цени това, което има. Той трябва да цени своя ум, своето сърце и своето тяло; колкото и да е жилаво тялото, то е едно голямо благо. Мнозина плачат. На мнозина съм казвал: “Аз бих желал това, което ти имаш, да го имам. Той казва: “Нешастен съм.” Нешастието ти произтича от друго.

Аз не искам сега да пресилвате работите. Не искам да кажа, че не сте работили. Вие сте работили, но нямате едно хубаво разбиране. Например искате някой път да бъдете учители. Но няма по-тягостно състояние от положението на един учител: ти трябва постоянно да даваш, трябва добре да се обхождаш; при най-малката постъпка ще кажат, че не си постъпил добре. Ако постъпваш добре, ще има хубава атмосфера. Ако не постъпваш добре, ще има клика около тебе, клика на лицемерие и лъжци и настрана ще кажат: “Учителят да го помажем.”

Например донасят ми много стотвени работи. Ако е добре стотвено яденето, ако е добро, често го давам на други. А пък някой път ми казват: “Учителю, искам ти да го вкусиш!” И като го вкуся, някой път ми вземе цяла седмица, за да се оправя. Брашното преди три месеца е мляно, маслото е приготвено преди три месеца - преди три месеца е бито и стопено. Онзи, който е пекъл хляба, виждам, че е някой престъпник. Да кажем, че някой е донесъл печена кокошка. Не ям печена кокошка. Не, че не е хубава печената кокошка, но престъплението с кокошката ще влезе в тебе.

Та казвам: някой ти дава пари - ако тези пари са престъпни, не взимай. Човек, който иска да направи благодеяние, като ти даде един лев, както трябва, твоите работи се оправят. Аз някой

път правя така: някой път повече от лев не давам, но като извадя лева, не му го давам изведнъж, а през това време тайно чета една молитва: "Ти, като вземеш този лев, да не ходиш да просиш, а да почнеш добре да употребяваш волята си. Да услужваш на всички хора и по този начин да дойде върху тебе Божнето благословение." Прибавям и друго: "Ако вземеш този лев и не го употребиш така, това няма да стане." И гледам някой просяк втори път не идва. Това не го правя постоянно. В годината веднъж го правя само. Казва ми някой: "Ти ми даде един лев, но ми провървя оттогава." С един лев много може да се направи. С един лев човек ще купи добри неща и ще ги продава по-скъпо. И всички търговци купуват по-евтино и продават по-скъпо. Той, като тегли, все намира, че е ексик. Нещо има в кантара. А пък, като продава, кантарът другояче тегли... А в Божествения свят, каквото вземеш и каквото даваш, от тебе винаги да замине. Никога не плащаш със същата монета на друг. Всички трябва да бъдем така добри, както Бог е добър. Той ни дава светлина, топлина, сила и всичко друго. Някой път лошите хора съдят от себе си. Господ казва: "Ако не живеете добре, това и това ще дойде." Неупотребеното добро разваля човека в света. А пък на добрия човек и зло като му се направи, той може да го използва добре. Има един анекдот за Йова. Аз съм го привеждал. Има червеи в раните си. И когато идвали някои бедни при него, той им давал червеите, и те ставали у тях на златни монети. У Йова е червей, а у бедния става на златна монета. Това е вярно: страданията на един богат човек у другите хора се превръщат в едно богатство.

Та сега впрегнете вашия ум на работа! Впрегнете и вашето сърце на работа! Впрегнете и вашата воля на работа! Приложете повече от Божествената светлина, повече от Божествената топлина и повече от Божествената сила! Божествената светлина е тая, в която имаме тези прояви: да изчезва и да се появява. Щом не живеем добре, Божествената светлина се заменя с физическа светлина. И Божествената топлина се заменя с физическа то-

плина, щом не я използваме добре. Там е нещастieto. И Божествената сила се заменя със земна сила, щом не я употребяваме правилно. Там има насилие и се явяват всички противоречия.

Втори път ще ви дам едно правило. Мислех да ви дам правило какво трябва да правите. Черният цвят е закон за правилно възприемане, а пък белият цвят е закон за правилно даване. Да знаеш как да даваш, това е белият цвят - в своите мисли, в своите чувства и в своите постъпки да даваш. А пък да знаеш как да възприемаш, то е черният цвят, черната страна. И ако не знаеш как да възприемаш и как да даваш, тогава пак се явяват белият и черният цвят, но вече имат съвсем друг смисъл. В черния цвят човек може да се спъне. Белият цвят е хубав. Но каквото има, той го дава. Белият цвят го турят на степени. Белият цвят иска да каже, че всичко е раздал. Белият цвят казва: "Всичко, каквото Бог ми даде, аз го раздавам. Правете и вие същото." А черният цвят казва: "Всичко, каквото Бог ми даде, аз го задържам. И вие правете така." Всичко, каквото Бог ви даде за вас, задръжете го, а всичко, каквото ви е дал да го раздадете, раздайте го. Щом го раздадете правилно, вие ставате бял. Щом го възприемете и задържите, вие ставате черен. Буквата "л" в думата "бяло" показва, че това, което е излязло от Бога, трябва да го дадеш. А пък буквата "ч" в черния цвят показва, че трябва да възприемаш.

И трябва да знаеш как да превърнеш черния цвят в бял. Това е добрият живот. А пък лошият живот седи в превръщането на белия цвят в черен.

"Отче наш"

6. Лекция на Учителя, държана на 8. ноември 1939 г., 5 - 7,10 часа сутринта. София. Изгрев.

Тихо и хладно време, безоблачно.

КЪМ СВОБОДА!

"Отче наш"

"В началото бе словото"

Някои противоречия, които съществуват в живота, произтичат от двата принципа, които владеят вътре в природата. Така вие може да си обясните тези постоянни смени, които стават в природата. Вземете едно дете: ражда се здраво и заболяе. После трябва известни условия, за да се върне здравето му. Вие живеете във въображението, като мислите, че живеете в един свят, какъвто Господ го е направил. Има табела, има написано, че Господ е направил света. Но както живеят хората, Бог това не го е направил. Светът, земята, Бог ги е направил. Но така, както живеят хората - това Бог не е направил. Във вас има мисли, желания и постъпки, които са от съвсем друг порядък на нещата. Някой път хората са като малките деца. Искат да наложат онова, което те са създали - своите разбирания, своя начин на постъпване. Всеки иска да наложи своето разбиране. Всеки иска другите да мислят като него.

Питам, защо вълкът яде месо, а овцата пасе трева? Два възгледа има в света: единият - на месоядците, другият - на вегетарианците. И в какво седи злото? От гледището на овцата, ако не пасеш трева, е зло; ако пасеш трева, е добро. От гледището на вълка, ако ядеш месо, е добро - ти си на правия път, ако пасеш трева, ти си на крив път. Кой възглед е прав? Хората поддържат и двата възгледа. Вегетарианците поддържат, че овцата е права, а месоядците поддържат, че яденето на месо е право. Те казват, че Господ е създал животните за хората. Колкото и да е напреднал някой човек, като пипа овцете, казва: "Хубаво е да се яде месо." Даже може да приложите стиха: "Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си." Може да кажете: "Ако не ядеш овци, патици и пр., не

можеш да живееш.” Прав е вълкът, че ако не яде овци, не може да живее. Права е овцата, че ако не пасе трева, не може да живее.

Съществува една драма вътре в човека. Някой път човек е неразположен. Казва: “Неразположен съм, понеже нямам пари.” Парите не са причина. Щял да се жени и нямал пари. Но въпросът не е в парите. Има нещо друго, което се таи. Казват за някое семейство, че двамата не могат да живеят заедно, понеже домакинята не знае да готви и понеже той не принася. Но причината не е в това, че тя не знае да готви. Причината не е и в това, че той не принася. Мога да ви приведа много примери, но те нищо не обясняват. Мога да ви покажа как се заражда една болест. Ако вземете двама здрави мъже и ги поставите на лоши външни условия - при температурни промени - единият ще заболее, а другият - не. При нечиста кръв, човек ще заболее, а при чиста кръв - не.

Също така ти нямаш и мисъл на място. Нямаш мисли, с които да градиш. Например колко от убежденията, които имат хората, са верни? Много малко от тях са верни! Грешката не е вътре във вас. Някой си носи часовник, позлатен или златен, с ланец. Ако е златен, той ще струва 10-12 хиляди лева. Ако не е от злато, а е позлатен, след 4-5 месеца се изтъква. Излъгали са го. Защо са го излъгали? Казват: “Защо светът е такъв?” Светът не се управлява сега от доброто, а от злото. Доброто е на заден план. Злото е господар, а доброто е слуга. И добрите хора постоянно ги жертвуват. Във всички работи добрите хора стават жертва, както кокошката за господаря. Много добър е господарят към кокошките. Хвърля им жито, грижи се за тях. Но вечерно време той има особен навик - ходи към курника, за да покаже, че има добро разположение към тях. И хване някоя, за да види как живеят. Побутне тая-оная, казва им: “Как прекарвате?” “Много хубаво.” “Аз ще направя по-хубав курник.” Хване някоя кокошка, стисне я за врата - тя кряка. Той я извади навън, откъсне главата и вечерта кокошката отишла. Той пише

едно обявление: “Можете да кажете, че някоя лисица е изяла кокошката или че някой орел я е грабнал.” И той пак излиза с крината като праведник пред кокошките, казва им: “Не знаете ли, че аз ви погалих. Но изчезна едната от вас. Изчезна, когато

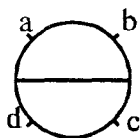
аз влезнах. Промъкнал се някой, когато ви гледах.” Вие се спирате и казвате: “Защо Господ направи света такъв?” Това е азбуката на музиката, със знаци. Но не знаете кой тон какъв е. Може да е “ре”, може да е “ми” и т.н. Трябва някакъв ключ, за да знаете каква е нотата.

Трябват и петолиние, и ключ. Сега отвлечено ви приказвам. След ключа може да има някой знак - диез или бемол. Защо в една песен трябва да повишиш някъде гласа от естествения ред на нещата, а пък другаде трябва да намалиш? Това са две течения. Бемолите дават едни възможности, а диезите - други. В едното ти се освобождаваш.

Човек трябва да знае как да се освободи сам.

Вие седите в себе си и започва борбата. Борба съществува и вътре, и вън. Ако вие не знаете противоречието, което съществува, ако не знаете характера и причините - ще страдате. Например повиши се температурата. Лятно време има повишение на температурата до 25-30-45 градуса. Дрехите ви са тънки. И мислите, че времето все така ще бъде топло. Погледнеш, че слънцето е горе, дните са по-големи. Но после те намаляват. Първоначално човек не е знаел и е мислил, че слънцето се движи, че то върви и се разхожда.

Слънцето си има една любима точка - с някого се разговаря, гутука си, и като седи 3-4 дена, казва: “Сбогом” и се отдалечава. И

на другата страна има някого, когото обича. Възлюбените места са точките а и б. В този кръг горната половина представя северното полукуълбо, а долната половина - южното. Земята, като се върти, обръща и двете полушария еднакво към слънцето. Ту едното е

по-близо, ту другото е по-близо към слънцето. И падането на лъчите не е еднакво.

Божествената светлина не всякога идва правилно в ума ви и тогаз се ражда противоречието. Някой път при движението ви Божествената светлина не прониква във вас. Например ако сте господар, Божествената светлина ще прониква по един начин във вас, а пък ако сте слуга, ще прониква по друг начин. Богатият обича реда и порядъка. И всички трябва да пазят законност. И той казва, че в касата му никой не трябва да бърка. Хилядите престъпления, които съществуват, едно време не са били престъпления. Когато хората живеели живота на маймуните, били с маймунско разбиране. Тази маймуна е ходела през гората по дърветата, качвала се е на това дърво и е късала плодове. Никой не ѝ забранявал. Гората не е собственост на никого. Но на нея ѝ дотегнало в гората и отишла в културно място, между хората. И като се качи сега като човек на някое дърво, казват ѝ: “Кой ти позволи?” Тя казва: “Аз съм свободна - в гората се качвах на всички дървета.” Тогава ѝ казват: “Не, без позволение не можеш да се качваш. Ако ти позволят, ще се качиш. Инак не!” Който се качи без позволение, ще плати най-малко 50 лева. Има и по-малка глоба. Минава един наш брат покрай хотел “Македония”, покрай банята и плюе на земята. Един стражар му казва: “Кой ти позволи да плюеш? Дай 5 лева! И още веднъж няма да плюеш!” Мързяло го да си извади кърпата, понеже мислил за друго. Платил 5 лева, понеже не е плюял в кърпата си. Добре, ако 10 дена те хванат така, според този закон ще платиш 50 лева. Като платиш 50 лева, ще се научиш да не плюеш на земята.

Питам, защо не трябва да се плюе? Има съображение за това - понеже всички хора не са здрави. И ти може да си болен човек. Ще изсъхне плюнката, ще се вдигне като прах и ще зарази въздуха. Никой няма право да плюе на земята. Ти може да направиш един жест, да си свиеш веждите и да кажеш: “Кой има право да ограничава свободата ми?” Ние сме смешни... Ти

казваш: "Кой смее да ме ограничи?" Че най-първо те ограничават студът и топлината. После ти си ограничен и вкъщи. Прозорецът не ти харесва, вратата не ти се харесва. Ако не си доволен, излез навън. Някой път вятър те духа, дъжд завали и не ти е приятно.

Някой идва при мене и ми казва: "Учителю, ти създаваш тези работи!" Те ходили двама и се били и аз съм бил създавал това, за да ги изпитвам. Възможно е, това е философско разсъждение. Хубаво. Тогава? Учителят ли направи децата да се бият в училище, майката и бащата ли направиха децата да се бият? На учениците казват така: не се позволява да пушите тютюн. Учениците нямат право да пушат. Но те виждат някой учител, който е тръгнал по пътя и пуши. На учениците не се позволява това, а на учителите се позволява. Ученикът казва: "Щом пуши учителят, позволява се и на нас." И се крият и пушат. И намерят табакера в този-онзи и му свалят поведението. Като направите една грешка, вие сте на мястото на ученика. А по някой път сте на мястото на учителя - ходите и търсите кой е направил грешката. Щом търсиш грешките, станеш учител и вече... Учителят е свободен, а ученикът не е свободен да пуши... Питам: кой позволява на хората да пушат? Някои считат, че пушенето не е голямо зло. В някое отношение пушенето е приятно. После, то е и лечебно. Но постоянно да пушиш - не. Не си разположен. Ще направиш една цигара. После, като пушиш, гледаш на дима и почваш да разсъждаваш. И тютюнът показва как се е създал света - от дима. И даже по него може да се гледа. Като пуши човек, с тютюна си може да разгледа дали работите му ще тръгнат. Ако някой е писател и не може да пише в момента, вземе цигара и току изведнъж дойде му една идея - и почва да пише. Пак не върви - пак пуши и т.н. За да му върви мисълта, ще попуши малко.

Осиромашал някой. Няма да се обличаш добре, скромно ще ходиш - ще те морализира някой. Хубаво, ако отидеш на някое соаре, как ще отидеш? Може ли със скъсани дрехи? Ще отидеш

с фрак и цилиндър! Всички там са облечени така. Ако си облечен добре, ще се повдигне и името ти. Ако не си облечен добре, ще падне честта на името ти. Откъде дойде този порядък на нещата?

Хубаво е да се облечеш добре. Хубаво е да ходиш и скромно. Добре е и да са скъсани някой път дрехите ти. Едно време, когато някой носеше скъсани обувца, казваха: "Обеднял е, загазил е. Има две кръпки на обувките си." А пък сега турят модерни, изкуствени ями - турят дупки. Гледаш горе на обувката, че не е една дупка, а 10! И това сега се счита култура. Едно време, ако носиш сандали, казваха: "Отиде! Трябваше закрити обувца." А пък сега, ако не носиш сандали, модерни, казват: "Той е старомоден, с ботуши." И седнат и цял въпрос правят: какви обувца да носят. Каквито искате: ако искате цели обувца, а ако не искате - половинки. Едно време ги носеха с ластици. Беше много приятно с ластика. Теглиш го и влезе. А пък сега ще го връзваш и като теглиш една примка, замотае се и взема по 10 минути, додето го отвържеш. После, носят шапки за 500-600 лева - много скъпи. Богатият може, но бедният? Гледам някой, че турил бял каук - от Бялото Братство е.

Сега сме под опекуството на злото. Или законът е: за всяка лоша постъпка, която направиш, ще бъдеш наказван. Вие се чудите защо е така. Вземете кой и да е дом. Когато идва детето, идва като княз - ще има радост, къпане... Цяло угощение. И като израсне това дете и стане на 3-4 години, бащата дойде с един закон, с една дрянова пръчка и пише първия закон на детето. Старите българи казват: не е позволено на детето да бута захарта в кутията. И за всяко престъпление, за една бучка захар, законът ще си каже думата. Не е позволено на детето да бута и да отвързва гърнетата с тиквените парчета в петмеза. Не е позволено на детето да влиза в градината и да къса зелени плодове и да ги яде. За онзи, който пипа, има наказание. Пчелите веднага го наказват. Законът се прилага. Детето бута с пръчка пчелите. Като го нажилят, без пръчка се връща и майка

му казва: “Защо буташ с пръчка пчелите, когато те си работят!” Вие се намирате в един свят, дето навсякъде пише: “Тук няма да буташ.” “Вдясно ще ходиш, вляво - не...” Отидеш в някой магазин и видиш една дреха, че е много хубава. Там пише “3 хиляди лева”, “4 хиляди лева”, “5 хиляди лева”. Дойдеш до поевтините - от 100 лева, но не ти харесват. И тогава в тебе се заражда едно желание да си вземеш един билет от лотарията. И нямаш скромността да вземеш четвъртинка, но вземаш цял билет, че ако се падне един милион, да бъдеш по-свободен. Казваш: “Аз имам един милион сега.” Една сестра иде и казва: “250 лева взех.” Аз рекох: “Защо не ти се паднаха сто хиляди, а 250 лева?” Вие казвате: “Защо Господ не ми помогне да спечеля?” Защото не знаеш да смяташ! Ти не знаеш кои числа ще теглят. И трябва да знаеш как трябва да се теглят. На 5. ноември - неделя, имаше теглене. На 5. ноември всички не могат да спечелят. И на 6. ноември не могат. Питам сега: на шестия ден Бог създаде човека. На кой ден създаде жената? Кажете ми. Един ден Бог въведе Адама в рая, Адам стана пълновъзрастен и му каза Бог: “В целия този рай ще живееш, ще го гледаш. Давам ти в твое владение всички животни. И той почна да им записва имената. Бог ги беще създал и Адам почна да ги превежда на свой език. И ги кръсти. Той видя, че животните са по двойки: магаретата минаха, конете минаха и пр. - все по двойки. Едно магаре и една магарница могат ли да родят нещо? Нищо. Той е един изкуствен порядък на нещата. В Адама дойде една идея: защо са по двама те, а той е един? Той видя този порядък; предвидяло се е благо на всички същества, а за него няма никакво благо в света!...

В кой ден се създаде жената? Вие сами трябва да го намерите. Това не е толкова важно. Не че не е важно, но опасно е да се разискват някои въпроси. В химията има известни елементи, които са опасни. Тогава трябва да бягаш. Има известни киселини, има известни газове, които са опасни. Онези, които се занимават с тях, държат тайно всички тези

газове. Формулите са скрити. Хората ги употребяват. И в езика вие употребявате думи, с които си създавате хиляди неприятности. Вие създавате нещастия с мислите си. Вие храните отрицателни мисли. Някой път хората казват: "Да живее човек добре." Видиш някой богат човек и казваш: "Да умре този богат - тогава ще направят голяма трапеза за него, че е заминал; че и аз да се присламча на трапезата." А когато умре един беден, какво правят?

Сега въпросът е: вие сте под опекунство. Опекунството на злото. Вие сега мислите, че сте свободни. Човек не може да направи, каквото иска. Той не е свободен. Ти не си свободен да направиш, каквото искаш. Ти не си свободен да мислиш, каквото искаш и да чувствуваш, каквото искаш. Ако ти си позволиш да мислиш, да чувствуваш и да постъпваш, както искаш, ти си отговорен.

Един праведник е свободен да мисли само за доброто в себе си. Но ако той помисли нещо, което не е съобразно със закона на правдата, той ще изгуби веднага своето вътрешно разположение.

Та казвам, ти правиш добро и съжаляваш, а пък другият, който прави зло - и той съжалява. Това са две становища, които се зародиха в света в началото; два принципа: едни са със закона на насилиято, а други - със закона на доброто. Единият казва: "Трябва закон! Трябва строгост!" Щом направиш погрешка, какъв закон прилагаш, за да накажеш себе си? Знаете ли колко мъчно човек може да се научи. Ти да се накажеш в закона на доброто, трябва да направиш по-голямо добро. Това е наказанието. Ако си направил едно прегрешение, как се наказваш? Направил си едно добро, но усещаш, че не си го направил добре. Ще го направиш по-добре. За да бъде добър в злото, човек прави по-голямо зло. И виждаме: едни направят добро и се съдят. И направят по-голямо добро. А пък друг направи зло, и той се съди.

Има два процеса, с които хората се отделят от живота.

Срещаш мечка. Как ще постъпиш спрямо нея? Мнозина цитират, че съм казвал: “Трябва да я погалиш.” “Но ти галил ли си мечка?” Аз още не съм галил мечка. Виждал съм мечка. Лоши кучета съм галил. Веднъж направих едно мое изследване в Пловдив. Носих чантата за изследване. Бях отишъл на гости при един богаташ от Пловдив. Кучетата се хвърлиха върху мене. Едно куче ми нагълта ръката до китката. Кучето ме гледа в очите. Казах: “С тая ръка ще направя изследвания. Ако ми натиснеш ръката, няма да мога да ги правя; а после има закон: могат да те екзекутират.” Кучето ме постиска. Казах: “Ако ме стиснеш още повече, ще развалим приятелството, ще имам лошо мнение за тебе. А пък ако не ме стискаш, ще мисля, че си от благородните кучета.” (Иначе то ще мисли, че е хванало келепира, и че аз искам да му взема яденето.) То почва да си мърда опашката и аз си извадих ръката. Казах на себе си: “Слушай, кога видиш куче, ще бъдеш внимателен. Това е от благородните кучета.”

Ти ще кажеш: “Това е едно съвпадение или ти си му внушил.” Не е внушение това! Но това куче не беше от много лошите. Аз знаех, че няма да ме ухапе. Аз, още щом го видях, имах разположение към него. Противоречие нямаше между нас. Имаше обмяна между нас. Това куче не може да ме ухапе. Това са два различни свята, които си хармонират. Това куче казва: “Не мога да те ухапя, понеже си добър човек.” Аз можех да си освободя ръката и по друг начин. В дадения случай не може да има спор. Някой път спорът произтича, когато съществата са еднакви и имат два възгледа: онзи, който има да дава пари и който има да взема пари. Двама, които обичат да събират, не могат да се търпят. И двама, които дават, и те не могат да се търпят. Всякога в света е така. Един положителен принцип има съответствие с един отрицателен принцип. Мекото има съответствие със силното, със строгото.

Та казвам сега: при сегашните условия, така, както светът съществува, той трябва да се измени. От друго място трябва да

се измени света. И ако сравните какъв е бил първоначално човек и какви са хората сега, ще видите, че той минава сега през едно превъзпитание. Железарят как прави мекото желязо яко? Той го извади от огъня и го тури във водата. И то става по-яко. Това прави веднъж, дважд, трижд и пр. Ако се тури желязото в огъня и после във водата, желязото става по-яко; ако това, мекото желязо се тури в огъня и не се тури във водата, то се размеква. Да допуснем, че сте мек човек и се нагорещявате и влизате във водата след това - какво влияние ще окаже това? Мнозина, след като направят топла баня, отиват и взимат един студен душ. Колко минути трябва да трае този душ? Преди години дойде един приятел и ми каза, че е бил на баня, после взел един студен душ и почнали тръпки да го побиват. Ти минаваш от едно любовно състояние в едно ожесточено състояние; в любовното състояние ти си бил в банята с топла вода - и после минеш в студеното, в безлюбието. Че това е същият процес. От какво идва остаряването на човека? Остаряващ, понеже ти си ту в огъня, ту във водата, ту в огъня, ту във водата. И станал си повече корав, отколкото трябва.

Казващ: човек не може да се въздържа. Ще се учиш сега, при възпитанието си. Там седи характерът. Един човек изгубил 5 хиляди лева - взели са му ги. Да допуснем, че един бърка в джоба ти и ти се разсърдиш. Има един пример в романа "Клетниците" от Виктор Юго. Онзи взел златния светилник и го носи. Епископът си казал: "Изкусих този човек, със златния си светилник го бутнах в лошия път. Ще туря на мястото един прост светилник, който никой няма да открадне." Ако имаш един прост часовник, който си купил за 20 лева, няма кой да го открадне, но ако имаш часовник, който струва скъпо, ще туриш хората в изкушение. -

Та при сегашния ред на нещата, човек кой път трябва да хване? Едни хора искат да бъдат добри, но има два порядъка: закон ли да има, или да бъде без закон? Да бъдем в положението на учениците или в положението на учителите? Законът

пише: "Учителят е свободен да пуши." Питам тогава - учителят е свободен, понеже има пари: заплатата му е осигурена. А ученикът е бедняк. Той за книги няма пари. Колко струва една кутия тютюн първо качество? Кой от вас е бил тютюнопушач? Заинтересувайте се, вижте колко струва тютюнът. България изнася с милиони килограми тютюн. Колко струва един килограм тютюн, трябва да се знае. Не е лошо да пушиш тютюн, не е лошо и месо да ядеш. Има два възгледа: ако си вълк, не е тютю, трябва да ядеш месо. Ако си тютюнопушач, ще пушиш. Ти казваш: "Нервен съм." Като изпушиш цигарата, не си нервен...

Ще ви приведа един пример: една сестра най-първо ми се оплака: "Пуши той, но не се кара с никого." Тя му казала: "Ти не трябва да пушиш, справи се с този тютюн! Ти изхарчваш близо хиляда лева на година. Ще спестиш тези пари." Мъжът казал: "Трябва да пуша, тогава имам разположение." Той престанал да пуши, станал нервен, почнал да хока децата и жена си. Тя му казала: "Я пуши тютюн!"

Та казвам, ако тютюнът ще те направи добър, пуши го. Ако месото ще те направи добър, яж го. Другият закон - и той е верен. Ти си добър човек. Докато си добър, имаш равновесие. Щом направиш престъпление, изгубваш вече връзката.

Има два метода: овцата, като пасе трева, създава своя характер; и вълкът, като яде месо, съгражда своя характер. И първоначално вълците дойдоха да ограничат едно безразборно разплождане на тревопасните, които не знаеха да регулират своята полова дейност. Че ако бяха оставени всички тези млекопитаещи и птици да се размножават, след 10-20 години какво би станало?

В Австралия занесли два заека да си играят в гората и те след 20-30 години толкова се размножили, че англичаните се намерили в чудо. Те изпояждат градините. И сега ги избиват.

Месоядните животни дойдоха да ограничат тревопасните. Но тези, които ограничаваха - и те се размножиха. От една

страна, тревопасните щяха да опасат всичко и тогава бихме имали съвсем друг порядък. Но когато се увеличат месоядните, пак е същото зло.

Та от порядъка, в който се намирате, минавате в порядъка на доброто, понеже сте минали през порядъка на злото. Няма нито един от вас, който да не е бил слуга на злото. И колко са били бити хората! (Учителят намери на земята една монета от 50 ст. и я взе.) Всичко това е предвидено. Вие минавате в един свят, дето нещата са уредени от висния свят.

Ние трябва да минем през този път на дисциплина, нищо повече! Човек не е заставен да прави погрешки. Едно дете, като стане на 2-3 години или още като почне да пълпи по земята, всяка майка може да направи следния опит: да тури на едно място ножче, пари, книга и ябълка и да гледа де ще се спре детето? То ще бутне разните предмети и ще се спре на един. Това, което ще стане военен, ще хване ножчето. Ако ще стане учен, ще хване книгата; ако хване ябълката, ще стане гастроним - в детето тези сили вече се проявяват.

Ти носиш един нож. Ножът е една възможност. Злото седи в ножа; ами че този нож може да те убие. Но човекът седи зад ножа. И ако на човека му кажеш: "Няма защо да ме убиваш - ако ме убиеш, спъваш се." Един пътник видял пчела, хваната в мрежата на паяк. И пчелата казала: "Освободи ме! Дойдох тук по работа и ме хванаха. Един ден ще ти бъда полезна." Човекът се поусмивнал и освободил пчелата. Един ден тази пчела се отблагодарила на онзи, който я бил освободил. Веднъж някой с пушка искал да му тегли куршума, да го убие. Пчелата жилва за ръката врага му и пушката се премества. Така пчелата направила услуга на пътника, който я бил спасил.

Този порядък трябва да изучавате вие. Събират се хиляди хора под оръжие, да се бият. Защо? Ще кажеш: "Те не разбират." И да разбират - пак ще отидат. Религиозните хора - и те отиват да се молят на Господа да даде победа. В къщи братята и сестрите се бият. И двамата се молят на баща си да им даде

сила - братът да набие сестра си или сестрата да набие брат. Кому бащата да даде сила? Една сестра я обидили. Тя се възмутила и идва при мене и казва: "Аз да не бях слаба, да бях силна, щях да му дам да се разбере." И тя е от новото учение! Че той е професор, който показва силата си! Ако някой е хирург, а ти имаш инфекция на ръката си, той ще я притисне, ще я разреже и ще я изчисти - и ще платиш. Едно нахокване не е ли същото нещо? Този брат ѝ е направил една операция точно навреме. Като те обиди някой, извади и му дай една кутия с локум! Вече имаме една ясна представа за обидите. Но това трябва да стане съзнателно. Някой казва: "Кръвно ме обиди!" Влизаш в някой двор, кучето забие зъбите в крака ти. Това не е ли кръвна обида? Питам: къде е сега погрешката? Ти, като влизаш в двора, ще носиш по два геврека в джоба си. По новото учение ще хвърлиш геврека и ще подкупиш кучетата. Ти казваш: "Той не е възпитал кучетата си!" Запитай господаря им. Нему не му трябват мирни кучета. Той иска лоши кучета. Човекът ги е вързал със синджир. И вечерно време ги пуска. Ще носиш геврек, а някой път и малко месце.

Засягам един свят извън сегашния. Сегашният свят не можете да го измените. Когато се говори, че светът ще се измени, това не показва земята. Писанието казва: "Луната ще потъмнее и слънцето няма да дава светлината си." Вие мислите, че луната и слънцето ще потъмнеят. Лъжете се. Слънцето има да си свети милиони години. Ако чакате да потъмнее, това няма да го бъде. Но слънцето е емблема на един порядък, който трябва да се смени. И луната е емблема на един човешки порядък, който също трябва да се смени. Луната показва, че и религиозните вярвания на хората ще се сменят. Едно време хората са имали езически вярвания и религиите се смениха с други религии, по-възвишени. А пък слънцето е държавният строй. Слънцето на римската империя залезе. Римската империя потъмня и римската религия потъмня. И на тяхно място се явиха други. И сегашният порядък ще се измени.

Когато хората бъдат готови, законът на възпитанието ще се измени. Дотогава всички хора трябва да възприемат едно ново разбиране.

Вие казвате, че Господ управлява света. Вие мислите едно, а вършите друго. Не се съобразявате със себе си. Нямате едно правилно разбиране. Вие казвате, че всичко е от Бога, а пък като ви оберат, казвате, че онзи лошо е направил. Щом е от Бога, не е лошо.

Кое е по-хубавото сега? Да бръкнат в джоба ти и да те оберат или да те мушнат, да паднеш и да ти вземат петте лева? Този човек не те е мушнал. Господ му казва: "Не го мушкай, вземи му само петте лева." Но ако те мушне, какво трябва да мислиш тогава?

Преди години една сестра, верующа, идва при мене. Тя беше много добра сестра, по три пъти на ден се молеше, но такъв темперамент имаше, че много затлъстяваше. И ако не боледуваше, щеше да стане едно буре, а това е опасно. Ръката ѝ се беше подула. Казах ѝ: "Ти сега вървиш по новото учение, а пък по-рано си вървяла по старото учение. И ръката ти се подула по старото учение. Ще отидеш при някой лекар да направи малък разрез на абсцеса на ръката ти. Ръката ти е нагнояла." Тя ме гледа - не се спирам да ѝ чета молитва... Казах ѝ лекарят да ѝ изстиска абсцеса. Казах ѝ: "Непременно трябва да отидеш. Иначе може да стане инфекция." Нейният възлюбен я вози на каруцата. Каруцата се преобръща по пътя, сестрата пада в един трап и се обръща. Тя си ударила ръката. Мъжът ѝ я изважда из дупката. И отиват при хирурга, който казал: кой ти направи този разрез? А пък тя като се ударила, абсцесът се пробил и гнойта изтекла. Лекарят казал: "И хирург не може да направи такъв разрез." Тя казала: "Паднах в една дупка!" Лекарят казал: "Спасителна дупка е била!"

Аз виждам, че всички ваши неразположения, които имате, от това гледище са спасителни дупки, които ви освобождават от абсцеса. Без тази дупка ще имате голям абсцес, а пък с тази

дупка ще имате малък абсцес и той ще се пробие и изчисти.

Ние се учим да се подчиняваме. В един град ще вървиш отдясно на улицата. В един град ще се подчиниш на законите на вървежа. Качваш се на трамвая и няма място. Ще се хванеш за каиша. Може да кажеш "Голямо безобразие! Никой не услужва!" Някой път младите услужват, младите са много по-учтиви. Една млада мома и един млад момък, като погледнат, услужват в трамвая. А пък стария, като влиза, не отстъпва. Та тези, старите, са установени. Ще ви приведа един пример.

В Америка едно дете ходило на съживителни събрания. В тези събрания хората си изповядват прегрешенията, целуват се, прегръщат се от любов към Христа. Някоя сестра водила разгулен живот. Тя идва тука, в съживителните събрания, разкайва се и тръгва по правия път. И едно дете казало на баща си: "Ела на събрание." Бащата казал: "Аз съм от утвърдените хора. Аз съм утвърден в истината! Там ходят тези, които не са утвърдени." Веднъж бащата и синът пътували с кабриолет и конят се спира на едно място. Детето казало: "Татко, конят се утвърди." Философията на живота е: от всичко, което се случи, ти можеш да извадиш известна поука за себе си.

По-добре е, когато нещо ти се случи, за 5 минути да разрешиш въпроса, отколкото да му търсиш причините и да се тревожиш. Това е губене на време. Че едно разтревожване знаете ли колко струва? При излизане от салона, след свършване на беседата, някои се блъсват - някой бутне някого и последният казва: "Защо ме бутна? Не виждаш ли!" При излизане вие, задните, искате да бъдете първи. Чакайте се един други. Аз не съм ви дал пример, понеже излизам пръв - вие ми давате път да изляза свободно. Ами ако има да бият някого? Вие сте страхливи и за да ви убедя, аз излизам пръв. И вие всички се окуражите и хуквате подир мене. Вие трябва да излизате първи, а аз последен. Обаче има си основание аз да изляза пръв. Аз оправдавам себе си. Аз излизам пръв, като казвам: "Както е добре вътре, така ще бъде добре и вън." Ако съм на

ваше място, ще чакам и ще изляза последен. Аз съм държал на това правило. И чадърът не ми се е счулвал, и дрехите ми не са се разквасвали. Чакам при трамвая. Ако има място - качвам се, но ако няма - не се качвам. А ако искам да се кача пръв, ще ме тикат. Веднъж само в трамвая бях пръв. И ме тикаха. И после вече бях последен.

И в живота при сегашните условия хората на злото са първи, а пък хората на доброто са последни. И всички в класа трябва да бъдем последни, ако искаме да ни бъде мирна главата. Ще им кажеш: "Сега е ваше време. Но един ден, като дойдем ние на власт, тогава друго. Ние се подчиняваме сега - дали сме ви права." Писанието казва, че Бог е дал на лошите хора власт да управляват, а пък на добрите казва: "Ще се подчините. Ако те не управляват, както разбират, и ако вие не се подчините, ще страдате."

Може да плачеш, че боледуваш, или че са ти взели нещо, или че майка ти е отишла някъде, или че са те били. Когато някой плаче, по плача познавам, дали майка му е отишла някъде, дали е бит, дали са му взели нещо и пр. Плачът се различава.

Няма да плачеш от страх. Можеш да плачеш, че си видял мечка в гората. Или можеш да плачеш за страданията на другите.

Представете си, че от планината горе се търкаля едни голям камък. Този камък е едно голямо зло. Аз казвам на камъка да се спре - не се спира камъкът. Какво ще правиш? Ще отвориш място да мине камъкът. И той, като отиде на полето, на равното място, ще спре.

Един българин ми разправяше. Носил един кобур. И вървял. "Виждам, че иде един бивол, една бога. Казвам "цък-цък", но не хваща. Турих кобура и надух дългата; качих се на едно дърво и биволът ме гледа отдолу. Аз седя горе, а той долу. И отгоре пак цъкам. И пак не хваща. Пищовът не хвана, а ръцете ми хванаха. Така бързо се качих, че се чудих на своята сръчност." Знаете ли какво правят тези, бодливите животни? Той ще те повали на

земята, че с години ще помниш!

Злото у човека съществува. Вие от него не може да се избавите. И доброто седи във вас. Доброто ще възприемете от любов и ще имате вътрешно отношение към него. А пък злото ще го възприемете с ума си - със закона на ума си. Там ще разсъждавате. И ще видите, че злото е предназначено за нещо. Да кажем, че дойде една лукава мисъл. Една лукава мисъл - и там има едно добро. Тръгне един човек да убие някого някъде. Върви той по пътя, удря се някъде и му се строшава кракът. Ти отиваш и му направиш крака. Ще го превържеш. Някой би могъл да каже: "Ако аз бях, нямаше да му оправя крака!" Вие мислите тук, на "Изгрева", че светът се е изменил. Ни най-малко! Законите на света действуват и тук. Тук, на "Изгрева" сте на една педя от София. Само че, когато ви стори някой неправда, вие мълчите като риба. Някои се оплакват, но някои не.

Човек още от рая като е излязъл, така се е проявил: Каин убива Авела. Оттам започва. Те са двата принципа. Едни ще бъдат убивани, а пък други ще убиват, докато дойде да се смени този ред на нещата. Но сега сме в края на смяната. И тая смяна няма да стане бързо. Злото в нас постепенно ще се ограничи. И вие трябва да изучавате закона на ограничението.

Опитайте се, след като се разсърдите, да смените вашето състояние. Обидени сте - да смените вашето състояние. От любов към Бога! Знаете ли колко е мъчно това? Ти казваш: "Мене да обидят!" Кой баща е постъпил така, както Господ постъпва? Бащата бие сина си. Чел ли е ударите. Той е възбуден. После отслабне ръката му и казва: "Набих го!" Но той още не бие с любов. При първия удар ще кажеш: "Да изучиш Божия закон!" При втория удар ще кажеш: "Да научиш какво нещо е обходата!" При третия удар ще кажеш: "Да научиш как да слушаш баща си!" При четвъртия ще кажеш: "Да научиш как да слушаш майка си!" При петия - "Как да слушаш по-големия си брат, по-голямата си сестра" и пр. А пък вие сега биете, без да мислите.

Всички искате спрямо вас да се постъпва много добре. Обходата зависи от вас. Законът е верен. Така, както се отнасяш, така ще се отнасят с тебе. Като срещнеш един човек, ти откриваш една лоша черта в него. А пък всеки човек има добри черти. Няма човек, който да ги няма. И в най-лошия човек има някоя добри черти, само че някой трябва да ги намери. Например разбойникът е лош. Обаче някоя мома се е влюбила в него. Значи, у него има нещо добро, което тя е познала. Това е Божественото у човека.

Бог ще промени всички неща. Ние ще започнем с порядъка на любовта, ще влезем в порядъка на доброто и злото, както е сега, ще минем от злото в доброто и после ще влезем в закона на любовта. Ние сега от злото минаваме към доброто. И от доброто ще минем в любовта. Любовта ще дойде най-после. Тя, като дойде, ще уреди всичко. Най-първо трябва да влезем в порядъка на доброто. Трябва едно самообладание. Всички представявате разни образци на доброто. И можете да си помагате. Ако минавате покрай един брат, кажи в ума си: "Той има добри черти". Някой разсъждава много зряло, някой е много отстъпчив и скоро му минава, някой е повече милостив, някой е справедлив, някой е енергичен, услужлив - знае как да направи работите. Всеки от вас има една особена черта, от която можете да се ползвате.

Ние считаме хората за ангели, светии. За да станеш светия, трябва да си минал най-големите унижения. Например да почнат да те обиждат, а ти да седиш тих и спокоен. Ще разсъждаваш и ще кажеш: "Този наполовина е прав." Ще ти кажат: "Ти си голям изедник!" Ако влезеш в модерния свят, ще разгледат пръстите ти - към кой тип спадаш. И втори път като те хванат, ще те познаят. Като те хванат, няма да те гледат като светия, но ще видят ръката ти и ще видят какви престъпления можеш да направиш. Има хора, които могат да крадат ябълки, а друг не може. Има хора, които могат да крадат кокошки или агнета, а друг не може. Има хора, които могат да убиват. И всички тия

типове са образовани. Има деформации вече: ред поколения са били престъпници и престъплението е изразено в техните пръсти. Между вас няма престъпници. Има кокошکاری. Има плодоядци. Като минете покрай едно дърво, някои от вас може да вземат един плод. За един плод имате право. Ако иска да бъде човек съвършен, той не трябва да дава ход на лошите желания в себе си. Той сам трябва да се ограничава. Защото, като се самоограничава, тази енергия се подобрява; тя е потребна. За да проявиш една добродетел, изисква се енергия. Ние нямаме достатъчно енергия. Смелост е нужна. Онези, на които задната част на главата е широка, имат енергия, затова са смели. А пък тези, на които главите не са широки там, са страховливи и минават за кротки. Не, кротък човек е онзи, който може да направи всичко, но се въздържа. В романа "Камо Грядеши" Урс, като стана християнин, се въздържахше вече. Аз имам един пример из българския живот. Един българин се оженил и потупвал жена си. Жена му се обърнала към Бога. И той се обръща. И той разправя: "10 години си гугукахме. Един ден какъв дявол влезе в мене, тя нещо ми възрази и ѝ ударих плесница. И си казах: "Спасе, какво правиш?" Цял ад се подигна в мене. Молах я за прошка, но тя не ми прощава. Ходя, ходя из двора. Този Спас бил земеделец. Той продължава: "И по обяд, като ми прости, отидох на работа. И голям товар падна от мене." А по-рано, преди да се обърне към Бога, това било за него нищо. Но сега новото учение било в него и той чувствувал, поради своето опущение, голям товар.

Като удариш някому една плесница, значи предал си му благородните черти на Юпитера. Кой е пръстът на Юпитера? Показалецът. На Сатурн? Средният пръст и пр. Какво лошо има от това? Лошо има в това, че той, като удрял, не е мислил за Юпитер и пр. Аз като ударя една плесница на възлюбения, бих му казал: "Да обичаш Юпитер, Сатурн, Слънцето, Меркурий и Бога." А пък онзи е виновен, понеже е ударил две плесници, без да каже това.

Питам сега, във вас какво трябва да замести боя? Агнетата трябва да се заместят с плодове. Виното трябва да се замести с вода. А пък плесниците с какво трябва да се заместят? Когато вече си се нагласил да биеш някого, ще му занесеш един подарък: една копринена кърпа - ако е млад, да си я тури в джоба. Ако е писател - ще му туриш едно златно перце. Ако е млад - ще му купиш едни обуца: ако не ги харесва, ще му вземеш други. Или една хубава шапка ще му купиш. Или някоя книга. "В старото учение щях да те бия - ще му кажеш, - но сега измених живота си. И напуснах старото учение." Ти казваш: "Къде ще му отиде краят!" Сега краят му къде отиде? Този край е много подобър. Я го приложете това за един месец. Много ли е за един месец? Ако имате убеждение, това е един вътрешен процес.

Има един свят, който ни наблюдава. Ние, като не изпълняваме закона на Бога, Волята на Бога, всички противоречия идват. Ако човек разбира Божия закон с ума си, ако разбира Божия закон с Любовта, ако разбира Божия закон с Истината, в него нямаше да има никакви противоречия и той нямаше да знае какво нещо е сиромашия и страдание. И всичко щеше да бъде възможно. Ако разгледахте противоречията от гледището на Любовта, на Мъдростта и на Истината и прилагате това, нямаше да имате противоречия.

От едно противоречие един пострадва и сто души се ползват. Не е ли хубаво това - един да пострада и сто души да се ползват? Христос един пострада, за да могат милиони да се ползват. Той вкуси от смъртта, за да се избавят други от смъртта. Казват, че като умрял някой, отишъл при Бога. Ако не можеш да оживееш, ти не си се избавил от смъртта.

Първите хора, които ще дойдат да възкръснат, няма да умират повече. Това е първото възкресение. И ако вие станете господар на себе си, всички противоречия, които съществуват сега, ще ги разрешите. Гледам, идват мнозина при мене и искат да им разреши противоречията. Ако аз направя добро, за мен въпросът е разрешен, но за него не е разрешен. Аз знам как да

туря в чашата вода и му давам, но той не знае как да тури вода в чашата. Той отива при извора и не знае как да вземе вода. Този извор има двеста градуса топлина. Как ще пиеш? Трябва да туриш водата от извора в чаша да изстине малко и тогава ще пиеш. Ти казваш: "Аз всичко мога да направя!" Можеш, но когато някои други турят нещата в подходящи условия. Да направиш едно добро не е лесна работа. Изисква се голяма мъдрост да направиш добро. Ти може да му дадеш сто лева и той да е недоволен. Дадеш му хиляда лева - и пак е недоволен. Ще му направиш едно добро, та той да е доволен. И той да каже в себе си: "Аз искам да бъда като него. Аз искам да постъпвам, както той постъпва." Това е правилното! Сега всинца казваме, че трябва да има порядък в света. Порядък има. Добри хора има, но малцина са тези. А другите седят и се колебаят.

Някои казват: "Да се помолим." С молитва няма да стане. Молитвата е учение. Работа трябва. Всеки човек трябва да бъде проводник на доброто. Правете неща, които са реални във вас. Вие правите някои неща, които хората правят. Правете това, което Бог прави. Бог вижда в твоите тайни мисли и желания това, което хората не знаят. Той има снизхождение и прощава. Само ти пошепва и казва: "Не прави това!" Като дойдат ангелите, те са много строги. Духът, като дойде, те разтърси. Като дойдат светините, те са още по-строги. Като дойдат гениалните, те са още по-строги. Те ще ти кажат: "Ти няма да правиш престъпление! Разбираш ли!" А пък светията ще каже: "Не те ли е срам!" Ангелът само ще те разтърси и ще те остави. А пък като дойде Господ, като го видиш, ще заспиш. И след като се събудиш, ще чуеш един глас и ще кажеш: "Господи, досега не съм живял както трябва, но отсега нататък ще живея както Ти искаш." И той ще каже: "Елате, наследете Царството, което е за вас приготвено!"

Вие мислите, че един ангел постъпва много меко и че ти ще издържиш лесно присъствието му. Ако се яви един ангел със светлината си, ще се простреш на земята! Енергията у него е

толкова силна, че ще ти се подкосят краката и ще кажеш: "Нищо не остана в мене!" И той отново трябва да те съвземе. Някои от вас искат да дружат с ангелите. Ще се подкосят краката ви! Ще започнете с гениалните хора. Те са най-строги. Тяхната правда е строга. Някой път във вас говори нещо строго. Това е гениалният. После ще дойде светията, после ще дойде ангелът и най-после, като дойде Господ - онова състояние на Любовта - законът е друг.

Като дойде Господ, червеят става пеперуда, като дойде Господ, престъпникът става светия. Докато не е дошъл Господ, всеки ще си остане в своя порядък. Вълкът ще си остане вълк. Казват, че вълкът ще пасе с овцете. Но това е, като дойде Господ и ги научи. И ще се засели между тях. И светните, и ангелите, и гениите ще ви ръководят. Докато дойде четвъртият - Господ, да ръководи света!

Сега искам да бъдете герои, да издържате мъчнотиите в себе си. Разсърдиш ли се, ще си кажеш: "Добре стана днес, че се разсърдих." Ако не се сърдиш, е лошо. Уплашиш се. Много хубаво, защото, ако не се уплашиш, няма да знаеш какво нещо е страхът. Казваш: "Влюбих се." Хубаво. Защото, ако не се влюбиш, няма да знаеш какво нещо е влюбването.

Ще опитаме нещата, които имат цена, и ще благодарим, че сме минали през една велика школа. Към края сме на школата на злото. Сега правим злото по насилие, а пък един ден ще бъдем свободни да направим злото свободно. Вие още свободно не сте правили зло. Как ще направите лошо някому свободно? Ето каква е идеята. Хирургът прави разрез, за да изтече гноята на раната. В Америка от двама студенти единият станал съдия, а пък другият адвокат. Адвокатът тръгнал по лош път и го завели при съдията, неговият приятел, да го съди. Адвокатът бил направил голяма беля и по закона съдията трябва да го съди. Налага му глоба от 10 хиляди долара. Да му прости - не може. Осъжда го. И трябва да лежи с години, за да изплаща, защото няма пари. Той го осъжда като съдия, а като приятел плаща за

него.

И вие като съдии ще осъждате и като приятели ще плащате. И по този начин ще вършите Волята Божия.

"Добрата молитва"

Искам всички от вас да дадете по половин лев - всички, които сте слушали днешната лекция, да видим колко пари ще съберем. На едни казвам: "Ще дадете, искате, не искате, по половин лев. Ни повече, ни по-малко! Това е за тези, които са под закона. А пък онези, които се водят по Бога, да дадат по свобода! Да видим колко пари ще се съберат! Ще видим колко хора сте. И да видим дали ще може да приложите този закон. По 50 стотинки. Всеки, който е дал, ще се запише.

7. Лекция на Учителя, държана на 15. ноември 1939 г., 5 - 7,10 часа сутринта. София. Изгрев.

Тихо, хладно, мъгливо и облачно време.

ХУБАВАТА СТРАНА

"Отче наш"

"В начало бе Словото"

"Махар Бену Аба"

Представете си, че отидете в странство, научите един език, но после няма кому да говорите на този език. След 10-15 години вие ще изгубите своя навик.

Най-първо може да се зададе въпрос: "Какъв е смисълът на живота?" Ако котката си зададе въпроса, какъв е смисълът на нейния живот, как ще си отговори? Преди всичко тя не може да си отговори на въпроса. Или ако една птица си зададе този въпрос, как ще си отговори? И тя не може да си отговори. Ако може, тя ще отговори на този въпрос така: "Аз съм родена, за да хвъркам." Но ако през целия си живот само хвърка, какво ще постигне? Или, ако рибата си зададе въпрос: "За какво съм родена?", ще си каже: "Аз съм родена да плувам." Но, ако през целия си живот само плува, какво ще постигне?

Или някой религиозен казва: "Да ходя в църква." Но, ако през целия си живот - сутрин, обед и вечер - ходи в църква, какво ще придобие от църквата? Или, ако попита някой, защо се е родил човек, той, може би, ще си отговори така: "За да се облича по три пъти на ден с разни костюми"... Ако прави това, какво ще добие? Все ще добие нещо...

Казвам, хората са дошли до възможността да си задават задачи според степенята на своето развитие. Търговецът казва: "Смисълът на моя живот е да бъда търговец - да купувам и да продавам." Банкерът казва: "Аз съм роден, за да обменям пари - да давам на заем и да вземам това, което съм дал." И в края на краищата от всички професии, които съществуват, като теглим един баланс, какво придобиват хората? Търговецът до известна степен забогатява - забогатява, но после осиромашава.

Трябва да се преведат нещата. Имате събиране и изваждане - плюс и минус. Да даваш и да вземаш. Или да изваждаш и да събираш. Какво нещо е изваждането и какво - събирането? Какво значи думата "събиране"? Човек трябва да си зададе този въпрос. Някой казва: "Аз трябва да събирам." Какво ще събираш? Много работи можеш да събираш: трески, пясък, съдрани книжки, съдрани дрехи и пр. Някой казва: "Ние да се събираме." Хубаво, като се съберат двама души, какво ще направят? Или казва някой: "Да изваждаме." Какво трябва да изваждаме? Нали някой път някой казва: "Да извадим дрехите от коритото." Но дрехите, като се извадят от коритото, може да са опрани добре, а може и да не са опрани. След като се извадят от коритото, дрехите добиват ли нещо? Дрехите, като ги туриш в коритото, ти ги събираш с това корито. И след като е минала през един дълъг процес, какво е спечелила ризата? Тя е изгубила нещо ценно. Тя е изгубила своя тор. Ти ториш ли нивата? Хубавото на ризата е отишло навън. Тази риза е седяла при някой учен човек. Той може да я е носил цяла година - нямало кой да я пере. И тя придобила всички научни работи - всичкият научен магнетизъм е влязъл вътре, и сега, като я опереш, измиваш този магнетизъм. Ако ти вземеш ризата на един светия, знаеш ли какво ще стане? Ти искаш да я очистиш. Той като не я е очистил, ти ще я очистиш!...

Често ние постъпваме неразумно. Например ако вземе някой начернена книга и рече да я пречисти, и ако изтърка всичко, каквото е написано, питам, какво ще добие книгата?

Някой път човек е малко сприхав. Казват: "Да стане мек!" Че ти, ако премахнеш неговата сприхавост, знаеш ли какво ще излезе? Някой път аз разсъждавам, но пътят, по който върви мисълта ми, не е много трезвен. Да кажем, че имаш един кон, който работи, но има навик да хапе. Най-после си казваш: "Ти много си го охранил!" Я го дръж гладен, цяла година му давай само слама без зоб. Ще почнат да му се четат ребрата. Е, няма да рита и да хапе. Много добър ще стане... Отличен кон, но едва

ще крета... Казвам: "Избави се той от един лош навик!" Но този кон за работа вече не го бива... Та, ако конят стане кротък и не хапе, той и не работи вече. Предназначението му е, като се випретне в каруцата, да я тегли. По-добре да я тегли и да хапе и рита, отколкото да не рита и да не хапе, но да не я тегли. Това е от практично гледнище.

Слушам мнозина да казват: "Ние не живеем добре". Хубаво, но как трябва сега да се живее добре? Казвате: "Ние през целия ден ходим!" Щом ходите, вие живеете добре! "Ние не сме справедливи" - казваш. Как да не сте справедливи! По цял ден работиш с ръцете си: вземаш нещо, разместваш нещо - чинии, паници, дърва нареждаш с ръцете си ... На всяко дърво намиращ място и на всяка риза, шапка и пр. Накрая казваш: "Отлично е наредена тая къща - всяко нещо е турено на мястото му." Какво още ти липсва? Казвам: "Не живееш добре." Има един вътрешен процес. Отвън може човек да бъде справедлив - във физическия свят, но в сърцето си да не е справедлив. От това се подразбира, че всяко чувство не е на мястото си. Или човек не е справедлив в мислите си. Ако той не е справедлив, трябва да знае къде е несправедливостта - в сърцето му или в ума му?

Да допуснем, че двама души спорят. Казват: "Вие обичате някого повече!" Че какво лошо има, ако вие обичате някого повече? Казват: "Той едни кого си обича повече!" Какво лошо има в това? Ако майката обича повече детето си, какво лошо има в това? Че коя птичка не обича своите деца повече? Казват: "Трябва да обичаме всички!" Тая идея да обичаме всички е идея неразбрана. Вие правили ли сте някой път опит да обичате всички? Най-първо, ти не можеш да мислиш за всички! Представяте ли си вие да обичате всички хора - да услужваш на всеки човек от един милион души? Представи си, че си един слуга и на един милион души трябва да услужиш, да им дадеш храна - сутрин, на обяд и на вечеря. Какво ще стане с тебе, ако правиш така една година? Ако сравним тази работа с праха, ще кажеш: "Искам да се освободя от този прах!"

Ние не разбираме идеята на израза: “Да обичаме всички”. Това е идея за Бога, не е наша идея. С това само констатираме, че Бог обича всички. Казваме някой път: “Какво представлява това, Бог да обича всички?” Той като стане, изведнъж е промислил за всичко онова, което е създал, което е живо, което има съзнание. Бог мисли за всички тях, Бог е помислил за тях.

Да кажем, че някому са услужили сутринта, дали са му закуска. Ако и аз го викам да му дам закуска, питам: моята закуска на място ли е? Ако дойде между вас един, когото вие всички обичате и искате сутрин да му дадете закуска, можете ли всички да задоволите вашето желание? Ти казваш: “Друго време няма - само сутринта”. Вие сте 200-300 души? Може ли да задоволи той вашето желание, да дойде на закуска едновременно при 200-300 души? Това е невъзможно!

За някого казват: “Той пее, като ходи”. Че кой не пее? Ти постоянно пееш. Въздухът излиза навън - пееш. И някой път, като си пял, не ти харесват пеенето. Като си работил, не ти харесват това пеене. Работа е пеенето. За да пееш, трябва да чуваш нещо. Всичко онова, което ти чуваш, е пеене. Под пеене ние разбираме специфичното пеене. В какво седи специфичното пеене? Трябва да се направи един опит. Децата пеят повече, а старите - по-малко. Когато шурците пеят пролетно време, какво показва това? Защо пеят шурците? А зимно време защо мълчат? Лятно време са млади, а зимно време са стари.

Какво означават тези два знака - умножение (x) и деление (:)? Всеки от вас е делил, но знаете ли колко мъчно е да разделиш! Някой път и съдията дели. Някой път онзи, възлюбеният, който е направил погрешка, съдията го отделя от майка му - осъжда го на 4-5 месеца затвор. Понякой път умножавате. Имате два вида умножение. Можеш да умножиш добродетелите си, а можеш да умножиш и грешките си; можеш да умножиш придобивките си, а можеш да умножиш и загубите си. Това е все умножение.

Какъв е процесът при придобиването? Отваряш раницата и

туриш в нея нещо. Отиваш на екскурзия. Туриш в раницата три ризи, предполагаш че по тоя път ще се изпотиш. Може да е лятно време и да има 25-30 градуса топлина. Зимно време, когато има 25-30 градуса студ, питам: като туриш трите ризи, ще се изпотиш ли? Сега ще преведете какво означава изпотяването. В едно отношение да се изпотите е добре. А в друго отношение е лошо. В известен случай, ако се изпотиш, чрез потта се отварят порите на тялото - кожата диша. И нечистотиите се изхвърлят навънка. Но чрез изпотяването голяма част от твоята нормална телесна топлина се намалява, става свиване на капилярните съдове, кръвообращението не става правилно. Човек се простудява и веднага почва да усеща тръпки. При изпотяването голяма част от топлината се губи. Какво трябва да правиш? Ако изпиеш една-две чаши студена вода, съвсем ще загазиш. Какво трябва да се прави? Изисква се пиене на топла вода, за да възстановиш нормалната топлина. Това е физическият свят.

Едно такова изстиване често става и в духовния или в умствения свят. Ако обикнеш един човек, ти ще се изпотиш. И ако се изпотиш и не пиеш топла вода, ще боледуваш после. Нали сте боледували от любов. Обикнеш някого - и изстинеш.

Една млада мома ми разказа своята опитност. Тя каза: "Аз си бях свободна. Един ден срещнах един момък, който ми се харесваше. Най-първо си гугукахме сладко, приятно ми беше. Един ден стана нещо - като че се завързахме. И само един ден бях щастлива. Един ден знаех какво нещо е любовта." Сега аз не зная какво е чувствувала тя, но превеждам думите ѝ на класическия език на любовта. Тя казваше: "Един ден бях щастлива и две години бях в ада. Две години се мъчих като някой вол!" Значи тя е била един ден щастлива и две години в мъчение. Две години колко дни имат - 730 дни. От тези дни ще извадите единия щастлив ден; ще извадите два дена - от всяка година по един щастлив ден. Остават 728 дена да се мъчиш. Питам сега, струват ли си два дена щастие при толкова дни мъчение? Но в

какво е било мъчението? Аз си го представям, въобразявам си го. Онзи, когото обичаш, те покани на гости и ти даде отличен, богат обяд, с всичките му плодове - сутринта, на обяд и вечерта. На другия ден, като дойде, кара те да ядеш сух хляб, мухлясал. Кара те една цяла година да ядеш сух хляб. И казва: "Нали ме обичаш - сух хляб ще ядеш; нали ме обичаш - суха пастърма ще ядеш; нали ме обичаш - ти това, ти онова..." Тук е пресилената работата малко. Не е съвсем така.

Светът на любовта е свят на големи страдания. Всички искате любовта. Много учен трябва да бъдеш, много добър. Любовта е за най-силните хора. Това не е нещо за всякого. Детето не обича майката. Казват, че децата са доволни. Ни най-малко не са доволни децата. Майката, като силна, никога не пита детето - съблещат детето и го турят в коритото с топла вода. Детето се уплаши от топлата вода и плаче. Тя го търка, а то плаче. Извади го навън, обвие го с пелени и го повъргала. То плаче. И майката му казва: "Ще мълчиш, аз те обичам!" Детето казва: "Изкарай ме малко по-рано от коритото!" Майката не го пита. Тя казва: "Трябва да изкъпя това дете." Детето мисли, че е минало през един изпит. И казва: "Моля, мамо, още веднаж да не ме туриш в коритото!" На другата сутрин майката пак туря детето в коритото и пак го търка. То пак я погледне и казва: "Моля ти се да бъдеш така добра, да не ме туряш в тази вода. Тя ме плаши!" Майката казва: "Трябва да е болно това дете..." На другия ден - пак в коритото. Всички деца плачат. Може би вие сте имали деца, които не плачат. След като къпят детето една-две години, най-после то се разполага и цапа във водата. Нали има и такова нещо? Предполагам. В дадения случай майката има идея, че трябва да се окъпе това дете, та порите му да бъдат отворени. И да бъде детето чисто. Но детето не разбира тази философия. Майката казва: "Ти после ще разбереш."

Та казвам, това е аналогия. Когато човек влезе в духовния свят, има такова корито. Майката ще те къпе. Като дойде бащата, и той ще те къпе. После, ако имаш и по-голям брат, и

той ще те окъпе. По-голямата сестра - и тя ще те окъпе. На физическото поле има едно къпане, а в духовния свят всяка сутрин има 4 къпания.

Ето пример за къпане. Ще дойде някой и ще ти каже: "Ти не живееш добре!" Ти ще влезеш в коритото и той ще почне да те къпе. Тъкмо излезеш и друг ще дойде и ще ти каже същото - пак ще те тури в коритото. Ще те тури и ще те разтрива. Две години четирима души всяка сутрин ще те разтриват!

Разпращава ми един: "Отидох веднъж в една баня. Бяха ми казали преди: "Като отидеш на баня, ще хванеш един теляк да те изтрие хубаво." Отидох при един теляк. Иде един манафин - теляк. Носи една дебела изтривалка от козина. Аз съм българин, а пък той - турчин. Той търка. Казвам му: "Ще ми одереш гърба!" Той пита: "Какво казваш, ефендим?" И ме натиска още повече. Казвам му: "Ти не разбираш български. Така не се трие." Той трие навсякъде. Намерих си беля на главата. Виждам, че човекът иска да направи добро, но това триене ми е неприятно.

Та казвам, в сегашния живот ние се намираме при такива теляци. Ние говорим на един език, а той не разбира - говори на друг език. Той натиска с кесията и търка.

Ти видиш един човек и му казваш: "Ти не постъпваш добре!" Някой е писал, ти му казваш: "Не пишеш хубаво!" Някой пише така: *Нт т т*. За последната буква казваш: "Това е много широко. Много пари струва. Да го събереш в малко пространство!" Всяко нещо трябва да бъде хубаво направено. *т*-на това "Т" единият крак е по-дълъг, средният по-къс, а третият още по-къс. Някой пише "Р" така *р*, а друг така *р*. Ако ти пишеш буквите "Р" и "А", какво придобиваш? Ако произнесеш "А", какво придобиваш? Буквата "А" е една основна гласна. Тя показва как да натовариш нещата. Ако не знаеш как да товариш и разтоварваш ума си, ти не можеш да напишеш "А". Буквата "А" товари. Буквата "О" показва, че знаеш как да определиш нещата, какво количество да вземеш. И гласната буква "Е" има

смисъл. За да я произнесеш, трябва да знаеш как да се разширяваш и всяко нещо да го туряш на мястото му. Казваш: "Ето го! Иде!" Виждаш някой човек, възкликваш и казваш: "Ааа!" Натоварен е той - човек или кон. При "А" искаме някой човек да направи услуга така, че ние да сме доволни от неговата услуга. Това е "А".

Ние искаме да живеем добър живот. Добрият живот се отнася до краката. Искामе да бъдем справедливи - това има отношение към нашите ръце - всякога да разпределяме нещата справедливо.

Ти трябва да слушаш и трябва да се научиш, когато ти говорят всички хора, да ги разбереш и на всеки човек да дадеш съответно това, което иска от тебе. Ти трябва да се научиш да гледаш и като гледаш един човек, да оцениш кое е хубаво в него. И да вземеш от него нещо и да му дадеш нещо. Трябва да научиш изкуството на яденето. Ако някой ти дава плодове от своята градина, ти ще вкуснеш от тях и ще познаеш до известна степен какъв е този човек. Следователно в яденето ние опитваме доколко някой е благ. Като ядем всички плодове, ние се запознаваме с Бога - чрез онова, което той е направил. Ти ядеш ябълки, круши, пшеничен хляб, сладкиши. Чрез всичко това ще опиташ Божията благост. И ако ти ядеш както трябва, ако влизаеш в света на тая храна и разбираш езика ѝ, ако разбираш това Божествено ядене, ти ще бъдеш здрав. Иначе ще боледуваш. И боледуването произтича от това, че не сме разбрали яденето. Ядеш - и не си доволен...

Или слушаш и не си доволен от слушането. Ти, като слушаш, трябва да бъдеш доволен от това, което ти се говори. Господ ти говори чрез вятъра и ти не си доволен. Той ти говори и ти не го разбираш. Хубаво ти говори, а пък ти казваш: "Дано да престане този вятър!" Хубаво, престане вятърът. Грее слънце. Ако ти не разбираш защо грее слънцето, защо духа вятърът, защо цъфтят цветята и текат реките, ти ако не разбираш смисъла на живота, какво си разбрал? "Аз искам да бъда

щастлив човек” - заявяваш ти. Ти можеш да бъдеш щастлив, ако ходиш, ако работиш, ако гледаш, ако слушаш, ако възприемаш уханието на цветята, ако ядеш. Всичко това е външната страна. И можеш да бъдеш щастлив, като мислиш добре и като постъпваш добре. Мисленето спада към един особен свят, чувстването към друг свят. И постъпките - към трети свят.

Та казвам, при сегашните условия трябва да се даде съвсем друга насока на живота. Ти сам трябва да си дадеш тази насока. Никой не може да те научи как да живееш добре.

Вие сте правили опити. Имали сте деца. Тук имаме доста майки и бащи. Вашите деца, които сте отглеждали, щастливи ли са? И ако не са щастливи, къде е причината? Болният човек може ли да даде здраве? Двама души са болни и ще искат услуга един от друг! Болен на болния какво може да помогне? Двама болни могат да си приказват сладко. Единият ще разпрати своите патила... И казва: “Остави ме, имам тази болка в крака си. Свиwa ме.” Другият казва: “Имам нещо в корема и ме гърчи”. Мен коремът и кракът не ме болят и се чудя какво го свиwa в крака или в корема? Чудя се какво нещо е това болка. Казват: “Да не ти дава Господ такива работи!”

Аз посетих един български свещеник. Беше го заболял коремът. Този човек седна на колене и почна да рита на земята. И се върти. “Гимнастика ли правиш?” - го питам. “Каква гимнастика, пъпа ми се разви!” Повикаха някого от селото, който е завивал пъп. Той дойде. Сега гледам как му завива пъпа този специалист лекар. И най-сетне попът се изправи и каза: “Слава Богу, зави ми пъпа!” Това развиване на пъпа зависи от една аномалност на човешките лични чувства. Има някои мускули долу, които се развиват. Вие нали сте завивали пъп? Знаете го по-добре. Развиването на пъпа аз считам за следното: когато някой път има нечистотии в кръвта, пораждат се болести. Има система, която е определена да изхвърли нечистотиите. Но ако нечистотиите са толкова много, че не могат да излязат по нормален начин - току погледнеш, че някъде направили някой

абсцес. Някой голям цирей забрал. Нали сте имали някога голям цирей? Циреите излизат изобщо повечето на врата. Те са нечистотии, които природата туря там и ги изхвърля. Ще се подуе мястото, ще гнояса и тези нечистотии ще се изхвърлят. Той трябва да е внимателен, та чрез този цирей нечистотиите да излязат навън.

Но такива цирей стават и в човешкото сърце. Ти казваш: “Някакво чувство ме мъчи.” Но не е в корема. Цял ден не си намиращ място. Болестта не е определена. Има общо помрачаване на ума ти. Та не можеш да си намериш място. Или някой път отслабва нервната система на човека, мисълта на човека. Някой път с години не можеш да разрешиш известна мисъл. В това опитно училище на земята ние трябва да знаем да бъдем господари на своята нервна система. Да бъдем господари на мозъка си. Трябва да бъдем господари на своите дробове, на своя стомах и на всичките си мускули. И трябва да се знае езикът на нещата. Всяко нещо си има известен език. Да кажем, че ти имаш известни мускули. Хиляди и милиони клетки са събрани, за да образуват един мускул или какъв и да е орган. Например един пръст. Ако ти не разбираш как да си клатиш палеца, това показва, че е заболяла нервната ти система. Ако искаш да знаеш дали твоята воля е на място, направи сутринта гимнастика с палеца си няколко минути. После с всички пръсти прави гимнастика. Обръщай ръката си на всички страни. Палецът е баща ти. Ако той е добре, работите ти ще вървят добре. Някой път човек си крие палеца. Това показва, че ти се страхуваш. С това казваш: “Защищавай ме, някаква опасност има!” Това е здравословното състояние: палецът е Божественият свят. Той трябва да възприема и затова трябва да бъде отгоре. И като седиш, той трябва да дава насока на твоята мисъл. Този палец е изражение на правилното функциониране на твоя ум, сърце и воля. Ако твоят ум, сърце и воля действуват правилно, тогава палците функционират правилно. Ако умът ти функционира правилно, палецът на дясната ти ръка действува правилно. Ако

сърцето ти действа правилно, то палецът на лявата ти ръка действа правилно. Ако и двата палеца действуват еднакво правилно, то значи, че волята е права. Учените хора изучават това. Когато човек заболее душевно, това се отразява на големия палец, после на другите пръсти. Тогава ти ще се молиш на Господа. Ще кажеш: "Искам моя палец да работи добре!" Палецът означава волята.

Та казвам, ако не знаем как да се отнасяме с тялото, което Господ ни е дал и в което живеем, как ще ни даде Господ други работи? Ако не знаеш защо ти е ръката, защо ти са краката, защо ти са очите, тогава какво знаеш? Някой си навежда главата и чете прегърбен. Така сгънат никога, никога не учете! Гръбнакът да бъде отвесен. Щом много се навеждаш, ще се изкриви гърбът ти, а пък щом се изкриви гърбът ти, това е едно неестествено положение. После, отиваш някъде и очите ти са отворени повече, отколкото трябва. Тези хора, които са раждани вечерно време, очите им са големи, отворени. Така е и у всички месоядни животни. Те отварят повече очите си, за да може повече светлина да възприемат.

Та казвам, ако вие изучавате очите, ще видите, че у обикновените хора те имат особена форма; гениалните имат други очи; талантиливите - други. На един гениален човек и ушите са другояче построени. Изучавайте строежа на ушите. Всяка придобивка, която имате в живота си, Господ я туря на вас като украшение. И това в течение на ред поколения. Всички добри неща, които придобивате, Бог ги туря за украшение на вас. И всички лоши работи, които придобивате, и тях ги туря отгоре ви. Та, като погледнете един човек, ще видите какво е придобил.

Ние казваме: "Той е добър човек!" Един човек, който няма добри очи, добри уши, добър нос, добри уста, не е добър човек. За мене добър човек е онзи, който има добри крака. Знаете ли какъв трябва да бъде добрият крак? И ръката ви трябва да бъде добра, и носът и пр.

Добрият човек трябва да има една отлична глава. На добрия човек и дробовете му трябва да бъдат добри, и стомахът му трябва да бъде добър. Всичко в него трябва да бъде в изцяло положение - както Бог го е направил. Това е смисълът на живота сега!

Ние казваме: “Да се освободя. Да умра, че да се освободя, като отида в онзи свят.” Имайте една ясна представа: докато човек не стане добър, справедлив, учен, любящ, докато не обича истината, той не може да бъде щастлив. Като отидете в онзи свят, кой ще ви обърне внимание, за какво ще ви обичат хората? Аз обичам един човек, понеже има добър ум, добро сърце и добра воля. Обичам един човек, защото е милостив; обичам го заради добрата му обхода. Човек се обича за нещо съществено. Под думата “добро сърце” аз не разбирам само едно движение. Под добро сърце разбирам следното: като се приближиш при човека с добро сърце, от него излиза нещо приятно. Добрият човек прилича на един хубав извор. И ти, като минаваш, можеш да си измиеш краката и те ще станат чисти. От сърцето на добрия човек излиза нещо добро. От ума на умния човек излиза светлина. И ти стават ясни нещата, като дойдеш при него. Той ти предава нещо. Ние дотолкова сме добри, доколкото можем да предадем от нашата топлина и на другите. Не да предадем цялата наша добрина, но добрината, която изтича от нас да предадем. И Писанието казва: “Никой човек не живее за себе си.” Всеки човек е носител на Божественото. Ако очите ти не са един проводник на Божествената светлина, значи не си се научил да гледаш. Ако ушите ти не са проводници на Божиата мъдрост, значи не си се научил да слушаш. Чрез слушането ще придобиеш морален характер. Най-първо се научете, когато ви говорят, да слушате хората. Онзи, който слуша, трябва добре да възприема. И когато говорите, говорете това, което трябва.

Като срещнете един човек, когото обичате, какво трябва да му кажете? Като ме срещне един художник, той няма какво да ми разправя. Той ще ми покаже, че знае да рисува. Ще ми

покаже за половин час една хубава картина. Онова, което той изрисува, струва повече от това, което той може да разправи. То е обективно за мене.

Някой път, като дойдете, искате да си дадете вид, какъвто нямате. Всеки човек, като дойде, иска да се постави благоприятно. Изкуство е това. Каква поза трябва да заемеш? Трябва да заемеш една форма на очите, когато посрещнеш онзи, когото обичаш (ако той иска да го обичаш). Като го погледнеш, любовта трябва да излиза от тебе. Любовта тече. Любовта не се дели. Тя изтича. Непреривна е Любовта! Ако търсят преривната любов, такава любов не съществува. Любовта е непреривна и ако вие се мъчите да обичате само едного, вие се лъжете!

Когато дойде един човек, какво ще обичате в него? Най-първо хората се ръкуват. Може ли да ми предадете какво нещо е ръкуването? Ръкуването е запознаване с женската, гладката страна на ръката, дето няма косми. Това е мекият принцип. Я се хванете две сестри. Най-първо майките ви се запознават - пръстите са децата, а пък дланите са техните майки. Те искат да знаят как са вашите деца, слушат ли... Бащите са отгоре, на гърба на ръката. Затова при ръкуването големият пръст - палецът, ще хване бащата. Майките се прегръщат повече, имат повече любов, а пък бащата е по-строг, едвам пипа, да не би да се докачи онзи, с когото се ръкува. Едва го чувства отгоре. Някой път става и прегръщане. Бащата се радва. Той е по-благороден. Той се радва, че двете майки се прегръщат. Едната майка казва: "Много добра другарка имам!" Някой път, като се ръкуваш, усещаш някакво недоволство и казваш: "Не му харесвам ръката!" Кое не му харесваш? Някой път ръката му е суха. Сухата ръка не е здравословна. Или някой път ръката му е влажна. И влажната ръка не е приятна. Това показва, че чувствата не са в естествено положение. А пък сухотата показва, че умът не е в естествено положение.

Някой път можете да направите опит като прекарате дланта на дясната ръка върху дланта на лявата ръка. От лявата ръка

излизат един род енергии, а пък от дясната - друг род енергии. И хубаво е някой път да направите следното упражнение: двете ръце се поставят с дланите навътре пред гърдите, дясната ръка върху лявата. Движете ръцете настрани, бавно, до протягането им съвсем настрани в хоризонтално положение. По този начин ще урегулируете трептенията на вашата симпатикова нервна система. В слънчевия възел някой път стават някои аномалности. И чрез това упражнение те се урегулират. Някой може да е писал книги по този въпрос. Но тук трябва разбиране. С хиляди години ще се учите на това. То е един обширен свят. Като прекарвате така ръцете си в обратни посоки, като дойдете до четирите пръста, трябва да ги прекарате много деликатно. Цяла седмица - сутрин като станете и вечер като си лягате - ще правите по десет такива упражнения. Два пъти - сутрин и вечер. Нека да бъдат по 6 упражнения. Тези 6 упражнения ще се редуват с други 6 упражнения, при които ръцете ще бъдат поставени пак пред гърдите, но с дланите една срещу друга, при което лявата върху дясната. Пак бавно ще се протягат ръцете настрани, докато дойдат до хоризонтално положение встрани. По 6 упражнения от всеки вид правят всичко 12 упражнения. Тези 12 упражнения да се правят за 5 минути - на всяко упражнение отделно се падат по 25 секунди. Сутрин да се правят 12 упражнения за 5 минути, вечер също.

С това упражнение ще имате микроскопическа придобивка. Законът, който седи в разумното в света, ще работи във вас. Но при това упражнение умът и сърцето ви трябва да присъствуват във вас. Най-малката работа е това. И, когато го правите, никой да няма около вас. И никой да не пита защо го правите. Ако има някой друг, ще пита защо го правите. Ще застанете сам. Никой да не ви вижда.

Аз мога да ви заставам да го правите всички. Ако кажа, че, ако правите всички това упражнение цяла година, ще спечелите два милиона, тогава ще го правите... А пък аз ви казвам: никак-ви два милиона няма да спечелите. Ще придобиете едно трез-

вено състояние. Ще стане едно малко прояснение в ума ви. Един лъч от някаква нова светлина ще дойде в ума ви и един лъч от някаква нова топлина ще дойде в сърцето ви. Това е доста. Значи, приели сме от Божественото, от което сме лишени. Когато слушаш и не възприемаш това, което Бог ти изпраща, когато гледаш и не възприемаш това, което Бог ти изпраща, когато ядеш и не възприемаш Божественото, когато работиш и в работата не възприемаш Божественото, ти се усещаш недоволен. (Учителят ходи много бързо и нервно; след това Учителят ходи бавно и през това време прави това упражнение с ръцете си.) Ако ходите и това упражнение на ръцете не съвпада с движението на краката, то не е правилно. Когато съм в гората сам, аз правя това упражнение така. (Учителят ходи и прави това упражнение с ръцете.) Какво се добива с това упражнение? Добиваш една Божествена светлина, една малка Божествена топлина и една малка Божествена сила в себе си. И радвай се на малкото, което придобиваш. След като сме придобили това, цветята, камъчетата, изворите, небето, облаците започват да ни говорят - и чуваш един тих, нежен глас. А пък когато не ги правиш, някой трън ще те убодне, някоя муха ще те ухапе някъде, някое камъче ще те блъсне. Когато дойде тази Божествена светлина, ти можеш да минеш по косъм и да не паднеш. Иначе можеш да паднеш.

Веднъж свързали едно телено въже на река Ниагара. И един минал с върлина над водата по въжето. Какво присъствие на духа трябва да има! Първият път минал с върлина. Вторият път минал без върлина по въжето. А трети път взел едного на гърба си и така минал по въжето. Кой има повече вяра от двамата? Онзи ли, който върви по въжето, или онзи, който е на гърба му? Първият има вяра в себе си и по пътя е концентриран. И другият е концентриран. Той има вяра в онзи, който го носи.

Ти, ако нямаш вяра в Бога, как ще можеш да минеш? Казваш: "Дали ще ме прекара добре?" Ако мислиш, че няма да те прекара добре, не се качвай. Онзи, който носи, казва: "Няма

да мърдаш. Каквото мисля аз и ти ще мислиш същото. “Та ние сме дошли на земята и сме на гърба на онзи, който ни носи. И ти ще се молиш така: “Господи, онзи, който ни носи по твоето въже, благослови го!” Ниагара е широка. Някъде повече от един километър. Има и бучение. Какво присъствие на духа трябва! Някой път вие се плащите от мъчнотиите. Тези мъчнотии са шума на Ниагара. Герой ще бъдеш! Ако носите някого на гърба си и не знаете това изкуство, не го вземайте на гърба си. Кажиму: “Не се качвай на гърба ми!” Ако пък можеш да го прекараш - вземи го. Ще му кажеш: “Като се качиш на моя гръб, ще имаш всичката вяра, всичката любов и всичката привързаност!” Това е, докато ходим по въжето. А пък като слезем на сушата, ти си свободен на общо основание. Като се качиш на гърба ми, трябва да имаш свършена любов. Другояче не мога да те пренеса. Ако имаш свършена любов и свършено доверие, и аз, и ти ще минем. Това е Божественият закон.

Бог ни е пратил и ние минаваме по това въже на живота. Не сами, но някой ни носи. Ти нямаш право в най-опасните места да вдигаш шум. Тогава правиш пакост и на себе си, и на другите. Когато минаваш по въжето за пари, за апартаменти, за нищо няма да мислиш! Ще мислиш само за едно: да минеш безопасно по въжето! И като преминеш, всичко, каквото искаш, ще има там. Всички блага са там. Но под водопада е смъртта! Бучене! Там те очакват най-големите нещастия. Ти казваш: “Животът ми не е уреден.” Как ще е уреден? Ти по въже минаваш. Цяла Европа минава по това въже! Ние сме на това въже!

Ето защо трябва да се молим. Ще се молим! Цяла Европа трябва да мине по това въже. Ако не - долу!

Някой казва: “Да се бием!” Какво ще се биеш? *Бий*, биен е много хубава дума. На френски значи добре - работата е добре свършена. Ние казваме: бит. Бит означава културата, нравите на хората, а пък ние разбираме, че някой е бит. Някой път една дреха се изтърсва, та да падне прахът. Или земята се разкопава,

за да се сади в нея.

Та казвам, всички промени, които стават в нас, са от Божествения свят; те са едно благо, което може би не е за днес, благо, което може би ще дойде след 10-15 години или след няколко прераждания. Това е безразлично за Божествения свят. Ти се радвай на всичките блага, които приемаш. Една добра мисъл, която прониква в тебе, е Божествено благо; едно хубаво чувство или един хубав подтик, които проникват в тебе, са едно Божествено благо. На праведния Бог казва: "Няма да умреш!" А пък той съгреша и казва после: "Това, което ми каза, няма да стане." Когато на грешния Бог каже: "Непременно ще умреш", то, ако грешният измени живота си, няма да умре.

Бог казва на Адама: "В който ден ядеш от това дърво, ще умреш!" Или, с други думи казано, ако изпълняваме Волята Божия, ако търсим Царството Божие, няма да умрем. А ако не изпълняваме Волята Божия и не търсим Царството Божие, ще умрем. Но трябва непрестанно да се действа в това направление. Не само в един момент трябва да изпълним Волята Божия; в ежедневието си живот трябва непременно да изпълняваме Волята Божия. Бог не иска нито един човек да бъде нещастен. Но понеже не разбираме волята Божия, ние налагаме най-първо нашата воля и после неговата. А пък законът е следният: най-първо прилагайте Волята Божия, и след като я приложите, после прилагайте вашата воля. Волята Божия е: ти ще изореш една нива, ще я засееш, ще я пожънеш и ще извадиш жито от хамбара, в който си прибрал житото. И ще направиш една погача, и след като се наядеш, Бог ще ти каже: "Чакай, Аз ще ти дам сега онова благо, което ти търсиш. Не се тревожи вече. Онова, което искаш, ще ти го дам." Но, докато не си орал нивата, докато не си я посял, докато не си чакал да даде плод, докато не си я пожънал и овършал, ти не можеш да чакаш Божието Благо. И всичката ни мъчнотия е, че ние, без да работим много, очакваме нещата. Работата е нещо красиво. Ето какво значи работа. Под "работа" разбирам да обичаш; после - да си любознателен;

после - да обичаш истината; това, което заучиш, да го знаеш. Не наполовина. Ако знаеш една песен хубаво, ти си свободен. Подтикът да научиш песента е любовта. Една песен ще я изпееш веднъж, дважд, трижд, но не по един и същи начин. Например думата "говоря" можеш да я кажеш и грубо, и нежно. Можеш да кажеш грубо думите: "Любов, къде си ти?" Любовта ще ти каже: "Аз съм в тебе, но ти не си ме разбрал." Към кой род спада думата "любов"? В българския език тя е от женски род. Любовта ще ти каже горните думи, ако си мъж, а ако си жена, ще ти каже: "Аз съм в тебе, но ти не си ме разбрала." Ако си дете, ще каже: "Ти не си ме разбрало." В думата "жена" крайната буква е "А". Любовта казва: "Значи ти не знаеш как да носиш товара." А на детето Любовта казва: "Не можеш да използваш условията, които ти се дават." А пък на мъжа Любовта казва: "Като те турят на поста, няма да се мърдаш, докато не те сменят." Часовой ще бъдеш на поста си; нямаш право да се местиш наляво и надясно. Но ще чакаш там. За да стане човек, той ще си постави гърба да го натоварят. И след като го натоварят, ще дойде жената. Децата идват и разтоварят. Децата са, които разтоварват. При мъжа става натоварване, при жената - тръгване, а при децата - разтоварване. Като дойдат добродетелите, те ще те разтоварят, т.е. ще те освободят от мъчнотиите. Те са децата. Ти без добродетели ще бъдеш един безплоден светия.

Щом си баща, като дойде страданието, ще го носиш. То ще тропа, ще скача навсякъде. Ти ще седиш, и като дойде радостта, и нея ще приемеш спокойно. Както скръбта, така и радостта ще приемеш тихо и спокойно. Мускул няма да ти мръдне. Като дойде скръбта, няма да покажеш, че си тъжен. И като дойде радостта, пак ще имаш тихо разположение. Ще ги носиш. И като стигнеш до местоназначението, добродетелите ще те разтоварят.

Писанието казва: "Всичко, което се случва на онези, които любят Бога, им съдействува за добро." Казвам: "Научете се да

обичате баща си, който седи на едно място; научете се да обичате майка си, която се движи по пътя; научете се да обичате и вашите братя и сестри, които ви разтоварват от вашите мъчнотии и страдания.” Вие имате нужда едни от други. Има същества, които могат да ви помагат. Онези, които донасят благата, са ангелите, а пък онези, които разтоварват благата, са хората, любящите хора. Когато придобиваш радост или се разтоварваш от страданието, това са човешки души. Благодарни на Бога. Благодарни на Бога за онези ангели, които са дошли да ти донесат онова благо. Благодарни и на Бога, който седи на едно място сам и гледа всичко. Той вижда всичкото движение и всичкото разтоварване става под Неговия взор. Когато страдаш, Божието око наблюдава твоята радост. И всичко, каквото придобиваш и каквото вършиш, Божието око го вижда. Той вижда и дали ще можеш да го използваш или не. И да бъдеш готов да възприемеш всяко едно наставление, което ти даде. Не роптай в душата си! Аз не укорявам хората, които роптаят. Но като роптаят, погрешката е в следното: когато размътваш една река, ако се спре течението ѝ, то мътната вода няма къде да отиде и се събират утайки. Това не е умно. Нали като измиеш една паница, изхвърляш водата? Бъдете недоволни, но при това недоволство дъното да се чисти - пусни течението да си върви. И като остане дъното чисто, няма да има защо да роптаеш. Ти роптаеш за калта на дъното. Недоволен си - значи има кал. Почни да бъркаш. Някой път кладеш огън със сурови дърва. Така не се запалва огън. Турете сухи дърва и повече борина. Налейте повече масло, когато готвите, но не един килограм. Колко туряте на едно ядене? Аз ще туря най-малко 300 грама на едно ядене. 300 грама е много хубава мярка. За мене 300 грама струва 5 стотинки. За вас колко струва? В нашия свят лошото масло струва много скъпо, а пък хубавите масла са много евтини. А пък у вас хубавите масла са скъпи, а пък лошите - евтини. С лошо масло да не готвиш! Едва ще туриш няколко капки. Три капки може да туриш. Три капки

много струват. По един милион струва килограмът в нашия свят. Не мислете, че това е една реалност. Има свят, дето злото седи само за украшение. И в съвременния свят, ако се прекара електричество през една жица, която не е отворена, няма да ви причини никаква вреда. Но ако разкъсате жицата, веднага можете да бъдете поразени. Злото е разкъсан кръг. Всякога, когато разкъсваш живота, има удар. Убиеш някой човек. Това е разкъсване на живота. Ражда се някой човек - ти съединяваш кръга.

Разкъсваш своята мисъл - злото идва. Разкъсваш своите чувства - злото идва. Разкъсваш своята воля - злото идва. Дето има разкъсване на каквото и да е, злото се проявява. И щом разкъсаш любовта, злото се проявява. Щом разкъсаш Божията Мъдрост, злото се проявява. Щом разкъсаш Божията Истина - също. Или казано другояче, ако не обичаш - злото идва; ако не мислиш добре - злото идва; ако не постъпваш добре - злото идва. Доброто седи в праведната любов. Обичай така, както Бог изисква! Не искам да ви уча как да обичате. Всеки да обича така, както е научен. Дръжте се о любовта, която майка ви и баща ви са ви предали първоначално. Каквото сте научили отпосле, дръжте го настрана.

И в животните има признателност. Животните знаят как да обичат. При закона на Любовта не питай как да обичаш. Как да обичаме - това е право на Бога! Бог е научил всички хора как да обичат. И като казвам: "Обичайте се", да се обичате така, както Бог ви е научил. И никой да не се меси в любовта на другите! Всеки да обича така, както Бог го е научил. Няма по-хубаво от това. И майката оставете да отгледа детето, както тя знае. И птичката да отгледа птиченцата така, както тя знае. И човек може да отгледа птичката, но птичката знае много по-добре. Не вземайте мястото на птичката. Оставете ума да отгледа своите мисли, оставете сърцето да отгледа своите чувства и оставете волята да отгледа своите постъпки. Някой път казваш: "Това не е направено добре." Някой път имаш нещастие: охлузен е пръстът ти - умът те е избавил от голямо нещастие - има само

малко одраскване. Ако дойде някое малко страдание и ако не беше се намесил Бог да те защити, щеше да пострадаш много. Куршум те одраскал. Ти благодари, че не те е убил. Пазил те е Господ! Във всички неща в живота виждайте хубавата страна. Това е Божественото! А пък ти казваш: "Защо Господ допусна това?" Че ти отиде на бойното поле! Господ не те е пратил там. Ти, като отидеш да примиряваш змиите, които се давят, трябва да бъдеш много внимателен. Ще имаш дебели кожени ръкавици. Като те хапят, кожата ти трябва да бъде дебела. И онези пътешественици, които отиват в Африка, носят дебели обуца. Иначе ще ги ухапе някоя змия и ще умрат.

Та казвам, ръкавици трябва да имате, направени от Истината; на езика си трябва да имате ръкавици от Истината; на очите си, на ушите си трябва да имате ръкавици.

"Добрата молитва"

8. Лекция на Учителя, държана на 22. ноември 1939 г., 5 - 6,30 часа сутринта. София. Изгрев.

Тихо, студено, облачно време; през нощта прехвърча сняг.

БОЖЕСТВЕНАТА ТОПЛИНА

"Добрата молитва"

"Духът Божий"

"Махар Бену Аба"

Пишете на тема: "Моята любима дума". Всеки си има своя любима дума. Нека да пише върху нея. В какво се състои знанието на човека? Да знае човек да се товари и да се разтоварва. Вие искате да знаете. Всяка една дума има своята тежест. Някои думи са много леки, а някои - много тежки. Макар и материално да не може да се тегли, думата си има тежест.

Някой може да каже по един въпрос: "Аз това го зная." Направи го! Кой бяха условията, при които българинът създаде думата "истина"? Българинът, като дойде на земята, тури на истината особено име. Англичанинът, като дойде, тури на истината друго име; турчинът друго; германецът друго; русинът друго и пр. Защо туриха все различни имена? Защото разбиранията им за истината не са едни и същи. Като се дойде до любовта - пак се различават. Българинът и англичанинът в любовта си приличат в известна степен. В произношението се различават до известна степен. Кой са прави, българите или англичаните? Българинът се учудва като произнася думата любов: "Люю!" Българинът, като я произнася, не я разбира и се учудва, а пък англичанинът казва: "Лъв". Той е много практичен. Той казва: "Лъв дъ мъни" ("обичай парите"), понеже, като имаш пари, всичко ти върви, а като нямаш, не ти върви. Англичанинът даже казва: "Тайм из мани" ("времето е пари"). Има много работи у тях. Един англичанин се хваща на бас с един американец, че ще може да отиде при един милиардер. Но на онзи човек времето му е пари. Всяка минута му коства 5 лири. Англичанинът се хванал на бас с американеца на 500 английски лири. Англичанинът поискал от милиардера среща,

като му писал: "Аз искам 5 минути само. И колкото струва ще платя." Но после казал: "Аз дойдох само да ви видя за 5 минути." Като изтекли петте минути, казал му: "Аз се хванах на бас за 500 английски лири. При вас стоях 5 минути. По 5 лири правят всичко 25 лири. Давам ви ги и останалите са за мене. И моето време е скъпо. Аз не мога да остана за по-дълго време."

И българинът много бърза. Когато има да взема пари, много бърза. Обаче, когато има да дава, закъснява всякога. Ще му се случи нещо и все ще закъснее. От какво зависи закъснението? У него чувството на страх е развито. И личните му чувства са развити. Страхът и личните му чувства са в борба. И той се бори в себе си. Когато се боите да направите нещо или не, това е от страх. Страхувате се, че може да не е така. Мислите ли, че всички хора, каквото казват, е вярно? Мислите ли, че то е абсолютно вярно? Някой когато казва: "Аз обичам истината", това вярно ли е? Това е относително вярно. Той държи за тая истина, когато тя се отнася до него, когато е в негов интерес, но дето истината не е в негов интерес, той почва да се колебае. А пък той трябва да е безпристрастен, той не трябва да се свързва със своите погрешки и със своите добродетели. Добродетелите на физическото поле са отвън. Той направил едно добро дело - дал 1000 лева за благотворителни цели... Че какво добро е направил? Тези пари не са негови. Единственото нещо, което е направил, е, че ги е дал. Но те не са негови. Или дал един килограм жито някому, но това жито не е негово. Светлината, слънцето, влагата и пр. са работили, за да стане това жито. А той казва, че е негово житото. Или ти казваш: "Аз това го зная." Но ти го знаещ, понеже други хора са работили. Ти казваш: "Аз зная Библията." Знаещ, но тази Библия ти не си я писал. И казваш: "Еди кой си пророк така е казал." Какво са казали пророците? Пророците са предrekli някои работи за техните времена. И отчасти за сегашните времена. Скоро дойде една госпожа при мене и се оплаква. Доста благородна госпожа. Оплаква се от външния живот, че много лоши са станали

хората. Всъщност хората днес не са по-лоши, отколкото едно време. Но едно време злото беше скрито вътре, а пък сега се е проявило. В това е разликата. Щом е змийско яйцето, от него не може да излезе светия. Това е един скрит грешник вътре в яйцето. Само го излюпи и ще видиш какво се крие. Трябва да се развиват заложибите на човека - заложибите, които са вложени от Бога. И ние не трябва да изпадаме в онази погрешка: често българските патици и кокошки мътят и чужди яйца. Често турят под кокошката да мъти смесени яйца - на патки, пуйки и кокошки. И като се излюпят пилетата, кокошката ще води този народ. Като дойде до реката, всичките малки патици и гъски отиват във водата, а пък кокошката се чуди с тези свои деца. Отде се взе в тях този характер да тичат към водата. Аз съм наблюдавал: и си мисли горката, че малките ще се удавят. И влиза до колене във водата и клочи. А пък те си играят. И като клочи, клочи, излиза навън. И те излизат навън. И пак ги поведе. И като намерят пак река, пак влизат. Тя не знае защо ги е измътила. Но тя не е виновна. Няма никой виновен. Българинът обича да прави такива опити. И много хубаво, че ги прави. Тази кокошка, макар че не са нейни тези деца, пак ги обича, съзнание има кокошката! Тя казва: "Тези деца са своенравни!" Убеждава ги да излязат от водата и по суша да ходят.

По някой път и ние като тази квачка не разбираме нашите мисли и желания. Те влезнат във водата и ние клочим, да не се изгубят. А пък то, нищо лошо няма да стане с тях.

Ние се установяваме върху известни възгледи, но тези възгледи не са сегашни възгледи; те са ваши стари възгледи, останали от хиляди години. Например един човек има чувство на достойнство. Всички животни имат това. Едно куче ще си вдигне опашката - има съзнание. И конят, и волът повдигат опашка някой път. Животното, докато си върти опашката, то мисли. Като престане да върти, не мисли. Опашката е един стимул за неговия ум. И природата го е накарала да маха опашката. Понеже животните в тяхното благуване едно време,

са били големи аристократи: не са орали, на училище не са ходили... Ще седнат под някоя круша. Не са си мърдали тогава опашките. Но понеже са спали повече, отколкото трябва, природата ги е заставила да мислят. И тогава са се явили хапливите мухи. И волът удря веднъж с опашката, дважд, трижд - така с хиляди години.

И вие може да правите един опит, за да видите доколко мухите разбират от езика на волските опашки. Вие ги гоните с кърпа, а те не искат да знаят. Но засвирийте ли с волската опашка, всички мухи излизат навън. От звука на тези косми мухата разбира. Мухата е доста умна и музикална. Вие мислите някой път, че мухите са глупави. Много умни са те!

Аз правя едно уподобление. Една муха е като един инструмент. Нали едно радио ви говори, но зад радиото седи една разумност. Колкото радиото е по-добро, толкова разумността е по-мощна. Колкото радиото е по-слабо, толкова разумността, която седи зад него, не е толкоз напреднала. Ако вие сте умен човек, разумността е зад вас. Ако не сте умен, ако хората не са умни, това показва, че разумността не е в тях.

Писанието казва: "Ще вложи духа си." Та сега, разумността, която хората имат, е външна. Някой път хората вършат хубави работи, а някой път не вършат хубави работи. Нямаат еднакво разположение всякога. Който и да е от вас, може да види колко самообладание има. Да накараме 10 души да му кажат по една обидна дума. Но да не трепне окото! За да не му трепне окото още като му се говори, той трябва да трансформира думите. Защото една дума не може да бъде лоша. Една дума става лоша само когато турим лош смисъл. Например вземете думата "любов". В българския език тази дума има два смисъла. Изобщо под думата любов българинът разбира нещо приятно. Много материално разбира любовта. Преди няколко време едно младо момиче ми разправи своята опитност. То ми каза: "Когато бях малко дете на 5 години, имах си едно приятелче и двамата си играехме. Обичах го като брат. Като стана по-голям, виждам го,

че постъпките му бяха от друг характер и аз изгубих малко тези чувства. По-напред сърцето ми беше отворено. А пък като го видях мустакат, в погледа му имаше нещо страшно. Не беше погледът му естествен. И почнах да се стеснявам и не можех да си обясня това. Любовта му не беше като в детинството. Неговата любов по-рано беше чиста, а пък после, като порасна, имаше нещо друго в любовта му.” Всеки един от вас има това, което това младо момиче имаше.

Тук, в София, седя в една редица от хора и съм се замислил. Някой до мене се притиска о дясната ми ръка. Слизам от мислите си горе да видя, но не искам да се обърна, а само си извивам погледа, за да видя кой е. Гледам - една млада мома. Щом обърнах поглед към нея, тя веднага си оттегли ръката. Защо, когато бях отдалечен горе, тя се притискаше, а пък щом дойде мисълта ми, тя се оттегли? Какво тълкувание бихте дали? Има две тълкувания. “Господине, аз ви виждах много отвлечен, бяхте се захласнали в пространството, а има и доста апаша. Искях да притисна ръката ви, да ви кажа да не отивате нагоре, могат да ви изчезнат парите.” “Аз се обърнах към нея и ѝ се усмихнах. Казах ѝ в себе си: “Благодаря ви. Аз разбрах.” Тя иска да каже: “Не се отвличайте. Хорските мисли, сърца и воли не са толкоз чисти. И могат да ви окалят.” Аз не изказах твърдо тълкувание. Предполагам, че е така. И после тя се усмихна, но едвам. Това за една десета от секундата. Аз ѝ благодарих за услугата, че е много внимателна. Тя каза: “Извинете тук имаше много голяма навалица. Много ме натискаха и като ме натискаха, аз натиснах вас.” Понеже имаше доста хора, повече от 10-15 души на тази редица. Тя каза: “Не исках да ви натискам. Но като ме притискаха, ви натиснах.” Това е второ тълкувание. Има и трето тълкувание. Аз мисля, че второто тълкувание е по-близо. Казах ѝ: “Бъдете спокойна, аз не се докачам, понеже в света всички сме на тясно. Дошли са тези хора тук, всеки си гледа своя интерес.”

И във всяко отношение в живота ние се притискаме много -

искаме повече, отколкото можем да вземем. Аз се чужда за странния характер на хората. Всеки човек иска от другите хора това, което сам не може да направи.

Някой път някой пее и изведнъж друг кипне и казва: "Не пее хубаво!" Че толкоз знае човекът! Той не е гениален певец. Сега се учи. Или някой свири на пиано и не могат да го търпят. Някой казва: "Гръмна ми главата." Някой път и пианото е разгласено. И казват някои: "Докога ще ни смущават?" Че тези хора ще станат един ден артисти! Тук без пари свири, а пък един ден, когато той свири, един билет ще струва 150 лева. Такива гениални ще бъдат! Защо се безпокоиш? Аз имам едно правило. Когато чуя един да свири лошо, аз го считам това за късмет. Аз събирам тази вълна. И той като пее, аз го записвам. Хубавите песни не ги записвам, но лошите песни си пиша. Имам си един начин - като микрофон е той. Лошите песни ги пиша. И като се върна, ги поправам. И като поправам песента, виждам, че следващият път той пее по-хубаво. Виждам, че законът работи. Като го слушам втори път, изменил се е гласът му. Не да поправяте добрите хора, но като чуете погрешка, поправете я. Като видите погрешката, която се е отпечатала във вашия ум, поправете я. Има погрешки не само в тонове, но някой път в образа, във впечатлението, което сте приели. Какво трябва да правите? Всеки един от вас е справочна книга за невидимия свят. Отдето сте минали, сте записали образите, които сте срещнали. Като вземат тези книги, тези информации от вашия мозък и от вашия слънчев възел, ще ги четат. Като отидете в онзи свят, няма да ви съдят, но ако не си живял добре, ще те турят в едно магаре, тук на земята, да живееш вътре в него. Това е адът. Или пък ще те турят в някой глист или в някой кърт. Някой иска да знае какво нещо е адът. В тези, низшите форми, ще те турят. Нищо няма да ти кажат. И този глист или магарето ще ти бъдат апартамент. Вие ще кажете: "Как така, човек, който е създаден по образ Божий, да стане магаре?" Чудни сте вие. Когато дойде Христос, човек ли възседна или магаре, за да влезе в Ерусалим.

Ако магарето е много низше същество, защо Христос възседна магаре. Защото магарето е много искрено. Дето отиде, не се отрича от своите убеждения. То казва: "Аз си нося магаричината със себе си." Магарето е специалист по водата, по хидрологията. Ако искате хубава вода, качете се на магарето и то ще ви заведе. И дето пие магарето, пийте и вие. Най-после, магарето е много скромно в яденето - не изисква пищна храна. Яде и магарешки тръни, и каквото му дадат. И след като го били дълго време, от бой му се проточили ушите. И досега магарето разсъждава защо го бият.

Аз ще ви приведа следния анекдот. Магарето казва: "Един ден аз направих една погрешка. Дадох си мнението за първата жена..." И вследствие на това то реве и казва: "Не си давайте мнението за никого!" За онова, което Господ е направил, не си давай мнението. Изучавайте го, но не си давайте мнението. Вие си давате мнението сега и казвате: "От мене човек няма да стане. Защо така направих?" А пък Господ казва, че от тебе човек ще стане. Ти казваш: "Аз съм много лош!" Не си лош, само че не знаеш как да мислиш. Ти не знаеш кои са лоши работи и кои добри. Ти мислиш, че един човек, който ти дава пари, е добър, а пък, който взема пари, е лош. Наполовина вярно е това. Житото дава живот на нас; от гледището на житото тогава би могло да се каже, че нашата постъпка е лоша. Не, тази постъпка е добра. Това жито трябва да се жертвува, за да се повдигне. И заради жертвата, която житото прави заради нас, ние обичаме житото повече, отколкото другите растения. Ако правим жертва в света, това си има свой смисъл, не е напразно.

Всяка една добра мисъл, всяко добро чувство, всяка добра постъпка, колко и да е малка, макар и никой да не я е видял, тази постъпка е за добро. Не съжaliaвайте, че това нещо се е случило с вас. Каквото и да се е случило, в края на краищата то ще бъде за добро. Ние съжaliaваме сега за падането на първия човек, за първата жена. Че ако те не бяха паднали, Христос не

щеше да дойде и ние не щяхме да знаем за тази Любов, която Бог показва към нас. Този живот щеше да бъде запечатана книга за нас. Тогава щяхме да се намерим в положението на Йоана. В Откровението има разказ за книгата, запечатана със 7 печата. Йоан плакал, като видял, че няма кой да отвори книгата. И агнето отворило книгата. Следователно страданието става подтик, за да се разкрие онова, което Бог е предназначил за нас. Сега сте дошли и в бъдеще ще дойдете при по-добри условия. Тези условия ще се подобряват. Вие ще се спънете, като кажете: "Следующият път като дойда, аз какъв ще бъда?" Вие като дойдохте, не помнете своето минало. Защото, ако сте били много лош или много добър, ще се спънете. Човек трябва да не се тревожи за стария живот и да се радва на новия живот, който Бог му е дал. Жертвата, която прави за другите хора, да я прави на радо сърце. Като правиш едно добро, не чакай възнаграждение. Възнаграждението ще бъде любовта, която ще бъде за тебе, ще се прояви към тебе. Ако ти вършиш Волята Божия както трябва, то всички хора ще те обичат. Ако сега не те обичат и не можеш да ги обичаш, ако жертвуваши всичко за Господа, то онова, което искаш, ще стане. Ако най-първо стане Волята Божия, ако най-първо направиш Волята Божия, то ще стане и това, което и ти искаш. Вие искате най-първо да бъдете щастливи. Най-първо ще станете нещастни и после щастливи. А ако станете първо щастливи, после иде нещастieto. И Господ те пита: "Кое искаш по-напред: щастieto или нещастieto?" Щастieto е свързано с богатството на земята, а нещастieto със сиромашията. Обаче земното богатство е свързано с духовното нещастие. А земното нещастие е свързано с духовното богатство. Ако сте богат на земята, ще бъдете сиромаш на небето; и ако сте сиромаш на земята, ще бъдете богат на небето. Вие искате да бъдете богати и тук, и горе, но това го няма. Трябва да преминете и двата свята. Трябва да преминете през човешкия свят, който започва добре и свършва зле. Трябва да преминете през ангелския свят, който започва зле и свършва добре; трябва

да преминете и през Божествения свят, който започва добре и свършва добре.

Като говорим за Божествената любов, аз разбирам Божественият свят. В Божествения свят ще започнем добре и ще свършим добре. Но ако не носиш любовта, тогава има две възможности. Не критикувам, но трябва да знаете, че ще дойде по-рано щастieto, а после - нещастieto. Това е човешкият свят. Така завършват хората, ако живеят човешкия живот. И там, дето завършват хората, там ангелите започват. Там, дето сърцето започва добре и свършва зле, от там умът започва работа и свършва добре. Умът трябва да дойде на помощ на сърцето. И най-после ще дойде разумният живот във вас, когато ще започнете добре и ще свършите добре.

Ти казваш: "Защо е така?" Как трябва да бъде? Твоето щастие е нещастие за другите. И твоето нещастие е щастие за другите. Следователно ти трябва да станеш нещастен, за да станат другите щастливи. И ти трябва да станеш щастлив, за да станат другите нещастни. Сменят се нещата.

Или да ви представя другоаче въпроса. Вие разбирате нещастieto като нещо много лошо. Допуснете, че имате едно шише. Пътували сте 24 часа и се приближавате до един извор, а носите известно количество вода във вашето шише. Дойде един господин и излива водата от шишето ви и казва: "Тази вода не я пийте." Това е нещастие. "Като дойдете до този извор, ще налесте най-хубавата вода" - казва той.

Та казвам, всяко нещастие в света подразбира едно благо. Когато дойдат тези нещастни минути в живота, те са признак на едно благо, което Бог разкрива в света. Онова нещастие, което Христос имаше в света, беше едно предзнаменование, че Бог разкрива пътя, по който може да се изправи човек - пътят на спасението.

Бог, невидимият свят работи за голямото постижение, което всеки един от вас иска. Със сърцето си вие сте свързани с хората, с ума си сте свързани с ангелите, а пък с вашата душа,

сте свързани с Бога. Душата е излязла от Бога. Бог е вдъхнал в човека и той е станал жива душа. Направил го е по образ и подобие Свое. И това, което Бог е вложил в човека, Бог го обича. Той обича тази Истина, която е вложил във вас. Тази истина седи във вас. Бог ви е дал един отличен ум, отлично сърце и отлична душа. Умът и сърцето са дрехи на душата - външното, а пък същественото е душата - диханието, което е излязло от Бога. Трябва да имате отличен ум и сърце, за да помагат на душата ви. А пък онова, което умът и сърцето придобиват, това благо в бъдеще ще носи вашето благословение.

Не се обезсърчавайте в живота. Настоявайте за онова, което желаете, докато се реализират вашите молитви. Ще учиш един език, докато го научиш хубаво. Като започнеш един предмет, ще го заучаваш добре, докато го завършиш добре.

Казват за някого: "Той е религиозен." В какво седи религиозността на хората? Религиозността на хората е в тяхната вяра. Като имаш един приятел, ти трябва да му вярваш. И вярата има сила в себе си. В каквото вярваш, става. Ако вярваш, че ще заболееш - ще заболееш. Ако вярваш, че ще оздравееш - ще оздравееш. Ако вярваш, че сиромаш ще станеш - такъв ще станеш. Ако вярваш, че богат ще станеш - такъв ще станеш. В каквото вярваш - ще станеш. Изучавайте това. Вашата вяра ви носи нещастие: вие казвате, че ще станете болен и ставате. Употребявайте вярата в положителен смисъл. Някои от вас ги боли гърлото. На какво се дължи болката в гърлото? Температурата се е повишила с един градус? Имали сте 37 градуса в гърлото, а пък сега имате 38 градуса. От един градус температура ли ще се плашите? Казвате: "Какво стана?" Какво ще стане? Ще стане това - един градус топлина. Ще викаш лекар да ти прегледа гърлото. Този човек се е молил на Бога. Той има жена и деца. Като платиш сто лева, това е благодеяние. После, като те боли гърлото, пак ще викаш лекар. Като мине просяк, не му даваш 50 стотинки. А пък, като те заболи гърлото, даваш сто

лева. Аз мисля, че вие не сте от тези.

В невидимия свят са много възискателни. Те не искат да критикуват. Не си дават мнението. Но ако имате един дефект в очите или на ръцете, или на краката, няма да ви присмат в невидимия свят. Ще влезете в онзи свят без дефекти. Като отивате в онзи свят, няма да имате кал под ноктите. После ръката ви не трябва да бъде много суха: това показва, че сте много скържав. Тя не трябва да бъде и много влажна, нито много топла, нито много студена.

В онзи свят има три градуса: първият градус е Божествената топлина. Вторият градус е духовната топлина. Третият градус е човешката топлина. "37 градуса" - казваме ние. 3 е човешко число, а пък 7 е Божествено число. Ако имаш 3 градуса топлина, държиш нещата за себе си. Ако туриш два градуса, топлината ще почне да излиза навънка, ще изтече. А пък ако имаш един градус топлина, тази топлина като светлина ще огрява навсякъде и всички хора ще се ползват от твоята топлина. Ако има тук един човек с един градус топлина, то цяла София ще се отоплява. Няма да ви трябва въглища. Бих желал да имаше тук един човек с един градус топлина, и аз щях да се ползвам (под един градус символично тук разбирам енергиите на Божествения свят, под два градуса символично разбирам енергиите на духовния свят, а под три градуса разбирам обикновената човешка енергия). Ако имаше един човек с един градус топлина, парите на въглища щяха да станат и всичко тогава щеше да бъде даром. При тази Божествена топлина, каквото мислиш и чувствуваш, ще стане. Когато човек притежава един градус Божествена топлина, той притежава и ангелската, и човешката топлина. Тогава човек е разбрал Божиите пътища.

Та казвам сега, ще имате един градус топлина в ума си, два градуса топлина в сърцето си и три градуса топлина в тялото. Един градус във вашите мисли; два градуса - във вашите чувства и три градуса - във вашите постъпки. И тогава

практически ще кажем: щом си готов за какъв да е подвиг в света, тогава имаш един градус. Щом се раздвоиш на две и казваш: "Само на добрите хора трябва да се помага" - ти имаш два градуса, а пък като кажеш: "Само на своите хора човек трябва да помага" - то е третият градус. И то е хубаво. Че ако майката не помага на децата си, какво би станало? Благодарение на трите градуса са се образували семействата, обществото и държавата.

Но казвам: Божественият свят, ангелският свят и човешкият свят са свързани - трябва да има една взаимност между тези топлини в човека.

Тези, новите мисли, трябва да ги имате, за да ви бъдат на помощ. Сега всеки може да ви изкара из релсите: децата ви, приятелите ви, една малка болест в гърлото или в очите и пр.

Мислете върху Божествената топлина; мислете върху Божествения ум; мислете върху този ум, който се проявява чрез ангелите, чрез светиите, чрез хората в света. Дръжте в ума си добрите хора в света. Не мислете, че всички хора са лоши, че няма добри хора. Не съжалявайте, че не сте ги намерили още. Трябва да ги намерите! И да ги обичате. Те ви познават, но вие не ги познавате още.

Да попеем сега малко ("Сила жива"). Като ви казвам да бъдете добри цигулари, не казвам, че изведнъж ще станете виртуози, но всеки от вас може да свири. Аз ви проповядвам едно: постоянно пейте! Ако няма друго, имайте си поне една пищялка или даже един тъпан. Можеш-неможеш, пей! (Всички изпяхме "Сила жива".) Аз не съм за външната музика. Всеки един от вас трябва да пее. Защото като пееш, ще мислиш. Човешкото сърце не може да се поправи без музика. Казано е: пейте и възпявайте Бога в сърцето си. Ако не можеш да пееш сам, повикай някого и му плати да пее. После, всеки да вземе една песен, да я разучи хубаво и да я пее във вярната интонация, да спазва времето, ритъма и пр. После, да разбира какво е съдържанието вътре.

Да кажем, да ви дам тези думи за пеене:

“Смели бяха мислите на душата,

Смели бяха нейните стремежи.

Смели бяха нейните постъпки.”

Каква песен бихте направили от тези думи? И ако вие не можете да направите, има музиканти в невидимия свят, които ще направят. Съвременният свят се нуждае от музика. В бъдеще няма да критикуваш. В бъдеще, когато намислиш да критикуваш някого, ще му изпееш една песен. Изпейте “Махар Бену” с интонация, с ритъм. Като пеехте сега песента, забелязах една малка дисхармония в обертоните. Няма отзвук. (Учителят изпя само двете думи “Махар Бену”. После свири и всички изпяха “Тъги, скърби вдигай, слагай”. Изсвири и идилията, а след това една нова мелодия със следния текст “Смел беше пътят, който душата беше подела”).

Това е в ритъма на дарбите, които са скрити във вас. Не се обезсърчавайте, но всеки да пее. Ние седим и казваме: “Това е невъзможно.” Певците нека бъдат вдъхновени. Чрез добрите певци Бог изпраща своите дарби. Всеки певец е едно благо. И всички един ден трябва да пеете. (Учителят изпя: “Смел беше пътят, който душата беше подела”.) Всеки един от вас трябва да бъде смел в пътя си! Не трябва да се обезсърчава. Нека да лойдат мъчнотии, но ние трябва да се издигаме над тях. Щом сме в морето, това море може да се развълнува, но ние трябва да бъдем над водата, отгоре. Ние трябва да заповядваме на водата. Ние искаме това море да не се вълнува. Но тогава няма да има и вода! А пък по-добре е да има вода и да се вълнува. Ние казваме някой път: “Да не се вълнува въздухът.” Но тогаз няма да има и въздух! А по-добре е да има въздух и да се вълнува.

Та радвайте се на мъчнотиите, които ви се изпращат. Мислите ли, че Господ няма мъчнотии с вас? Той има такива мъчнотии, които не можем да си представим. Той има работа със същества така упорити, своенравни, че Той трябва да ги

търпи. Сега трябва да носим това търпение и в нас. Някой път ние не можем да търпим. Някой човек става нервен и сам не може да търпи и себе си. Нервен е, че не може да се проявява. Някой, когато заболее, казва на другите: вие били ли сте в моето положение? Ако хиляди пищялки пищят, а ти говориш, какво ще се чуе? Какво трябва да правиш? Купи си една пищялка. И ти пищи с тях. Като престанат да пищят, тогаз говори. А пък щом пищят, не говори.

Всички чакате силата да дойде отгоре. Но силата “отгоре” е от ума. Тя е отвътре. Тя ще дойде от ума, ще влезе в сърцето и в тялото. И тогава ще се прояви навън. Не спъвайте Божественото. Божественото всеки ден ви подбужда. Вие, дете сте дошли тук, то е Божественото във вас, което ви е довело.

Сега сте дошли тук. Всеки един от вас има известни идеи. Някои неща могат да съвпадат с неговата идея, а пък някои неща ни най-малко не съвпадат. В Божествения свят всичко, каквото става, е божествено. Така гледат горе. От мое гледище е така. Божественото като минава през моя ум, той се подобрява. Божественият живот, като мине през ума ви, ще го уреди; като мине през сърцето ви, ще го уреди, и като мине през тялото ви, също ще го уреди. Та трябва да дадем свобода на ума си, сърцето си и тялото си. Казано е: “Вие сте храм на Бога.” Но, за да бъдем храм на Бога, тялото, умът и сърцето трябва да бъдат свободни. Та оставете тялото си свободно. Не съжалявайте за нищо. Не гледайте на сегашното положение като на постоянно. Ония заложби, които имате, един ден ще се проявят. Вземете онова, малкото дете, 10-15 годишното. То може да стане отличен цигулар, отличен поет, философ, архитект и какво ли не. Та тези възможности, които са скрити във вашата душа, молете се да се разкрият, давайте им ход.

Светът е предметно учение. Трябва да го разбирате това предметно учение. Много мъчно е да се разбере защо се случват някои работи.

Пейте сега. Простудил се някой... Нека да пее! Всеки ден

пейте по три часа. Боли те крака, стомахът и пр. Употреби музиката като сила. Не да слушат другите, а ти да се слушаш. Пей, за да дойдеш в съприкосновение, в хармония с всички хора, които пеят. Тогава ще има здраве. Там, дето има музика, има здраве. Там, дето няма музика, няма здраве.

"Отче наш".

9. Лекция на Учителя, държана на 29. ноември 1939 г., 5 - 6,30 часа сутринта. София. Изгрев.

Тихо и хладно време, звездно небе.

ТЪРСЕНЕ НА ИЗГУБЕНАТА ДУМА

"Отче наш"

Мислете малко по-правилно. Любимата дума е тази, която седи в ума ви. Любимата дума е тази, която седи в живота. Тя е най-силната дума в човешкия живот. Вие казвате думи, които не са силни. Така не се разсъждава. Любимата дума е силна. Тя е много силна дума! Детето казва най-първо любимата дума "мама". Не казва "Господи". Не казва "Господи Боже мой". Не казва "Драган", "Петко", "хляб". Те идат после. Втората любима дума коя е? Три думи има най-силни. Всички хора са ги все изгубили тези любими думи. Ние се намираме в едно положение неопределено. Например имаме толкоз езици, но с кой език Господ създаде света? Създаде ли Господ света с тези езици, които сега говорим? Той създаде света с един език, който едва сега ще почнем да учим. Ние да се радваме, че светът е създаден! Та всеки един от вас, като седи, той мисли, че знае. Не е лошо да мисли човек, че знае. Например знаеш да ядеш. Това е изкуство. Ти се радвай, че знаеш да ядеш. Няма същество, което да не знае да яде. После, радвай се, че знаеш да ходиш, да се движиш. Ходенето е наука. Не е така проста работа да ходиш, да гледаш, да слушаш, да миришеш, да говориш с устата си. То е цяло изкуство. Ти казваш: "Имам едни уста и аз не зная защо." Едни уста имаш, за да ядеш. Но ти не знаеш коя е подбудителната причина, за да ядеш.

Вие искате да постигнете нещо. Представете си един затворник, осъден на 20 години, с окови на краката. Той може да има желание да свири там. Кой ще му даде инструмент да свири в затвора? Или в затвора иска да учи пиано. Ще му дадат ли пиано там? Той е осъден на каторга. Та казвам: лошите условия, в които се намирате, са едно неестествено положение в живота. Вие мислите, че това положение, в което се намирате, е

естествено. То е самозаблуждение.

Ние се намираме в едно положение, от което трябва да излезем навън. Значи, от един неорганизиран свят трябва да излезем в един организиран свят. Под думата "организиран свят" разбирам свят, който е уреден. Сега искаш едно, не става. Искаш друго, не става. Забъркано е всичко. И казваш: "Не зная какво да мисля." Там е изкуството! За какво трябва да мислиш? Ще седнеш, ще мислиш само за хляба. Не е лош хлябът. Ядеш хляб, но трябва още, друго. После казваш: "Спи ми се." Хубаво. Спиш. Събудиш се и казваш: "Събудих се." Ти казваш: "Тези работи ги зная. Аз имам висок идеал." Какъв е той? "Да отида в онзи свят." Че този свят, в който си, какъв е? Ние мислим, разсъждаваме и казваме: "Бог създаде света." Хубаво, Бог създаде този свят, а пък ти си недоволен, че живееш и искаш да отидеш в някой друг свят. Както онзи българин, който видял едно пиано и казал: "Я ми дайте един кавал - на това кой ще свири!... Това не прилича на нищо - само да се движат ръцете по него, така не се свири." Българинът знае на кавал, на пиано не знае. Та всеки един от вас има по един кавал - на кавал можете да свирите. Хубаво е. Но с български кавал всички сложни песни не могат да се свирят. Аз слушам често да казват: "Гениална е българската музика." Един музикант, който не разбира нищо от музика, може да говори така. В българската музика има прескачане, завиване. Ти казваш: "Гениална е." Гениална, но това още не е музика. Ако беше музика, българинът щеше да бъде досега някъде. Но той с тази музика седи на едно място. Или вземете класическите песни у българина. В тях той се окайва. (Учителят пее протяжна народна песен.) Ще дойде сега един музикант, който обработва тези песни. Той е гениален, че от това изкарва нещо. Като слушаш българска песен една седмица, след една седмица трябва да слушаш друга. Шлагерите, дето ги има, това са като българските "тири, тири..." Хубаво е, но това е начало на музиката. Това са само няколко тона. И преплитане на тоновете - напред и назад. Силата седи в

тоновете, които са извън времето. Няколко тона, често 10, трябва да има извън времето. Мъчно може да ги вземеш. Някой виртуоз трябва да ги вземе. Ти казваш: “Ние не го разбираме това.” Хубаво, да живеете разбирате ли? Ти се тревожиш, че нямаш хляб да ядеш. И че хамбарът ти не е пълен. Или пък че нямаш хамбар, че не си здрав, че другите хора са по-учени, по-богати - имали къща, дрехи, обувца и пр. Какво има да се тревожи комарът: “Откъде накъде Господ да даде на слона такова голямо тяло, а пък на мене - малко?” И отива да воюва със слона и казва: “Какво си се напъчил? Ти имаш един хобот и аз имам един хобот.” Но като го чалне с опашката, комарът отскочи. Комарът ще му каже, че не знаел как да постъпва с него. А комарът като хапе слона, постъпва ли хубаво?

Слабият и силният как трябва да постъпват? Слабият трябва ли да се бие? Какво се подразбира под борба? Кои се борят? Тези, които са горе-долу с равни сили - за да се покаже кой е по-силен в борбата. Онзи, който е по-силен, той има нещо повече в себе си. Ти ще кажеш: “Той е лош човек.” Лошавината е една идея, едно понятие. Ти казваш: “Той е добър човек” или “Той е лош човек”. Но какво разбираш ти под думата “лош човек”?

Под “лош човек” аз разбирам студен човек, нищо повече. Човек, който има 10-15 градуса под нулата. Като отидеш при него, смрази те. Като отидеш при един лош човек, не можеш да мислиш за нищо. За мене лошият човек е една свещ, която не гори. А пък добър човек е онзи, който е топъл. Вие сега разбирате другояче. Вие казвате: “Аз съм хладнокръвен”. Ти не можеш да бъдеш добър без топлина, нищо повече. Щом нямаш топлина, ти не си добър човек. Сега аз не говоря за горенето. Аз говоря за онази топлина, която носи живота в себе си. Казано е в Писанието: “Това е живот вечен, да позная Тебе Единнаго Истиннаго Бога.” Ти казваш: “Аз искам да бъда добър човек.” Но ти не знаеш, защо искаш да бъдеш такъв. Ти, ако не си добър, няма да имаш топлина, а пък, щом нямаш топлина, няма

да имаш и никакъв успех в живота. Ти ще бъдеш болен, умът ти ще бъде смутен, сърцето ти ще бъде смутено, тялото ти - слабо; ще започнеш една работа и няма да я свършиш; ще започнеш втора, трета - и няма да ги свършиш и т.н.

Казваш: "Да имам вяра!" Какво разбирате под вяра? Вярата е вече един организиран свят. Надеждата пак е един организиран свят. Любовта в Божествения свят е организиран свят. Тези светове трябва да се изучават.

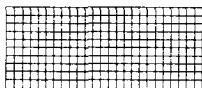
Ти се плашиш някой път и казваш: "Аз не искам да го обичам." Ти не знаеш как да постъпваш. Най-първо ти не си фактор да обичаш. Ти казваш: "Аз го мразя". Може да го мразиш, но да го обичаш, то не е твоя работа. Вие се ангажирате с работа, която не е ваша, а пък туряте настрана работата, която е ваша. Да обичаш, това не е ваша работа, това е работа на Бога. Следователно, като кажеш "обичам", трябва да разбираш: "Каквото Господ работи и аз работя." Като мине Божията любов през мене, то не е нещо, на което аз мога да се противя. Има нещо, на което човек не може да се противи. Това е Любовта. Няма същество, което може да се противи на Любовта. Това е невъзможно. Някой може да каже за някого: "Аз не искам да го обичам." Това са празни работи. Това са ваши заблуждения. Да обичаш е Божия работа. Ти ще се подчиниш на Божия Закон. Ти казваш: "Аз съм свободен да обичам или да не обичам." Любовта носи свободата! Свободата излиза от Любовта! Като дойде Любовта, тогава идва свободата. Любовта носи и знание. Ти казваш: "Аз зная тази работа". Ти без любов нищо не можеш да знаеш. Ако вие бихте имали любов, вие не щяхте да бъдете стари. Главите ви не щяха да бъдат побелели. И после, не щяхте да имате бръчки, неразположения и пр. Ако имахте любов, не щяхте да имате болести. Някои страдате от ставен ревматизъм; на други храносмилането не става както трябва; някои имате гърдобол, други кръстобол, ушебол, очебол, устобол, нособол и пр. Вие кашляте сега. Защо? Малко топлина имате! И вследствие на

това каналите, които имате и които Бог е направил да пазят организма - тези канали изстиват и се затварят. И тогаз бактериите падат в гърлото и дробовете ги изхвърлят навън. Защото иначе ще се запушат дихателните органи. Тогава къде сте ходили вие вечерно време? За да се простудите, къде сте ходили? Човек, който се простудява, умът му е някъде. Ако умът ви присъства, никога няма да се простудите. За мен е невъзможно човек да се простуди. Невъзможно е да се простуди в една топла стая. Ако изстине стаята, ако тя премине от едно състояние в друго, можеш да се простудиш. Ако едно нажежено желязо го изкараш навън от центъра на нажежаването, то изстива, но има неща в света, които не изстиват, които носят своята топлина отвътре.

Та казвам сега, първото нещо е да се учите да пазите своята топлина. Толкова години аз ви говоря! Ти не можеш да пазиш своята топлина без любовта. Трябва да поддържате идеите на любовта. Трябва да знаеш, че Любовта е великият творчески принцип. Всичко в света е създадено чрез Любовта! Не искайте да разбирате нещата, че тогава да им вярвате. Вие вярвате в неща, които не разбирате. Защото разбирането е един процес на движение.

Учителят пише на дъската следното: ~~~~~ ЗНАНИЕ
Можете ли да прочетете първото, което съм написал? Второто може да го прочетете. Второто - това е вече един организиран свят. Какво означава "знание"? Знанието е един човек, който знае да сее жито на нивата. Буквата "З" в началото показва, че ти си земеделец. Буквата "И" показва, че ти си човек, който знае да примирява противоречията. Значи, уреждаш пътя - пътищата в твоя живот са уредени. Буквата "А" показва, че знаеш да вървяш животните и да ореш. "И" показва, че знаеш по кой път да вървиш. Буквата "Е" показва, че знаеш да използваш всяко нещо разумно. Знаеш да ядеш, да свириш... Ти казваш: "Аз зная нещата". Това е плетене. Знанието - това е плат. Ако речете да го оплетете, то е много сложна работа. Това е основата. Тук

имате един стан, имате кросно. Тук имате жички. Това е елементарно тъкане. Но отдолу има крака. После има нищелки, има и едно бърдо. Като ги натиснат, отваря се една уста, една совалка се движи. Отдолу с крака натискат. Ти казваш: "Изплете се." Тъчат се тези жички...

Сега в живота трябва да се тъче. Ние трябва да мислим. Мисълта е тъкане. Ако ти не мислиш правилно, този плат няма да е направен хубаво. Следователно, ако тази основа не е турена хубаво, тя ще се скъса и един ден ти ще пострадаш.

Та първото нещо, което трябва да турите в живота си, е следното: на вас ви трябва топлина. Без топлина нещата се свиват. Без топлина нещата стават инертни. Всички болести идват оттам. Явява се някой път една топлина, но тя е чрез триене. И при нея се ражда възпаление. Направете простия опит. Сутринта ти се простудиш и имаш възпаление. Ходил си и си се простудил. При възпалението отвън е топло, а пък отвътре е студено. Вътре в организма има 4-5 градуса понижение на температурата, студ има и на това отгоре хората вземат, че турят студени компреси! А пък то трябва да вземете топли, горещи компреси и да ги туряте на подутото място. И почва да ви става приятно - понеже студът вътре се разтопява, а външната топлина се премахва. После отвън става студено, а вътре - топло. Добре е отвътре да бъде малко по-топло, а отвън хладно. При простуда и възпаление ти отвътре се простудяващ, а отвън става възпалението. Вие ще кажете само някои външни причини. Ще кажеш: "Аз не ядох хубава храна" и пр.

Най-първо се разболяващ, защото нямаш знание. Ти се разболяващ, защото нямаш свобода. Та първото нещо, основата е: щом дойде болезненото състояние, тури малко повече любов. Нищо повече! Аз я меря любовта. Трябва да си имате по един термометър. Ако вие имате любов, това ще се познае по термометъра. Да ви приведа един пример, който аз знам. Един мъж бил груб, биел жена си. Бие жена си, защото тя не е топла,

защото е студена. И я удря, за да се стопли. Той казва, тя има един упорит характер. Това е според него, от гледището на мъжа. Тя не е упорита. Тя е такава, каквато си е. Но той от свое гледище мисли, че ще я стопли, като я бие. Като бие жена си, влиза в стаята една млада мома, красива, магнетична. Като я гледа, той се захласва. Жена му скочи и казва: “Защо се захласна в нея.” Той ѝ казва: “Благодари, че се захласнах, защото иначе пак щях да те бия.” Топлият човек не можеш да го биеш, а студеният - можеш. Ти никога не можеш да биеш един човек, който те обича. Невъзможно е. Ако речеш само да го биеш, ще изчезне всичко от тебе.

Аз не искам да се самоосъждате. Ти казваш: “Аз съм лош човек.” Значи - студен човек. Какво ти трябва? Топлина, нищо повече. Топлина! На теб ти се дава топлина, но на тази топлина ти трябва да отговориш с топлина. Сутринта, като станеш, трябва да видиш великото на Бога; благата, които Бог ти е дал. Аз съм привеждал един пример, който рядко се случва. Между вас аз не знам някой мъж, който да е бил жена си. Това са изключения. Що е думата “бит”? Какво значи на български “бит”? Казват: “Какъв е техният бит?”, значи питат как живеят? Мъжът си туря ръката върху жената и казва: “Какъв е твоят бит?” И тя казва: “Аз съм от тебе бита!” Значи - от твоя бит излязах, от тебе съм излязла. Че естествено това, което обичаш, можеш да го биеш. Ти не можеш да биеш някого, докато не го обичаш. И всякога, когато един мъж бие жена си, после се извинява.

Та казвам, необходима е топлина. Музиката е един велик Божествен метод, чрез който се внася топлина във всички мозъчни центрове. Ти не можеш да събудиш своята воля без песен. Ти не можеш да събудиш любовта без песен. Любовта ти не може да се яви без песен. Аз считам говора за музика. Говорът е толкова деликатен, че се изисква едно много фино ухо, за да долавя музиката в него. Като ти говори един човек, то е цяла музика. Когато Бог е изговорил първата дума, всички същества са оживели в цялата Вселена. Този свят е създаден

чрез музика. Но ние не разбираме този свят такъв, какъвто е. Ако дойде на някое място, дето вятърът е много силен, човек още не може да долови музиката, която е скрита във вятъра. Все още не можете да възприемете онази дълбока музика в природата.

Първото нещо в света е: ще организирате вашата топлина. Сърцето ви да е топло. Или, другояче казано, ще се стремите всякога да изхвърляте навън от сърцето си недоволството и да бъдете доволни. Бъдете доволни, че сте на земята. Вие мислите ли каква привилегия имате: турили са ви в този параход и са ви пратили да се разхождате във Вселената без пари, без да плащате. Това е една екскурзия! При тая екскурзия вие имате всички удобства, имате какво да гледате наоколо. Срещате разни хора, разни буболечки и растения. Има какво да учите. Те са все написани книги. Я вижте учените колко книги са написали за звездите! С какви телескопи те ги гледат! После, по земята се движат тренове, параходи, фабриките работят... Вие казвате: "Това не ми е необходимо, онова не ми е необходимо..."

Кое е необходимо сега? Любовта е необходима. Тя е *изгубената дума*!. Трябва да произнасяте думата "любов". Ако можете да произнесете както трябва думата "любов", бедният ще забогатее, болният ще оздравее, слабият ще стане силен, невежият ще стане учен. Не изведнъж, постепенно ще се променят те. Постепенно в човека ще стане една промяна. Вземете онова, желязното колело, което се върти бързо. Турите на колелото едно дебело дърво, стогодишно, и дървото се прерязва от зъбците на колелото. Но като минава това колело, знаете ли каква топлина се образува! Защо секат тези дървета? Те ти казват: "Ако ти растеш само на дебелина, така ще те режат!" Ако растеш като дървото и разбираш живота като това дърво, така ще те режат! Ти виждаш някой каменар, че чука камъка. И казваш: "Какво трошиш този камък?" Предметно учение е това. Ако ти си като камък, чукът ще играе отгоре ти. Тогава питаме: "Защо Господ създаде света такъв?" Не, защо ние така го разбираме! А после -

“Какво трябва да правим?”...

Аз слушам да казват: “Дотегна ми да обичам тези хора!” Аз разбирам другояче: да допуснем, че гадая с восък. Тогава, който дойде да му гадая, трябва да ми донесе малко восък. Аз ще го претопя и ще излея восъка в един леген с чиста вода. И каквото ще се врачува, ще се извади от написаното. По някой път този восък трябва да се излее наново. Врачуването е само за един момент. В този, дадения момент, каквото се е врачувало, то е, но като дойдеш на следната седмица, наново трябва да се излее восък. Ти като станеш сутринта, от твоето разположение и от твоята мисъл в този момент е определено какво ще правиш през деня. И днес от вашия восък е определено какво ще правите. Аз ще ви кажа какво ще правите. Всички ще си отваряте устата; няма да остане нито един, който да не направи така. И всеки ще прави движения с ръката си към устата си. И после, всеки от вас ще мига с очите си. После, всеки ще бара ушите си и ще ги търка.

Да кажем, че ти си вдигаш ръката; ако вдигнеш дясната ръка - живееш за себе си; ако е лявата ръка - живееш за баща си и за майка си. Туриш двете ръце отпред като на молитва - живееш за Бога, за ближните си и за себе си. Като събереш двете ръце като на молитва, това означава, че отиваш при Бога - с топло сърце и светъл ум.

Господ обича грешните хора. Той има защо да обича грешника, понеже той е заледен. Бог се стреми към студеното. Той може да го проникне и да го разтопи. И като го разтопи, ще го накара да се движи. Господ се стреми към грешните души, за да ги повдигне. Замръзнали са те. Той казва: “Тези деца кой ги е оставил да замръзнат?” И като станат, те благодарят, че като са били замръзнали, сега почват да живеят. Бог казва: “Обърнете се към мене и ще ви помогна.” И онези, които противодействуват - низшите същества - знаят този закон, и казват: “Господ няма да ви слуша вас. Не Му се молете!” А пък щом не му се молиш, щом си недоволен, ти си оставащ в същото

положение. Боли те кракът и не викаш Господ да ти помогне. Роптаеш и казваш: "Мене ли намери тази болест да ме измъчва!"

Всички мъчения стават от студ, от омраза вътре. Българската дума "мразя" от какво произтича? Трябва да се достави сега тази топлина. (Учителят си изважда цигулката.) Всяко нещо трябва да се прави с любов в света. Всички неща, които нямат любов - нямат звук, нямат топлина. По някой път правете опити, когато имате разположение, но не по сегашния камертон. Няколко камертона има с различни строежи. Те са хубави. Но опитайте се да вземете основния тон "до". И след като го вземете, проверете на някой орган и вижте какво е различието. Понеже, ако сте топли, ще вземете тона правилно, а пък, ако сте студени, не можете да го вземете правилно - щом човек е безверник, той е студен. Щом е песимист, той е студен. На степени е студът. А пък щом животът се подобрява - и това е на степени. Когато имаш вяра - имаш топлина. Светлината и топлината вървят заедно. С топлината върви животът! При топлината усещаш една вътрешна радост. В този извор, който тече, има топлина. Ако нямаше топлина, той не би могъл да тече, но понеже има топлина, той тече. В светлината има топлина. Понеже, ако нямаше, тя не би могла да дойде при вас. Ако нямаше в живота топлина, той не би дошъл при вас. В една мисъл има топлина, понеже, ако нямаше топлина, тая мисъл не би дошла при вас.

Някой път ръцете ви са студени, нали? Турете ръката си на сърцето или на китката на ръката, дето бие пулсът и вижте колко ви е пулсът в минута. Пребройте. Сърцето ти трябва да има 75 удара на минута. 7 плюс 5 колко прави? - 12. 75 е естественият пулс. Някой път може да има по-бързо биене. Има един космичен закон, ритмичен закон, който кара сърцето на всички хора да бие еднакво. Но някой път има търкане, намалява се пулса. Ако ние сме в хармония с този космичен закон, всички сърца ще бият еднакво. И ако в любовта вървим

добре, тогава сърцето ще тупа като песен - няма по-хубава песен от песента на сърцето. Щом сърцето бие хубаво, ти не го чувствуваш. Щом го чувствуваш, търкане има - то не е хубаво биене.

Та казвам, турете ръката си на сърцето и се молете Господ да му даде топлина. Топлина трябва да имате всички. Като има топлина, всичко ще протече добре. Две сестри дойдоха при мене и ме попитаха кои са изгубените думи. Мога да ви кажа кои са изгубените думи. Любовта е изгубената дума. Когато изпъдиха Адама за неговото непослушание, той изгуби тази дума. И като я изгуби, не можеше да я произнася. Чрез непослушанието те изгубиха думата "Любов". Сега има любов, в която се образува много пепел. Казваш: "Аз го обичах и после го намразих." Щом го намразиш, то не е любов. Ти, щом обичаш едно по-малко от друг, то не е любов. Любовта не се мени. Любовта към всички хора, които са излезли от Бога, е еднаква. Тя е като въздуха, като светлината. Само че умният човек ще вземе една призма и ще образува цветовете. Така той ще разбере светлината в нейните особени проявления.

Трябва да разбирате любовта в нейното вътрешно проявление. Вие усещате само тази топлина, която е в тази печка.

(Учителят пее следните думи: "Добре захваща, зле свършва. Зле захваща, добре свършва".) Вие започвате хубаво, казвате: "Бог е любов". Но после казвате - няма да я бъде, ще се мре. И си представяте, че ще влезете в черната земя. Но тази, черната земя, е вътре в тебе. Ти си сега в земята. Ти си в затвора, от който искаш да се освободиш. Имаш вериги, букаи и не можеш да излезеш. Има и стражари. Искаш малко да се поразходиш из онзи свят, но не те пушат. Вечерно време, ако искаш, можеш да излезеш и после пак те турят в затвора. Та сега, вечерно време като излезеш, ще се разходиш. И ще бъдеш честен да се върнеш в затвора. Трябва да си излежиш затвора. И благодарете. Ако този затвор, в който живеем, е толкова хубав, какъв ще бъде свободният живот, като излезем от затвора? Един ден, като заживеем

на земята свободно, като имаме организирано духовно тяло, какво ще бъде? Сега ни е страх. Войникът върви, но трябва да има отзад очи: може да мине генерал, полковник, майор. Той не може да каже: "Аз не видях." Войникът трябва да бъде всевидещ. Той трябва да има очи отпред и отзад.

И вне, като войници трябва да гледате навсякъде. Войникът козирува. Много хубаво е това движение. Войникът казва на генерала: "Господин генерал, аз започнах да живея така, както Господ е създал света. Аз почнах да мисля вече. И с ръката си почнах да прилагам. Каквото Господ е казал, ще го направя." И генералът каза: "И аз почвам да мисля. Сега да се върнеш и да направиш това и това." Войникът казва: "Слушам, г-н генерал!" Русите казваха: "Слушам, ваше Високоблагородие!" Хубав е този поздрав.

Сега пък ние тук казваме така (Учителят вдига дясната ръка нагоре с дланта навън). С това казваме: "Ние сме отворена книга." Какво е написано на книгата? (Учителят вдига ръката хлабаво, апатично.) Това не е поздрав. Ще се изправиш, ще вдигнеш ръката си хубаво и той ще си вдигне ръката така. И с това ще кажеш: "Започнах да живея, както Бог иска." И онзи ще каже така. Какво е казал този или онзи, не важи, но Бог каквото е казал, ще изпълня. И на гимнастика гледам някои много хлабаво си вдигат ръцете. Така не се прави гимнастика. При гимнастиката трябва да направиш един контакт. Ако ръцете или краката ти са в хлабаво състояние, нищо няма да придобиеш. За да вземеш нещо, трябва да опнеш ръцете си. Ще направиш един контакт. И в същото време ще мислиш, за да почне Бог да действува в тебе.

Ти се радвай, че каквото правиш, го правиш за Господа. Бог те гледа. Някой път казваш: "Стар човек съм, да отида да играя гимнастика!..." Че стар човек като вземе цигара, или вино, или тояга, това по-достойно ли е? Казваш: "Сега ще правя детински работи!" Казано е: "Ако не станете като малките деца..."

Всички ще се упражнявате. Да хвърлите своите бради,

своите косми. Вие сте дегизирани. Щом те срещне един човек с бяла коса, той не иска неговата глава да е бяла. Тогава белият цвят не е на място. Щом срещнеш един човек с черна коса и не харесваш тази коса, то и този цвят не е такъв, какъвто трябва. Цветът, който обичаш, е на мястото си. Защо някои не обичат белия цвят? На бялата пръст какво ще сееш? Вие казвате: "Побелях, остарях. Отидоха тези младини. Как ядохме тогава! А пък сега не можем да ядем." И той съжaliaва. Не, когато на човек му побелее главата, това показва, че той трябва да стане и учен, и музикант, и милосърден; умен трябва да бъде и справедлив; трябва да бъде доволен - всички хубави качества трябва да има.

Не мислете, че вие, като обичате, губите. Човек, който обича, върши Волята Божия. Човек, който не обича, не върши Волята Божия. Това е закон. Не съжaliaвайте, че обичате. Вие някой път критикувате, че хората обичат. Казвате: "Той се захласна." Но захласването не е любов. Да се захласнеш - това значи, че един предмет си го сложиш много близо до очите си и не можеш да виждаш друго. Това е захласване. Ти като ядеш, бързаш да си дояждаш и мислиш, че не ще можеш да ядеш втори път. Това е захласване. Не бързай да си дояждаш. Като ядеш, туря мисълта си на работа. И благодари на Бога, че ти е дал с какво да подкрепиш живота си. И благодари на Бога, че след яденето колко други работи ще ти дойдат. Благодари на Бога, че ядеш, че дишаш, че мислиш; като благодариш за яденето - в естествено положение ще бъде стомашната ти система; като благодариш за дишането - в естествено положение ще бъде дихателната ти система; като благодариш за мисленето - в естествено положение ще бъдат мозъкът и умът ти. Като не благодариш на Бога за яденето - ще се разстрои стомахът ти; като не благодариш за дишането - ще се разстроят дробовете ти; като не благодариш за мисленето - ще отслабне нервната ти система. Като станеш сутринта, и болен да си, пак да благодариш на Бога. Да благодариш на Бога, че болестта ти е

поносима. Че Господ те изпитва колко можеш да търпиш. Тук имаме един приятел, чиято ръка е силна и като хване някого за ръцете за ръкуване, образува се скърцане. Казващ: "Много ме стисна!" Как трябва да се ръкува човек? Благодарете, че този човек ви е стиснал ръката.

Аз се чудя на хората, на мислите им. Забелязал съм колко са подозрителни някои хора. Седиш сериозен, с една сериозност, която е приятна. Свиеш си веждите и който те гледа, се интересува да знае защо си сериозен, с какво е зает умът ти. Ако станеш весел и дойде усмивка върху лицето ти, той се радва и не знае какво означава това, какво искаш да кажеш с усмивката. Хвърлиш поглед някой път, погледнеш с по-голяма топлина и той се стъписва и не знае какво искаш да кажеш. Хубав е погледът с топлината. А ти му даваш такова тълкувание, което го няма.

Питам, ако един вълк би дошъл до една овца и ако тя имаше 1000 градуса топлина, той би ли я ял? Вълкът е по-топъл от овцата. Той има по-голяма топлина, а пък овцата е по-студена. И затова той я изяжда, за да ѝ даде топлина. Овцата има по-голям студ и по-малка топлина от вълка. Вижте с какъв кожух е облечена тя. А вълкът няма такава рунтава козина. Вълкът е на топло, на лято е. И като намери този стар дядо овцата с кожуха, казва: "Какво си се увила с този кожух? Вече е дошло Царството Божие на земята - новият живот. Аз, като те изям, ще ти дойде топлина. Аз съм дошъл да реформирам тези овци, които носят такива дебели кожуси." Сега вие ще попитате: "Това вярно ли е?" Това са мои изводи. Аз намирам, че вълкът има по-голяма топлина и затова яде овцата. Ако овцата е толкова топла, колкото вълка, той няма да я яде, няма да я бутне. Когато овцата заболее, в нея се развива топлина и вълкът не я яде. Болната овца има температура. Вълкът я бутне и казва: "Тя е като нас, с температура." И я оставя.

И вие страдате по единствената причина, че сте студени. Станете топли и няма да имате страдания. Щом сърцето е

студено, страда. Щом умът е студен, страда - човек става неврастеник. Щом умът стане светъл, неврастенията изчезва. Щом сърцето става топло, болестите изчезват. Аз ви навеждам сега на мисълта: права мисъл ви трябва сега! Не каквото мислят хората. Бог изисква ние правилно да мислим, понеже ние сме слуги, за да извършим Неговата работа на земята. Ние трябва да градим правилно нещата. Ако ти градиш къща за Господа, добре правиш. Ако ореш нива за Господа, добре правиш. Каквото правиш за Господа, е добро. Но щом го правиш за себе си, ти си на кривия път. Всичко, каквото правиш, трябва да го правиш за Слава Божия.

Погрешката на един брат не седи в това, че той обича, а в това, че туй, което обича, той иска да го обсеби за себе си. Погрешката му е там. Ако аз говоря за себе си, това не е добро, но ако говоря заради Господа - добро е. Ако вие ме слушате заради Господа, вие сте на правата страна. Но ако ме слушате само за да добиете нещо, вие сте на кривата страна. Любовта е правилният път за придобиване на всички Божии Блага. Ти, ако искаш да станеш певец, тури любовта в действие. Любовта ще те направи певец, учен човек, богат човек, красив човек. Вложи любовта и няма да бъдеш лишен от никакви блага. Това трябва да го опитате всички. То все още е теория.

Учителят пее следното: *"Искам аз да бъда, искам аз да бъда млад, млад, млад. Млад аз искам да бъда. Млад да бъда, да бъда. Млад искам да бъда."*

Предметно учение е това. Песента зависи от мисълта. Щом имаш нормална топлина, ти ще пееш хубаво. Последните думи на песента изпях силно; исках да произведа ефект. Аз го правя за някои от вас, понеже не слушате, че като пея силно, да слушате. *"Аз искам да бъда млад. Млад искам да бъда. Млад, млад, млад. Младост, която не остарява. Младост, която не знае що е старост, старост. Стани млад. Не ронтай."* Учителят изпя това и после продължи: *"Здрав, здрав, здрав аз искам да бъда. Да съм здрав, да съм здрав, здрав, всеки ден"*

пред Бога! Тогаз ще бъда юнак! Здрав да бъда, здрав да бъда, здрав, здрав, здрав, здрав да бъда!"

Вие се смеете, защото не сте здрави. Вие сте весели, когато споменат здравето, понеже то е хубаво. Като станете сутринта, направете такова упражнение - освободете се, освободени бъдете. После, като дойдем до подробностите, има си ред правила. То е друг въпрос. Да дойдете до естественото положение. И тогава другите постижения са лесни.

Най-първо, трябва да имате основен капитал. Вярвайте, че основният капитал е вътре във вас. Някои в пеенето имате един талант, други пет таланта или шест таланта. Опасността е в единия талант. Работете да направите единия талант на два, двата на три и пр. - да ги увеличавате. И четирите да направите на пет таланта. И се поощрявайте с пеенето. Ако една стара сестра я извадим на сцената и почне да пее, ще кажат някои: "Тя ли се намери!" Това нищо не значи. Ние искаме сега старите сестри да почнат да пеят (Учителят пее): *"Старите сестри да пеят, старите сестри да пеят, да пеят и да припяват. На сцената добре да пеят. Старите сестри на сцената да пеят. Да пеят, да не се срамуват. Младите да подражават. На старите пример да дават как се пее, как се пее."*

Вие може да песте още по-хубаво (Учителят пее): *"Добри ние да станем, добри ние да станем. Победата да вземем, топлина да придобием, топлина да придобием. Топлината на живота, що радост носи на всички. Топлината, която носи радост за всички в живота. Там няма пшкане. Там няма страдание, там няма главоболие. Няма главоболие, няма ританица."*

Онзи, който има топлина, не рита. Всеки рита само когато се разтопява.

(Учителят пее "Махар Бену Аба" до края. Всички пяха с Него. Изпя се и "В мрак, тъмнота е бил животът наш"). За следващия път да има десет кандидати, които да изпеят "Махар

Бену Аба". 12 начина има, по които може да се изпее "Махар Бену." Ти можеш да изпееш "Махар Бену" при известни условия, когато имаш напрежение. После, можеш да преминеш в движение - и това да изразиш в песента. При пеенето трябва да се мисли, да участва мисълта. После, трябва да вложиш известна топлина. Да вложиш благородство, справедливост, красота, практическо приложение. И Божествена разумност. Това има връзка с петте пръста на ръката: показалеца, средния пръст, безименния, малкия и палеца. Че това е акт Божествен! И като пееш, да си доволен, че пееш.

Двама души се бият. Ти ще почнеш да пееш "Махар Бену". Да кажеш: "Ако биеш, да биеш на свят, че онзи да ти благодари после." Ти си капелмайстор. Колко начина има на биене? Кой начин на биене ви е най-симпатичен? Като биеш, да ти е приятно. И като удариш, и този, когото си ударил, да му е приятно, и тебе да ти е приятно. Един мъж ми разправяше. Той казал на жена си: "Ти какво си ходила да говориш за мене?" Тя казала: "Ти какво си ходил да слушаш какво съм говорила аз?" И той ми разправя: "Стана ми приятно и почнах да мисля - намерих, че тя, каквото е говорила, не е права. Разбрах, че и моето не е право." И в него се явява едно ново съзнание. Той разправя: "Аз ѝ казах, че тя ме е похвалила, но не ме е похвалила, както трябва." Тя му казала: "Ти си слушал хората. Ти от мене не си го чул. Ти хората ли ще слушаш?"

Казвам: не ходете да слушате какво говорят хората. С каквато мярка мерите, ще ви измерят. Бог не иска да причиняваме ненужни страдания. Един баща иска да бие жена си. Той има 20-годишен син. Синът му го хваща за двете ръце и казва: "Не ти позволявам да биеш майка ми в мое присъствие. Това е унижение за тебе!" Стиска му ръцете. "Ако е за сила и аз имам сила! И аз мога да бия. Но казвам ти, че това, което правиш, не е хубаво." Бащата казал: "Прав е синът ми." Синът казал: "Не ти позволявам. Едно време майка ми плачеше и аз плачех, но сега няма да плача." Казвам: хвани баща си за ръцете и му кажи, че

не прави добре. Ако видите, че някой е направил нещо нередно, вие какво правите?

Наскоро дойде една сестра и ми се оплака. Не е хубаво, но ще ви кажа този пример. Това стана, за да ви го приведа. Тя ми каза: "Учителю, една богаташка ми взе от чантата 10 лева." Стана ми мъчно от това. Казах ѝ: "Тя е търсила мене, пък е намерила тебе. Вземи тези 10 лева. По погрешка е взела от тебе. Няма да считаш сега, че тя ти е взела 10-тых лева. Тези пари тя ги е намерила и ги донесе на мене. И аз ги давам." Така ще се образува връзка между тях. Вие искате да знаете сега коя е тази богаташка...

Един от видните американски проповедници един ден отива пред огледалото и се заблудил - помислил, че не вижда себе си в огледалото. И казал: "Ти, големият грешник, трябва да се покаеш и трябва да вършиш волята Божия!" Той мисли, че в огледалото е някой друг. В другите си ти. Всички погрешки и всички добродетели са наши. Поправи на този приятел погрешката. Поправи своята погрешка в него, понеже в твоето присъствие става. Когато някой направи погрешка, поправете я, ако някой направи добро, приемоте доброто, зарадвайте се с него заедно. Аз съм виждал доста добри постъпки. Ще ви приведа пример за добра постъпка. Доктор Миркович го считаха за много голям скъперник. На мен ми направи хубаво впечатление една негова постъпка. Един млад чиновник в общината бил приобщен от методистите в Русе. Той се заинтересувал от методизма, но и баптистите го убедили да се кръсти в тяхната църква. Уволнили го от общината. Той излязъл от методистката църква и станал баптист. След като го уволнили, пасторът му казал: "Ние не можем да те издържаме." В едно писмо до доктор Миркович той писал: "Откакто приех новото учение в баптистката църква, уволниха ме. Мога ли да дойда при вас?" Той дойде съвсем окъсан. Аз нищо не казах. Вечерта докторът си сне от своите дрехи и му ги даде. Прати го на баня. Извади риза и му я даде. След като му помогна, той му каза: "Ще се

оправиш. Духовете ще оправят всичко, стига да ги слушаш.” И след това доктор Миркович каза, че трябва да му се създаде работа. Докторът му гарантира при един книжар, от който този момък взе книги, за да ги продава, и не се върна вече. Запитах доктора: “Къде отиде той?” Той каза: “Влюбил се, намерил една млада мома.” Аз рекох: “Няма нищо.” Докторът вярваше, че духовете ще оправят работата. Той ме попита: “Как стана тая работа?” Казах му: “Той не си е довършил работата. Онова, което е видял от вас, той отиде да го прилага. И като го приложи, ще се върне при нас. Той отиде да продава книги. Печалбата ще дойде.” Когато този човек дойде, докторът отиде и си купи нови дрехи, а даде своите си. Дрехите му бяха хубави. Той се носеше изцяло. Казах на евангелистите: “Кой от вас може да си съблече дрехите като доктор Миркович и да ги даде?” Малцина от евангелистите могат да направят това. Свали си дрехите много алтруистично, като че неговият син се е върнал от странство. Той беше нежен. Докторът каза за този момък: “Той не разбира още какво му говорят духовете. Той е мил, но духовете още не му говорят.”

Когато сърцето ни се отвори за Божията любов, има работа изобилна, преизобилна.

“Добрата молитва”

Да добием Божията топлина.

Да бие сърцето ни право.

10. Лекция на Учителя, държана на 6. декември 1939 г., 5 - 6,42 часа сутринта. София. Изгрев.

Времето е хладно, звездно небе.

ЕДИН ОПИТ

"Отче наш"

"Духът Божий"

Пишете върху темата: "Малкото, което не ни достига."

В природата някой път липсват превозни средства. Когато душите слизат, понеже душите тръгват с колесницата на светлината, като слязат в по-гъстата материя, оставят тези колесници и трябва да вземат други превозни средства; и когато се качват нагоре - пак е същото - своите превозни средства трябва да оставят настрана. Като дойдеш до брега на морето, ще оставиш своето превозно средство и ще се качиш на парахода.

Сега вие всички сте заети с въпроса да си уредите работата. Един американец, като отишъл в Аляска, дето имало много лед, си направил палат от лед. Той му струвал доста скъпо. Но през лятото палатът му се стопил - развалил се. Но той бил доволен, че през зимата имал палат, в който да живее. Та сега всички хора на земята строят по един палат от лед. И хората наричат това блянове.

Ако ви попитат с какво започнахте вашия живот, коя беше основната мисъл, с която се пробуди съзнанието ви, какво бихте казали? "Забравили сме." Ето ви един блян. Един поет пише така (Учителят чете от един лист): "Велика бе мисълта на душата, която бе поела да изходи необятната Вселена, що Бог бе изградил. Мина тя безбройни слънчеви светове с многобройни планети и се спря, като дойде при нашето слънце, на нашата земя." Какво е искал да каже поетът? Това е един блян. Душата е искала да дойде, да слезе, а пък вие имате обратно желание - вие искате да се качите нагоре. Вие с каква колесница ще отидете на онзи свят? Понеже ще бъдете много леки, не се изисква много. Надали ще тежите и един грам. Така че няма да

бъде мъчно.

Първото изкуство е човек да бъде доволен. При всички недоволства да бъдеш доволен. Да бъдеш доволен при всички доволства е лесно - всеки го знае, но да бъдеш доволен от недоволството си, това е гениално. Там се изисква знание. От какво сте недоволни вие например и от какво сте доволни? Има една легенда: Мохамед не могъл да се качи много нагоре, като тръгнал за небето. Едвам стигнал до първото небе и не могъл да отиде по-горе, понеже се закачила една игла на палтото му и това го спряло. Една много малка игла се закачила за дрехата му. До първото небе стигнал. Тежал вече. Второто и третото небе не могъл да посети. А вие имате не по една, а по 10 игли. Вие имате една мисъл - тя е като игла. Мисъл на недоволство, че не ви достига нещо. Някои от вас например нямате достатъчно въглища или дърва. Или на някои юрганите не са дебелички. Или пък яденето ви не е така пищно. Това са все задачи. Най-големите богатства се крият във вашите недоволства. Най-големите богатства са там. Това, от което вие сте недоволни, там е вашето богатство. Вземете една каса, пълна със злато. Вие може нищо да не виждате от нея, но ако я отворите - какви богатства има там. Недоволството в света е опасно. Там човек и с живота си може да плати. Един английски банкир, като влязъл в подземията да види своите богатства, по една непредвидливост оставил ключа на вратата отвън - не взел ключа със себе си - и като се затворила вратата сама, останал вътре и там си умрял. И писал така: "Ако имаше някой да ми даде едно парче хляб, щях да му дам половината от богатството си." Умира, но цялото богатство не дава, а само половината! Свидно му е да го даде...

Често някои питат: "Къде е Господ?" Ти, като питаш още, вътре в питането е Господ. Човек всъщност запитва: "Къде си ти сега?" Ако запитат сега едно дете с вързани очи: "Къде е майка ти?," то ръцете, които го държат, не са ли майчините ръце?! Това, на което се държиш; това, за което мислиш; това,

което желаете - в това желание и в тази мисъл е Бог. Ти сега го търсиш извън себе си. Но "извън себе си" - това е безграничното. Всяко нещо, което се постига, е ограничено. Постигнатите неща носят нещастие за човека. Искате да бъдете добри. Че ако го постигнете, ще станете нещастни. Искате да бъдете богати. Ако го постигнете, ще станете нещастни. Щастieto седи в непостигнатите работи. Това, което се постига, носи нещастие. В непостигнатото - в него е щастieto на човека.

В какво седи хубостта на водата? Не седи в капката вода, но в необятното, в множеството на капките е силата на водата. Та сега, първото нещо, всички имате по едно недоволство. Сега аз искам всеки един от вас да ми даде по едно от своите недоволства. Напишете ми ги на лист и ми ги дайте. И аз ще направя музей от тях. Но напишете едно недоволство, най-същественото, което ви безпокои. Защото някои недоволства във вас не са измътени, в зародиш са. Аз говоря за едно от вече измътените недоволства, първото измътено недоволство.

Казвам, сега трябва да се започне Новото в живота. Вие сте недоволни, понеже имате една мярка, с която да мерите нещата. Някои сте недоволни, понеже няма кого да обичате. И няма кой да ви обича. Недоволен е онзи, който иска да язди кон, а няма кон. А пък като се качи на коня, недоволен е, че конят е алаше*, че не може да върви както трябва, едва крета.

Сега да кажем, че този кон е вашият ум. Ако се качите на вашия ум и ако той не може да върви както трябва, вие сте недоволни. Но трябва да го подхранвате. Та казвам, всеки един от вас трябва да развие своя ум. Знаете ли как се развива човешкият ум? Най-първо ще мислиш, че всяко нещо си има своя причина. И всяка причина си има своето последствие, и всяко последствие дава или радост, или скръб. Но вашата скръб е скръб за вас. И вашата радост е радост за вас. Вашата радост не може да бъде радост на другите. И скръбта ви не може да

* Кон, випрегнат да вади вода от кладенец; кон, който едва пристъпва (б. р.).

бъде скръб на другите. Това е едно психологическо схващане. Вземете учениците в училището. Най-първо ученикът не е доволен от единиците, от двойките. Като му турят тройка, минава му недоволството. При четворката се понасярчи, при петорката - още повече, а пък като му турят 6, счита се, че е един от способните ученици. Но някой път се случва, че учениците с единица и двойка в училище свършват повече работа, отколкото тези с шесторките. Тези с шесторките са онези селянки, които са облечени хубаво и играят много хубаво на хорото. Но щом се оженят, въкъщи работата не върви. А пък някоя мома е по-скромно облечена, но въкъщи работата върви. Все трябва да се прави превод. Например вие сте се хванали на хорото, но не знаете защо. Животът е едно хоро. Хващаш се за него и после не можеш да се пуснеш вече. Аз съм гледал българите - като се хванат на хорото за коланите, момата иска да се пусне, но момъкът не я пуца. Цялото хоро като се спре, тогава ще се пуснат, но докато играят всички, не можеш да се пуснеш. Преведете това: хорото е животът. Играта е една работа, която трябва да се свърши. Само да трошнеш два-три пъти на хорото - само с това не става. Значи трябва да има известни постижения. Ето за пример какво наричам постижение: вие имате задача за разрешаване. Имате едно недоволство - трябва да го обработите. По какъв начин трябва да смените вашето недоволство? Някой път е неопределено, а някой път е много определено. Как ще го смените? Например вие често се мъчите и казвате: "Еди кой си не ме обича." В какво седи обичта според вас? Как чувствате, че някой ви обича? Вие трябва да започнете от тези конкретни идеи. Ако имате къща и се нуждаете от светлина, колкото прозорецът е по-малък, толкова и недоволството ви е по-голямо; и колкото прозорецът става по-голям, толкова и недоволството ви е по-малко. Като влезете в една стая, колкото по-малка е стаята, толкова повече сте недоволни. Колкото стаята е по-малко затоплена, толкова сте по-недоволни. Но ако се затопли стаята, недоволството ви се намалява. Но ако се

затопли извънредно много, пак ще бъдете недоволни. Вие казвате: “Тази работа ще се оправи в бъдеще.” Но бъдещето е опасно нещо. Като дойде бъдещето, ти казваш: “Хайде по-късно, като се осигуря, като се пенсионирам - тогава ще почна да живея за Бога.” Ти ако чакаш да се пенсионираш, то отиде! Или казваш: “Нека да поостареея малко.” Ти ако чакаш да остарееш, то отиде! Никога не отлагай! Това, което е минало, в него вие имате само опитност. Това, което за в бъдеще очаквате, събужда във вас само надежда, а пък онова, което в настоящето вие реализирате, то е важното. В еврейския език настояще няма. Евреите имат само минало и бъдеще. Те считат, че всяко нещо, което ти направиш, то е вече минало. Затова те говорят само за миналото и за бъдещето, а за настоящето много малко говорят. Ние говорим за настоящето. Ние имаме настояще, разполагаме с настоящето и говорим за него. Това е много хубаво. Този преходен пункт - настоящето - съдържа много малко време. То е Божественото. Бог използва най-малкото време. Милиони векове са заминали и милиони векове идат. А пък настоящето време е много малък момент и даже не може да се определи. Първото нещо е: когато дойде недоволството, създайте си една мисъл. Направете вашето недоволство обективно. Турете го вън от себе си. Вземете простото недоволство на един ученик. Той е недоволен, че учителят му е поставил “3” и роптае. Той роптае някой път и намира, че учителят е несправедлив и не го е оценил добре. А пък някой път роптае, че няма условия да учи добре. Някой път роптае, че в него има някои погрешки, но не знае как да се справи с това недоволство в себе си. Недоволството се ражда всякога, когато стане раздвояване между ума и сърцето. Когато умът и сърцето действуват заедно, недоволството не може да се роди; тогава и болестта не може да се яви, и сиромашията не може да се яви. Тогава всичките неща текат по един естествен път. Недоволството всякога произтича от раздвояването на ума и от раздвояването на човешкото сърце; тогава и волята се

раздвоява. Питат: “Къде е Господ?” Един учител говори на учениците си - в това, което говори, там е Господ. Той ги учи как е създадена Вселената. Бог говори чрез него и казва на учениците: обърнали ли сте внимание на слънцето? И ако разбирате езика на светлината, вие от всички ваши недоволства може да изкарате най-големи богатства. Ти си хилав, нямаш здраве. Ти не познаваш светлината. Дръж червения лъч на светлината и веднага ще станеш здрав. Само че, като се хванеш за червения лъч, дръж го хубаво. Ще кажеш: “Как да го хвана?” Дръж в съзнанието си червения лъч! Когато се обезсърчите, всичко става тъмно във вас. Когато изчезнат всичките цветове от ума ви, вие се намирате в едно песимистично настроение. Най-скромното проявление е червеният цвят. Има не само една гама на светлината. Има три гами на светлината. И всеки един може да направи опит поне с първата гама на светлината. Седни и се абстрахирай от всички впечатления, които имаш. Ти седиш и мислиш, че си женен. Изхвърли това от ума си. Мислиш, че имаш деца. Изхвърли това из ума си. Гледаш деца, говеда, мухи, круши, камъни и пр. Изхвърли всичко това из ума си. Да остане само идеята за Бога! Да няма нищо, което да те смущава! Концентрирай се и веднага ще забележиш, че нещо ще почне да потъмнява. Външният свят ще стане неприятен. Ще видиш, че е тъмно. И че няма никакъв смисъл в живота. И ще усещаш едно вътрешно недоволство. И ще се повдигнеш по-нагоре. При това повдигане ще минеш една тъмна зона, много мрачна и няма да се уплашиш. И нагоре ще видиш червената светлина, не както е тука на земята, а друга. И ще почне един нов свят да се образува около тебе. И ще видиш духовния свят. Там хората другояче живеят. Ще видиш, че там всички лица са усмихнати. И няма да те гледат и да мигат, няма да им бъде обърнат погледът надолу, а нагоре ще гледат. И ще казват: “Можем ли да направим нещо за вас, някоя услуга? Всичко можем да направим за вас!”

Сега във вас се заражда мисълта: това вярно ли е? Можем

ли да го направим? Които могат да го направят, за тях е вярно, а пък които не могат да го направят, за тях не е вярно. Разправяше ми една госпожа, че като си дошла от Швеция, един ден имала опитност, подобна на горната, и се уплашила. И казва: "Моментално ослепях. Уплаших се и почнах да се моля. И току изведнъж една светлина проблясна в мене. После дойдох в съзнание. Като се завърнах в моето обикновено съзнание, констатирах, че пак виждам. Но втори път не пожелах да имам тази опитност." Всички вие се плашите от тъмната зона. Когато дойде скръбта, вие сте в тази тъмна зона. И като че всичко е свършено, като че потъвате. И много хора, като минават през тъмната зона, умират преждевременно от страх. Човек, който е влязъл в Божествения път, трябва да контролира страха си. Този страх е от Бога. Той носи разумност. Човек трябва да носи само един страх - да не обиди Любовта. Това е страхът - Божественият страх. А пък всички други страхове, които имате, с кошове ги изнесете навън. Сега някой път ви е страх да не би да изгубите добрия живот, който имате, да не би да се огрешите. Че коя жена, като меси брашно, няма да се огреши? Коя жена, като пере дрехите, няма да се огреши? Кой лекар, като лекува болни, няма да се огреши? Кой е този търговец, който, като продава, няма да се огреши? Навсякъде животът на земята е такъв, че накъдето и да се завъртиш, ще се огрешиш. Защото огрешаването - това е едно понятие в схващанията. Причината на грехопадането беше много малка, едно малко непослушание. Господ казва: "Няма да ядете от това дърво." Някой може да каже: "Какво има, че е куснал малко, че изял една ябълка? Не зная дали е изял цяла една ябълка. И за една ябълка цели 8 хиляди години да не ти простят прегрешенията!" Не само едната ябълка, но като почнали да ядат от това дърво, те престанали да ядат от всички райски дървета. И яли само от това дърво. Вие всички не сте престанали да ядете само от това дърво. Че това недоволство е плод на това дърво! Ти си недоволен от жена си - ти си ял от плода. Ти си недоволен от

яденето - ял си от плода. Недоволен си от живота си, от своя ум, от сърцето си - това е познание на доброто и злото. И Бог казва: "Понеже Адам яде преждевременно и не разбра законите на доброто и злото, да не би сега да яде от дървото на животът. Защото тогава мъчно се поправя - да го изпъдим вън, за да разбере."

Вземете сега хората. Те питат: "Ти вярваш ли в Бога?" Това е една човешка идея. Вярата ви към Бога се отличава със следното: ти, в Бога като вярваш, никога няма да останеш разочарован в нищо. Няма да имаш никакво разочарование. Вие се разочаровате по следната причина: Бог казва: "Еди кога си ще бъде това." Но времето, за което говори Бог, се различава от нашето време. Бог казва: "Утре", а пък ние гледаме по нашия час. И ако закъснее една минута, ние считаме, че не е станало навреме. В Божествения свят преди да станат работите ти ще заспиш. И ако не заспиш, то не е от Бога. И после, като се събудиш, ще видиш, че Божественото, което ще ти се даде, е при тебе. Но ще заспиш по-рано и като се събудиш, ще го видиш. Аз съм привеждал този пример: когато Мойсей отивал към Синайската планина, минал покрай един овчар. Този овчар заколил едно агне, опекал го и казал: "Господ ще ми дойде на гости. Днес ще дойде." Мойсей му казал: "Господ агнета не яде. Такива глупости не прави. Иди да си пасеш овцете." Станало му тъжно на този овчар. Като отишъл Мойсей горе на планината, той видял, че Господ е недоволен от него. Господ му казал: "Иди кажи на овчаря, че ще му отида на гости." Мойсей слязъл и казал на овчаря: "Криви са ми били понятията. Пригответи се, Бог ще те посети." Мойсей се скрил на едно място, за да види как ще дойде Господ. Овчарят приготовил трапезата и заспал. И Мойсей видял, че един огнен лъч слязъл отгоре и всичко това изгоряло. И тогава Мойсей разбрал как Бог посетил овчаря. След един час овчарят се събудил и казал: "Дойде Господ!" и се зарадвал. Овчарят разбрал и Мойсей разбрал. Мойсей разбрал колко е криво неговото понятие, но овчарят не разбрал по кой

начин дошъл Господ. Той мислил, че Господ дошъл, както хората идват на гости. Та важното е, когато заспите, тогаз да имате реализиране. Каквото желаете, като го пожелаете, не мислете върху него дълго време. Оставете го за известно време. Някой път хората казват: "Тази работа няма да я бъде." Но тогаз става. Ти посей житото в земята и тогава го остави. Кажи му: "Аз те посях - ще страдаш. Аз няма да взема участие в твоето страдание. Ти сам ще си го носиш."

Не искайте хората да носят вашите страдания, понеже няма да имате никаква опитност. След като израснете из земята, т.е. из условията, то хората ще дойдат, като дадете плод. Ако искате хората да влязат във вашето положение, вие трябва да имате плод. Иначе, ако нямате плод и те дойдат, вие ще се намерите в трудно положение.

Мнозина от вас разказвате своите опитности. Например, ако вие разправяте, че сте ходили на онзи свят, другият ще каже: "Мръднала е дъската му..." Онзи, който има очи, не трябва да разправя на слепия за светлината. Онзи свят е отзад. Това, което виждаш отпред, е физическият свят, а пък духовният свят е отзад - т.е. духовният свят е това, което не виждаш. И ако можеш да видиш и отзад, ти си в духовния свят. Представете си цял един кръг. Сега вие виждате само половината кръг.

Веднъж се събрали много хора и разисквали за научни работи, философски работи. Един светия им казал: "Аз не зная тези философии." Но той взел камък и го стиснал - и отдолу излязла вода, а отгоре огън. Отдолу потекла вода, та който е жаден, да пие. А пък отгоре се явил огън, та комуто е студено, да се топли. Та ти, като хванеш камъка и ако излезе отгоре огън и отдолу вода, тогава разбираш работата. А пък ти философствуваш и нито огън излиза, нито вода, защото не разбираш нещата.

Снощи една сестра чела едно стихотворение, в което се казало: "Човек вечно ще живее, ако има любов!" Ако аз мога да обикна всички, вие ще ме виждате. А ако вие ме обичате, аз ще ви виждам. Но ако не се обичаме, няма да се виждаме.

Когато някой каже, че ще живее дълъг живот, той трябва да знае закона, че любовта продължава живота. Когато човек приеме любовта, нещата стават видими и невидими. Когато човек почва да изгубва любовта, той умира. Хората умират, като изгубят любовта си. Тогава не ги интересува това и онова. Жена му не го интересува, децата му не го интересуват, хората не го интересуват и най-после казва: "Дали има Господ или няма?" И всичко свършва - той умира. Някой казва: "Да си поживея тук, на земята." Че животът - това е любовта. Ако ти нямаш любов, ще можеш ли да разбереш живота? Само при любовта животът на земята има смисъл.

Сега това наследство, което имате, ще ви го вземат. Вие трябва да спечелите нещо ново. Защото това, което ви е дадено, ще ви го вземат. Вие трябва да си създадете едно ваше тяло. Това тяло, което имате, ще ви се вземе. Ще ви изпъдят от тази къща. Христос казва: "Ако човек не се роди изново, не може да види Царството Божие."* Да се родите изново, значи да създадете ваше тяло. Иначе ще дойде дяволът, понеже той има вложени много акции във вашето тяло и ще секвестрира. Той ще каже: "Хайде навън!" Умирането е секвестър. Докато ти обичаш една къща, твоята любов държи къщата, но ако ти престанеш да я обичаш, къщата ще се разруши. Сцеплението на тялото ни зависи от любовта, която имаме. Клетките и всичките органи, които имаме, любовта ги държи. Тя е силата. При най-големите бури ти не трябва да се разклащаш. Ти трябва да имаш уважение и почитание към Бога. Бог е имал доверие към тебе и ти е пратил отличен ум, сърце и тяло. А ти седиш като голям мърморко. Като слуга си недоволен. И царете са недоволни. Не мислете, че царете са доволни. Не са доволни. Разправяше ми една сестра в Търново - отива при една голяма богаташка. Тази сестра ми казва: "Като я гледам хубаво облечена с копринени

* Йоан: гл. 3, ст. 3 (Превод на Съгон от гръцкия текст, Париж, 1930) (б.р.)

дрехи, с копринени чорапи, с хубави обувци, казах си: “Блазе ѝ! Тя има къща, има всичко.” Аз почнах да се окайвам пред нея. Тя ме погледна и каза: “Мога ли да ти кажа нещо?” И почна да се оплаква. И като почна тя да се оплаква, аз видях, че съм 10 пъти по-щастлива от нея. И си казах: “Няма щастливи хора на земята.”

Та, доволството седи в любовта. Трябва да вярваш в това, което не виждаш, но да го чувствуваш в съзнанието си. Ти бъди доволен от онова, което имаш. Направи един малък опит. Седиш някой път и ти е студено на ръцете. Ако повярваш в Бога и помислиш, веднага ще ти се стоплят ръцете. Та първото нещо е, трябва да се окуажавате. Един свещеник ми разправяше своя опитност, един български свещеник: “Бях нещастен в живота си. Всичко имах, но все бях нещастен, че не ми върви. Един ден, като дойде едно недоволство в мене, аз си казах: “Какво си страдал още ти! Ти не си страдал още. Ти не си виждал още нищо!” И тогава почна да ми става по-приятно.” И той разказва: “Като ме заболи кракът малко, казвам си: “Това е нищо! Хората какви болести имат... Това е една играчка!” Така всеки един от вас може да има известни постижения. Например на някого от вас паметта е слаба. Паметта му е слаба, понеже не се е упражнявал. Когато в човека чувствата и мислите почват да се раздвойват, паметта става слаба. Ти почваш да се безпокоиш дали хората те обичат или не. Вярвай, че Бог те обича. Ако не беше те обичал, Той не щеше да те прати тук. И си кажи: “Понеже Бог ме обича, и аз ще покажа любовта си към него.” И започни да го обичаш с ума си, сърцето си, душата си и силата си. И тогава целият свят ще се преобрази за тебе. Ти от слаб ще станеш силен. И невъзможностите, сред които се намиращ, ще вземат веднага друг обрат. Индуските факири често правят опити: турят една семка, портокалена или друга, в едно малко гърне с пръст. Поставят ръката си отгоре и концентрират мисълта си. След като факирът концентрира мисълта си, един-два часа по-късно от тази семка ще израсте дърво. Сегашният ред е

неестествен. Нещата могат да станат и по-бързо. Понеже растенията обикновено растат бавно, това показва степента на нашето съзнание - дошли сме до степента на бавните процеси. Едно време параходите пътуваха в океана и никой не знаеше къде са. А пък днес, когато един параход потъва, други параходи идват на помощ. Едно време пътуваха без помощ. Вие се намирате в трудно положение и не предавате мисълта си на Бога да ви помогне. Излизате сутринта и не се молите. Тогава вие минавате за силен човек. И небето не взема грижа за вас. Един американец разправя своя опитност. Той отива на лов в Африка. Гледа насреща си лъв, който се готви да се хвърли отгоре му. В този момент чува гласа на майка си, която е на километри далеч от него: "Имаш кутия кибрит в джоба си: драсни една клечка!" Той запалва една клечка, хвърля я в тревата, тя се запалва и лъвът побягва. Майка му постоянно мислила, че той може да се намери в опасност и се молела за него. Та трябва да има някой, който да мисли за тебе. И Писанието казва: "Постоянно се молете в себе си." Постоянно дръжте връзка с невидимия свят. Не с тревога, но дръжте съзнанието си във връзка с тая разумност, която урежда работите. Законът е: този, когото ти обичаш, той се грижи за тебе. И ти като го обичаш, ти се грижиш за него. Ако мислиш за някого и той мисли за тебе. Този е основният закон. И ако ти чувствуваш разположение към някого, и той ще почувствува разположение. Така е в невидимия свят. В невидимия свят, за да срещнеш някого, трябва да го обичаш. Щом го обичаш, той ще се яви. И ако го обичаш, ще го видиш. И ако той те обича, ще те види. Тук, на земята, се виждаме и без да се обичаме. Там е всичката мъчнотия. Сега тия работи, за които ви говоря, са непроверени. Вие казвате: "Време се изисква. Сега пари трябва." Ако ви дам един милион в злато, можете ли да го носите? А ако е в злато и сребро? Вие не можете да носите богатството. Богатството тежи върху ума на човека. И не можете да го носите. И много хора изгубват смисъла на живота, защото богатството почва да

им тежи. Те изгубват равновесието си при богатството. Човек почва да се уповава на своето богатство и щом почва да се уповава на своето богатство, това събужда лошо настроение у другите хора. Когато станеш богат, хората не те обичат вече. Богатият хората не го обичат. На вас не ви трябва такова богатство. Трябва ви Божествената банка. Трябва да имаш една тояжка. Трябват ти пари - една звонкова монета ти трябва. Чукни с тояжката и ще дойде монетата в джоба ти. Колцина вярвате в това? Ако направите този опит сега и всички тропнете с тояжката, на колцина от вас в джоба ви ще има после по една звонкова монета? Доста трудна задача е това. Трябва да заспите всички. Онези, които ще дойдат да ви помогнат, те ще ви приспят, ще турят една златна монета в джоба ви и тогава ще ви събудят. И ще видите монетата.

Слънчевата светлина идва от разстояние 92 милиона мили. Тази светлина я изпраща някой до вас. Вие сте живи същества и някои същества от слънцето ви обичат и ви изпращат тая светлина. Ти минаваш край някое цвете, седнеш, обръщаш му внимание и казваш: "Колко хубаво е това цвете!" Това цвете е за тебе. Минаваш покрай един извор и обръщаш внимание на водата, която извира. В дадения случай тя е за тебе. Пий от тази вода! Ще дойде друга вода - тя е за друг. За всеки, който дойде, все нова вода идва. Изворот е същият, но водата не е същата. И светлината, която изпраща слънцето, е специфична за тебе. Бог ти изпраща специфична светлина, специфичен въздух, специфична вода. Някои казват: "Друг е дишал този въздух и аз дишам." Ти никога не можеш да дишаш същия въздух, който другите са дишали.

Та най-първо ще вярвате в тази любов, която съгражда живота. Аз ви говоря често за подмладяване. Аз наричам млад човек онзи, който не се съмнява. Човек, който се съмнява, е стар. Човек, който се е обезверил, е стар. Някой казва: "Нашето време мина. Ние остаряхме вече. Младото поколение да работи." Не! Ти си стар, но не си работил за Господа. Какво си

работил? Ти си остарял, без да си работил. Като отидете в онзи свят, за какво ще ви приемат? Като отидете пред райската градина, ще ви кажат да изпеете по една песен. На вас ще кажат да изпеете следната песен:

"Малко дете бях,

Едно на майка послушно,

На майка едно послушно."

Как ще изпеете тази песен, при райската врата? На вас ви се вижда лесна работа това, нали? Изисква се едно обнадеждаване. В новите хора се изисква една нова надежда, нова вяра и нова любов. Да виждаме, че във всички противоречия вътре е скрита любовта. И че тази любов не сме я разбрали. Мъчна работа е това! Да виждаш един човек, който ти прави пакост и да мислиш, че това е за добро! Ще ви дам един пример, който се е случил в турско време, мисля че в Русе. Турците карат един български комита. Един българин искал да му даде писмо. Приближава се до комитата и му казва: "Ти си бил онзи комита, който не се подчинява!" И почва да го удря и да го мушка, и като го мушка, туря в пояса му едно писмо. И стражарят казва: "Браво, bravo, той заслужава още повече!" Понякога заслужава да те бият и да ти турят писмото. Питам: този българин, на когото турили писмото, недоволен ли беше? Той четял и много се радвал, че го мушкали в корема. Иначе не щеше да дойде писмото. По някой път при големите мушкания турят някое хубаво писмо.

Ние сме в една държава. Има един, който управлява на земята. Той не поправя, а екзекутира. Трябва да го изненадаме. Но хитрина трябва.

И най-после, имайте едно схващане: душата не е нещо, което може да се хване. Та казвам, във всичките неща имайте сега новото схващане. Имайте една непоколебима вяра в Божествения Промисъл. Ще възпитаващ ума си. То е мъчна работа, лесно се каза, но не е лесно нещо. Аз съм привеждал този пример. У англичаните има една дума "опюлънс", а в Америка

се развива закона на Опиуълънс. Този закон гласи, че каквото мислиш, става. Един влязъл в това общество и според тяхното вярване си определил една сума. Турил си той на ума да има 10 хиляди долара - в еди кой си месец парите да ги има и отде да дойдат. Това направил в Ню Йорк. Но дошъл месецът и деня, а парите не дошли. Разсърдил се той, взел билет и отишъл на запад, в западните щати. Там се разразила буря, той се търкулнал, блъснала го гредата и той паднал в безсъзнание. Кракът му се счупил и като се свестил видял до себе си един чек от 10 хиляди долара. Та казвам, като искаш насила нещо, ще дойде, но и кракът ще иде. Хубаво, сега да допуснем, че аз съм богат и каквото ви казвам, мога да го направя за вас, но вие няма да имате тази вяра. Аз мога да направя за вас един опит. Мога да ви обеща и да кажа, че в понеделник ще имате по един чек от хиляда лева. Мога да го направя. Колко души сте? 200 души по хиляда лева правят 200 хиляди лева. Пари ли са това! Книжни пари! Не се интересувайте откъде ще дойдат тези пари. Те ще дойдат оттам, отдето трябва да дойдат; и не в книжни пари, а в звонкови пари. Този закон ще го приложим за повдигане на нашия ум, на нашето сърце, на нашата воля и на нашето тяло. И най-после ще дойде въпрос за богатство, за дрехи, за моди и пари. То да бъде последното. Но най-първо ще бъде за ума, да придобием по-голяма светлина, топлина и сила.

Хубаво, сега направете един опит. Слушайте всички, концентрирайте ума си. Направете един опит. Аз ви позволявам. Вземете един билет и ще видим какво ще спечелите. Направете го. Можете да го вземете сега, за тегленето в новата година. Който мисли, че е глупава работа, да не взема участие. Но онези, които искат да направят проверка, да вземат участие. Може да ви се падне по нещо. Вземете един билет. Печалбата ще бъде обща. Кой от вас ще вземе билета? Всички ще вземете участие. Всеки ще плати по малко - ще дадете по 50 стотинки. 200 души по 50 стотинки правят 100 лева. Ако сме изгубили 50 стотинки, нищо не е. Кого ще изберете да купи билет?

Слушайте: билета след обяд няма да го вземете. Ще го вземете към 10 часа преди обяд - до 12 часа. Кажете ми сега, ще спечелите ли или няма да спечелите? Концентрирайте се в себе си и вижте: турете в себе си мисълта и вижте. И не туряйте отрицателна мисъл, че няма да спечелите. Гледайте да схванете дали ще спечелите или не. Тепърва има да се работи! Всички трябва в духовния свят да вземете участие в работата. И казвам: Божествените работи стават с много малко труд. Аз съм правил опит. Някой казва: "Болен съм." Казвам му: "Не ми разправяй. Върви си, ще оздравееш!" И после казва: "Оздравях!" И пита: "Как оздравях?" Та му казвам: "Върви си, ще оздравееш, нищо повече!" А пък, като дойде друг, казвам: "6 месеца ще правиш това и това, ще правиш разтривки на слабините си сутринта, краката си ще измиваш, ще ядеш варен лук и след 6 месеца ще имаш една малка придобивка." Той пита: "Защо на мен не кажеш изведнъж да оздравея?" На тебе не казвам. Нямаш кредит. Ти трябва да си изработиш нещо. И в невидимия свят не можеш да работиш винаги. Някои хора идват и като кажеш нещо, става. И някой път сам се учудваш как е станало. Силният човек вдига товара си лесно, а пък слабият търси да му помагат отгук, оттам.

Непременно трябва да засилвате вярата си. Трябва да развивате тези центрове горе, на главата си. Колкото тия центрове са по-силно развити, толкова Божествената сила действава мощно. Ако вие се съедините тук всички, може да вземете един милион от лотарията, но всички трябва да концентрирате ума си. Може да спечелите и повече - 5-10 милиона.

Може да се помага в много направления. Ако хората бяха употребили Божествените закони, обществото можеше да се поправи. При възпитанието на децата ти трябва да имаш вяра, трябва да вярваш в хората и да ги обичаш и да им желаеш доброто. Но те да не знаят това. Тайно на един човек можеш да му помогнеш по-добре, отколкото явно. И като помагаш на онзи, когото обичаш, той да не знае това. Когато седиш орехи,

да не знаят децата къде си садил.

Та новият начин е: вършете всичко с любов и тая любов да бъде непоколебима. И вярата ви, и надеждата ви да бъдат мощни и силни. И тогава всичко става!

"Добрата молитва".

Та сега вземете един билет само за опит. Ако билетът ви не спечели, елате при мене и аз ще ви платя за билета. Не искам да губите. А пък ако спечелите, наполовина ще делим. Кажете кой номер да вземем? Мога да ви кажа кой номер, но вие си изберете един номер. Сега направете един опит, да видим колко вярата имате. Пак ще спечелите нещо. Все таки, ако вие не спечелите, друг ще спечели.

11. Лекция на Учителя, държана на 13. декември 1939 г., 5 - 6,32 часа сутринта. София. Изгрев.

Тихо, студено и облачно време.

ДАЙТЕ СВОБОДА

"Отче наш"

"В началото бе Словото"

Кое е онова, което ви недостига? Може нещата да не достигат. Трябва ли да достига човек нещата? Кое трябва да достигне? Понятията "достигане" и "постижение" отчасти ги разбираме. Ние се радваме на това, което сме постигнали. И като го изгубим, после скърбим за него. Най-първо трябва да се разбират основните неща. Трябва да разбира човек закона на своята глава - основните закони, по които главата е построена; основните закони, по които са построени дробовете, стомахът.

Нам ни е нужна канализация, през която водата минава по тръби. Всички страдаме от своите канализации. Защото в канализациите се набират много утайки, нечистотии. И човек си има канализации. Ние често страдаме от тях. Нашата нервна система е една канализация. Симпатиковата нервна система е друга канализация, която вие даже не подозирате. Вие седите и искате да бъдете щастливи, здрави, умни, богати, силни. Всичко това, което желаете, е на мястото си. Лошото седи в това, че това, което искате, не го искате навреме - или го искате преждевременно, или пък след като се мине време. Там е всичката погрешка.

Човек вече трябва да гледа трезвено на работите, да ги разбира просто и ясно. Всички онези неща, които стават в света, са неразбрани. Неразбраните работи смушават. Едни от вас сте мъже, а пък дуги сте жени. Мъжете се смушават от жените, а жените - от мъжете. Защо? Неразбрана работа е това. Мъжете и жените се смушават от децата. И това е неразбрана работа. Учителите се смушават от учениците, а пък учениците - от учителите. Учителите се безпокоят, че учениците не ги разбират. Много учители има, които не разбират учениците; и ученици

има, които не разбират учителите. Някой ученик не е роден математик. За него математиката е отвличена работа и той не я разбира. А пък учителят се безпокои, че ученикът не разбира. Ти искаш да бъдеш щастлив и не знаеш защо искаш да бъдеш щастлив. Или искаш да бъдеш богат, но не знаеш защо искаш да бъдеш богат. Материалното богатство трябва да се предшества от ред други положения. Ти изведнъж не можеш да станеш материално богат. Или изведнъж не можеш да станеш набожен, религиозен. В този живот не можеш да бъдеш религиозен, набожен; ако искаш това сега, то е изгубена работа! Ако сега искаш да бъдеш набожен, ти си закъснял, пресрочил си. Нали някой пресрочва даждията*? Или искаш сега да бъдеш учен: прескочил си, ако сега искаш. Трябва да носиш нещата със себе си. Допуснете, че тук имате един център. Проявява се някоя дейност. Центърът е точката А, а пък АВ представлява известна сила, която излиза от този център. АС е друга сила, която излиза от същия център. Но тия две сили се различават. Например вашите мисли се различават. Като сте били деца, мислили сте едно. И сега всички не мислите еднакво. Всеки час, всеки ден носи една нова мисъл на хората. Ако се намираш между религиозни, ти ставаш религиозен, но религиозността не произтича от тебе. Ти си като желязото, което се магнетизира и става магнит. Намираш се между учени - и ставаш учен; намираш се между музиканти - и ставаш музикант. Но после, като ги оставиш, не оставаш музикант.

С Ти си истински религиозен, когато си
религиозен при всички условия и не
изгубваш религиозността. А пък, ако
А _____ В станеш нещо и после го изгубиш, то не е
твое. Същественото е, че вие имате един
ум, който трябва да мисли, едно сърце, което трябва да
чувства, и една воля, която трябва да изпълнява нещата.

* Данък, налог (остар.) (б. р.).

Някой пита какво трябва да се прави? Не е лесно да се отговори. Да вземем думата "правда". Вие казвате: "Трябва да има правда в света." Кое е правото сега? Правото на вълка не е правото на овцата. И правото на овцата е правото на тревата. Правото на водата не е правото на въздуха; и правото на въздуха не е правото на светлината. Правото на светлината не е правото на тъмнината. Кое е правото сега? Вашето право е ваше право. То не обгръща всички. За днес има някои неща, които са наложени на вас. Искате едни работи. Искате и учен да сте, и религиозен да сте - какъвто и да сте, има една работа, наложена на вас; тя е, че трябва да ядете. Вие може да сте свършили 4 факултета и животът ще ви накара да ядете. И ще ядете така, както малките деца ядат, по същия начин. 4 факултета сте свършили и седнеш и си кривиш устата, както правят малките деца. Ученият човек яде и си мисли за своите научни изобретения; детето яде и си мисли за своите играчки. Но и двамата, като ядат, яденето от устата отива на едно и също място.

Питам, тази работа, която извършваме - яденето - за кого е? Когато пчелите събират мед от цветята, за кого е този мед? Той е колективен. Нито една пчела не събира мед за себе си. Всяка пчела, каквото вземе от цветята, го туря в килийките; и другите пчели събират там. Колко пчели може да има в един кошер? Най-малко 30 хиляди пчели трябва да има един хубав кошер. Едно общество от 30 хиляди същества.

Има кошери от 40 хиляди, от 50-60 хиляди пчели. И всички те имат само една царица и я слушат. Докато тя е в кошера, всички я слушат. Те не ѝ правят почест, не ѝ се кланят, но тази царица върши най-голямата работа. В 24 часа снася 2 хиляди яйца - учени яйца. Знаете ли каква работа е това? - 2 хиляди яйца за 24 часа! Пчеларите разправят това, като че ли е в реда на нещата. Но човек трябва да стане пчелна царица, за да знае какво ѝ коства да ги снесе. И понеже тя върши една работа, която другите не могат да свършат, всички я уважават и тя вдъхновява работниците; въодушевява и бръмбарите - търте-

ите. Много лошо име са турили на търтеите. Думата бръмбар донякъде е добра - значи бръмчи. Но думата търтей не е толкова добра. А пък те са музиканти! Те са аристократическото общество в кошера. Първокласни барони, графове, князе, които седят и само излизат да инспектират. Излизат с бръмчене, обикалят - и пак назад. Инспектират само. Когато годините станат гладни, работниците изпъждат бръмбарите навън, не ги пуцат, не им дават да ядат. Това е вече едно неестествено положение. Щом един кошер изпъжда князете си, положението на кошера не е хубаво. Не се радвайте на един кошер, който изпъжда своите графове и барони.

Та казвам, ако почваш да изпъждаш от себе си хубавото навън, тогава положението не е хубаво. Бръмбарите са онеправдани, а пък и те вършат една работа, която пчеларите даже не подозират. Здравословното състояние на кошера зависи от бръмбарите. Работата на царицата зависи от бръмбарите. Бръмбарите, като си заминат, осакатяват се работите. Пчелите си имат известни капани да ги хващат и да ги избиват. Та казвам, вие трябва да изучавате един кошер, историята му, преди колко хиляди години пчелите се научиха как да се организират и живеят. Доста учени са тези пчели! Пчелите знаят каква храна да дадат на една личинка, за да се развие царица от нея. Една личинка, за да стане царица, трябва да се храни със специална храна. И един работник, за да стане работник - и то способен работник - трябва да се храни още като личинка със специална храна. Работниците, царицата и бръмбарите са направени чрез специална храна.

Сега по аналогия казвам: една дадена мисъл произтича от известна клетка. За да развиеш известни мисли, чувства, постъпки, добродетели, клетките трябва да се хранят със специфична храна. Клетките на мисълта ще храниш със специална храна; и клетките на чувствата трябва да се хранят със специфична храна; и клетките на човешките постъпки трябва да се хранят със специфична храна. Всичко е в избора на тази храна.

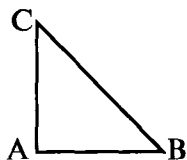
И тогава ние можем да използваме външните условия. Най-първо, трябва да изучавате себе си, да имате едно вътрешно разположение. Може да имате едно разположение, което зависи от хората. То се мени. Имате едно разположение, което зависи от времето. Например вие много пъти сте разположени, понеже времето е разположено. И много пъти сте неразположени, понеже времето не е разположено. Щом времето стане мрачно - и вие сте мрачни. И щом времето стане светло - и вие сте светли. Щом дойде пролетта - април, май - всички започват - и птички и хора - да си гугукат. Един цял месец всички си гугукат. Тогава в природата има едно любовно течение. И всички - и млади и стари, като влязат в това течение, се подмладяват. Като минат тия месеци, всичко дойде пак до обикновеното състояние. Къде седи човешката разумност? Лятно време е много добре - топло е отвън, - но зимно време, когато отвън е 25 градуса студ, как сте? Когато е топло, сте добре, а при студа? Сега няма 25 градуса студ, но 10 градуса има. Тогава ще трябва да знаеш как да отопляваш своята стая.

Някои имат прекомерно големи желания. В турско време един турски паша посетил едно село във Видинско или в Делиорманско и останал много доволен от селяните. Те му дали много добър прием и той в знак на признателност им подарил един слон. След 5-6 години селяните обедняли, като хранили слона. И се чудили какво да го правят. А пък не могат да го продадат, не могат и да го оставят да умре. Пашата среща един жител от селото и го пита: "Доволни ли сте от слона?" Селянинът отговорил: "Много сме доволни. Откак дойде, всичко ни тръгна напред." Пашата казал: "Да ви изпратя още един?" Като чули селяните, че още един слон иде, някои почнали да бягат от селото. Та казвам, този пример пояснява, че в човека има такива желания, които приличат на слон! За един слон трябват 75 килограма ориз на ден. Понеже оризът се продава 16 лева килограма, то 75 килограма ориз струват 1200 лева на ден. Почтена заплата на един слон... Селяните не знаели как да

употребяват слона. Ако беше в Индия, щяха да го турят на работа. Ако не впрегнем ума си на работа, този ум ще ни създаде мъчнотии. И ако не впрегнем сърцето си на работа, също така ще имаме мъчнотии. Не разбирайте думата “впрегнем” в отрицателен смисъл. Ако не знаем как да се отнасяме към ума си, към сърцето си, ще имаме противоречия. Ние нямаме обхода към ума си, към сърцето си и към волята си и вследствие на това сме в едно противоречие.

Най-първо, един ученик трябва да има обхода към ума си, понеже това е един дар, даден от Бога. Без ум човек нямаше да има това положение, което сега заема.

Имате една мъчнотия - тази мъчнотия ще я разрешите с ума си. И каквито мъчнотии имате в света, вие ще ги разрешите с ума си. Има правила, по които мъчнотиите могат да се разрешават. Представете си, че АВ е умът, а АС е сърцето. СВ е

човешката воля. Ти не можеш да имаш правилно развита воля, ако умът ти и сърцето ти не действат нормално - тогава волята не може да се прояви нормално. По какво се отличава умният човек? На умния човек като му дадете едно житено зърно, той може да изкара от него всичкото си щастие.

Ако пък дадете на един човек, който не мисли, едно житено зърно, той ще го хвърли и ще каже: “Мене житено зърно не ми трябва. Дайте ми пари, ниви, къщи, сила.” Всички хора искат сила в света. Но силата на човека иде отнякъде. Да допуснем, че вие живеете в едно общество. И ако не знаете как да говорите, най-първо всичките ви съседи ще бъдат неразположени към вас. Вие можете да бъдете ученик в някое училище - и ако не знаете как да употребите вашия ум, всички ученици ще бъдат неразположени спрямо вас. Но, ако знаете как да употребите ума си, всички съкласници ще бъдат разположени добре към вас. Аз съм виждал следното: един ученик разбирал математиката, а пък другите не я разбирали. И той ги събира и им обяснява.

Когато те не са разбрали задачата, която учителят им е задал, той ще им я разправи. И всички тогаз имат в негово лице едно спомагателно средство. Вашият ум трябва да повика сърцето и да почне да му разправя. Сърцето е, което не разбира работите. И всички хора в света се спъват от амбициите на сърцето. Сърцето изисква нещата наготово да му се дадат. Ние искаме да живеем охолно, да нямаме никакви страдания. И съвременните народи създават своето нещастие, като искат да забогатеят, да станат силни, да уредят работите си. И създават войните, които сега съществуват. Те са създадени на икономическа почва. Това не е резултат от сегашния живот. Този ред е от как светът съществува. От своето неразбиране хората са дошли до сегашното противоречие. И ние, като не разбираме какво е нашето предназначение, сме в стълкновение със себе си и с окръжаващите. Някой път дойде в нас безверието и казваме, че светът не е направен така, както трябва. Ние казваме, че светът не е създаден така, както мислим. Това е много право, че светът не е създаден, както аз мисля. Аз ли трябва да пресъздам света, както мисля? Или аз трябва да пресъздам себе си така, както е създаден светът? Ние трябва да пресъздадем себе си! Пресъздаване значи да се научим да мислим. Знаете ли колко е мъчно човек да се научи да мисли? Най-първо, човек, за да се научи да мисли, трябва да е спокоен. Ти не можеш да мислиш, ако не си спокоен. Трябва да си съвършено спокоен. Ако не си спокоен, не можеш да мислиш. Ако се тревожиш, не можеш да мислиш. Ти ще мислиш, но с тази мисъл нищо не се постига. И знаете ли, че много пъти ние сами си създаваме своето нещастие. Един човек, който е спокоен, обмисля трезво работите. Той пише писмо и му дават това, за което пише. Друг пише писмо и не му дават. Защото той, като е писал, вложил е безпокойството си в писмото. И като го четат другите, и те се безпокоят, хвърлят писмото и не му дават това, което иска. Първият, като е писал писмото, е бил спокоен. Тогава и тези, които го четат, са спокойни. И вземат благоприятно решение за него. Ако учи-

телят не тури добра бележка на ученика, ученикът мисли, че учителят е несправедлив. Мислите ли, че по този начин ученикът ще получи шесторка? Имаше един математик, Белчев, във Варненската гимназия. Той казваше на учениците си: "Аз турям 6 само на себе си, а на учениците - по-долни бележки. 6 само на учителя, а пък на вас, като ви туря 3, 4 или 5, вие благодарете. Ако искате 6, като станете като мене учители, тогава може да имате 6.

Питам сега, след като един ученик получи 6, какво ще постигне? Какво ще направите с петорката и шесторката? Петте можете да ги направите на сърп - да жънат. А пък шестте можете да ги направите на топка. Шестте означава, че ти си земеделец, който сее жито, а пък петте означава това, което е узряло, да го пожънеш. Значи, учителят като тури 5, иска да каже: "Онова, което съм посял, ще го пожънеш." Да учиш - това значи да жънеш. Знанието, което е турено от миналото поколение, трябва да го пожънем. А пък от знанието, което ние ще предадем на бъдещето поколение, те ще се ползват.

Онова знание, което не може да ни ползува в даден случай, е безпредметно. Ти трябва да имаш една светла мисъл в ума си. А пък тази светла мисъл се крепи върху две основни неща: върху твоята надежда и твоята вяра. Те са две основни неща. Вярата ще даде светлина на ума ти, а надеждата ще ти даде топлина. След това има и други неща, които ще дойдат, други качества, които ще се явят. Като дойде тази светлина, ще ти дойдат и ред способности да наблюдаваш. Най-първо ще изучаваш формите на предметите, тяхната големина, тежест, цвят, после - в какъв ред са турени. Те са елементарни работи, които трябва да изучаваш. Искаш нещо да постигнеш в света. Трябва да знаеш какво значи постигане. Ако си роден като певец, това е една музикална способност, която се намира в съседство с математиката. Тези две способности си помагат. Ти не можеш да бъдеш музикант, ако не си математик. И не можеш да бъдеш математик, ако не си музикант. Всяка една способност помага

на някоя друга. Някои искат да бъдат говорители. За да бъдеш говорител, трябва да е развит центърът, който е под очите. Ако човешките орбити не са изпъкнали и онази част под очите не е развита, ти не можеш да бъдеш оратор, говорител. Това е една способност. Хармонично трябва да говориш. И трябва да знаеш какво да говориш. Бог е вложил доста способности в тебе и доста чувства, от които можеш да се ползуваш. И ако не ги развиеш, не можеш да постигнеш своите желания. Та казвам, за да постигнеш едно желание, ти трябва най-първо да бъдеш вътрешно абсолютно спокоен, да има нещо, на което да се основаваш. Отвън ще има нещо, което ще те разколебава, а и вътрешната природа не е спокойна. Майсторлъкът е при всяко положение да запазите спокойствие. В това отношение човек трябва да се нагоди към окръжаващата среда. Нали вашето състояние постоянно се мени? Вие трябва да се съобразявате с тия състояния, но да бъдете спокойни. Ако ти се безпокоиш много, това показва, че нямаш равновесие. Равновесие трябва да се добие! Не е лошо, че се безпокоиш. У детето, когато прохода, има една неувереност. То става и пада, става и пак пада, плаче, пак става и ходи, докато най-после с това усилие детето добива самоувереност, че може да ходи. Това е цяло изкуство - да може човек да ходи прав. Успехът в живота зависи от това как ходиш. Ако биеш петите си като войник, ти войник можеш да станеш, но учен човек не можеш да станеш. В ходенето трябва да туриш стремежа да събудиш първо пръстите си, после огънатата страна на стъпалото и най-после петата. Петата означава волята: това е резултат. Най-после ще дойде волята. Най-първо пръстите - умът. После - вдлъбнатата, средната част на стъпалото - сърцето и най-после петата - волята. Тя е най-накрая. Това трябва да е вътре в ума ти. Като искаш да ходиш, трябва да проектираш ума си, че трябва да ходиш правилно: най-първо ще стъпиш на пръстите си, после - на средната част на стъпалото и най-после на петата. И в сърцето си трябва да имаш това желание. Вечерно време, като спиш,

трябва да знаеш как да си поставиш ръцете. Децата, като се раждат, раждат се със свити ръце. Като че ще хванат света и ще го завладеят. А пък когато човек умира - разтваря си ръцете. Ако не знаеш как да свиеш ръцете си, умът ти, сърцето ти и волята ти не действуват правилно. И следователно работите ти няма да вървят добре. Ще вървят, но ще куцат. Ако искаш да имаш характера на гений, на светия, на добре възпитан човек, трябва да си вдигнеш така ръцете, че като ги вдигнеш, да ти е приятно. Има оратори, които като говорят, не знаят къде да си турят ръцете. Турят ги отзад. Вчера видях една сестра, че си турила ръцете отзад. Казах си: "Няма да ѝ върви." Турците, които управляваха българите, си туряха ръцете отзад. Аз казвах: "На този народ няма да му върви." Не си туряйте ръцете отзад. Вие сте вързани тогава, не мислите.

Та станете господари. Когато вземете четка в ръцете си, да можете да рисувате. Като вземете перо - да можете да пишете. По някой път има цяла магия във вашата ръка. Ако има буря някой път и си вдигнеш ръката нагоре, бурята ще престане. Но трябва разбиране! Вие си вдигате някой път ръцете нагоре към Бога, но защо? Ако аз се моля, ще кажа: "Господи, аз искам да бъда благодороден (Учителят посочва показалеца). Господи, да бъда справедлив (средния пръст)! Господи, да обичам хубавото (безименния пръст)! Да зная как да се обхождам с хората (малкия пръст)! Господи, да имам правилно отношение към Тебе (палеца)! И като събера двете ръце на едно място, ще кажа: "Господи, да ме благословиш!" Може да те благослови да станеш поет, музикант, готвач. Готварството е цяла наука. Вижте как цветята приготвяват нещата; вижте как пчелите приготвяват храната - природата ги учи как да готвят. Всичко в природата си има своето място. Вие имате очи. Гледайте красивите работи! Ти гледаш как някой си криви краката, когато ходи. Защо си криви краката? Не гледай недостатъците в човека, а хубавите работи. Всеки човек, който ходи, има хубави черти. Намерете във всеки човек хубавата поза. Всеки човек има

една хубава поза. И като я намерите, почерпете поука. Не спирайте вниманието си върху недъзите на хората, понеже това е патология. Лекарите постоянно изучават болезнените признаци, но това не е човекът. Та казвам сега: “Всинца сте станали лекари.” И казвате: “Този човек има един недостатък. Този е нетърпелив.” Какво му трябва? Търпение, търпение му трябва. Турете частицата “не” настрана. “Недостига му търпение...” Как ще го достигне? Той да се научи да взема последното място. Който е нетърпелив, никога да не взема първото място. Така ще се научи на търпение!

Една майка дала един съвет на своята дъщеря. Последната обичала много да се кара вкъщи. Като се оженила дъщерята, майка ѝ казала: “Когато ти говорят в къщата, където отиваш, ти ще преглъщаш.” И когато ѝ казвали нещо, тя преглъщала. Какво се постигнало с това? Постигнало се туй, че тя почнала да търпи. А по-рано била много нетърпелива. Тази енергия трябва да се изразходи някъде. И като се научила да преглъща, тя си седяла спокойно. Щом научите това, и вие ще си седите спокойно.

Ще ви приведа един пример. Имало един юнак - американец, който вдигал тежести. Друг американец го обижда. Юнакът се поусмихва, хваща го за краката, вдига го във въздуха, изхвърля го нагоре и пак го сваля! И му казва: “Аз ли съм баба или ти?” Като имате една мъчнотия, хванете я за краката, вдигнете я във въздуха, обърнете я с главата надолу и после я свалете на земята. И кажете ѝ: “Аз не съм баба! Ти ще ме слушаш. Аз вървя по един доста определен път, който Бог ми е дал, и не се отклонявам!”

Търпението осмисля живота. Бог е дълготърпелив. Той вижда всички несподоби, неправди в света, но той знае, че светът с насилие не се оправя. Ние не трябва да изнасяме себе си. Нашите убеждения и стремежи трябва да бъдат съзидани върху закона на любовта. Всяко нещо, което правиш, трябва да го правиш съзнателно от любов. Ако не можеш да туриш любовта

в действие, да правиш с любов всяка работа, ти не можеш да бъдеш търпелив. Както Бог е търпелив, така и ние трябва да бъдем търпеливи. Мъчно е търпението. Някой път се възмущавате, че не сте оценени. Питам: хората оценяват ли Бога? Ако има един, който да прави добрини, това е Бог! И при това всички хора мърморят! И Той ги търпи. Та турете в себе си тази мисъл: не, не да бъдете дълготърпеливи като Бога, но търпеливи! Дълготърпението е само за Него! А пък ние, като постигнем търпението, доста е. То е самообладание вече на силите на ума, на сърцето и човешката воля. Търпеливият човек се владее. Представете си, че Господ ви е дошъл на гости, един цар е дошъл и вие него ден сте разгневен и почнете да вдигате врява, че ви е направена от някого една малка пакост, че не са станали нещата, както вие мислите, Седят двама души и обядват. Онзи, който е направил яденето, направил го безсолно. Един от двамата, които обядват, казва на другия: "Този, който е сготвил, е направил яденето безсолно!" А пък другият казва: "Той е оставил тази работа за нас, да го направим солено според желанието си" и взема малко сол и туря. Ако беше солено, мъчно е да се поправи. Но ако яденето е безсолно, може да се поправи. Ако една работа не е станала, можеш да я изправиш. Но работа, която е станала, не можеш да я поправиш лесно. Благодарете, че работите не са станали още. При соленото ядене трябва да туриш още вода, но то е дълга работа, а при безсолното ще туриш малко сол и ще го направиш както трябва.

Стремете се да добиете едно вътрешно равновесие, да имате една непоколебима вяра, една непоколебима надежда и едно непоколебимо търпение! Ако някой от вас иска, може да прочете една книжка от Епиктет. Не зная дали е преведена на български "Животът на Епиктет". Често хората се обезсърчават. Казват: "Какво ще се постигне?" Но ако се безпокои човек, какво ще постигне? Някои казват: "С вяра какво ще постигне човек!" Питам: какво ще постигне с безверие? Или казваш: "С надежда какво ще се постигне?" Питам: С обезнадеждаване

какво ще постигнеш? Други казват: “Като учи човек, какво ще постигне?” Питам: като не се учиш, какво ще постигнеш? Като туриш ума си, сърцето си и волята си на работа, ще постигнеш! Ако не ги туриш на работа, няма да постигнеш. Не че не сте турили вашата воля на работа. Вие всички употребявате начина на майките. Всички майки правят една много голяма погрешка. Тя изглежда малка, но всъщност е голяма. Тя е, че винаги прехранват децата си. Те стават 5-6 пъти през нощта, за да дадат на детето си да суче. За да се оправя... А трябва три пъти: сутрин, на обяд и вечер. А през нощта веднъж да го кърми. Казват: “Да не му стане нещо?” Нищо няма да му стане! Птичките как възпитават децата си? Вечерно време нищо не им дават. А денем им дават. А пък майката 4-5 пъти ще стане, когато детето заплаква през нощта, и ще го кърми... Детето, като плаче, е песнопоец. То като почне да си пее, нека да си пее, ще даде концерт. Ще плаче 5-10 минути и ще заспи. Имаше един доктор Дървов. Една вечер той останал да гледа детето си. Жена му отишла на увеселение, на театър, а пък той останал въщи. И разправя ми своята опитност. Като се разплакало това дете! Казва: “Носих го 1-2 часа, не млъква. Прочетох молитвата “Отче наш”, колкото я знаех, и казах: “Елате, помогнете!” Духовете да помогнат. И тогава, като ги повиках, то утихна. Заспа. И разбрах едно нещо, което дотогава не разбирах. Като развеждах детето из стаята, какво ли не му давах, то не слуша, а плаче.” Аз казах на доктор Дървов: “То е било един песнопоец, дало е концерт.”

Имате една мисъл, която ви безпокои. Дайте ѝ съответни условия. Имате едно желание - не спирайте желанието си - така правите една погрешка. Вие казвате за нещо: “Това не е възможно.” Кажете: “Възможно е, това ще стане!” Дайте ход на вашето желание и го оставете. Дойде друго желание. Ти казваш: “Това не може”, “Онова не може” и най-после се подпушваш. Дайте ход на вашите желания! Или дойде ти някоя мисъл. Поработи върху нея. Искаш да попееш. Попей си малко. Не

казвай: “Аз не съм певец.” Ако искаш да се упражняваш малко, стани и направи упражнения. Вечерно време не можеш да спиш. Стани, направи известно упражнение и ще се събуди умът ти и това неразположение ще изчезне.

Та казвам, вие сте дошли до една област, дето ще ви трябват много малки неща, за да се поправи животът ви. Как бихте ми изпели сега думата “правда”? Как бихте ми превели “правда”? Нали всички хора искат правда? Симеоне, я изпей думата “правда”, ти си музикант. Музиката е само за да даде израз на нещата. Правдата си има особен ритъм. Двете съгласни “П” и “Р” показват следното: “П” показва едно състояние, дето плодовете зреят. “Р” показва едно състояние, дето силите са компенсирани. “А” показва как да отваряте ръката си.

(Учителят пее думата “правда” и всички пеем с него.) Ти си неразположен. Изпей “правда” няколко пъти. Това разрешава въпроса. Сега сърцето разрешава. То го усуква, извива го. А трябва при разрешението да вземе участие и умът. Я изпейте думата “правда” тихо. Във всяка една дума има мощна сила. В думата “правда”, в думата “любов” трябва да се намери силата. Всяка една дума е магическа сила. Думите са магически сили. Трябва да почнем да разбираме магическия смисъл на думите. И тогава всяка една дума може да ни помогне. Не е в многото говорене. Съвременните хора много говорят, малко вършат. Всички съвременни хора са силни в рушенето. В това са майстори. В рушенето всеки е силен. Но всички сте слаби в творчеството, в съграждането. (Учителят и всички пяхме “правда” няколко пъти. Изпя се по два начина: първо без извивки, а втори път с извивки.) Първият начин е пеене с ума, а вторият - със сърцето. С ума лесно става. А със сърцето се върти много. Някой път си неразположен - изпей думата “правда” няколко пъти.

Дайте свобода на ума си! Дайте свобода на сърцето си! Дайте свобода на волята си! Това е възможно. Всеки да си даде

свобода така, както мисли, така, както чувства и така, както постъпва. И да не се безпокои.

"Добрата молитва"

12. Лекция на Учителя, държана на 20. декември 1939 г., 5 - 6,32 часа сутринта. София. Изгрев
Времето е леко мъгливо.

МУЗИКАЛНА ЗАДАЧА

"Отче наш"

"Давай, давай"

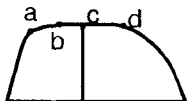
"Духът божий"

Има някои работи, които трябва да се повтарят. Казват: "Повторението е майка на знанието." Повторението е майка и на невежеството. Та желателно е много работи да не се повтарят. Навсякъде, във всички общества настава едно обезличаване. Най-първо хората се интересуват от всичко. Докато човек е млад, има идеал, взима участие в живота. Започне ли да остарява, почва да мисли за другия свят. Той мисли за другия свят, но е недоволен. Някой път старите са недоволни от младите. Не че са недоволни от слабостта на младите, но понеже те не могат да участвуват в живота им, стават недоволни. Животът на младите е естествен.

Има три пътища, по които човек върви - три училища. Физическият път е път на физическото тяло - за клетките, за желанията на земята. Те са естествени. Някой път ние се нахвърляме на светския живот. Това трябва да оставим! Най-първо майката казва на детето си: "Ти няма да дружиш с това дете, с онова дете." А пък после го праща на училище и му казва: "Ще дружиш с всички деца в училището." Вторият път е път на човешкото сърце. Човек трябва да избере този път, за да може да се развива човешкото сърце. Третият път е път на човешкия ум. И той си има пътища. Всеки път си има своите упражнения. И Христос казва: "Аз съм Пътят, Истината и Животът." Как бихте превели тези думи? Какво място ще дадете на "пътя"? В даден случай той произтича от мъдростта. Христос казва: новият път е път на Божествената мъдрост. Той казва: "Аз съм Пътят." Пътят, но за този, който вярва. И вие трябва да тръгнете по него. Във втората част Христос

казва: “Аз съм Истината.” То е зенита. Началото е пътят. Знанието, светлината са пътят. Но знанието не е само от един свят. Някои хора са учили само за физическия свят.

Долната област на челото в човека, областта при веждите, е физическият свят. Средната част на челото е духовният свят, а

горната му част е Божественият свят. Умът в долната област отговаря на физическия свят, умът в средната област отговаря на духовния свят, а умът в горната област отговаря на Божествения

свят. Човек има и три вида чувства: чувства на физическия свят, на духовния свят и на Божествения свят. Когато човек е правилно развит, когато тези три свята са правилно застъпени, той има една пропорция в главата. Има известни отношения между частите на главата. Ако теглим една хоризонтална линия от ушната дупка, тогава на схемата *a* означава проникателност, *b* - милосърдие, *c* - благоговение, а *d* - твърдост. И от тази линия, се тегли отвесна нагоре, до най-високата точка на главата. Тая отвесна линия показва как са застъпени способностите в човешката глава. В цялото човечество за един век главата се повдига нагоре с една десета от милиметъра. От друга страна, главата (черепът) се развива и напред.

Физическият свят има физическа материя и физически сили, които трябва да се изучават. И духовният свят си има духовна материя и духовни сили, които трябва да се изучават. И Божественият свят си има Божествена материя и Божествени сили, които трябва да се изучават. Индусите наричат това “акаша”. А пък българите имат думата “каша”. Значи нещо забъркано и не се знае какво е. Понякоя път вие се намирате в едно противоречие: заболява кракът ви. Вие не разбирате законите на физическата материя. Искате да лекувате някой човек, но не знаете как да го лекувате. Има си начин за лекуване. Хората ще му турят компреси, ще му направят разтривки с масло, спирт,

ще му наложат тесто с вошуна*, с трици и пр. Но всички болести произтичат от това, че човек изгубва физическата топлина на тялото си. Тогава болестите идват. Болестите произтичат от три причини. Има болести, които произтичат от постъпките на хората във физическия свят; има болести, които произтичат от чувствения свят; има болести, които произтичат от мислите на човека. Всички нервни разстройства, които хората имат, се дължат на това, че мислите не са в хармония. Не искам да ви занимавам с болезнени работи. Но понеже сте доста напреднали, вие сте като затворени езера. И нямате излаз. Ходите, ходите, искате да направите нещо... Тази насъбрана енергия във вас трябва да излезе навън. Най-първо са проповядвали на хората, че трябва да се пазят от света. Няма какво да се пазите от света! Ако е за пазене, светът трябва да се пази от вас, а не ние от света. А сега казват обратното. Не, светът трябва да се пази от нас! Казват: "Пазете се от дявола". Не, дяволът трябва да се пази от нас! Щом ти трябва да се пазиш от дявола, ти си страхлив. А пък щом дяволът трябва да се пази от тебе, той е слаб. Щом ти трябва да се пазиш от него, той е по-силен от тебе. А щом той се пази от тебе, той е по-слаб. Ние сме по-силни от дявола! Това го имайте предвид! Само че дяволът някъде е по-майстор; той е майстор в лъжите. Като дойде, образува паяжина като паяка, който хваща някоя муха. Но с хитрина, не със сила. Сега не искам да ви говоря много за дявола, защото не трябва да обиждаме. Той знаете ли колко главоболне има! Той е забъркал една каша, та се чуди какво да направи. Той счита, че всички хора са виновни. И ви казва: "Вие сте виновни за всичката каша, която забъркахте!" Той търси да помогне на себе си. Той не е прав. Сам се е забъркал в една каша и търси сега причината отвън. Да оставим сега дявола. Той си върши много добре работата. Аз му харесвам една черта: много е прилежен, няма същество по-прилежно от него.

* Нетопен восък (б. р.).

Ако го изпъдиш от вратата, той влиза през комина. Ако го изпъдиш от комина, той ще влезе през някоя малка дупчица. Сто пъти да го изпъдиш, пак ще дойде. Ще каже: "Добър ден, как сте." Той е много учтив. И е много слаб. Много ще те хвали. Всеки, който много хвали, е много малък. Ще те запали от четирите страни и ще гориш! Той има да взема нещо от тебе. Като дойде, ще каже: "Ти си гениален! Като тебе няма друго същество в света! Не съм виждал друг като тебе!" И след като свърши своята работа, ще каже "По-голям серсемин от теб не съм виждал!" Ще те накара някой път да направиш нещо и ще ти каже: "Няма нищо, помъчи се. Направи на хората някоя църква" И ти оттук, оттам вземеш, обереш този-онзи и направиш църквата. Че си обрал, няма нищо - ще направиш църква... Ще станат хората по-добри. А пък щом направиш църквата, той ще вдигне адвокати, съдии, да те хванат и да те турят натясно. След това ще те озлоби и ще каже: "Хората не разбират какво правиш." Това са негови прийоми. Дяволът, като направи погрешка, счита, че е направил добро. А като направи добро, счита, че е направил погрешка. И когато похвали някого, после казва: "За тези похвали аз ще му натрия носа." И за да се изкупи греха, той ще ти натрие носа... И ще мисли, че е направил най-голямото добро. Това са негови разбирания. Да не му кажете сега това...

Та казвам, вие трябва да развивате в себе си физическите сили. Човек до стари години има какво да развива в тялото си и ако следва законите на природата, би живял много естествено. Сега крайният предел е 120 години. Има 12 зодии. Значи - във всяка зодия по 10 години - 120 години. Но човек не може да направи един кръг. Някои живеят само един месец, някои една година или 10, 20, 30, 50, 60, 70, 80 години. На 80 години почват да мислят, че са остарели и казват, че трябва да вървят за другия свят; нямат с какво да се занимават повече на физическото поле. Та казвам, трябва да имате винаги с какво да се занимавате. На първо място, турете силите на тялото си в

естествено положение. На второ място, не губете силите на сърцето си, не губете усета. Най-малката печалба, която добиете, да ви радва. Не губете и вашите хубави мисли. Като ви дойде една хубава мисъл, радвайте ѝ се. Като почувствувате малко повече сила или имате приятно чувство или някоя хубава мисъл, да се радвате. Да се радвате на своите мисли, чувства и постъпки. Защото, като влезете в другия свят, мислите, чувствата и постъпките ви вървят с вас. В другия свят ще видите, че физическият свят ще се затвори за вас, но вие ще имате само картини на физическия свят. Реалният свят ще се затвори, но ще имате картини на физическия свят.

Някой път вие се смушавате, като че нямате какво да правите на земята. Например един актьор може да изпълнява много роли. Един слушател, който отива на театър, ще вземе билет, ще седне и ще гледа как актьорът си играе ролята. Или дават опера. Тя е нещо подобно на света и е за възпитание. Искат да представят живота в операта или в драмата. Представят живота такъв, какъвто е в действителност. Публиката, като гледа, представлението ѝ действа възпитателно. Религиозните хора, които не разбират широкия план, който Бог има, мислят, че всичко, което се върши в света, е грешно. Грехът го има навсякъде. И в света, и в духовните хора, и между ангелите. То е нещо индивидуално. Всеки може да направи една погрешка. И да се радвате, че може да направите погрешка. Това показва, че сте свободни. Като пееш, можеш да направиш погрешка. Може да вземеш един тон с половин тон погрешно. Като се качваш по тоновата стълбица, може да вземеш погрешно и като слизаш - също. Но това не значи нищо. Една погрешка не е престъпление. Тя е само един контраст. Всяка погрешка е само един стимул, за да разбираш работите по-добре.

Та казвам, между всинца ви да се образува една вътрешна връзка на взаимно почитание и уважение. Всеки един от вас трябва да уважава другите, да уважава в другите това, което Бог им е дал. В живота зачитайте тялото на един човек, което Бог

му е дал; зачитайте сърцето, което Бог му е дал; зачитайте неговия ум. В новата култура трябва да се зачитат хората. И не се месете много да изправяте хората. Това не е право. Ако е за изправяне, изправяйте най-първо себе си. Колко неща има да се изправят! Вие наблюдавали ли сте? Да допуснем, че си касиер в някоя банка. През теб днес са минали 100-200 души. Колко пъти можеш да изгубиш своето равновесие! Или си в пощата и продаваш марки. Или си бакалин и раздаваш захар. Колко пъти можеш да изгубиш равновесието си? Или може да си адвокат, учител, майка. Като майка колко пъти ще изгубиш своето равновесие! Детето ни най-малко не влиза в твоето положение. То изисква, настоява. Десет пъти може да плаче, но ще те вдигне. Никак не гледа, че ти може да си уморен. Религиозните и духовните хора са по-чувствителни и в тях страданията са по-интензивни. Та чувствителността трябва да върви съразмерно: човек не трябва да развива много своята чувствителност. Щом чувствителността се е развила много, той трябва да знае как да пази своето сърце. Много страдания идат от прекомерната чувствителност. Например някой не те е погледнал добре. И ти казваш, че той е станал студен, безразличен към теб и страдаш.

Но да се върнем към въпроса: "топъл" и "студен". Хладината е приятна, но и студът си има своята служба. Много болести се дължат на студа. Може да направите един опит. Да кажем, че вие сте се простудили, изгубили сте температурата на вашето тяло. И след това се свивате. Тогава ви турят топли компреси, разтриват ви и като ви турят топли компреси, вас ви е приятно. Каква е философията на тая приятност? Когато имате едно възпаление отвън, отвън е топло. Но ако вътре е студено, в пространството между молекулите на тялото съществува студ. И следователно, когато се туря топлината, за да проникне в това пространство, то е, за да възстанови топлината на тялото. И щом се запълни това пространство с топлина, компресът вече ви е приятен. Щом се стопят всички ледове и се превърнат на вода, казвате: "Не искам вече компрес, стига." Ако

продължавате, ще стане обратно. Та по някой път и чувствата на човека могат да се заледят. Тогава усещате една голяма неприятност. Тогава трябва да турите топлина.

Когато говорим за любовта, трябва да знаем, че чрез закона на любовта, чрез закона на обичта ние влагаме нормалната топлина, която тялото изисква. Ти трябва да обичаш, защото иначе ще изгубиш своята топлина. А пък щом изгубиш топлината на духовното си тяло, не можеш да имаш добро разположение на сърцето. И умът си има своята топлина. Докато умът има тази светлина, която трябва да има, той има и нормална топлина. Щом светлината се намали, ще се намали и топлината му. Всяка мисъл, която е права, носи светлина; всяко чувство, което е право, носи вътрешна топлина. Тази топлина я наричат “мир”, “радост” и какво ли не. Но казвам, че това е топлина. Аз вземам думата топлина, понеже тази дума е понятна. Ето какво значат понятните думи. Ако влезете в един театър и кажете : “любов”, ще кажат: “На този му е мръднала дъската.” Но ако кажете “пожар”, тогава всички разбират какво значи тази дума. Думата “пожар” е мощна сила. Та ние нямаме за любовта дума, силна като думата “пожар”. Като ви кажат “любов”, вие казвате: “Празна работа е любовта, тя е играчка.” Но ако кажеш някому: “страдания, мъчение”, онзи почва да трепери. Като кажат “мъчение”, ти разбираш тая дума.

Страданието е само сянка на любовта, само сянка на тази топлина. Защо страдате? Страдате, за да не изгубите топлината на вашето духовно тяло. Всяко едно страдание възстановява вътрешната топлина. Без страдание хората щяха да изстинат, щяха да замръзнат, щяха да се вкочанят. Искате да не страдате... За да не страдате, трябва да излезете от физическия свят. А пък да отидете на онзи свят, не сте готови. Там няма да ви приемат в училището. И за слуги няма да ви приемат. Рядко могат да ви приемат за слуги. Във Варненско една сестра, 60-годишна, сънувала, че отива в другия свят. Тя не знаела да чете. На една маса седяли 24 старци, облечени в бели дрехи. На

масата имало книги. И старците пишели. Тя запитала: “Какво правите тук?” Те ѝ казали: “Бабо, знаеш ли да четеш?” “Не зная.” “Тогава тука вода ще носиш.” Значи, вода ще носи - от А, Б ще почне. “Няма да се месиш в тази работа, която ние правим, но ще учиш А, Б.”

Физическият, духовният и умственият свят са свързани. В новата култура ще има едно равновесие. Сега духовният човек трябва да стане по-сериозен. Сериозността не зависи от неговите мускули. Но духовният свят трябва да привлича ума му: той да вижда красотата на духовния свят. И физическият свят си има своя красота. И Божественият свят си има своя красота. Тези три свята съставляват една цялостност. Ако ти имаш красотата на физическото тяло, ще липсва нещо на духовното ти тяло. Ако имаш красотата на духовното тяло, ще липсва нещо на умственото ти тяло. Здравето трябва да бъде в тялото, чувствата и мисълта. И тогаз казваме: светли мисли, топли чувства и силни постъпки. Тези неща ще са ви потребни. Искате да живеете. Какво значи това? С колкото повече хора - с душите на хората, влезете във връзка и се запознаете, толкова по-добре. Ако не влезете във връзка с човешките умове, не можете да имате добро разположение. Ако не влезете във връзка с човешките сърца, също не можете да имате добро разположение; също така и ако не влезете във връзка с човешките тела. Ще забележите, че щом се доближавате до известни хора, вие ги обичате, понеже от техните тела излиза топлина и тези хора са ви приятни. А пък някои хора са много бедни. Те отиват да помагат на другите, а пък те самите са бедни. Човек, който иска да помага на Бога, на другите, трябва да бъде богат и по тяло, и по сърце, и по ум! А пък който не е богат, той трябва да работи, за да забогатее. Писанието казва: “Събирайте си съкровища.” Чрез физическото си тяло ще влезем в съобщение с хората на земята. Трябва да влезем в съобщение с тях! А пък с духовното тяло ще влезем във връзка с душите им - значи чрез нашето сърце. Ако нашето сърце не е развито, няма да можем да влезем

в общение с душите на хората. А пък ако умът ни не е в съответното състояние, няма да можем да влезем във връзка с духовете на хората. Под духове разбирам най-високото положение, чистите, напреднали души, съвършените души. Под “дух” аз разбирам една душа, която е завършила своето развитие, а пък под “душа” разбирам душа, която служи на човечеството. Под “дух” разбирам душа, която чертае бъдещето на хората. Духът е, който чертае бъдещето. Душата реализира това, което духът чертае, а пък умът и сърцето са, които вече прилагат това, което е начертано.

Като говорим за музика, трябва да знаем, че има различни методи. Вие, старите сестри, пеете ли? Младите да пеят. Има време, когато хората не могат да пеят, например, когато ядат или когато спят. Когато обвинили одного, че е голям пияница, някой казал: “Грешка имате, аз го знам, че е трезвен човек: когато спи, никак не пие.”

Това са основни неща, които трябва да вземете предвид. Те са за сегашното ви възпитание.

Трябва да работите. Има други неща, които постепенно ще ви се разкрийт. На всекиго от вас, според степента на развитието му, ако е готов, ще му се разкрива. Те са вътрешни, духовни придобивки, които са специално само за вас. Всяка ваша придобивка ще я държите. Не ходете да се хвалите с нея, понеже могат да ви я откраднат. Ти си видял нещо в духовния свят - и ходиш да разправяш, а онзи казва: “Ти каквото си видял, такива работи няма!” Не разправяйте. Ти мислиш, че целият свят знае тези работи.

Песента “Фир-фюр-фен” е песен за ума. “Махар Бену” е песен за сърцето, а пък “Давай, давай” е за тялото. И строежът им е особен. Има особен строеж на песните. Във “Фир-фюр-фен” има прима, после има кварта. После нагоре отива секунда. После пак секунда и терца. Какво означава в музиката една терца? Терцата дава мекота на един тон. Терцата върви по женска линия; квартата върви по мъжка линия. Тя е мощна.

Когато някой е болен, дава се кварта. После имате квинти. Квинтите и терците си приличат. Терцата дава секста. Секундата дава септима, ако се издигне. Философията на музиката е много трудна работа. Защото, за да пееш, не само трябва да събудиш своя музикален център тук на челото, но трябва да събудиш и ред чувства, които са свързани с музиката. Ако чувствата ти не вземат участие, ти не можеш да пееш. И ако събудиш тия чувства отгоре и пееш правилно, веднага ще почувствуващ една малка топлина под лъжичката, едно разположение - и ставаш весел. “Фир-фюр-фен” започва с “ре”. Но ако можехте да пеете с по-висок глас, ако можехте да приемате две и половина октави, аз бих ви препоръчал да почвате тая песен със “сол”. Тук почва с “ре”. Ако е басист някой, може да пее от долно “сол”. Друг може да пее от средно “сол”. А някой от вас може да изпеят от горно “сол”. (Тая песен се изпя, като се почна от средно “сол”; втори път се почна от долно “сол”, след това се изпя, както е нотирана, от “ре”.) “Ре” е движение.

Когато ставате сутринта, правете си едно музикално упражнение. Пригответе си за сутринта един музикален репертоар. Вземете една дума и по нея си съчинете една мелодия. Тези песни са модели, по които трябва да си композирате песни. Всяка песен си има своето време. Понеже всички не можете да бъдете цигулари, китаристи, органисти, пианисти и флейтисти, то поне всички можете да пеете. И грехота е, ако не пеете. На всеки човек Бог е дал глас. И като не пее, грехота е. Органът на гласа, ларинксът, е най-хубавият инструмент, който човек има. А пък цигулката знаете ли колко е своенравна? Някой път скрибуца, че и тон не може да издава. (Учителят свири на цигулката и пее: “Сила, усет, мисъл” и всички с него пеят тези думи с разнообразни извивки.)

Не можете да бъдете големи артисти на сцената, но ще се учите да пеете. И като изпеете нещо, втори път по-хубаво ще пеете. В думата “сила” “ла” е хубава сричка, понеже изразява Божествени енергии, с които си натоварен. “А” означава товар.

Имаш товар, но Божествен товар - една идея, която е Божествена, та ти е приятно да носиш тези неслоди на живота.

Или може да изпее: "Път, истина, живот"! (Учителят изпя няколко пъти тези думи.) Запомнихте ли мелодията? Може да се нотира.

"Добрата молитва"

13. Лекция на Учителя, държана на 27. декември 1939 г., 5 - 6,15 часа сутринта. София. Изгрев.
Времето е мъгливо.

СЪДЪРЖАНИЕ

Единственото богатство	11
Което Той ви казва	29
Към обетованата земя	46
Малките Божествени подтици	67
Оценяване на Божествената Любов	86
Правилно възприемане и правилно даване.....	105
Към свобода	127
Хубавата страна.....	150
Божествената топлина	171
Търсене на изгубената дума.....	186
Един опит	205
Дайте свобода	222
Музикална задача.....	237

Беинса Дуно - Учителя Петър Дънов
КЪМ ОБЕТОВАНАТА ЗЕМЯ
(Първо издание)

Редактор: Вихра Рускова
Художник: Теодора Стойчева
Художник - редактор: Диана Тодорова
Компютърен набор: Блага Джурджин
Компютърен дизайн: Ангелина Стоянова

Формат: 60/ 90/ 16. Печатни коли 16.

Цена: **60** лв.

Издателска къща “АЛФА- ДАР ”- София
Печат “Иктус Принт” - София